

ΑΠΑΤΡΙΣ

Η αταξία είναι λύτρωση, είναι τάξη.
Τι φοβάστε στην εξέγερση όλων των ανθρώπων,
στο ξέσπασμα όλων των ενστίκτων,
στο σπάσιμο όλων των δογμάτων;

Ernest Coeurderoy

εφημερίδα δρόμου

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 44 • ΜΑΡΤΙΟΣ 2020 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

Ο ουρανός αμίλητος και σταχτής
το ίδιο αδιάφορος και για τους νικητές
και για τους νικημένους.

Τάσος Λειβαδίτης

Η πολιτική αντιμετώπιση
μιας κοινωνικής μόλυνσης

σελίδα 4

12 πίθηκοι στον θαυμαστό καινούριο κόσμο
Κριτικές σημειώσεις για τη διαχείριση της «πανδημίας»

σελίδα 5

Τα σύνορα δεν κλείνουν ποτέ -&-
Ανταπόκριση από την τουρκική
πλευρά των συνόρων

σελίδες 13-16

μπορεί για πολέμους να μιλούν

αόρατους ή ορατούς

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΑΙΜΑ ΝΑ ΖΗΤΟΥΝ για να ξεχάσεις το αίμα που μας πίνουν

Σελίδα 2

**Πώς θα την παλέψουμε
στην καραντίνα;**

Το μονοπώλιο των νέων για τον κορωνοϊό, μας οδήγησε το παρόν φύλλο να εκδωθεί με μειωμένη ύλη, αφενός για να είναι πιο στοχευμένο στα γεγονότα που ζούμε, και αφετέρου να υπάρχει ευελιξία στο μοίρασμα του σε καθεστώς απαγόρευσης κυκλοφορίας. Ολόκληρο το φύλλο μπορείτε να το βρείτε στον ιστότοπο apatris.info/topics/issues/44

Πληρώνεις σπίτι, νοσοκομείο, σχολείο. Πεθαίνεις.
Καραντίνα. Αέρας μολυσμένος/Πέθανε μόνη σπίτι. **Εξώσεις.**
«Πανδημία». Κοινωνική υπευθυνότητα. Μπάτσοι παντού.
Απομόνωση. Χαστούκια και μπούκες. Αυτόματα όπλα πάνω
στις πλατείες. **Πληρώνεις για F-16.** Άστεγοι. **Άδεια σπίτια.**
Ψηλά νοίκια. Σφαίρες στο ψαχνό, από το αφεντικό,
τους φασίστες, τους ρατσιστές. Εξοπλιστικά.
Απεργία /Επιστράτευση. **Μπαρούτι.**

editorial

Σε μία περίοδο που ο δημόσιος λόγος, κυριολεκτικά μέσα σε μια νύχτα, μονοπωλήθηκε από την «κρίση» του κορωνοϊού, εξοστρακίζοντας οτιδήποτε άλλο συνέβαινε -και εξακολουθεί να συμβαίνει- εμείς κρίναμε αναγκαίο και

σημαντικό να προωθήσουμε τον δικό μας λόγο. Σκοπός αφενός είναι να αποδομήσουμε το κλίμα τρομοκρατίας που χτίζεται πάνω στα θεμέλια της «πανδημίας», και αφετέρου να επαναφέρουμε στο προσκήνιο γεγονότα και εξελίξεις που δεν σταμάτησαν.

Ο κοινωνικός-ταξικός πόλεμος επεκτείνεται σε άλλη μια πτυχή της ζωής μας. Η θέση μας, ως αναρχική εφημερίδα, είναι να συμβάλλουμε με αναλυτικά και θεωρητικά εργαλεία στην καλύτερη αντίληψη της νέας κατάστασης που χτίζεται, και να στείλουμε σε μια απελευθερωτική τροχιά της επερχόμενης κοινωνικής εκρήξης.

Πώς θα την παλέψουμε στην καραντίνα;

Καταρχάς δεν αναπαράγουμε τον φόβο που θέλει να μας μεταφέρει το κράτος μέσα από τα media και τα κανάλια. Φιλτράρουμε την πληροφόρησή μας. Ο φόβος υπάρχει, δεν τον κατακρίνουμε, αντιθέτως τον αναγνωρίζουμε, προσπαθούμε να τον μετριάσουμε και να διαχειριστούμε την κατάσταση με ψύχραιμες επιλογές που θα βοηθήσουν εμάς και τους γύρω μας.

Σεβόμαστε και φροντίζουμε τους ανθρώπους που θα βρεθούν περισσότερο εκτεθειμένοι σε περίπτωση που νοσήσουν. Δεν ξεχνάμε πως η λεγόμενη «ευπάθεια» δεν εξαρτάται μόνο από την υγεία, αλλά και από την οικονομική κατάσταση, την κοινωνική θέση, το βιοτικό επίπεδο.

Σπάμε την απομόνωση και στήνουμε συλλογικές δομές αλληλεγγύης και υποστήριξης για όσα άτομα το έχουν ανάγκη, στις πολυκατοικίες, τις γειτονιές, τους χώρους εργασίας και κοινωνικοποίησής μας.

Σεβόμαστε τον κόσμο που εργάζεται στην «πρώτη γραμμή», με εντατικότερους ρυθμούς και με μεγαλύτερο κίνδυνο έκθεσης, όπως γιατρίνες και νοσηλευτές, ντελιβεράδες, υπάλληλους σε μανάβικα, supermarket και φαρμακεία. Πλέον έχουμε χρόνο να ψωνίσουμε, ας μην παρανοούμε. Μπορούμε να κάνουμε τα ψώνια μας εντός του κανονικού ωραρίου, όχι

Χωρίς περίσκεψιν, δίχως αιδώ

«η αύξηση είναι περίπου από το ένα ευρώ στα τρία ευρώ. Δεν είναι μικρή αύξηση ποσοστιαία, αλλά όχι και αδικαιολόγητη, διότι ένα προϊόν αυξάνει την τιμή του βάσει της προσφοράς. Άρα δεν μπορείς να πεις ότι αυτό είναι αισχροκέρδεια».

~Άδωνις Γεωργιάδης,
υπουργός και βουλευτής της ΝΔ

Ακόμη και σε μία τέτοια κατάσταση αυτή είναι η ιδεολογία του ακροδεξιού υπουργού, και δεν είναι άλλη από την προσφορά και τη ζήτηση...

Η Απατρίς είναι πανελλαδική εφημερίδα δρόμου που εκδίδεται μέσω του οριζόντιου συντονισμού οχτώ συντακτικών ομάδων καταναλωμένων γεωγραφικά σε όλη την επικράτεια. Το μοντέλο οργάνωσης των ομάδων είναι βασισμένο στην αποκέντρωση, τη συνεργασία και την ισοτιμία των συντακτικών ομάδων στα πλαίσια μιας πανελλαδικής κοινότητας με κοινό στόχο την έκδοση της εφημερίδας αλλά και ποικιλόμορφες τοπικές παρεμβάσεις. Η εφημερίδα διανέμεται χωρίς αντίτιμο, με tiráž 15.000 φύλλα.

Επίσης, μπορούμε να σας στέλνουμε κάθε νέο φύλλο της εφημερίδας ταχυδρομικά, σε περίπτωση που επιθυμείτε να τη λαμβάνετε, καταβάλλοντάς μας τα έξοδα αποστολής.

★ Δικτυακός τόπος: apatris.info

★ Ψηφιακή έκδοση: issuu.com/apatris_news

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου
υπεύθυνος έκδοσης: Eta Pancho
επικοινωνία: apatris@espiv.net

Διανέμεται σε καταλήψεις, στέκια,
ελεύθερους χώρους

Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε φύλλα
της εφημερίδας, να συμβάλλετε
στη διανομή της ή να μας στείλετε κάποιο
κείμενο, επικοινωνήστε μαζί μας στο email.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ η αναδημοσίευση,
η αναπαραγωγή, ολική, μερική
ή περιληπτική ή κατά παράφραση
ή διασκευή απόδοση του περιεχομέ-
νου της εφημερίδας με οποιονδήποτε
τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτο-
τυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς
προηγούμενη γραπτή άδεια
του εκδότη.

Κυριακές, χωρίς να παίρνουμε πράγματα που δεν χρειαζόμαστε και που ίσως χρειάζεται κάποιος άλλος.

Ας μην ξεχνάμε πως οι άνθρωποι που σήμερα «επιτάσσουν» ιδιωτικά νοσοκομεία και κλινικές, και μας καλούν να κλειστούμε σπίτι, είναι οι ίδιοι που έκλεισαν νοσοκομειακές μονάδες, απολύσανε γιατρούς και προσέλαβαν χιλιάδες μπάτσους. Είναι οι ίδιοι που στοιβάζουν σώματα σε κέντρα κράτησης, φυλακές, ψυχιατρεία, ανάμεσα σε σύννομα, επιλέγοντας στην ουσία ποιοι θα «επιβιώσουν» και ποιοι όχι. Να σταθούμε αλληλέγγυοι και να διεκδικήσουμε την απελευθέρωση των εγκλείστων, και την «επίταξη» Airbnb και ξενοδοχείων που θα στεγάσουν αυτόν τον κόσμο, όπως και τον υπόλοιπο άστεγο πληθυσμό.

Η δημόσια υγεία δεν είναι ατομική υπόθεση. Να μην αφήσουμε τον φιλοτομαρισμό να επικρατήσει, αδιαφορώντας για το τι συμβαίνει στον διπλανό μας. Επικοινωνούμε ουσιαστικά, χωρίς να φοβόμαστε τον ίσκιο μας και τον αέρα που αναπνέουμε.

Θέλουν να πεθάνουμε μόνες στα σπίτια μας, ας τους το επιστρέψουμε. Εξάλλου η δημόσια υγεία δεν είναι αντικείμενο στρατιωτικής διαχείρισης. Δεν πειθαρχούμε στις κρατικές προσταγές, σπάμε τον φόβο που θέλουν να μας κυριέψει, βγαίνουμε προς τα έξω, λαμβάνοντας όσα μέτρα προφύλαξης κρίνουμε ότι είναι απαραίτητα.

Η υποτίμηση του συστήματος υγείας τα τελευταία χρόνια, με σκοπό εν τέλει την ιδιωτικοποίησή του, μας έχει οδηγήσει στη σημερινή κατάσταση. Μία κατάσταση για την οποία δεν φέρουμε όλοι ανεξαιρέτως την ίδια ευθύνη. Ας έχουμε υπόψη λοιπόν πως αν υπακούσουμε τις προσταγές τους να μείνουμε σπίτι, είναι σαν να αποδεχόμαστε πως θα σηκώσουμε στις πλάτες μας το βάρος αυτής της ευθύνης, εμείς οι φτωχοί, οι άνεργες, οι απλήρωτοι, χωρίς ένσημα κλπ. Ένα πρώτο βήμα είναι να οργανώσουμε συλλογικές αρνήσεις πληρωμών, ενοικίων και λογαριασμών, ώστε να εξασφαλίσουμε τις βασικές μας ανάγκες για όσο διαρκέσει η «κρίση».

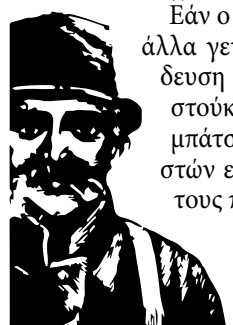
Η καραντίνα τους στοχεύει στην εξόντωσή μας, όχι μόνο σήμερα, αλλά και αύριο, όταν βγαίνοντας από αυτό θα βρούμε μπροστά μας ενισχυμένη την καταστολή για ό,τι και αν θέλουμε να κάνουμε.

✎ συντακτική ομάδα Αθήνας

Είναι αλήθεια αυτή η πραγματικότητα που ζούμε σήμερα; Πρώτες μέρες της άνοιξης λοιπόν, το έτος 2020, και ο εθνικός κορμός φαίνεται να είναι στα καλύτερά του. Είναι συσπειρωμένος, οξυδερκής και έτοιμος για όλα. Το κράτος έχει μπει μπροστά και δουλεύει. Θρέφει τους ψηφοφόρους του, χτυπά τους μετανάστες και τις μετανάστριες, τους δολοφονεί, τις εξωθεί στα άκρα. Κράτος και εθνικός κορμός συμπορεύονται, αλληλοσυμπληρώνονται και οδηγούν την κατάσταση σε μία συνεχή μάχη, σε ρατσιστικά πογκρόμ, σε φασιστικές περιπολίες χωριών και περιοχών, με πραγματικά πυρά και πολλά τύμπανα πολέμου.

Έτσι, ο αντιτουρκισμός, που αποτελεί χρόνιο χαρακτηριστικό στην Ελλάδα, έχει συνδεθεί άρρηκτα με το αντιμεταναστευτικό αυτήν την περίοδο και το όλο κλίμα που δημιουργείται είναι άκρως εκρηκτικό. Ο ρατσισμός αποτελεί το ιδεολογικό όχημα του εθνικού κορμού εναντίον των μεταναστών και των μεταναστριών. Η ονοματοδοσία «εισβολείς» σε μετανάστες και μετανάστριες είναι ενδεικτική του σκηνικού που στήνεται στα σύνορα. Θα αντιμετωπιστούν ως «εισβολείς», θα κυνηγηθούν χωρίς έλεος, θα αντιμετωπιστούν με τους χειρότερους όρους, από το κάθε σκουπίδι που θα βρουν στον δρόμο τους. Αλήθεια, πόσο εισβάλλει κάποιος ή κάποια χωρίς στρατιωτικούς όρους, παρά μόνο με το κορμί του όταν έχει να αντιμετωπίσει ολόκληρο τακτικό στρατό και αστυνομία;

Εάν ο Έβρος ή η Λέσβος φαντάζουν μακριά, τότε ας φανταστούμε κάποια άλλα γεγονότα που πραγματοποιούνται κοντά μας. Η συνεχής στρατοπέδευση αστυνομικών δυνάμεων, σε διάφορες πλατείες των πόλεων, τα χα στούκια σε παιδιά από ΔΙΑδες στο Μενίδι, τα παρατεταμένα όπλα των μπάτσων σε διάφορα μέρη της πόλης. Η εξώθηση -κυρίως- των μεταναστών εκτός του ιστού της πόλης ή μακριά από την κοινωνικοποίηση που τους παρέχουν διάφορες πλατείες ή μέρη γειτονιών.

Το τράβηγμα των όπλων μέσα σε σχολές μετά από διαπληκτισμούς με συντρόφους και συντρόφισσες, ενώ ο μπάτσος τραμπούκιζε μετανάστες μικροπωλητές έξω από την ΑΣΟΕΕ, είναι ενδεικτικό σαν γεγονότος. Πρόκειται για γεγονότα τα οποία δείχνουν ότι το κράτος συνεχίζει να είναι απέναντι σε όποιον ή όποια περρισεύει.

Να αντιληφθούμε τις δυναμικές που υπάρχουν μέσα στο κοινωνικό πεδίο. Να στείλουμε στον αγύριστο τον εθνικό κορμό και τον κάθε μισάνθρωπο. Να αγωνιστούμε με τους μετανάστες, και αν όχι δίπλα τους, τότε να φέρουμε τον πόλεμο σε κάθε γειτονιά, σε κάθε διοικητικό κέντρο, σε κάθε μπάτσο και στρατιωτικό, σε κάθε επιχείρηση που στηρίζει όλον αυτόν τον εθνικιστικό βούρκο.

Να στρέψουμε τον φόβο ενάντια σε αυτούς που τους αξίζει, σε αυτούς που τον λατρεύουν και τον έχουν θρησκεία. Να τους τελειώσουμε. Ρατσιστές, φασιστόμουντρα, παπάδες και караβανάδες να φύγετε εσείς, εσείς είστε το πρόβλημα...

✎ καρόσι

* *
η εφημερίδα
ΑΠΑΤΡΙΣ
διανέμεται
πανελλαδικά:
Σε στέκια
και καταλήψεις
καθώς
και πόρτα-πόρτα
σε διάφορες
πόλεις.
* *

Όπου υπάρχει επικοινωνία, δεν υπάρχει κράτος

Guy Debord

Να λοιπόν που το καθεστώς έκτακτης ανάγκης, ήρθε. Ήρθε και θα μείνει. Εάν δεν μείνει ως δέσμη ή πακέτο, θα μείνει επί μέρους. Το καθεστώς αυτό, είναι ιδανικό για το κράτος και το κεφάλαιο. Είναι το φυσικό του περιβάλλον, είναι η υγρασία τους, που αναπτύσσονται και επεκτείνονται όλα.

Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης είναι ένα στρατιωτικό καθεστώς, είναι κήρυξη πολέμου. Ο κορωνοϊός είναι ένας εχθρός χωρίς υλική υπόσταση. Δεν μπορεί να χτυπηθεί από το καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Αντιθέτως, αυτό που χτυπιέται μέσω των καθεστώτων εξαίρεσης είναι οι πληθυσμοί, οι ξενιστές, οι εν δυνάμει νοσούντες, οι ανεύθυνοι ή όχι που κυκλοφορούν στους δρόμους ή όχι.

Η ύπαρξη ενός ιού τέτοιας κλίμακας δεν είναι τυχαίο ότι αντιμετωπίζεται στη χώρα σήμερα με στρατιωτικούς όρους και μόνο. Το σύστημα υγείας έχει καταρρεύσει εδώ και χρόνια εις βάρος αφενός των χρηστών του και αφετέρου των εργαζομένων σε αυτό. Άλλωστε, το δίδυμο πορτοσάλτε και παπαδημητρίου πρότειναν να κλείσουν και να γκρεμιστούν τα μισά δημόσια νοσοκομεία και μάλιστα με επιχειρηματολογία περί βλαπτικότητας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας μέσα σε αυτά.

Φυσικά, γιατί να τους ενδιαφέρει τους παραπάνω η ύπαρξη του γενικού κρατικού Νίκαιας για παράδειγμα, δεν ξέρουν καν που πέφτει η Νίκαια για να τους αφορά.

Έτσι φτάνουμε και στο σημαντικότερο επίδικο της συγκεκριμένης συνθήκης. Το σύστημα υγείας είναι ανύπαρκτο. Όχι ελλειπές, ανύπαρκτο. Σε κάποια μέρη έχει πουληθεί, σε άλλα έχει καταστραφεί, στην επαρχία δεν ξεκίνησε ποτέ με τις υποστελεχώσεις κτλ. Δεν βοηθήθηκε από την πρόσληψη 1.500 μπάτσων φερειπείν. Έτσι, η κυβέρνηση της νέας δημοκρατίας, που διψάει για αυταρχισμό και μαστίγιο έτσι και αλλιώς βρήκε μία ευκαιρία. Η ευκαρία της είναι:

α) Να μετακυλήσει το βάρος της νόσου ή του ενδεχομένου της νόσου επάνω στα υποκείμενα στα οποία νοσούν/πιθανά νοσούν ή νοσήσουν στο μέλλον. Η προβολή της κοινωνικής ευθύνης φορεμένη από το κράτος με όλους τους συμβολισμούς του στους από τα κάτω είναι ένα ακόμη κέλευσμα για εθνική ενότητα, με σκοπό την υγεία του έθνους. Στο διάγγελμα του Μητσοτάκη άλλωστε υπήρχαν μόνο Έλληνες, Ελληνίδες και ελληνόπουλα.

β) Να αναδείξει την ύπαρξη/κοινωνικότητα/αλληλεγγύη του κράτους μόνο μέσα από την αστυνόμευση, την επίλυση ενός κατά τα άλλα υγειονομικού ζητήματος, αφήνοντας εκτός του παιχνιδιού το ιατρικό προσωπικό ή τουλάχιστον κάποιους/ες πιο αρμόδιους να απαντήσουν σε τέτοια ζητήματα.

γ) Να γίνει μία εισαγωγή μέτρων πρόληψης και καταστολής για όλο το κοινωνικό πεδίο, όλο το κοινωνικό φάσμα, που σε μεγάλο βαθμό κινείται και αρκετά στα δεξιά. Το καθεστώς εξαίρεσης που βιώνουμε είναι μία πρόβα. Πέρα από το να πετύχει τα α) και β) είναι ένα πλάνο που κάθε κράτος είναι πρόθυμο να το δοκιμάζει, να τεστάρει κοινωνικές αντοχές και να κρατάει ό,τι του αρέσει και δουλίζει εν τέλει.

δ) Να κάνει τα εργασιακά ακόμη δυσμενέστερα σε σχέση με την ήδη άθλια κατάστασή τους. Όλες οι Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου έχουν καλύψει όλα τα ενδεχόμενα για τα αφεντικά μέχρι τελείας και για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες υπάρχει μία θολή και μόνο στα λόγια αναφορά σε ένα επίδομα, κάποια στιγμή στο μέλλον. Αν αναλογιστούμε τις ήδη κακές συνθήκες εργασίας (ασφάλιστα, μισά ένησημα, άλλες ώρες από τις κανονικές, αναγκαστικές αποχωρήσεις) δεν είναι δύσκολο τα μαθηματικά μας να βγάλουν «μηδενικά» μετά το ξεπέραςμα και αυτής της κρίσης. Αλλά και για αυτούς που διατηρούν το

προνόμιο της εργασίας το μέλλον είναι το ίδιο ζοφερό. Η ανούσια παράταση των ωραρίων στα σουπερ μάρκετ όπως και η παύση κάθε διεξόδου των εργαζομένων για διεκδικήσεις αφού όλες οι υπηρεσίες υπολειπονται ή δεν λειτουργούν καθόλου στήνουν το σκηνικό του μέλλοντος για κάθε επόμενη κρίση.

ε) Να υπηρετήσει μία συνολικότερη στροφή του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού προς αναζήτηση νέων μορφών κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης, ξεπερνώντας ίσως διάφορα οργανωτικά μοντέλα που δοκιμάστηκαν για περίπου έναν αιώνα και φαίνεται να αποτυγχάνουν. Ενδεικτικά δείγματα γραφής μπορεί να είναι η Ουκρανία, η Ουγγαρία ή ακόμη και το Ηνωμένο Βασίλειο. Ίσως ζούμε την εποχή που αλλάζει ριζικά ακόμη και το καπιταλιστικό σύστημα όπως το ξέραμε μέχρι σήμερα. Ένας ιός είναι μία καλή ευκαιρία κοινωνικοποίησης και ριζώματος μίας τέτοιας αλλαγής.

στ) Να αποκρύψει το τι πραγματικά συμβαίνει στις εναπομείναντες κρατικές κοινωνικές δομές, όπως για παράδειγμα τα νοσοκομεία. Άλλωστε, οι πρώην αντιπολιτευόμενοι λέγαν παρόμοια πράγματα για την κατάσταση του κράτους για το ζήτημα με τις πυρκαγιές στο Μάτι κάποιους μήνες πριν. Επιστρέφοντας, όσοι μπάτσοι και να μπουνε μπροστά δεν μπορούν να αποκρύψουν την πραγματικότητα που επικρατεί στα νοσοκομεία. Δομές που αφέθηκαν να πεθάνουν, θάβοντας μέσα τους χρήστες υπηρεσιών και προσωπικό με σκοπό την απαξίωση και εν τέλει τη σύμπληξη τους με την ιδιωτική πρωτοβουλία, που έρχεται ως υγιής (όπως η Novartis για τα δεξιά κολλεγιόπαιδα) να βάλει σε τάξη το δημόσιο. Με αυτή την προϊστορία η Μαρέβα καλεί να χειροκροτήσουμε τους ήρωες των νοσοκομείων και το θράσος χτυπάει στο πάτωμα. Επόμενο βήμα ίσως θα είναι ο Άδωνις να δώσει απευθείας ανάθεση των φαρμάκων στη Novartis...

ζ) Να αναδείξει ποιοι και ποιες είναι οι φορείς του όπλου που ονομάζεται COVID-19. Ο ιός δεν είναι αυτός που καταπολεμάται από το καθεστώς εξαίρεσης. Ένας ιός προλαμβάνεται, θεραπεύεται κοκ, με ιατρικούς όρους. Το καθεστώς εξαίρεσης έρχεται να απαντήσει στο μπλέξιμο του αιτίου με το αιτιατό. Αίτιο είναι ο ιός, αλλά θα πολε-

μηθεί το αιτιατό. Οι φορείς του ιού είναι ο εχθρός του κράτους. Του «κοινωνικού» κράτους.

Επιστρέφοντας ξανά στην κανονική ροή του κειμένου, ας αναλογιστούμε το κοινωνικό κράτος. Υπάρχει; Μάλλον όχι... Το κράτος είναι φύσει και θέσει αντικοινωνικό. Η μετακύλιση της αντικοινωνικής συμπεριφοράς πάνω στην ίδια την κοινωνία είναι εξόχως προσβλητική για το κοινωνικό σύνολο. Το κράτος είναι ο νούμερο ένα φονιάς του πληθυσμού. Πέρα από την κήρυξη πολέμου σε άλλες περιοχές του πλανήτη, τα κράτη και στο εσωτερικό τους αποτελούν το πιο αντικοινωνικό στοιχείο.

Ενδεικτικά, οι κρατικές δολοφονίες από την αστυνομία είναι μία τεράστια λίστα ανθρώπων, η κατάσταση των νοσοκομείων, το ΕΣΥ και του ΕΚΑΒ είναι μία συνθήκη που συχνά οδηγεί στον θάνατο ανθρώπους, η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος με οφέλη για το κράτος και το κεφάλαιο οδηγούν ολόκληρους πληθυσμούς στον θάνατο, αργά ή γρήγορα, οι δολοφονικές συνθήκες εργασίας εκατομμυρίων ανθρώπων που εξαναγκάζονται στη μισθωτή σκλαβιά, τα εργατικά ατυχήματα, οι φυλακές και τα ψυχιατρεία.

Αυτή είναι η κοινωνική φύση του κράτους. Έχει στοιβάξει χιλιάδες ανθρώπους σε ήδη άθλιες συνθήκες όπως σε φυλακές που δεν έχουν ζεστό νερό, επαρκή κρεβάτια κτλ, μετανάστες και μετανάστριες οι οποίοι και οι οποίες ζουν σε σκηνές ή σε κοντέινερ κατά χιλιάδες σε χώρους με χωρητικότητα πολύ μικρότερη από αυτό που σηκώνει επιβαρύνοντάς την υγεία χιλιάδων ανθρώπων χωρίς καμία βασική ανάγκη πραγματικά καλυμμένη. Στα ψυχιατρεία, τα γηροκομεία, τα κέντρα κράτησης, η Πέτρου Ράλλη και άλλα εκατοντάδες μέρη είναι σημεία του πολιτισμού του κράτους και του πως χειρίζεται τους ανθρώπους σήμερα, εν μέσω πανδημίας, αλλά και συνολικά.

Αυτό είναι λοιπόν που μας βομβαρδίζει με τα μένουμε σπίτι. Αφού μείναμε ευρώπη, θα μείνουμε και σπίτι. Στο σπίτι ο πρωθυπουργός μας προτείνει να ερευνήσουμε νέες κοινωνικότητες. Φυσικά, στην εποχή των σόσιαλ μίντια αυτή είναι η σωστή κοινωνικότητα. Αυτή που δεν αγγίζομαστε, που δεν επικοινωνούμε κοιτώντας στα μάτια τους ανθρώπους που αγαπάμε, που μοιράζουμε το συναίσθημά μας μόνο με σύμβολα και αριθμούς. Όλα θα γίνουν αριθμοί. Ο πόνος, η θλίψη, η χαρά, ο έρωτας. Και από όλα αυτά, χωρίς να προτείνουμε την απειροστικότητα σε σχέση με το άγγιγμα στο τώρα, όλα αυτά είναι συνθήκες που πιστεύουμε ότι δεν θα μείνουν στο τώρα, στην εποχή του κορωνοϊού. Αλλά όλα θα συνεχίζονται...

Η κοινωνική υπευθυνότητα έρχεται ως μία συνθήκη η οποία ήρθε πολύ καθυστερημένα ουσιαστικά με τα δεδομένα που είχαμε για την εξάπλωση του ιού. Ο ιός είναι γνωστό ότι υπάρχει εδώ και αρκετούς μήνες, στη χώρα ήρθε επισήμως στις 26 Φεβρουαρίου. Όλοι και όλες μας ήμασταν απροετοίμαστοι και απροετοίμαστες σε σχέση με τα γεγονότα αυτά. Από τη μία δεν δώσαμε την απαραίτητη προσοχή και φροντίδα σε όσους και όσες κινδυνεύουν και από την άλλη δεν προβλέψαμε εγκαίρως ούτε τις κυβερνητικές κινήσεις που πραγματώνονται.

«Είναι ωραία εκείνη η στιγμή, όπου εξαπολύεται μια επίθεση εναντίον της τάξης του κόσμου. Στο σχεδόν ανεπαίσθητο ξεκίνημα της, ξέρουμε ήδη ότι πολύ σύντομα ό,τι κι αν συμβεί, τίποτα δεν θα είναι πια όπως ήταν. Είναι μια επέλαση που ξεκινάει αργά, επιταχύνει την πορεία της, περνάει απ' το σημείο πέρα απ' το οποίο κάθε υποχώρηση είναι αδύνατη και οδηγεί αμετάκλητα να συγκρουστεί με ό,τι έμοιαζε απρόσβλητο, το οποίο ήταν τόσο συμπαγές και τόσο οχυρωμένο, αλλά ωστόσο προορισμένο επίσης να κλονιστεί και να βυθιστεί σε αταξία».

Guy Debord

✍️ - (καρόσι) -

Η πολιτική αντιμετώπιση μιας κοινωνικής μόλυνσης

Ο καπιταλισμός είναι ο πρώτος τρόπος κοινωνικής οργάνωσης που παράγει μια ιδεολογία, σύμφωνα με την οποία η ίδια αυτή οργάνωση είναι «ορθολογική». Η ιδεολογία αυτή λέγεται επιστήμη. Δεν έχει νόημα να αναφερθεί κανείς εκτενώς στο πως η επιστημονική αυθεντία αποτελεί πυλώνα νομιμοποίησης των εκάστοτε εξουσιών όλων των αποχρώσεων. Η θετικιστική έννοια μιας επιστήμης ουδέτερης και απελευθερωμένης από πολιτικές, θρησκευτικές και ηθικές προκαταλήψεις έχει αρκούντως αποδομηθεί σε φιλοσοφικό, πολιτικό, μέχρι και... επιστημονικό επίπεδο. Κι όμως, στα πλαίσια μιας δημόσια κουβέντας, ο κυρίαρχος επιστημονικός λόγος είναι ακόμα ενδεδυμένος με μια μυστικιστική αύρα αυθεντίας που υπερισχύει των υπολοίπων εκφορών λόγου. Το γεγονός αυτό ενισχύεται από εντυπωσιακά τεχνολογικά επιτεύγματα που βασίστηκαν στην επιστήμη και ταυτόχρονα ανατροφοδοτούν την ερευνητική δυνατότητα αλλά και τον μύθο της παντοδύναμης, αντικειμενικής, ουδέτερης τεχνοεπιστήμης. Η γραμμική λούπα πείραμα-ανακάλυψη-καινοτομία μονοπωλεί την αντίληψή μας για την παραγωγή επιστημονικής και τεχνολογικής γνώσης μέσα από διάφορους μηχανισμούς Θεάματος αλλά και παραγωγής βιοπολιτικής, όπως πχ τα ΜΜΕ ή το Κράτος. Το σύγχρονο πολιτικό σύστημα αναφέρεται σε διπλή ανάθεση. Αφενός έχουμε τους παραδοσιακούς μηχανισμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και αφετέρου μια τυφλή εμπιστοσύνη στους ειδικούς και την ειδημοσύνη. Ο σύγχρονος καπιταλισμός μπορεί να επιβιώσει μόνο εάν οι υπήκοοι του ψηφίζουν, καταναλώνουν και εμπιστεύονται τους επαίοντες. Καιρός λοιπόν να εισαγάγουμε λίγη πολιτική σκέψη στα άβυσσους της επιστήμης. Ας μολύνουμε τα αποστειρωμένα εργαστήρια με τον ιό της αμφισβήτησης και τα αδιαμφισβήτητα υγειονομικά μέτρα με το βακτήριο της αλληλεγγύης.

Την επιστημονική αυθεντία δεν τη σεβαστήκαμε ποτέ και πάντα σταθήκαμε κριτικά απέναντι στις πολιτικές αποφάσεις που στηρίχθηκαν σε επιστημονικά «δεδομένα» (να εδώ μια ετυμολογική παγίδα, η οριστική και αναντίρρητη αυταξία της έννοιας του δεδομένου): Επιτεθήκαμε στην πρωτοκαθεδρία των οικονομολόγων που ζητούσαν λιτότητα, στην βεβαιότητα των πολιτικών επιστημόνων που εξύψωσαν την αντιπροσωπευτική δημοκρατία, στην κατασταλτική μανία των αρχιτεκτόνων των μεγάλων πόλεων που αντιμετώπιζον το δομημένο περιβάλλον ως μια διαδικασία ποσοτικοποίησης του ζωτικού χώρου, όπου τα πάντα μεταφράζονται σε αριθμούς ώστε να γίνονται κατανοητά με «αντικειμενικό» τρόπο, στην καταστολή της διαφορετικότητας από τους ψυχιάτρους, στην δικτατορία της νόρμας που επέβαλλε η στατιστική κανονική κατανομή. Οργανώσαμε πρωτοβουλίες και αγώνες απέναντι στην επιστημονικά εκπορευόμενη εκμετάλλευση της γης, που νομιμοποιεί την δηλητηρίαση του περιβάλλοντος, που αφανίζει οικοσυστήματα, βασανίζει και δολοφονεί ζώα σε μεγακλίμακα, εκτοπίζει ανθρώπους (και προκαλεί φονικούς κορωνοϊούς ως απότοκο των αναγκών της καπιταλιστικής αγοράς). Πως είναι δυνατόν να παραμείνουμε σε αφασία μπροστά στις ταχύρρυθμες επιστημονικοφανείς προσεγγίσεις που προκαλούν τον ολοκληρωτικό έλεγχο των ζώων μας σε παγκόσμια σχεδόν κλίμακα; Πώς είναι δυνατόν να θεωρήσουμε ότι τα «αντικειμενικά» και «αναγκαία» μέτρα που μας επιβάλλουν είναι απλά προϊόν μιας ουδέτερης επιστημονικής διαδικασίας; Όχι, η επιστήμη έχει πολιτική και αυτό πρέπει να αναδειχθεί.

Μόλις λίγες μέρες πριν την ανακοίνωση της λήψης των έκτακτων μέτρων, καμιά δε θα πίστευε ότι μέχρι και τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια θα υπέκυπταν με τέτοια νωθρότητα σε αυτή την ισοπεδωτική κρατική επίθεση και ρητορεία. Αυτοκαταστολή, υποχώρηση και αναστολή δραστηριοτήτων συνθέτουν (με ελάχιστες εξαιρέσεις) τη γραμμή πλεύσης σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Παρά τη μακρόχρονη παράδοση κριτικής αντιμετώπισης και αποδόμησης των τεχνο-επιστημονικών ντετερμινισμών που στηρίζουν τους σχεδιασμούς της εξουσίας, ξαφνικά το αίμα πάγωσε μπροστά σε μια ασαφή επιστημονική παρουσίαση για τα πιθανά αποτελέσματα του νέου ιού. Ενώ σε διάφορα γεωγραφικά σημεία της πανδημίας τα αγωνιζόμενα κομμάτια πρόταξαν σχεδόν αμέσως την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια, και την αυτοοργάνωση ως τα κύρια χαρακτηριστικά μιας αντικρατικής στρατηγικής ενάντια στον φόβο, τον έλεγχο αλλά και την διάδοση του ιού, στα εγχώρια κυριάρχησε προς στιγμή η αμηχανία.

Δεν αμφισβητούμε την ύπαρξη του SARS-CoV-2 σαν άλλοι τηλεπωλητές συνομοσιολόγοι. Ο κίνδυνος υφίσταται, ζωές χάθηκαν και θα χαθούν (κι αυτό γράφεται με περίσπευση, όχι με κυνισμό), τα συστήματα υγείας παγκοσμίως θα βρεθούν σε ασφυκτική πίεση, αυξάνοντας περαιτέρω τον κίνδυνο για όποιους τα χρειάζονται και για άλλους λόγους. Πρέπει κάποια να έχει χάσει τελείως την κριτική της προσέγγιση, όμως, για να μην βλέπει ότι η κρατική περιστολή ελευθεριών είναι απαράδεκτο να πλασάρεται ως τρόπος αντιμετώπισης. Σε ένα μήνα ο ιός θα είναι ακόμα εδώ και, ακόμα κι αν υπάρξει ύφεση της διασποράς, η απειλή και η καταστολή που τη συνοδεύει θα μας συντροφεύουν μακροχρόνια. Πόσο καιρό είναι διατεθειμένοι να «μείνουν σπίτι» αυτοί που ζητούν περισσότερα μέτρα, ρουφιανεύουν, κατηγορούν και τραβάνε σέλφι για το ίνσταγκραμ; Πόσο είμαστε πρόθυμοι οι υπόλοιποι να σταθούμε αλληλέγγυες στους άρρωστους και ευάλωτους συνανθρώπους μας, στους «μαρούδες» πληθυσμούς που θα μπουν στο στόχαστρο στους επόμενους μήνες, στις χιλιάδες απολυμένων, ανέργων και απλήρωτων που θα δημιουργήσει αυτή η

κατάσταση; Πόσο μπορούμε να ανεχθούμε η δημόσια συζήτηση για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα αλλά και τη λήψη μέτρων που αλλάζουν την σύγχρονη ζωή όπως την ξέρουμε να γίνονται με όρους προσωπολατρίας ή μικροκομματικής εκμετάλλευσης. Όταν οι ίδιοι οι εξουσιαστές ευτελίζουν τον επιστημονισμό ψέλνοντας τροπάρια βιοπολιτικής και παίζοντας παιχνίδια απόλυτου ελέγχου στο σώμα μιας κοινωνίας που δεν πρόλαβε ποτέ να σηκώσει κεφάλι από την προηγούμενη κρίση, οφείλουμε να προτάξουμε όλα τα εργαλεία μας, πολιτικά, ιδεολογικά, υλικά, για να αντισταθούμε της περιστολής των μηδαμινών ελευθεριών που μας έχουν απομείνει.

Πώς είναι δυνατόν να θεωρήσουμε ότι τα «αντικειμενικά» και «αναγκαία» μέτρα που μας επιβάλλουν είναι απλά προϊόν μιας ουδέτερης επιστημονικής διαδικασίας; Όχι, η επιστήμη έχει πολιτική και αυτό πρέπει να αναδειχθεί.

Σωτήρης Τσιόδρας: Σπουδαίος επιστήμονας, ιεροψάλτης, πατέρας επτά παιδιών... Ποιος είναι ο άνθρωπος που αναμένεται να σημαδέψει ανεξίτηλα την Ιστορία της χώρας... Το τελευταίο είναι το μόνο σίγουρο!

Οφείλουμε να στρέψουμε το βλέμμα μας στο μέλλον και όχι στο βραχυπρόθεσμο και τρομολαγνικό παρόν, πριν να είναι πολύ αργά. Να αποδομήσουμε κριτικά την άσκηση πολιτικής που στηρίζεται σε «επιστημονικά δεδομένα». Το επίκεντρο της σκέψης μας -και είναι αυτό ακριβώς που μας διαφοροποιεί- πρέπει πάντα να είναι το κοινωνικό επίδικο. Ο SARS-CoV-2 πρώτα και κύρια μολύνει την κοινωνία, την αλληλεγγύη και τα συλλογικά προτάγματα, χτίζοντας ένα μέλλον ατομισμού, καταστολής και ολοκληρωτικού ελέγχου. Η αντιμετώπιση της πανδημίας δεν είναι ζήτημα επιστημονικό, αλλά καθαρά πολιτικό. Καλά θα κάνουμε να προστατευτούμε από τον κορωνοϊό όσο μπορούμε καλύτερα και κυρίως να προστατέψουμε αυτούς που περισσότερο κινδυνεύουν από την εξάπλωσή του. Την ίδια στιγμή δεν πρέπει να ξεχνάμε τα συντριπτικά πλήγματα του καπιταλισμού στον πλανήτη. Κάθε τρία δευτερόλεπτα ένα παιδί πεθαίνει στον πλανήτη μας από αστία. Να θυμόμαστε πάντα ότι κανένα κράτος δεν παίρνει μέτρα γι' αυτό. Αντίθετα παίρνει μέτρα για να εξασφαλίσει ότι θα συνεχίσει να συμβαίνει.

Πριν 102 χρόνια η ισπανική γρίπη προκάλεσε εκατομμύρια θανάτους σε όλη τη γη. Καμιά δεν θέλει να επαναληφθεί αυτό. Όσο διαρκούσε η εξάπλωση της γρίπης, οι μπολσεβίκοι ανέτρεψαν οριστικά το τσαρικό καθεστώς, οι ισπανοί αναρχικοί ανέλαβαν την πρωτοκαθεδρία του εκεί εργατικού κινήματος, οι σπαρτακιστές εξεγέρθηκαν στο Βερολίνο, ο Μάχνο έλεγξε μέρος της Ουκρανίας, οι αναρχικοί εργάτες του Μπουένος Άιρες ξεσηκώθηκαν... Όταν αποδεχόμαστε οικειοθελώς την περιστολή των ελευθεριών μας καθιστούμε βέβαιο ότι τίποτα παρόμοιο δεν θα επαναληφθεί. Όπως κάποτε δήλωσε ο πατέρας του νεοφιλελεύθερου ιδεολογήματος Μίλτον Φρίντμαν: «Μόνο μια κρίση, πραγματική ή όχι, παράγει αληθινή αλλαγή». Ας μεταστρέψουμε τις ιδέες τους σε οχήματα για την ολοκληρωτική τους ανατροπή! Και μια καλή αφετηρία για να κλονίσεις τον καπιταλισμό είναι να αμφισβητήσεις την επιστημονική ιδεολογία που τροφοδοτεί τον μύθο της ορθολογικότητάς του...

12 πίθηκοι στον θαυμαστό καινούριο κόσμο κριτικές σημειώσεις για τη διαχείριση της «πανδημίας»

I

«Όπως περιγράφει η ανοσολογία, τα σώματα είναι έθνη σε κίνδυνο, που βρίσκονται συνεχώς σε πόλεμο για να καταστείλουν ξένους εισβολείς. Αυτά τα έθνη έχουν αυστηρά καθορισμένα σύνορα στον χώρο, τα οποία πολιορκούνται και βρίσκονται συνεχώς υπό απειλή».

~Emily Martin, Προς μια ανθρωπολογία της ανοσολογίας - Το σώμα ως έθνος-κράτος

Βασικό συστατικό της εθνικής αφήγησης είναι η υγεία. Το εθνικό σώμα οφείλει να είναι υγιές, μεταξύ άλλων, για να συνεχίζει την ιστορική του «πορεία» και «εξέλιξη». Πρόκειται για ένα από τα χαρακτηριστικά που σπάνια συναντήσαμε τα τελευταία χρόνια, παραβλέποντας τη σημασία του στη συγκρότηση του εθνικού κορμού. Δεν είχαμε αντιμετωπίσει μάλλον ποτέ ένα ζήτημα υγείας με τέτοια ένταση και σε τόσο μεγάλο εύρος, πράγμα που δικαιολογεί τόσο την αρχική πολιτική παγωμάρα από το ανταγωνιστικό κίνημα, όσο και την υιοθέτηση της κρατικής γλώσσας και πρακτικής από ένα μέρος του.

II

Η διαχείριση που ακολουθεί το ελληνικό κράτος, όπως και το σύνολο σχεδόν των «δυτικού τύπου» κρατών, φαίνεται σχολαστικά σχεδιασμένη, και συμπυκνώνεται στην τάση εξώθησης του υγιούς πληθυσμού στο σπίτι του, συνοδευόμενη από την επίκληση στην ατομική και κοινωνική υπευθυνότητα. Την ίδια στιγμή βέβαια που ένα μέρος της κοινωνίας καλείται να «βρει καταφύγιο» στα σπίτια του, ένα άλλο αποκλείεται με απολύτως σαφή τρόπο, καθώς δεν προβλέπεται πουθενά τι θα γίνει με αυτό. Πρόκειται για όλα τα -εκ των προτέρων - «μιαρά» και «μολυσματικά» υποκείμενα, όπως οι μετανάστες, οι άστεγοι, οι έγκλειστοι, οι τοξικοεξαρτημένες που αφήνονται εκτός. Σώματα που δεν έχουν σπίτι για να κλειστούν ή/και είναι φυλακισμένα σε μεγάλους αριθμούς, που δεν μπορούν να αποφύγουν τις συναθροίσεις, και που στην ουσία είναι καταδικασμένα να πεθάνουν αν προσβληθούν από τον ιό. Αρκεί οι πολίτες να μείνουν στα σπίτια τους.

III

Το γεγονός ότι μεγάλο κομμάτι του κινηματικού κόσμου ανταποκρίθηκε θετικά στο κέλευσμα για «κοινωνική (συν) υπευθυνότητα» είναι ανησυχητικό. Η υπευθυνότητα, με τους όρους που έχει τεθεί, αποτελεί την κωδικοποίηση της εθνικής ενότητας στον τομέα της δημόσιας υγείας. Στον αντίποδα δεν προτείνεται η «ανευθυνότητα», αλλά το ενδιαφέρον για τις πλέον εξαθλιωμένες κοινωνικές ομάδες, πρωτίστως για την επιβίωσή τους, και στη συνέχεια για τη διασφάλιση της κοινωνικής υγείας, με όρους όμως συλλογικής αλληλεγγύης, και όχι εθνικής προστασίας.

IV

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε πόσο θα κρατήσει η «κρίση» του κορωνοϊού. Είναι βέβαιο πως η κατάσταση που ζούμε σήμερα θα έχει ένα βάθος στον χρόνο, και αντίστοιχη κλιμάκωση της κρατικής στρατηγικής. Η σύμπλευση με τον κρατικό μηχανισμό, από την πρώτη κιόλας μέρα, είναι ανησυχητική, καθώς η στρατιωτική διαχείριση της «κρίσης» θα έπρεπε να δεχτεί πολεμική από τον ριζοσπαστικό χώρο. Η αποδοχή της αφήνει το πεδίο ελεύθερο στο κράτος για το ξεδίπλωμα της πιο ολοκληρωτικής ατζέντας. Το κυριότερο βέβαια είναι η συναίνεση που αφήνεται ως παρακαταθήκη (και τα αντίστοιχα κοινωνικά αντανάκλαστικά που γεννιούνται), πάνω στην οποία χιτίζεται (ήδη εδώ

και εβδομάδες) ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο.

V

Η καταστολή δεν έχει χάσει καθόλου χρόνο, και αξιοποιεί την πρόφαση που της δίνεται. Σημείο πρώτο: Κυριακή 15/03 εκκενώθηκε το κτίριο Γκίνη, στο συγκρότημα του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου στα Εξάρχεια, όπου διέμεναν μετανάστες. Έκτοτε το Πολυτεχνείο παραμένει κλειστό, και η είσοδος επιτρέπεται μόνο με επίδειξη φοιτητικής ταυτότητας και σε συνεννόηση με τον πρότανη. Ένα ίδρυμα που παραδοσιακά έχει ταυτιστεί με τους αγώνες, που φιλοξενεί στον χώρο του συνελεύσεις και αποτελεί ένα σημείο αναφοράς του ανταγωνιστικού κινήματος πλέον είναι «σφραγισμένο». Αυτός είναι άλλωστε ο βασικός σκοπός της κατάργησης του ασύλου, η αποσύνδεση δηλαδή του κινήματος από τους πανεπιστημιακούς χώρους και την κοινωνικότητα που παρέχουν. Σημείο δεύτερο: Επιχείρηση της Αντιτρομοκρατικής το πρωί της Πέμπτης 19/03, ημέρα εφαρμογής της απαγόρευσης των συγκεντρώσεων, στα γραφεία του «Λαϊκού Μετώπου - Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν» με 26 προσαγωγές. Και αν μέχρι χτες (κυριολεκτικά) μπορούσαμε τουλάχιστον να συγκεντρωθούμε ως πρώτη κίνηση αλληλεγγύης, σήμερα απαγορεύεται με κοινωνική νομιμοποίηση.

VI

«Ο Μπένθαμ θα ήταν περήφανος»...

~Cathy Ki

Η ενημέρωση γύρω από τον ιό είναι αρκετά λεπτομερής: Υπάρχει η πιθανότητα κάποιος να νοσήσει χωρίς να εκδηλώσει συμπτώματα, ένα φτέρνισμα μπορεί να είναι ύποπτο, πυρετός σε συνδυασμό με βήχα είναι τα βασικά συμπτώματα, ο ιός μπορεί να επιβιώσει σε επιφάνειες για ώρες, ακόμα και στον αέρα κλπ. Κάθε άτομο είναι ύποπτο, κάθε αντικείμενο, όπως και συμπεριφορές ή συμπτώματα όχι απαραίτητα συνδεδεμένα με τον ιό κ.ο.κ. Το σύνολο της κοινωνικής δραστηριότητας που διαδραματίζεται στον

δημόσιο και εξωτερικό χώρο γίνεται «ιατρικά κολάσιμο». Πανοπτικός υπερέλεγχος.

VII

«Είμαστε σε πόλεμο. Με έναν εχθρό που είναι αόρατος αλλά δεν είναι ανίκητος. Γιατί αν πετύχουμε να περιορίσουμε τη διασπορά της μετάδοσης, θα δώσουμε χρόνο στο σύστημα υγείας να αντιμετωπίσει τα επείγοντα περιστατικά»

~Κυριάκος Μητσοτάκης, 17/03/2020,
«έκτακτο διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό»

Στρατιωτική διαχείριση σημαίνει πόλεμος. Αν το προσεγγίσουμε με οικονομικούς όρους, η αναστολή της λειτουργίας για ένα τμήμα της οικονομίας, και η αντίστοιχη εμφαντική ενίσχυση ενός άλλου είναι βασικά χαρακτηριστικά-αποτελέσματα του πολέμου. Όπως και η καταστροφή τμημάτων του κεφαλαίου, και «μείωση» του ανθρώπινου δυναμικού. Πάντα μετά τον πόλεμο, ο καπιταλισμός βρίσκει καμένη γη, πρόσφορο πεδίο για έναρξη ενός νέου κύκλου συσσώρευσης, και εργατικό δυναμικό πειθαρχημένο στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

VIII

«Μας το λένε, άλλωστε, και οι γιατροί: «Εμείς μένουμε όρθιοι στα νοσοκομεία για εσάς. Και εσείς πρέπει να μένετε στο σπίτι για εμάς». Και μας συμβουλεύουν: Μην φέρεστε ως υγιείς που δεν βγαίνουν για να μην νοσήσουν. Αλλά σκεφτείτε διαφορετικά: Σαν να έχετε ήδη τον ιό και δεν πρέπει να τον μεταφέρετε σε άλλους».

~Κυριάκος Μητσοτάκης, 17/03/2020,
«έκτακτο διάγγελμα προς τον ελληνικό λαό»

«Εχθρός» σε αυτόν τον πόλεμο είναι ο ίδιος ο ιός. Ιός που δεν μπορεί να εντοπιστεί με υλικούς όρους, καθώς δεν φαίνεται ποιο άτομο τον φέρει, ποιο νοσεί κλπ. Ο «εχθρός» λοιπόν είναι αόρατος, και είναι αυτό το χαρακτηριστικό που τον καθιστά τόσο «ισχυρό». Και ακριβώς επειδή είναι αόρατος, ο πραγματικός εχθρός καθίσταται ο δυνητικός φορέας του, δηλαδή ο άνθρωπος. Ο πόλεμος που βιώνου-

με έχει στο στόχαστρό του τον πληθυσμό στο σύνολό του, με σκοπό τη δικτατορικού τύπου πειθάρχηση του τμήματος εκείνου που δεν θα εξοντωθεί.

IX

Μετά από μία περίοδο εξεγέρσεων που ταρακούνησαν διάφορα σημεία του πλανήτη, δημιουργώντας τριγμούς και ανησυχία στην κυρίαρχη τάξη, ο καπιταλισμός βίωσε άλλη μία «άνοιξη», όπου αμφισβητήθηκε τόσο υλικά, όσο και ιδεολογικά. Με το ξέσπασμα του κορωνοϊού, οι πολιτικές διαχειρίσεις πληθυσμού («διαχείρισης κρίσεως δημόσιας υγείας») των περισσότερων κρατών συγκλίνουν. Ο πόλεμος, όπως τον περιγράφουμε παραπάνω, είναι παγκόσμιας κλίμακας και διεξάγεται εναντίον του συνολικού πληθυσμού της γης. Βιώνουμε τη μετάβαση από μια εποχή αμφισβήτησης (με εξέχον παράδειγμα τις ταραχές του Χονγκ Κονγκ - «πνεύμονα» της καπιταλιστικής οικονομίας), σε μια εποχή που το κράτος, μέσα από την προστασία της δημόσιας υγείας, αποσπά τη χαμένη συναίνεση, και επανέρχεται ως εγγυητής της δημόσιας ζωής.

X

Το σύστημα της δημόσιας υγείας του ελληνικού κράτους δεν είναι προετοιμασμένο και δεν μπορεί να ανταπεξέλθει σε μία γενικευμένη κρίση του κορωνοϊού. Και δεν υπάρχει περίπτωση μέσα σε αυτή τη συγκυρία και σε μικρό χρονικό διάστημα να φτάσει σε ένα υποτυπωδώς ικανοποιητικό επίπεδο. Η αδυναμία πραγματοποίησης τεστ, παρά την επίταξη των αντιδραστήρων των ιδιωτικών νοσοκομείων και κλινικών, η παραίτηση για παραμονή στο σπίτι σε όποιο άτομο εμφανίσει ύποπτα συμπτώματα, και η νοσηλεία μόνο όσων βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση, σε συνδυασμό κίολας με το επιβαρυνόμενο -από φόρτο εργασίας- ιατρικό προσωπικό είναι ενδεικτικά μιας οριακής κατάστασης. Είναι χαρακτηριστικό πως τα μέτρα καταστολής που λαμβάνονται είναι υπερπολλαπλάσια των αντίστοιχων μέτρων υγειονομικής περίθαλψης. Στην πραγματικότητα, η στρατιωτική διαχείριση της κατάστασης έρχεται να προλάβει όλες τις αντιδράσεις που θα ξεσπάσουν πάνω στην ανεπάρκεια του συστήματος υγείας, είτε πρόκειται για μαζικά ντου σε supermarket από τις φτωχότερες τάξεις, είτε εκδηλώσεις των πιο κανιβαλιστικών ενστίκτων κλπ....

XI

-Μπάμπης Παπαδημητρίου (πλέον βουλευτής της ΝΔ): «εγώ έχω ακούσει ως ιδέα ότι ενδεχομένως από τα κρατικά νοσοκομεία τα μισά πρέπει τουλάχιστον να κλείσουν... γιατί είναι φορείς ασθενειών, γιατί έχουν πρόβλημα»...

-Άρης Πορτοσάλτε (δημοσιογράφος του ΣΚΑΙ):

«Πρέπει να γκρεμιστούν κίολας όχι απλώς να κλείσουν!»

~απόσπασμα από την εκπομπή «Άρης Πορτοσάλτε & Μπάμπης Παπαδημητρίου» (16/05/2019) του skai radio

Σαφώς για την κατάσταση του συστήματος υγείας ευθύνες υπάρχουν, και βαραίνουν συγκεκριμένα πρόσωπα και πολιτικές. Ο νεοφιλελευθερισμός, που χρόνια διαλαλεί την ιδιωτικοποίηση όλο και περισσότερων κρατικών λειτουργιών, πλέον αναμαζεύεται, με κωμικοτραγικές δηλώσεις του τύπου «υγεία, παιδεία και ασφάλιση δεν μπορούν να αφεθούν στο αόρατο χέρι μιας δήθεν αυτορρυθμιζόμενης αγοράς». Όσα τέτοια ακόμα και αν ακούσουμε, να μην ξεχάσουμε το βασικότερο: Το γεγονός ότι και για αυτή την «κρίση» οι φτωχοί καλούνται να πληρώσουν.

XII

Ο κορωνοϊός δεν παρέκαμψε τους εκβιασμούς της μισωτής εργασίας, ποιος περίμενε κάτι τέτοιο άλλωστε; Έτσι, μπορεί να ανακοινώνονται επιδόματα για όσους εργάζονται σε επιχειρήσεις των οποίων η λειτουργία έπαψε λόγω κορωνοϊού, επιδόματα που δεν απευθύνονται όμως στο

μεγάλο κομμάτι της μαύρης εργασίας. Αντίστοιχα, η «απαγόρευση» απολύσεων, δεν σημαίνει πως τα αφεντικά δεν μπορούν ακόμα να εξωθούν εργαζόμενες σε «οικειοθελή αποχώρηση». Και βέβαια, ας μην ξεχνάμε και το μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης που ρίχνεται στην πρώτη γραμμή της «μάχης», από τους λειτουργούς υγείας, τους ντελιβεράδες, τις εργαζόμενες στα supermarkets, τους βενζινάδες, τηλεφωνήτριες, μπουφέ κλπ, αφενός σηκώνοντας το βάρος λειτουργίας μιας ολόκληρης οικονομίας σε ύφεση, και αφετέρου ρισκάροντας να εκτεθούν στον ιό. Για τις μετανάστριες, τον κόσμο του περιθωρίου, τους έγκλειστους ούτε λόγος...

Είναι χαρακτηριστικό πως τα μέτρα καταστολής που λαμβάνονται είναι υπερπολλαπλάσια των αντίστοιχων μέτρων υγειονομικής περίθαλψης. Στην πραγματικότητα, η στρατιωτική διαχείριση της κατάστασης έρχεται να προλάβει όλες τις αντιδράσεις που θα ξεσπάσουν πάνω στην ανεπάρκεια του συστήματος υγείας

XIII

Όσο η κατάσταση προχωράει, η ταξική σχέση θα αποτυπώνεται με όλο και πιο ξεκάθαρους όρους. Γιατί κάποια στιγμή θα τελειώσουν τα χρήματα (όχι για όλους βέβαια), και αν τα πράγματα ξεφύγουν από τον έλεγχο του κράτους (αν θεωρήσουμε πως ακόμα είναι), είναι πιθανό ο κόσμος να αρχίσει να πεθαίνει -μόνος- στο σπίτι του. Μάλλον αυτό δεν ισχύει για όσους έχουν τη δυνατότητα μεγάλης διάρκειας απομόνωσης σε εξοχικά, βίλες και χωριά, αλλά για εκείνες που θα αναγκαστούν να παραμείνουν στα αστικά κέντρα, εκεί που ο ιός μεταδίδεται πιο εύκολα λόγω της μεγάλης συγκέντρωσης ανθρώπων. Να δούμε τότε αν η ατομική και κοινωνική υπευθυνότητα θα είναι ικανές να κρατήσουν τον κόσμο «ενωμένο» στο κρατικό πρόσταγμα να παραμείνει στο σπίτι...

XIV

Τι σημαίνει τελικά ατομική ευθύνη, και ποια είναι η κοινωνική της προέκταση; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει οπωσδήποτε να απαντηθεί στην επιχειρηματολογία όσων ασπάζονται την κρατική προπαγάνδα και μεθοδολογία. Γιατί αν μείνει θολό χωράει την ατομική ευθύνη του φιλοτομαρισμού και του «κοιτάω τον κώλο μου, μένω σπίτι για να μην την αρπάξω» κλπ. Λογικές που σίγουρα δεν συνάδουν με τη θέση και τη στάση των κοινωνικών αγωνιστών και επαναστατών. Αν πρόκειται για ευθύνη απέναντι τις ευπαθείς ομάδες, τότε -εφόσον υιοθετούμε τα όσα λέγονται για τη μεταδοτικότητα του ιού- οφείλουμε να μείνουμε μακριά τους: Αν μένουμε μαζί με ευπαθή άτομα, να σταματήσουμε αμέσως, και να μην ερχόμαστε σε επαφή. Μία θέση είναι και αυτή, και τίθεται υπό κριτική. Μέχρι εκεί όμως!

XV

Η «κρίση» του κορωνοϊού και η διαχείρισή της νομοτελειακά θα προκαλέσουν μία νέα οικονομική κρίση. Κανείς δεν αμφιβάλλει γι' αυτό, ίσα-ίσα αναμένεται με θέρμη, «την

υγεία μας να 'χουμε». Το στρατιωτικοποιημένο περιβάλλον για τη διάσωση της δημόσιας υγείας μπορεί να διατηρηθεί ή να ανασυρθεί όταν χρειαστεί και για τη διάσωση της οικονομίας. Ο ιός μπορεί να φύγει, κάποια από τα μέτρα θα μείνουν...

XVI

Η μαζική κουλτούρα του Hollywood και των new era σειρών έχει δώσει εδώ και χρόνια τα απαραίτητα εφόδια. Μεγάλη μάζα του πληθυσμού βρέθηκε έτοιμη να αντιμετωπίσει μία κατάσταση πολεμικών απαιτήσεων, και να υποδεχτεί το κράτος έκτακτης ανάγκης. Αποδεχόμενη αρχικά τη δυστοπία που έχει καταναλώσει ως θέαμα, δέχεται σε δεύτερο χρόνο να βιώσει με πραγματικούς πλέον όρους την αναπαράστασή της, έχοντας μάλιστα ήδη γνώση για το πώς πρέπει να κινηθεί, να συμπεριφερθεί, να προνοήσει, να καταναλώσει κ.α. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εμφανίστηκε η ολοκληρωτική κρατική ατζέντα περπατώντας στο ήδη στρωμένο κόκκινο χαλί, και πλέον εφαρμόζεται χωρίς καμία αντίδραση.

XVII

Η κυρίαρχη προπαγάνδα διοχετεύεται με κάθε μέσο στην κοινωνία. ΜΜΕ, SMS από τη «Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας», μπατσαρία με παρουσία πιο έντονη από ποτέ, πρωτοβουλίες δημάρχων «όπως η αφαίρεση στεφανιών από μπασκέτες για να μην μαζεύεται κόσμος», τακτικά και έκτακτα διαγγέλματα. Πειθαρχήσεις που εκπορεύονται από τα πάνω και δημιουργούν (κάθετα) ένα γενικευμένο κλίμα φόβου και παράνοιας στους από τα κάτω. Σε δεύτερο χρόνο, ασπαζόμενοι αυτό αυτό ακριβώς το κλίμα, οι άνθρωποι γύρω μας, από τις συγκατοίκους μέχρι τον συνεπιβάτη στο λεωφορείο, «σαν έτοιμοι από καιρό» (βλ. ενότητα XVI) διαχέουν (οριζόντια) την κρατική προσαγή.

XVIII

Μερικές προτάσεις:

Καταρχάς δεν βοηθά πουθενά η αναπαραγωγή του φόβου και του πανικού και η προσπάθεια να τα επιβάλλουμε στους ανθρώπους δίπλα μας. Ο φόβος δεν είναι μεταφυσικός, έχει πραγματική βάση, και δεν είναι σε καμία περίπτωση κατακριτέος. Η πρώτη μάχη που καλούμαστε να δώσουμε είναι ψυχολογική με τον εαυτό μας, να μην αφήσουμε τον τσαμπουκά μας να σπάσει, να αποδομήσουμε το ιδεολόγημα που προσπαθεί να μας πλασάρει το κράτος.

Η απομόνωση τρέφει τον φόβο και τον θάνατο. Ας προετοιμάσουμε δίκτυα υποστήριξης και αλληλεγγύης σε κάθε γειτονιά, αρχικά για να την παλέψουμε εμείς, και στη συνέχεια ας τα βγάλουμε προς τα έξω. Να σπάσουμε την τρομοκρατία.

Το κράτος μας ζητάει να μείνουμε σπίτι μας. Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να διεκδικήσουμε σπίτι για όλα τα άτομα. Να μπούμε στα άδεια σπίτια, airbnb, ξενοδοχεία για άστεγους, μετανάστριες, αποκλεισμένους.

Κέντρα κράτησης και χώροι εγκλεισμού είναι εν δυνάμει μαζικά νεκροταφεία. Να ανοίξουν άμεσα και να αφεθεί ελεύθερος ο κόσμος.

Να χορηγηθούν άμεσα επιδόματα ανεργίας (αναγκαστικής και γενικής) από το κράτος. Να οργανώσουμε τις εργατικές κινητοποιήσεις, να πληρωθούν όσοι εργάζονται ακόμα με προσαύξηση αργίας. Για όσο διαρκεί αυτή η κατάσταση δεν μπορούμε να πληρώσουμε ενοίκια και λογαριασμούς.

📌 **anticovid-19**

Ενδιαφέροντα σημεία βάζει και ο Black Athena στο κείμενο: «Πώς να αποφύγετε τον Ιό της Κυριαρχίας; (Εβρος και Κορωνοϊός είναι πόλεμος κοινωνικός!)»

blackathena.squat.net/o-ios-ths-kuriarxias/

Μικρά Μεγάλα Εσωτερικά Νέα

Μενίδι

Το πρώτο κρούσμα του «Νόμου και της τάξης» εμφανίστηκε στο πρόσωπο ενός εντεκά-χρονου αγοριού που κατοικεί στο Μενίδι. Στο παιδί επιτέθηκε ομάδα Δίας, χτυπώντας το στο πρόσωπο. Σε συνέχεια του περιστατικού, ο υπουργός δήλωσε «Όποιος χτυπά αναι-τια, δεν έχει θέση στην Ελληνική Αστυνομία. Όποιος χτυπά ανήλικα, δεν χωρά πουθενά» γιατί ομολογούμενος όποιος χτυπά αναρχικούς και μετανάστες έχει χώρο στην ελληνική αστυνομία, αλλά από ότι λέει ο υπουργός υπάρχει και ένα όριο, που μάλλον αφορά την επί-θεση σε παιδιά έντεκα χρονών και κάτω. Νομίζω ότι πλέον δεν θα πρέπει να υπάρχει καμιά ψευδαίσθηση στο ότι το δόγμα του νόμου και της τάξης δεν αφορά μόνο όσους επιτίθενται στους από πάνω αλλά εν γένει σε οποίον ανήκει στους από τα κάτω ή ακόμα βρίσκεται και κοντά τους.

Γιάννενα

Η στοχοποίηση και ο εκφοβισμός κινηματικού κόσμου με σκοπό την καταστολή εντά-θηκε μετά την λήξη του τελεσίγραφου του υπουργού Προ.Πο. Μ.Χρυσόχο ἴδη . Τον τελευταίο καιρό οι κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους δεν διστάζουν να κινηθούν με όρους παρακράτους σχίζοντας λάστιχα σε ενεργά μέλη του κινήματος στην πόλη των Ιω-αννίνων. Αποκορύφωμα των «δράσεων» τους ήταν η πρωτοβουλία τριών από αυτούς να κινηθούν επιθετικά προς την κατάληψη αντιβίωση. Μάλιστα μετά την πολύωρη παραμονή τους σε διπλανό στενό άφησαν το αποτύπωμα τους με συνθήματα κατά των συντρόφων που το προηγούμενο διάστημα είχαν βρει τα λάστιχά τους σκασμένα.

Πηγή: «Ιωάννινα Παρακρατικές μεθοδεύσεις και πρακτικές από την αστυνομία στα Γιάννε-να!», Athens. Indymedia.org

Χανιά

Την Τρίτη 28/1 πραγματοποιείται ληστεία στο σπίτι του Γιάννη Τσοκάνη* ο οποίος αφού καλεί την αστυνομία να ερευνήσει για τον δράστη, αποφασίζει να οπλιστεί με ένα μα-χαίρι και ένα ρόπαλο του μπέιζμπολ και μαζί με δύο φίλους του να βγει προς αναζήτηση του δράστη, τον οποίο θα «εντοπίσει» στα πρόσωπα 3 μεταναστών οι οποίοι είχαν αναχωρήσει λίγο νωρίτερα από το στέκι μεταναστών. Έτσι ξεκινάει μια καταδίωξη των τριών μετανα-στών η οποία κάλλιστα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ρατσιστικό πογκρόμ, και η οποία θα κατάληξει στην πλατεία δημοτικής αγοράς με την αστυνομία να ακινητοποιεί το έναν μετανάστη, ο οποίος είχε χτυπηθεί από τον Γ.Τ. νωρίτερα ενώ τελικά μετά την κατακραυγή παρακείμενου αλληλέγγυου κόσμου θα συλλάβει και τον Έλληνα τιμωρό. Αυτός μάλιστα σε ερώτηση των αστυνομικών αν αυτοί οι μετανάστες τον έχουν κλέψει θα απαντήσει αρνη-

τικά λέγοντας «όχι, αλλά όλοι αυτοί κλέβουνε». Τελικά θα καταλήξουν στην ασφάλεια Χα-νίων οι δύο μετανάστες και ο Γ.Τ. ο οποίος θα κατηγορηθεί για οπλοφορία, ενώ κρατήθηκε επίσης και ο ένας μετανάστης λόγω έλλειψης νομιμοποιητικών εγγράφων. Έτσι το επόμενο πρωί ο Γ.Κ. περνάει από την διαδικασία του αυτοφώρου και παρά την αθωωτική πρόταση της εισαγγελέως λόγω πρότερου εντίμου βίου θα καταδικαστεί σε 3 μήνες φυλάκιση, ενώ κάνοντας έφεση θα αφεθεί ελεύθερος με το θύμα της ρατσιστικής επιθέσης να εξακολουθεί να κρατείτε στην ασφάλεια. Το ίδιο βράδυ πραγματοποιείται αυθόρμητη δυναμική παρέμ-βαση 60 περίπου αλληλέγγυων έξω από την αστυνομική διεύθυνση. Ενώ σήμερα το πρωί την Πέμπτη 30/1 μετά από παράσταση διαμαρτυρίας στην Α.Δ. θα αφεθεί ο μετανάστης τελικώς ελεύθερος.

*Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι Γ.Κ. δεν ήταν οργανωμένος σε κάποια φασιστική γκρούπα αλλά και ότι διατηρεί ένα ιδιαίτερα κοινωνικό προφίλ, θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας.

Λέσβος, Χίος, Σάμος

Από τις αρχές Φεβρουαρίου συστηματικά τα ΜΜΕ προπαγανδίζουν τους αγώνες των μεταναστών/τριων σαν άναρθρο όχλο που λεηλατεί ιδιωτική και δημόσια περιουσία. Παράλληλα η κατάσταση στα νησιά -όσο και στον Έβρο- είναι έκρυθμη , με νέες αφίξεις με-ταναστών/τριων που τους «υποδέχονται» ντόπιοι αλλά και αλλά και Ευρωπαίοι κάθε λογής μισάνθρωποι, καθιστώντας το να δέσουν οι βάρκες αδύνατο. Άξιο αναφοράς είναι πως τόσο καιρό δήμαρχοι και περιφερειάρχες παρακαλούσαν το κράτος να κηρυχθούν τα νησιά σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Σε όλο αυτό το διάστημα πρώτα το κράτος επιχειρεί να τρο-μοκρατήσει με προσαγωγές αλληλέγγυους, γιατρούς και δημοσιογράφους και ύστερα οι φασίστες επιδίδονται σε πογκρόμ, τραμπουκισμούς, σπασίματα αυτοκινήτων αλληλέγγυ-ων, εργαζομένων στις ΜΚΟ καθώς και εμπρηστικές επιθέσεις σε δομές «φιλοξενίας» αλλά και το κάψιμο του σχολείου της κοινότητας “One happy family”.

Ηράκλειο

Την Παρασκευή 6 Μαρτίου η διαδικτυακή ομάδα «1η Μοίρα Αλεξιπτωτιστών» καλούσε στο ΤΕΙ Ηρακλείου (νυν ΕΛΜΕΠΑ) με σκοπό τη συγκέντρωση εθελοντών, εξοπλι-σμού κλπ για την τήρηση των ένοπλων δυνάμεων και άλλων μισάνθρωπων που επι-χειρούν στα σύνορα του Έβρου. Κάτι που επιτυχώς ακυρώθηκε καθώς συγκεντρώθηκαν περί τα 160 άτομα καταλαμβάνοντας το αμφιθέατρο και τσακίζοντας όποιους ξέμπάρκους φασίστες που δεν κατάλαβαν πως η φιέστα πανηγυρικά είχε ακυρωθεί.

Ανταπόκριση από την Αντιφασιστική παρέμβαση στο Ρέθυμνο και το κατασταλτικό κρεσέντο που την ακολούθησε

Την Κυριακή, 15/3, γύρω στις τρεις το μεσημέρι, πραγ-ματοποιήθηκε συγκέντρωση από συντρόφισσες/ους, χωρίς δημόσιο κάλεσμα, στην πλατεία μικρα-σιατών με τη συμμετοχή εκατό και πλέον αντιφασιστών/τριών. Ήθελαν να εναντιωθούν στη δημόσια εκδήλωση που οργάνωσαν εθνικιστές και διάφορα λαϊκο-φασιστοειδή στην πλατεία του αγνώστου στρατιώτη κατά της υποτιθέ-μενης ισλαμοποίησης της χώρας από τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Οι συγκεντρωμένες αντιφασίστριες/ες, συναποφασίζουν να συγκροτήσουν ένα διακριτό πόλο στην πόλη και έτσι, με πορεία, κινούνται προς το δημαρχείο. Ενώ η εκδήλωση των εθνικιστών που αναφέραμε πιο πάνω, πραγματοποιείται διαβάζοντας σε μικρόφωνο κείμενα με ακραίο ρατσιστικό περιεχόμενο, τραγουδώντας τον εθνικό ύμνο, και εν τέλει την πραγματοποίηση μιας μικρής πορείας σε ένα μέρος της παλιάς πόλης, ο ασυνήθιστα για τα δεδομένα του Ρεθύμνου, μεγάλος αριθμός των μπάτσων αρχίζει να κινείται προς τους αντιφασίστες που είχαν συγκεντρωθεί στο δημαρχείο. Οι δι-μοιρίες των ματ που αρχίζουν να πλησιάζουν τους συντρό-φους ξεκινούν μια επίθεση εγκληματικού χαρακτήρα που καταλήγει σε κυνηγητό με ρήψη χημικών μέχρι την πλατεία μικρασιατών.

Εκεί, αφού περικύκλωσαν όλο τον κόσμο σε μια γωνία, ξεκίνησαν ένα κρεσέντο ξυλοδαρμών με αποτέλεσμα τον τραυματισμό αρκετών συντρόφων/ισσών. Οι ξυλοδαρμοί σταματούν όταν μια κοπέλα λιποθυμά και όλοι οι συγκε-ντρωμένοι διεκδικούν να μεταφερθούν όλοι οι τραυματίες στο νοσοκομείο. Όταν ήρθε το πρώτο ασθενοφόρο που πα-

ραλαμβάνει τη συντρόφισσα που είχε χτυπηθεί περισσότε-ρο, τη μετέφερε στο Α.Τ. Ρεθύμνου, αντί για το νοσοκομείο, και παρέμεινε εκεί για σημαντικό χρονικό διάστημα. Πα-ράλληλα, ενώ συνεχίζουν να καταφθάνουν ασθενοφόρα με-ταφέροντας τους υπόλοιπους τραυματίες στο νοσοκομείο, διεξάγεται η πλήρης ταυτοποίηση όλου του κόσμου που βρίσκεται στην πλατεία. Με το πέρας της διαδικασίας και αφού έχουν κρατηθεί για πολύ ώρα στην πλατεία, τους ανα-κοινώνουν τη μεταφορά τους στο Α.Τ. Ρεθύμνου, όπου τους στοιβάζουν στο γκαράζ. Εκεί διαπιστώνεται και ο σοβαρός τραυματισμός συντρόφισσας στο κεφάλι και παρόλες τις εκκλήσεις για μεταφορά της στο νοσοκομείο περνάει πολύ-τιμος χρόνος -κάτι το οποίο θα μπορούσε να έχει σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία της καθώς τα χτυπήματά τους της είχαν προκαλέσει εγκεφαλικό αιμάτωμα. Μια κίνηση ενά-ντια σε κάθε ηθικό και νομικό κώδικα που μόνο σε μαφία θα αναλογούσε. Καθώς και μια τελείως απερίσκεπτη κίνηση σε μια περίοδο πανδημίας. Κίνηση η οποία δεν άλλαξε ούτε με τις διαμαρτυρίες ιατρών, ούτε και με τις πολλαπλές εκκλή-σεις για διάθεση έστω μασκών.

Γύρω στις 12 ανακοινώθηκε στους 98 προσαχθέντες ότι έχουν περάσει πλέον στη διαδικασία της σύλληψης 86 ατό-μων και ότι κατά τη μία η ώρα θα ξεκινήσουν να περνάνε από το γραφείο του αξιωματικού υπηρεσίας υπογράφοντας τη γνωστοποίηση της σύλληψής τους με την κατηγορία της διατάραξης κοινής ειρήνης, όπως και έγινε. Οι τελευταίοι απελευθερώθηκαν στις 5 το ξημέρωμα.

* Αξίζει να αναφέρουμε τρία τρανταχτά παραδείγματα από τις μηχανορραφίες της αστυνομικής διεύθυνσης Ρε-

θύμνου στην προσπάθειά της να δημιουργήσει άλλοθι για πράγματα -που ακόμα και για τους χαλεπούς καιρούς που ζούμε- δεν χρίζουν καμιάς νομιμότητας. Αρχικά, μαρτυ-ρείται ότι κατά τον ξυλοδαρμό στην πλατεία, ενώ τα ματ φωνάζουν στους διαδηλωτές να βγάλουν τα κράνη, παρόλο που συνεχίζουν να ρίχνουν τα γκλόπ τους σε όποιο κεφάλι βλέπουν, ο επικεφαλής φωνάζει προς τον λιγοστό περαστι-κό κόσμο της πλατείας ότι «εσείς τραυματίσατε την κοπέ-λα -σας είδα- της πετάξατε πέτρα». Ακόμη, παρόλο που το πραγματικό συμβάν είναι ότι τους είχαν κλείσει σε ένα γκα-ράζ για περίπου ένα 8ωρο, εκθέτοντάς τους στο ενδεχόμενο κίνδυνο της μετάδοσης του covid 19, αναλογιζόμενοι την εγκληματική τους αμέλεια, δηλώνουν αργότερα στα τοπικά μέσα ενημέρωσης ότι οι διαδηλωτές κρατήθηκαν σε μεγάλο αύλιο χώρο με επαρκή αερισμό, ενώ ταυτόχρονα κάνουν και δακρύβρεχτη ανακοίνωση, μέσω του συνδικαλιστικού τους οργάνου, για τον ιατρικό εξοπλισμό που ζητούν. Επίσης, ενώ ο κόσμος είναι κλεισμένος στο γκαράζ υπάρχει άτομο το οποίο χρίζει άμεσης ιατρικής φροντίδας (όπως επιβεβαι-ώθηκε και μετά) και οι έγκλειστοι απευθύνονται στους μπά-τσους να καλέσουν ασθενοφόρο. Η απάντησή τους ήταν να καλέσουν μόνοι τους, παρόλο που τα καλά παλικάρια του Α.Τ. Ρεθύμνου είχαν ήδη πει στο εκαβ να μην ανταποκριθεί σε τυχούσα κλήση από τους συλληφθέντες!

Καμία έκπληξη. Όσα κεφάλια συντρόφων/ισσών και να προσπαθείτε να ανοίξετε συνέχεια θα ξεπηδούν περισσότε-ρα τα οποία θα είναι έτοιμα να σας φάνε.

✍ Συντακτικές Ομάδες Χανίων και Ρεθύμνου

Περισσεύουμε και τώρα και πριν την πανδημία

[...]Η δουλειά μας είναι πολύ δύσκολη και πριν από την πανδημία, ερχόμαστε και δεν ξέρουμε τι θα αντιμετωπίσουμε, ποιος θα μας πεθάνει σήμερα. Είναι εξαιρετικά δύσκολα, και ψυχολογικά, και σωματικά. Και στα πλαίσια τα σημερινά προστίθεται και το σκέλος του φόβου[...]

~Τίνα Κυριακοπούλου, διευθύντρια της ΜΕΘ στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας

Εγώ αισθάνομαι μεγάλη υπερηφάνεια αυτές τις μέρες όχι ως υπουργός ανάπτυξης αλλά ως Έλληνας πολίτης. Που διαβάζω συνέχεια στα social media ότι Έλληνες που ζουν σε άλλες χώρες, δεν θα τις ονοματίσω άλλα θεωρητικά πολύ περισσότερο προηγμένες από εμάς, και γράφουν ότι ψάχνουν να βρουν αεροπλάνο να γυρίσουν, γιατί στην Ελλάδα νιώθουν περισσότερο ασφαλείς.

Κατάφερε η Ελλάδα να εμπνεύσει όχι μόνο τους Έλληνες που μένουνε εδώ αλλά και του εξωτερικού ένα αίσθημα ασφάλειας μέσα σε αυτή την κρίση όχι μονό εδώ αλλά και στον Έβρο.

Οι Έλληνες και όχι η κυβέρνηση δείχνουμε ότι είμαστε ικανοί για τα δύσκολα.

~Άδωνις Γεωργιάδης, υπουργός ανάπτυξης

Έχουμε φτάσει για άλλη μια φορά όλες να μας διακατέχει ένα μεγάλο κομμάτι φόβου και αδυναμίας. Έχουμε σίγουρα νιώσει και νοιώθουμε αβοήθητοι και παγωμένοι σε μια κοινωνία, που η κυριαρχία πουλάει τον θάνατο κάθε μέρα για το κέρδος, και την εθνική ενότητα και κοινωνική υπακοή απέναντι στους καταπιεσμένους και τους αόρατους.

Καταφέρνουμε χωρίς κόπο να αναμασάμε ό,τι μας λένε οι ειδικοί και οι επιστήμονες και δεν αντιλαμβανόμαστε ότι τα μέτρα έκτακτης ανάγκης δεν έχουν επιστημονική σκοπιμότητα, αλλά στοχεύουν στον έλεγχο και την επιτήρηση

του πληθυσμού. Οι ανακοινώσεις (διαγγέλματα) από ειδικούς και επιστήμονες γίνονται με πολιτικό προσωπικό (βλ. Σώτηρη Τσιόδρα) και όχι από ανθρώπους που όντως ξέρουν και επεξεργάζονται την πραγματικότητα.

Το μόνο συμπέρασμα που μπορούμε να βγάλουμε είναι πως υπεύθυνος για την πανδημία είναι όποιος αφήνει την παραγωγή να λειτουργεί και όποιος συντηρεί αυτή την κατάσταση.

Κάθε μέρα που περνάει στη συνθήκη που ζούμε τους τελευταίους μήνες είναι ένα γράφημα με έξι παράλληλες και αλληλοσυνδεόμενες μεταβλητές, νεκροί-κέρδος-έλεγχος, επιτήρηση-φόβος και εκμετάλλευση.

Δεν μας φτάνει που η εργασία είναι στην κατάσταση εκμετάλλευσης δούλων για την κρίση του συστήματος και την κερδοφορία του κεφαλαίου, τα αγαθά και οι υπηρεσίες που είναι αναγκαίες για να επιβιώσεις δεν καθορίζονται ούτε ως βασικά, ούτε θεωρούνται δικαίωμα για όλους, αντιθέτως είναι μια ακόμα είσοδος κέρδους σε βάρος μας, πουλώντας μας ακόμα και την ίδια μας τη ζωή. Καταστρέψανε και βγάλανε σε πώληση τα αγαθά που παράγονται από εμάς για εμάς. Τα νοσοκομεία και τις δομές υγείας, το νερό και το ρεύμα, αντάλλαξαν κάθε πιθανότητα να ζήσεις για να ιδιωτικοποιήσουν τα πάντα, αφού πρώτα κατάφεραν να σε πείσουν ότι αυτό είναι το καλύτερο για όλους. Το σύστημα που ζούμε δεν θα κάνει τίποτα για τους μαζικούς θανάτους, είτε από τον ίο, είτε από τον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο που διεξάγεται από τη μεριά του, αφανίζοντας όποιον περισσεύει και δεν παράγει με το καλύτερο ποσοστό κέρδους για αυτό, βασανίζοντας και αφανίζοντας τον εσωτερικό του εχθρό που είναι κάθε αγωνιζόμενος και καταπιεσμένος που αντιδρά σε όλα αυτά που βιώνουμε καθημερινά.

Το καθεστώς έκτακτης ανάγκης αφήνει κόσμο στο κενό, συνεχίζει να κερδίζει από τα ΜΜΜ, από τα είδη πρώτης ανάγκης και δημιουργεί συνθήκες τεχνητής ζήτησης σε προϊόντα και υπηρεσίες για να μην σταματήσει το εμπόριο και η κερδοφορία. Νομοθετεί μόνο υπέρ τον αφεντικών, παρουσιάζει το σύστημα υγείας, που εδώ και χρόνια καταστρέφει για να το πουλήσει σε ιδιώτες, λες και λειτουργεί άψογα, ενώ την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι σε αυτό δουλεύουν χρόνια στις χειρότερες συνθήκες με 24ώρες βάρδιες, χωρίς φάρμακα και προσωπικό, με κλινικές που υπολείπονται χωρίς να καταγράφονται ως τέτοιες. Τη στιγμή

που το κράτος κατηγορεί την κοινωνία για ευθύνες για το σύστημα υγείας, οι εργαζόμενοι στις δομές υγείας μιλάνε για την κατάσταση που το κράτος έχει δημιουργήσει.

Η λεηλασία της φύσης και οι μαζικές κοινωνίες που σε αυτές μεγαλώνει ο φιλοτομαρισμός και ο κοινωνικός κανιβαλισμός μας οδηγούν να βιώνουμε στιγμές όπως αυτές.

Απουσιάζει η επιθυμία να αντιδράσουμε σε όλα αυτά που συμβαίνουν, να ορίσουμε εμείς τι συμβαίνει γύρω μας στις κοινωνίες που ζούμε, να πάρουμε εμείς αποφάσεις και να μιλήσουμε για την ανθρώπινη ζωή και την αξία της. Για το ποιος ορίζει αν θα πεθάνεις, ποιος κάνει διαλογή πληθυσμού και ποιος εκτελεί ανθρώπους καθημερινά, πρέπει να κοιτάμε όλοι προς τα πάνω. Σίγουρα αφήνουμε την κυριαρχία να τα ορίζει. Αυτό ίσως είναι η μεγαλύτερη μορφή εκμετάλλευσης και το πρώτο και κύριο στο οποίο θα σταθούμε απέναντι ως καταπιεσμένοι.

Δεν ζούμε τις τελευταίες μέρες σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Ζούμε καθημερινά ένα καθεστώς εξαίρεσης που για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι κανείς δεν φροντίζει για εμάς. Η εικόνα από τα νοσοκομεία: Δεν υπάρχουν γιατροί και νοσηλεύτες, δεν υπάρχουν τεστ και υλικά για να μπορέσουμε όλοι να ξέρουμε αν έχουμε κάτι, και να είναι στα χέρια μας η ζωή μας, δεν υπάρχουν νοσοκομεία και κλινικές, και πριν και μετά το χτύπημα του ιού. Εργάτες και εργάτριες βρίσκονται εκτεθειμένοι και εκτεθειμένες σε μια κατάσταση που τους επιβάλλεται να δουλέψουνε γιατί αν δεν πεθάνουν από την εξάντληση και τον ίο, τότε θα πεθάνουν από την πείνα, γιατί δεν θα έχουν δουλειά και δεν έχουν άλλη επιλογή από τη στιγμή που είναι μόνοι και χωρίς ίχνος αλληλεγγύης.

Απο τη μεριά μας σαν αναρχικοί και κομμάτι των καταπιεσμένων θα βρεθούμε να υπερασπιζόμαστε τις βασικές μας ανάγκες ως κάτι που δεν θα το αφήσουμε μαζί με την αξιοπρέπεια και τη ζωή μας σε κανέναν.

Δημιουργώντας αναχώματα αγώνα, δομές υγείας και αλληλεγγύης με τους δικούς μας όρους. Προσπαθώντας να σπάσουμε το μονοπώλιο της κυριαρχίας και τον φόβο που δημιουργούν.

Αντίσταση – Αυτοοργάνωση – Αλληλεγγύη

✍️ φάνκυ μούντα

Χρονολόγιο κρατικής καταστολής-δολοφονιών εν μέσω «πανδημίας»

Στην εποχή του κορονοϊού η καταστολή δεν έχει μειωθεί. Αντιθέτως εντείνεται, συχνά με πρόσχημα τον ίο και αγγίζει όλα τα μέτωπα του αγώνα με στόχο την κοινωνική «εξομάλυνση». Καταγράφουμε ενδεικτικά κάποια περιστατικά του τελευταίου μήνα:

-Στις 9 Μαρτίου, τρεις σύντροφοι και μία συντρόφισσα συλλαμβάνονται στην Αθήνα από την κρατική «ασφάλεια» με κατηγορίες περί συμμετοχής σε δήθεν τρομοκρατική οργάνωση με το όνομα «σύντροφοι/ συντρόφισσες». Τους αποδίδονται μια σειρά δράσεων με την εν λόγω υπογραφή, ενώ στις 14 Μαρτίου οι σύντροφοι περνούν από ανακριτή και εισαγγελέα, όπου αφήνονται τελικά ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους. Πιο συγκεκριμένα αυτοί είναι απαγόρευση εισόδου στην περιοχή των Εξαρχείων, εξόδου από την χώρα, απαγόρευση επικοινωνίας και συνέντευξης μεταξύ τους, απαγόρευση συμμετοχής σε οποιαδήποτε κινηματική διαδικασία, καθώς και παρουσία σε αστυνομικό τμήμα 3 φορές το μήνα. Η στοχοποίηση των συντρόφων που έγινε χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο -χρησιμοποιώντας ως τέτοιο μια υπογραφή που ανέκαθεν χρησιμοποιούνταν και χρησιμοποιείται από τον αναρχικό χώρο για ποικιλόμορφες δράσεις- δείχνει απροκάλυπτα τις σαθρές μεθόδους των κατασταλτικών μηχανισμών και τη σαφή διάθεση της εξουσίας για ποινικοποίηση των συντροφικών σχέσεων και κάθε μορφής αγώνα.

-Στις 15 Μάρτη στο Ρέθυμνο, έπειτα από αντιφασιστική πορεία μπάτσοι επιτέθηκαν σε μεγάλο μέρος του κόσμου που είχε συγκεντρωθεί στην πλατεία μικρασιατών με χημικά και βίαιους ξυλοδαρμούς. 93 άτομα οδηγήθηκαν με χειροπέδες στο ΑΤ Ρεθύμνου, όπου τελικά τους αποδόθηκαν κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα, ενώ αλληλέγγυος κόσμος βρισκόταν απ' έξω φωνάζοντας συνθήματα. Αρκετοί σύντροφοι και συντρόφισσες τραυματίες προσκομίστηκαν στο νοσοκομείο Ρεθύμνου για ράμματα, ακτινογραφίες και

τις πρώτες βοήθειες, ενώ συντρόφισσα που κρατούνταν μάλιστα χτυπημένη στο τμήμα, μεταφέρθηκε εσπευσμένα στο νοσοκομείο Χανίων με σοβαρό τραυματισμό στο κεφάλι, όπου και υποβλήθηκε σε χειρουργείο λόγω εσωτερικής αιμορραγίας.

-16 Μαρτίου: Νεκρό εξάχρονο παιδί από πυρκαγιά που ξέσπασε στη Μόρια. Το «μένουμε σπίτι» ισχύει για όσους έχουν σπίτι. Οι μετανάστες παραμένουν φυλακισμένοι σε άθλιες συνθήκες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, στοιβαγμένοι κατά δεκάδες την ίδια στιγμή που το κράτος προτάσσει για τους «έλληνες πολίτες» την παύση κάθε κοινωνικής συναναστροφής, για τη διασφάλιση της υγείας τους.

-Άλλο ένα έγκλημα έμφυλης βίας έλαβε χώρα στις 18 Μαρτίου στην Αθήνα. Διπλή γυναικοκτονία διέπραξε μπάτσος εκτός υπηρεσίας με το υπηρεσιακό του όπλο, έχοντας ως στόχο την εν διαστάσει σύζυγό του και μια φίλη της. Το περιστατικό συνέβη έξω από τον χώρο εργασίας των δύο γυναικών, και ο δράστης διώκεται ποινικά για ανθρωποκτονία από πρόθεση κατά συρροή και για παράνομη οπλοχρησία. Άλλες δύο γυναίκες στην λίστα των θυμάτων της έμφυλης βίας, με τον μπάτσο να δηλώνει ως κίνητρό του την συναισθηματική φόρτιση που αισθάνθηκε από το γεγονός ότι δεν θα είχε την επιμέλεια των παιδιών.

-Την Πέμπτη 19 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε επιχείρηση της «αντι»τρομοκρατικής υπηρεσίας στα γραφεία του «Λαϊκού Μετώπου - Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους σε Τουρκία και Κουρδιστάν» στα Εξάρχεια, και σε σπίτι στα Σεπόλια. Προσήχθησαν συνολικά 26 σύντροφοι και συντρόφισσες, από τους οποίους οι 15 αφέθηκαν ελεύθεροι, ενώ οι υπόλοιποι 11 κατηγορούνται με τον 187Α για συγκρότηση, συμμετοχή, διεύθυνση τρομοκρατικής οργάνωσης και οπλοκατοχή και έχουν πάρει προθεσμία μέχρι την Τρίτη 24/3.

Η άγρια καταστολή που βιώνει ο κόσμος που αγωνίζεται οικοδομώντας πολύμορφα και συλλογικά τις σχέσεις και τους χώρους που επιθυμεί, συνεχίζει αδιάλειπτα. Το πρόταγμα της πολιτικής εξουσίας «μένουμε σπίτι» που μάλιστα μεγάλο μέρος της κοινωνίας επαναλαμβάνει και υιοθετεί χωρίς το απαραίτητο φιλτράρισμα, δεν έχει μειώσει τα περιστατικά έμφυλης, ρατσιστικής και πολιτικής βίας. Ένας ιός λειτουργεί, μάλιστα, ως πρόσχημα εντατικοποίησης της καταστολής και νομιμοποιεί τον εγκλεισμό σε ακόμη περισσότερες εκδοχές του, με την αμέριστη συγκατάθεση ενός μεγάλου μέρους του κοινωνικού σώματος.

When the city is burning...

Θεσσαλονίκη: Η Sharareh Khademi δεν είναι μόνη

«Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για την επίθεση στα κεντρικά γραφεία της Euroconsultants στην Πυλαία, το βράδυ της Δευτέρας 14 Οκτώβρη, στέλνοντας μια πρώτη προειδοποίηση σε όσους βάζουν τα κέρδη και τις διπλωματικές σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Ιράν, πάνω από τις ζωές των καταπιεσμένων γυναικών. Αν η Sharareh και η δχρονη κόρη της, Diana, εκδοθούν στο Ιράν, το ελληνικό κράτος, η αστική δικαιοσύνη και όσοι επενδύουν στην ελληνοϊρανική επιχειρηματικότητα υπογράφουν τη θανατική ποινή της ίδιας και της κόρης της. Ας αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του».

<https://athens.indymedia.org/post/1600477/>

Αθήνα: Καταδρομικές επιθέσεις και συγκρούσεις με μπάτσους επί της Πατησιών

«Σήμερα 30 Οκτωβρίου στη 13:00, στο πλαίσιο της διεθνούς εβδομάδας δράσεων αλληλεγγύης στον εξεγερμένο λαό της Χιλής, σπάσαμε τις προσόψεις ενός καταστήματος ΕΛΤΑ, μιας τράπεζας Πειραιώς και της “βιτρίνας” εξαναγκαστικής πορνείας γυναικών, “Χωριάτικο”. Κόψαμε την κυκλοφορία με αναμμένους κάδους στα δύο ρεύματα της Πατησιών -γεμίζοντας τον δρόμο με εκατοντάδες τρικάκια- επιδιώκοντας την σύγκρουση με τους μπάτσους».

Αναρχικοί/ές

<https://athens.indymedia.org/post/1600708/>

Θεσσαλονίκη: Εμπρησμός οχήματος του διπλωματικού σώματος

«Ας κάνουμε λοιπόν συλλογικά το επόμενο βήμα, περνώντας από τις περιφερειακές εξεγέρσεις στην παγκόσμια κοινωνική και ταξική επανάσταση. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τον εμπρησμό οχήματος του διπλωματικού σώματος, στην οδό Μακρυγιάννη στη Θεσσαλονίκη το πρωί της Πέμπτης 31 Οκτώβρη, στα πλαίσια του πανελλαδικού τριήμερου αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Χιλής. Στέλνουμε την πύρινη αλληλεγγύη μας στις εξεγερμένες συνειδήσεις της Χιλής και κάθε γωνιάς της γης. Οι μέρες μας έχουν ήδη έρθει»...

Εμπρηστές της Χιλη-ετίας

<https://athens.indymedia.org/post/1600799/>

Αθήνα: Τσάκισμα φασίστα

«Στις 2 Νοεμβρίου το μεσημέρι εντοπίστηκε ο φασίστας Μάριος Παπαδιονυσίου σε καφετέρια επί της οδού Χέυδεν στο κέντρο της Αθήνας. Άμεσα μια ομάδα συντρόφων φρόντισε να του καταστήσει σαφές ότι οι βόλτες σε γειτονίες που ζουν και κινούνται μετανάστες/στρίες, σύντροφοι/ισσες και γενικότερα άνθρωποι της τάξης μας, μπορεί να αποβούν πολύ επικίνδυνες και ανθυγιεινές για αποβράσματα σαν και αυτόν. [...] Για τον Παύλο Φύσσα, τον Shehzad Luqman, τον Petrit Zifile και για όλους τους λόγους του κόσμου».

<https://athens.indymedia.org/post/1600918/>

Αθήνα: Ανάλυση ευθύνης για την επίθεση στους ΔΙΑΣ και την κλούβα των ΜΑΤ

«Σε μια συγκυρία όπου η κυβέρνηση της ΝΔ έχει εξαπολύσει ανθρωποκυνηγητό εναντίον όσων αγωνίζονται, σε μια

συγκυρία εκκένωσης προσφυγικών και πολιτικών-κοινωνικών χώρων αγώνα, σε μια συγκυρία έμπρακτης κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου και εισβολής ΜΑΤ και ΟΠΚΕ μέσα σε σχολές – σε αυτή τη συγκυρία επιλέξαμε να στήσουμε καρτέρι στα κωλόπαιδα των ΜΑΤ και στα τσουτσέκια της ομάδας ΔΙΑΣ, και να τους επιτεθούμε εμπρηστικά από δύο σημεία, καταστρέφοντας τις μηχανές τους, τραυματίζοντας τρεις απ' αυτούς, κι επιχειρώντας παράλληλα να κάψουμε και την κλούβα που ακινητοποιήθηκε στην οδό Ερεσού».

Σύντροφοι, Συντρόφισσες

<https://athens.indymedia.org/post/1601032/>

Θεσσαλονίκη: Εμπρηστική επίθεση στους στρατώνες του ΝΑΤΟ (NRDC-GR, NATO Rapid Deployable Corps Greece)

«Απέναντι στην αναβάθμιση του εχθρού, δεν μένουμε απαθείς και αναλαμβάνουμε το βάρος των ιστορικών επαναστατικών ευθυνών μας. Παίρνουμε θέση ερχόμενοι σε άμεση αντιπαράθεση και σύγκρουση με τα συμφέροντα της επικυριαρχίας του. Χτυπάμε στην καρδιά του κτήνους, επιστρέφοντας ένα μικρό αλλά σημαντικό μερίδιο από τη βία που δέχεται το παγκόσμιο στρατόπεδο των καταπιεσμένων και εκμεταλλευομένων για τα συμφέροντα της εξουσίας. [...] Στέλνουμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη μας στους Τούρκους μαχόμενους συντρόφους και συντρόφισσες που διεξάγουν τη σημαντικότερη εμφύλια αντιπαράθεση όλα αυτά τα χρόνια ενάντια στο τουρκικό φασιστικό κράτος, σπάζοντας το μονοπώλιο της βίας του φασίστα Ερντογάν».

Οργάνωση Αναρχική Δράση

<https://athens.indymedia.org/post/1601388/>

Πάτρα: Επίθεση στο κτίριο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου-Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου

«Τα ξημερώματα της Παρασκευής 15 Νοεμβρίου πραγματοποιήσαμε επίθεση με βαριοπούλες και μπογιές στα γραφεία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης του Ρίου προξενώντας υλικές φθορές στην πρόσοψη του κτιρίου. Επιλέξαμε να βάλουμε στο στόχαστρο τη συγκεκριμένη υπηρεσία γιατί είναι υπεύθυνη για την αδειοδότηση θαλάσσιων οικοπέδων σε πολυεθνικούς πετρελαϊκούς κολοσσούς που δραστηριοποιούνται στον ελλαδικό χώρο, αβαντάρωντας με τις αρμοδιότητές της την καταστροφική δραστηριότητα των εταιρειών αυτών».

Αναρχικοί/ες

<https://athens.indymedia.org/post/1601163/>

Ξάνθη: Επίσκεψη antifa στον χώρο εργασίας του χρυσανγίτη Χρήστου Καπαγερίδη

«Ο Χρήστος Καπαγερίδης ήταν το πλέον δραστήριο μέλος του απονεκρωμένου πυρήνα Χ.Α. Ξάνθης με δημόσια έκθεση και παρουσία σε συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις και μοιράσματα. Πλέον διανύει μια περίοδο μοναξιάς για την οργάνωσή του, μιας και ο συνεχής αντιφασιστικός αγώνας στην Ξάνθη ανά τα χρόνια δεν τους έχει αφήσει περιθώρια ύπαρξης. Με αυτήν την κίνηση θέλουμε να περάσουμε το μήνυμα σε εκείνον και τους ομοίους του ότι δεν πρέπει να νιώθουν ήσυχoi και ασφαλείς όσα χρόνια και αν περάσουν και όπου και αν βρίσκονται στην πόλη».

Αντιφασίστριες/Αντιφασίστες

<https://athens.indymedia.org/post/1601777/>

Αθήνα: Διπλή επίθεση στη Volterra Α.Ε. και στην Elpedison Α.Ε.

«Οι ιδιωτικοποιήσεις στην ενέργεια μας δίνουν ήδη ζωντανά παραδείγματα. Να θυμηθούμε πώς ξεκίνησε η ιδι-

ωτικοποίηση της ηλεκτρικής ενέργειας. Ποιος δεν θυμάται το σκάνδαλο της Energa. Εκατοντάδες εκατομμύρια φαγώθηκαν από επιφανείς επιχειρηματίες της λούμπεν μεγαλοαστικής τάξης στην Ελλάδα και 200.000 καταναλωτές “κρεμάστηκαν”. Και μήπως έληξε η διαπλοκή με κόμματα και κράτος; Δικηγόρος τους ήταν ο Βορίδης και πλέον στην φυλακή δεν είναι κανένας. [...] Δεν είναι προσωπικό ζήτημα. Ούτε ιδεολογικό. Είναι ζήτημα συμφερόντων. Των συμφερόντων της κοινωνικής βάσης και άρα των δικών μας συμφερόντων».

Αναρχική συλλογικότητα Ρουβίκωνας

<https://athens.indymedia.org/post/1601141/>

Αθήνα: Χτίσιμο των γραφείων της Νέας Δημοκρατίας στο Κερατσίνι

«Στις 25.11 επισκεφθήκαμε τα τοπικά γραφεία της ΝΔ στο Κερατσίνι ως μία ελάχιστη απάντηση στο πρόσφατο κατασταλτικό κύμα που έχει εξαπολύσει ο κρατικός μηχανισμός εναντίον των καταλήψεων, εναντίον των μεταναστών και των μεταναστριών, εναντίον όσων αγωνίζονται. Γράψαμε συνθήματα στους τοίχους, πετάξαμε τρικάκια και χτίσαμε την είσοδο των γραφείων, όπως αυτοί σφραγίζουν τις καταλήψεις που εκκενώνουν χτίζοντας τις πόρτες και τα παράθυρά τους».

ΑΛΦΑΜΠΛΟΚ

<https://athens.indymedia.org/post/1601450/>

Αθήνα: Στο τηλεσίγραφο της κανονικότητας απαντάμε πως παραμένουμε αντικανονικοί - Εμπρηστικό μπαράζ

«Το αστυνομοδικαστικό πλέγμα λοιπόν, σε άγαστη συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων που βάζει πλάτη σε κάθε αστυνομική επιχείριση, έχει εξαπολύσει την κατασταλτική του επίθεση απέναντι μας. Μία επίθεση που καθόλου τυχαία καταστέλει τους αγωνιζόμενους του σήμερα για να προλάβει τους αγώνες του αύριο και συμπληρώνει τον διαχρονικό σχεδιασμό του ελληνικού κράτους για την ευημερία των αφεντικών. [...] Οι αγώνες είναι εδώ για να παραμείνουν. Απέναντι στη βία και την τρομοκρατία των από τα πάνω, οργανώνουμε τη συλλογική μας αντιβία. Απέναντι στα σχέδια για μια κοινωνία-φυλακή, σπάμε την κανονικότητα της “νομιμότητας”, στήνοντας αναχώματα “ανομίας”. Είμαστε εδώ και θα περιφρουρήσουμε τους χώρους, τις δομές, τις σχέσεις και τις κοινότητές μας. Θα συνεχίζουμε να απεργαζόμαστε για την καταστροφή του κόσμου της εκμετάλλευσης, του κράτους και του κεφαλαίου. Θα συνεχίσουμε να χτίζουμε τον κόσμο του αγώνα, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας».

αναρχικοί και αναρχικές

<https://athens.indymedia.org/post/1601473/>

Αθήνα: Παρέμβαση στο σπίτι του Γιώργου Λιάγκα

«Η παρέμβαση στο σπίτι του Λιάγκα και τα όσα επιλέξαμε να του μεταφέρουμε μέσω του γραπτού λόγου, θεωρούμε ότι είναι μία από αυτές τις στιγμές αντίστασης και καθημερινού φεμινιστικού αγώνα.

Η εκσπερμάτιση στην πλάτη κοπέλας, έτσι, “για την εκτόνωση”, αντιμετωπίστηκε από τα συγκεκριμένα τηλεσκοπικά όχι απλά ως κάτι το φυσιολογικό, αλλά ταυτόχρονα και αστείο, προσυπογράφοντας πρόσφατη έρευνα της Κομισιόν, σύμφωνα με την οποία, το 32% των Ελλήνων και 27% των Ευρωπαίων, θεωρούν ότι ο βιασμός μπορεί να δικαιολογείται σε κάποιες περιπτώσεις. Αλλά είπαμε, “θέματα για τη γυναίκα” να υπάρχουν και όλα καλά».

Φεμινιστικός Τομέας Ρουβίκωνα

<https://athens.indymedia.org/post/1601614/>

Αθήνα: Συντονισμένες επιθέσεις το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου 2019

«Η “μάχη των Εξαρχείων” δεν είναι παρά ένας συμβολισμός, τόσο για την εξουσία όσο και για τον κόσμο του αγώνα. Αλλού στοχεύουν τα think tanks με την “αντι-ανομία” ρητορική τους : στο σπάσιμο των κοινωνικών αντιστάσεων, στην εξαπλωση του φόβου και της υποταγής. Και από την άλλη τα δικά μας “Εξάρχεια” είναι οι εστίες αντίστασης στο κοινωνικό πεδίο.

Αυτό μας δίδαξε ο Δεκέμβρης. Ότι η εξέγερση παίρνει οξυγόνο μέσα από τη διάχυσή της. Και ξέρουμε πως σε αυτό θα κριθούν οι μάχες που δίνονται, οι μάχες που έρχονται.

[...] Το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου 2019 επιτεθήκαμε συντονισμένα σε 30 κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους σε 13 διαφορετικές γειτονίες της πόλης μας»...

σύντροφοι-συντρόφισσες

<https://athens.indymedia.org/post/1601751/>

Ηράκλειο: Δολιοφθορές σε κάμερες στο κέντρο της πόλης

«Η κοινωνική αξίωση για ασφάλεια στη βάση της ικανοποιείται από την εκάστοτε κυβέρνηση, με ηλεκτρονική παρακολούθηση, με περισσότερη μπάτσοκρατία στις γειτονίες και με επιβράβευση της ρουφιανιάς. Κάμερες παντού, ξεκινώντας από τα κέντρα εξουσίας, τους δρόμους, τις πλατείες και τα γήπεδα μέχρι τα μαγαζιά ακόμα και τα σπίτια. Βιντεοσκοπήσεις στις οποίες παρακολουθείται και καταγράφεται κάθε μας κίνηση. Με αυτό τον τρόπο συντελείται η πειθάρχηση μας διαμέσου της καθολικής επιτήρησης εντός του μητροπολιτικού πεδίου. [...] Το βράδυ της πέμπτης 12/12/19 επιλέξαμε συμβολικά να κλείσουμε τα μάτια της επιτήρησης, προκαλώντας δολιοφθορές σε περίπου 70 κάμερες σε γειτονίες του κέντρου του Ηρακλείου. Στεκόμαστε από τη μεριά αυτών που αντιστέκονται και θα συνεχίσουν να το κάνουν παρά τα όποια τελεσίγραφα και τις όποιες απειλές».

<https://athens.indymedia.org/post/1601981/>

Αθήνα: Μπαράζ εμπρηστικών επιθέσεων

«Σαν μια πρώτη απάντηση στο τελεσίγραφο του Χρυσοχόιδη αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τις παρακάτω εμπρηστικές επιθέσεις:

-Στην μαρίνα του Αλίμου τοποθετώντας εμπρηστικούς μηχανισμούς σε πάρκινγκ πολυτελών σκαφών αναψυχής, επιτεθήκαμε συμβολικά στην προνομιακή διασκέδαση της οικονομικής ελίτ. Κατά την επίθεση λήφθηκαν όλες οι προφυλάξεις ώστε να μην κινδυνέψει άνθρωπος. [...]

-Σε όχημα εταιρίας σκειούριτι στο Περιστερί, καθώς οι σκειουριτάδες αποτελούν την προεικόνιση της ιδιωτικής αστυνομίας του νεοφιλελεύθερου μέλλοντος.

-Στην καφετέρια-ζαχαροπλαστείο του διευθυντή του γραφείου τύπου της Ν.Δ, Νίκου Ρωμανού. Τα στελέχη και οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να ξέρουν ότι η κρατική βία που προκαλούν με τις πολιτικές τους θα επιστραφεί.

-Στο σπίτι του αστυνομικού συντάκτη του newsit, Θεοδόση Πάνου. Όσοι αποτελούν τη φωνή της καταστολής και διαμορφώνουν την κρατική προπαγάνδα βρίσκονται εκτεθειμένοι, και τα σπίτια τους είναι γνωστά».

Ομάδες διασποράς της Ανομίας

<https://athens.indymedia.org/post/1602046>

Θεσσαλονίκη: Αλληλεγγύη στις καταλήψεις

«Επιλέξαμε να επιτεθούμε μαζικά στην οδό Τσιμισκή, στην εμπορική καρδιά της πόλης και να σπάσουμε τις προσόψεις πολυκαταστημάτων αυξάνοντας το κόστος για τα αφεντικά, εν μέσω χριστουγέννων.

Οι καταλήψεις δεν είναι κενά ντουβάρια που τα χρησιμοποιούμε σαν λάβαρα απέναντι στον εχθρό, αλλά ζωντανές εστίες συνάντησης, επικοινωνίας και συντροφικότητας, που μέσα τους επανακτούμε τον χρόνο και τον χώρο που μας κλέβουν καθημερινά. Είναι οι χώροι που ζούμε και υπάρχουμε. Οι καταλήψεις είναι τα σπίτια μας και οι χώροι που αναπνέουμε ελεύθερα. Είναι οι απελευθερωμένοι χώροι μέσα σε μία κοινωνία καπιταλιστικής δυστοπίας. Και ως τέτοιους θα τους υπερασπιστούμε».

αναρχικοί/ες

<https://athens.indymedia.org/post/1602228/>

Θεσσαλονίκη: Μπογιές στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών στη Νέα Κρήνη

«Δεν θα καθίσουμε με σταυρωμένα τα χέρια, τη στιγμή που το κράτος και οι δικαστικοί του μηχανισμοί μεθοδεύουν ξεδιάντροπα το πολιτικό ξέπλυμα των φασιστών της Χρυσής Αυγής, ενώ παράλληλα φορτώνουν με βαρύτατες ποινές και εξοντωτικές χρηματικές εγγυήσεις αντιφασίστες συντρόφους. Μπάτσοι, δικαστές, πολιτικοί και αστοί δεν έχετε κανένα λόγο να κοιμάστε ήσυχοι!»

Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης

<https://athens.indymedia.org/post/1602194/>

Θεσσαλονίκη: Μια συμβολή στον αγώνα για τη διάχυση της εξέγερσης πέρα από τα σύνορα της Χιλής

«Τα ξημερώματα της Δευτέρας 23/12 στείλαμε ένα εκρηκτικό σινιάλο αλληλεγγύης από το σπίτι του προξένου της Χιλής στη Θεσσαλονίκη, Ρήγα Τζελέπογλου, που βρίσκεται στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης στην οδό Θεσσαλονίκης 19. Επιλέξαμε να επιτεθούμε, τοποθετώντας έναν αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό, προσπερνώντας την προσωπική του ασφάλεια, την εταιρία security που επιβλέπει το σπίτι, τους μεγάλους και “απροσέλαστους” φράχτες της έπαυλης-μονοκατοικίας του, και να φτάσουμε λίγα μόνο μέτρα από το σημείο που κοιμόταν ήσυχος και ασφαλής. Λάβαμε όλα τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας, ώστε να προκληθούν μόνο υλικές ζημιές, θέλοντας να στείλουμε ένα πρώτο μήνυμα στο συγκεκριμένο ρουφιάνο».

<https://athens.indymedia.org/post/1602258/>

Θεσσαλονίκη: Εμπρησμός οχήματος του τουρκικού διπλωματικού σώματος

«Στον πόλεμο, απαντάμε με πόλεμο. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τον εμπρησμό του προσωπικού οχήματος του Τούρκου διπλωμάτη στη Θεσσαλονίκη στην οδό Ιωάννη Βαρβάκη 3, τα ξημερώματα της Δευτέρας 23 Δεκεμβρίου, στέλνοντας την πύρινη αλληλεγγύη μας στους αντάρτες και τις αντάρτισσες των πολιτοφυλακών που υπερασπίζονται το επαναστατικό εγχείρημα του δημοκρατικού συνμοσπονδισμού ενάντια στο φασισμό και την πατριαρχία».

Κομάντο επαναστατικής αλληλεγγύης

Haukur Hilmarsson

<https://athens.indymedia.org/post/1602278/>

Κιλκίς: Πέτρες και μπογιές στα γραφεία της Χ.Α.

«Το βράδυ στις 02/01 επιλέξαμε να επιτεθούμε με πέτρες και μπογιές στα γραφεία της Χ.Α. στην πόλη του Κιλκίς, με αποτέλεσμα σπασμένα παράθυρα στην πρόσοψη των γραφείων καθώς και μια καλλιτεχνική πινελιά στην ταμπέλα. Ο λόγος που επιλέξαμε τον συγκεκριμένο στόχο είναι για να υπενθυμίσουμε στους φασίστες αλλά και στην τοπική κοινωνία ότι δεν ξεχνάμε ούτε στιγμή την αθλιότητα του φασισμού. Σε μια περίοδο που η Τ.Ο. της Χ.Α. βρίσκει σημαντική αποδοχή από μεγάλο κομμάτι της πόλης του Κιλκίς, τη στιγμή που μετανάστες και μετανάστριες δέχονται επιθέσεις, εξοντώνονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και στα σύνορα από το κράτος και περιθωριοποιούνται, το μόνο που αναλογεί σαν απάντηση από μέρους μας είναι ο διαρκής αντιφασιστικός αγώνας».

αναρχικοί/αναρχικές

<https://athens.indymedia.org/post/1602450/>

Αθήνα: Επίθεση στο παράρτημα του Υπουργείου Τουρισμού

«Στις γειτονίες που ολόκληρες συνοικίες γίνονται επενδυτικά φιλέτα του real estate και “τουριστικά πάρκα”, ενώ φτωχοί εκτοπίζονται, μετανάστριες εξοστρακίζονται σε στρατόπεδα έξω από τις πόλεις, καταλήψεις εκκενώνονται και στιγματίζονται ως εστίες ανομίας, και που η μόνη υπόσχεση από τους κυβερνώντες είναι περισσότερη δουλειά για μικρότερα μεροκάματα, πιο πολλοί μπάτσοι, κάμερες, σύνορα και φράχτες, πόλεις-νεκροταφεία με ανθρώπους σκυφτούς που αγαπούν τις αλυσίδες τους, εμείς θα θυμίζουμε ότι ο αγώνας για να “ξανακατοικήσουν” οι άνθρωποι τις ζωές τους, ο αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο δεν είναι νόμιμος ή παράνομος. Είναι δίκαιος και αναγκαίος. Είναι η ζωή που βγάζει τη γλώσσα στον κόσμο της εξουσίας».

αναρχικοί/αναρχικές

<https://athens.indymedia.org/post/1602610/>

Θεσσαλονίκη: Συντονισμένες παρεμβάσεις σε επιχειρήσεις που παρέχουν διευκολύνσεις στις δυνάμεις καταστολής

«Ειδική αναφορά ωστόσο θα πρέπει να κάνουμε σε όλους αυτούς τους παρατρεχάμενους της εξουσίας, τους συνδοιπόρους των μπάτσων που διαχρονικά δεν διστάζουν να παρασιτούν δίπλα στην εκάστοτε εξουσία και τα σώματα ασφαλείας για να αποκτήσουν οικονομικό όφελος. Στην κατηγορία αυτή, εντάσσονται και όσα μικρά ή μεγάλα αφεντικά προσφέρουν μέσω των επιχειρήσεών τους (εστίαση, ιδιωτική υγεία, υπηρεσίες κλπ) διάφορες διευκολύνσεις στους μπάτσους ούτως ώστε να αποτελούν σταθερή τους πελατεία. Όλοι αυτοί να ξέρουν ότι αποτελούν διαρκή στόχο.

Γι' αυτό το λόγο επιλέξαμε τα ξημερώματα της Κυριακής 12/01 να παρέμβουμε με μπογιές, σπρέϊ και τρικάκια σε επιχειρήσεις που τα έχουν κάνει πλακάκια με τους μπάτσους».

Αναρχικές/Αναρχικοί

<https://athens.indymedia.org/post/1602555>

❖ 10 - 100 - 1000δες τηλεσίγραφα

Η προειδοποίηση είχε δοθεί σχεδόν δυο βδομάδες πριν. Ή αδειάζετε τις καταλήψεις ή το κάνουμε εμείς. Απλός, λιτός, απέρिटτος. Πέταγε το μπαλάκι στις καταλήψεις και περίμενε. Ξημέρωνε Τετάρτη-όλοι είχαν κανονίσει τα ρεπό τους. Ανηφορίζανε βαριεστημένα, κανένας δεν πρόλαβε να πάρει καφέ. Κατά τις 9 ξεκινάει η επιχείρηση «Τηλεσίγραφο». Στην καρδιά των Ιωαννίνων, δίπλα στο δημαρχείο, καταλαμβάνουν το παλιό κτίριο της πολεοδομίας. Μπαίνουν από την πόρτα και ξεκινάνε τις δουλειές. Κάποιοι ανεβαίνουν να καθαρίσουν, στην πόρτα τοποθετείται πρωταθλητής του «τέτρις» για την οχύρωση, και οι υπόλοιποι πήγαν να βάλουν το γιγαντοπανό: «να γιομίσει ο τόπος καταλήψεις - κατάληψη τηλεσίγραφο». Το έβλεπαν την προηγούμενη μέρα λίγο πριν πάρει την τελική του μορφή, και δεν μπορούσαν να σταματήσουν να χαμογελάνε.

Πόσες καταλήψεις είπες ότι θα εκκενώσεις; 80; Κάν'τες 81. Η απόδειξη στην πράξη ότι οι ιδέες δεν κλείνονται μέσα στα ντουβάρια, πως υπάρχουν στους δρόμους και τις γειτονιές, μπορείς να τις δεις να αχνοφαίνονται στην ταράτσα της παλιάς πολεοδομίας, κάποιοι τις κρατάνε στις γροθιές τους που έχουν υψωμένες.

Λίγα μέτρα μακριά, στο δημαρχείο, αποφασίζεται η εκκένωση του κτιρίου. Στο τσακ-μπάμ, χωρίς ιδιαίτερη κουβέντα. Να βγουν από εκεί το συντομότερο δυνατόν. Στις 11 είχε μαζευτεί ο κατασταλτικός μηχανισμός που χρειαζόταν. Τους ρωτάνε, θα βγείτε; Όχι. Απλοί, λιτοί, απέρिटτοι. Ανηφορίζουν σιγά-σιγά προς την ταράτσα. Μόλις φτάνουν

το θέαμα είναι φοβερό. 14 άνθρωποι από τη μία φωνάζουν συνθήματα πιασμένοι αλυσίδα, από την άλλη οι μπαλούρδοι όλοι ένας και ένας. Αυτός που δεν καταλαβαίνει τι γίνεται, ένας που ξεκάθαρα τον κόψανε από τσίπουρα, ένας που τους στραβοκοιτάει επειδή του χαλάσανε το ρεπό και ο σερίφης, ο καλύτερος από όλους, ο 007 της λίμνης Παμβώτιδος. Η ζήλια για αυτά που κάνουν οι συνάδελφοί του στην Αθήνα διαγράφεται στη φάτσα του. Εκνευρίζεται που οι υπόλοιποι άνδρες των ΜΑΤ δεν έχουν το ίδιο μένος, περισσότερο όμως που τους εκκενώνει και αυτοί δεν σταματάνε να χαμογελάνε. Δεν μπορεί να το αντιληφθεί το κεφάλι του, «τι διάολο σε γάμο πάνε;»

Κατεβαίνουν τις σκάλες όλοι μαζί, μπαίνουν στο βανάκι της αστυνομίας για να τους πάνε στη ΓΑΔΙ. Η φωνή τους ενώνεται με τους αλληλέγγυους και κάνει το βανάκι να τρίζει. Άλλο όμως έξω στον δρόμο και άλλο στο αστυνομικό μέγαρο. Το λέει και η λέξη άλλωστε, μέγαρο, αλλιώς θα το λέγαν καφενείο. Παρόλα αυτά όμως είχαν τις χαρές τους, πώς να το κάνουμε; Βγάλε ένα τάβλι που βρήκαν στο «μέγαρο», σπάσαν στην πράξη τον αντικαπιτιστικό, έβαλαν τη μουσική τους, κολάτισαν και περιμένανε... Κατά τις 2 το μεσημέρι έρχονται και τους λένε σχεδόν συνωμοτικά, σας έφεξε την πήρε πίσω τη μήνυση ο δήμαρχος (τι ευθυνοφοβία δέρνει αυτή τη χώρα!), είστε ελεύθεροι.

Έμασαν τα πράγματά τους και κατηφορίσανε, αφού περάσαν πρώτα από το «τηλεσίγραφο», για να δουν την «οχύρωση» που του έκαναν για να μην ξαναμπούν. Κοι-

τάνε την πόρτα· την είχαν κλείσει με λαμαρίνα, δεν είναι καιρός για σπατάλες. Συνεχίζουν να κατεβαίνουν για να βρουν τους συντρόφους τους, κάποιος πετάει «και πού να μπει το '20...». Αναστεναγμός και μία υπόσχεση:

**Οι καταλήψεις είναι αγκάθι
και για να τις πάρουν θα ματώσουν!**

✍/ Τραμπάκουλας

Μπλοκάρισμα κατάσχεσης σπιτιού και έξωσης στα Άνω Πετράλωνα

**Καμία κατάσχεση σπιτιού
Η στέγαση είναι κοινωνικό δικαίωμα**

Το απόγευμα της Δευτέρας 3 Φεβρουαρίου 2020 στα Άνω Πετράλωνα αιφνιδιαστικά επιχειρήθηκε η έξωση γειτόνων μας από το σπίτι τους, το οποίο τράπεζα έβγαλε σε πλειστηριασμό. Ο εμφανιζόμενος ως «νέος ιδιοκτήτης» που έσπευσε σαν γνήσιος βρικόλακας να αγοράσει το σπίτι με παρουσία κλητήρα & μπάτσων επιχειρήσε να εισβάλλει και να αλλάξει κλειδαριά δημιουργώντας τετελεσμένο, καθώς οι κάτοικοι του σπιτιού έχουν προσβάλλει τον πλειστηριασμό και η υπόθεση επανεξετάζεται. Άμεσα ειδοποιήθηκε κόσμος από τη γειτονιά και τους απώθησε μεταφέροντας τον εκνευρισμό και τον φόβο σε αυτούς που θέλουν να κατάρχουν το σπίτι. Η συγκέντρωση-περιφρούρηση έξω από το σπίτι των γειτόνων μας διήρκεσε περίπου δύο ώρες, και ολοκληρώθηκε αφού αποχώρησε ο βρικόλακας με την κουστωδία του, καθώς και οι πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις (δελτάδες, διάς και μία κλούβα στην είσοδο των Πετραλώνων). Στο τέλος οι δελτάδες φυγάδευσαν τον κλητήρα ο οποίος έφυγε συνοδευόμενος, αφού πρώτα κάλυψε την πινακίδα της μηχανής του.

Οι τράπεζες σε αгаστή συνεργασία με το κράτος έχουν βάλει στόχο να απαλλοτριώσουν τα σπίτια των φτωχών και των μη προνομιούχων. Αφού πρώτα οι εισπρακτικές εταιρείες εξαπολύουν έναν ανε-

λέητο ψυχολογικό πόλεμο με βρισιές, προσβολές και απειλές μέσω τηλεφώνου, τη σκυτάλη παίρνουν η εφορία και τα δικαστήρια που με όπλα τους τους φορολογικούς εκβιασμούς, τους νόμους, τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και τα ΜΑΤ προβαίνουν σε κατασχέσεις σπιτιών. Οι κατασχέσεις δεν αντιμετωπίζονται με τη λογική «ας πληρώσουμε, τι να κάνουμε». Το δικαίωμα στη στέγη πρέπει να το επιβάλλουμε με τον αγώνα μας. Μ' ένα κίνημα ενάντια σε κατασχέσεις και εξώσεις που θα οργανώσει συλλογικά τη βοήθεια σ' όποιον/α χτυπιέται, θα είναι παρόν στα δικαστήρια, αλλά κυρίως στις γειτονιές, στο πλευρό καθενός και καθεμίας που απειλείται να ξεσπιτωθεί, και στους δρόμους με διαδηλώσεις και καταλήψεις των άδειων σπιτιών.

**Ταξική αλληλεγγύη
και κοινωνική αυτοοργάνωση
Να αγωνιστούμε αποφασιστικά
σε κάθε γειτονιά για να εμποδίσουμε
να κατασχέσουν τις ζωές μας!**

✍/ Ανοιχτή Συνέλευση Κατοίκων
Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου,
κάθε Κυριακή 6μμ συνέλευση
στην κατάληψη πρώην ΠΙΚΠΑ,
Τιμοδήμου και Αντωνιάδου, Άνω Πετράλωνα
askpethk.espivblogs.net

Οι εκκενώσεις των καταλήψεων, το πανεπιστήμιο και η εισαγωγή του στο real estate! και μερικά πρόχειρα συμπεράσματα...

Τόσο σήμερα όσο και στο πρόσφατο παρελθόν βλέπουμε ένα μεγάλο μέρος των εκκενώσεων καταλήψεων να πραγματοποιείται σε κτίρια τα οποία ανήκουν στο πανεπιστήμιο. Η επίθεση αυτή έχει διττή σημασία, καθώς πέρα από την προσπάθεια να καταστείλει μια κοιτίδα αντίστασης και αμφισβήτησης του υπάρχοντος συστήματος εκμετάλλευσης, επιδιώκει να εξασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξει κανένα ανάχωμα για την οικονομική εκμετάλλευση αυτών των χώρων. Έτσι το κράτος σε συνεργασία με τα ΜΜΕ χρησιμοποιεί σαν πολιορκητικό κριό την «αξιοποίηση» της περιουσίας των πανεπιστημίων, προσθέτοντας και την απαραίτητη ανομία της οποίας οι καταλήψεις αποτελούν εστία. Αλλά τι εννοούν όταν μιλάνε με αυτόν τον αμφίσημο όρο της αξιοποίησης; Ποια θα είναι αυτή η αξιοποίηση και ποιους θα ωφελήσει; Πριν όμως προσπαθήσουμε να απαντήσουμε αυτά τα ερωτήματα θα ήταν κάλο να ρίξουμε μια μάτια στην εξέλιξη του πανεπιστημίου.

Το μαζικό δημόσιο πανεπιστήμιο ξεκίνησε να αναπτύσσεται στα πλαίσια του μεταπολεμικού κοινωνικού συμβολαίου, και έκτοτε λειτουργήσε σαν ένας μηχανισμός τόσο κοινωνικής αναπαραγωγής όσο και ενσωμάτωσης και κοινωνικής ανέλιξης. Στην εποχή μας βέβαια, οι ανάγκες του κεφαλαίου έχουν αλλάξει, μαζί με αυτές και το πανεπιστήμιο έχει περάσει σε μια σαφώς διαφορετική ιστορική φάση: Το κράτος με τη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση (και) του πανεπιστημίου προώθησε την λειτουργία στο πλαίσιο της λογικής μιας επιχείρησης, αλλά και την άμεση σύνδεσή του με την αγορά. Αυτό είχε άμεσο αντίκτυπο στην καθημερινότητα των φοιτητών με τη σταδιακή απόσυρση από τη φοιτητική μεριμνά – δηλαδή το κομμάτι του έμμεσου μισθού που έπαιρναν οι φοιτητές μέσω της σίτισης, της στέγας, των φθηνών εισιτηρίων και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης – την εντατικοποίηση του προγράμματος σπουδών και την αύξηση της αποδοτικότητάς τους· καθώς και τη στροφή των σπουδών αλλά και της έρευνας σε άμεσα αξιοποιήσιμα προϊόντα για τον καπιταλισμό. Σήμερα βλέπουμε το πανεπιστήμιο να έχει προχωρήσει και πέρα από αυτό, καθώς όχι μόνο λειτουργεί στη λογική επιχείρησης, αλλά μετατρέπεται και το ίδιο σε επιχείρηση μπαίνοντας στη διαδικασία να παράξει άμεσα υπεραξία. Έτσι, φτιάχνει το ίδιο προϊόντα που πουλάει σε εταιρίες ή κρα-

τικούς οργανισμούς, επιβάλλει δίδακτρα (προς το παρόν μόνο) στα μεταπτυχιακά, δημιουργεί σύντομους κύκλους σεμιναρίων με αντίτιμο, ενώ τελευταία το βλέπουμε να μπαίνει δυναμικά και στον τομέα του real estate, νοικιάζοντας κτίρια φιλέτα αλλά και κατασκευάζοντας φοιτητικές εστίες με στόχο την ενοίκιαση των δωματίων τους στους φοιτητές.

Επιστρέφοντας λοιπόν στο θέμα μας, πάμε να δούμε πώς το πανεπιστήμιο αξιοποιεί την περιουσία του μετά τις απαραίτητες εκκενώσεις των κατειλημμένων χώρων που στεγάζονταν σε αυτή. Είναι Δεκέμβρης του 2009, η κατάληψη του κτιρίου Παπαδοπέτρου στα Χάνια εκκενώνεται με στόχο τη μετατροπή του σε πολιτιστικό στέκι φοιτητών. Ένα φθηνό ψέμα, όπως αποδείχθηκε, καθώς επιστρέφοντας στο 2019 δεν έχει γίνει ακόμα τίποτα, μόνο που το «πολιτιστικό κέντρο» έχει μετατραπεί σε «ινστιτούτο διαβίου μάθησης», κάτι το οποίο εύκολα θα μπορεί να παράγει κέρδος για το πολυτεχνείο πουλώντας σύντομους κύ-

κλους σπουδών. Βεβαία σε αυτά τα χρονιά που έχουν περάσει, το πολυτεχνείο Κρήτης είχε μια ακόμα μεγαλύτερη πρωτοπορία, τη μακροχρόνια ενοίκιαση του κτιρίου που σήμερα στεγάζεται η κατάληψη Rosa Nera σε ξενοδοχειακό όμιλο με στόχο να κάνει το κτίριο ξενοδοχείο. Αυτή βεβαία η πρωτοπορία δεν άργησε να βρει μιμητές και σε μεγαλύτερους παίχτες. Έτσι το Α.Π.Θ. πρόσφατα αποφάσισε να νοικιάσει το νεοκλασικό κτίριο στη Λεωφόρο Νίκης 39, με σκοπό βεβαία να «αξιοποιηθεί» ως πολυτελές ξενοδοχείο. Το συγκεκριμένο κτίριο αποτελούσε κατάληψη μέχρι το 2016 που εκκενώθηκε από την κυβέρνηση του σύριζα. Πιο συντηρητικά ανοίγει τα φτερά του και το Πανεπιστήμιο Αθηνών, που μέσω της διεύθυνσης κληροδοτημάτων, διαθέτει πλήθος κτιρίων για μακροχρόνια μίσθωση, κατάλληλων για ξενοδοχειακές μονάδες από τον Πειραιά μέχρι το κέντρο της Αθήνας. Διαφημίζοντας ότι τα έσοδα της αξιοποίησης θα διατεθούν για φοιτητικές υποτροφίες, προσφέρει ένα αμφιβόλου ποιότητας καρότο για τη συναίνεση των φοιτητών στη συμμετοχή του πανεπιστημίου στην ταχύτατα αναπτυσσόμενη βιομηχανία του real estate. Τέλος, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στην πρόσφατη καινοτομία του πανεπιστημίου Κρήτης που ανοίγει μια νέα αγορά ανακοινώνοντας ότι τα δωμάτια στις καινούργιες εστίες που θα κατασκευάσει θα στοιχίσουν μόλις

100 ευρώ τον μήνα.

Σε αυτές τις συνθήκες, όπως και σε μια επιχείρηση, βλέπουμε πως το πανεπιστήμιο με τον όρο αξιοποίηση αναφέρεται στην ανάπτυξη νέων πεδίων κερδοφορίας ή στη βελτιστοποίηση αυτών που υπάρχουν ήδη. Παρόλα αυτά είναι λυπηρό να βλέπουμε κομμάτια της κοινωνίας που στο παρελθόν είχαν συνταχθεί ενάντια στην επιχειρηματοποίηση των πανεπιστημίων να αποδέχονται τη θυσία των καταλήψεων, προτάσσοντας όμως την αξιοποίηση υπέρ των φοιτητών, κάτι το οποίο στην καλύτερη περίπτωση φαντάζει κενό νοήματος καθώς το πανεπιστήμιο με τη μετατροπή του σε επιχείρηση δεν έχει κανένα λόγο να επενδύσει κεφαλαίο σε βιβλιοθήκες, εστίες, λέσχες και πολιτιστικά κέντρα για τους φοιτητές, από την στιγμή που αυτά δεν μπορούν να του αποδώσουν κέρδος. Αντιθέτως, όλοι εμείς που βρισκόμαστε από την πλευρά των εκμεταλλευόμενων έχουμε κάθε λόγο να επενδύσουμε στις καταλήψεις, τόσο στα πανεπιστήμια όσο και έξω απ' αυτά, κερδίζοντας εργαστήρια για την ανατροπή του υπάρχοντος κόσμου εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

foreign_voice

* Για μεγαλύτερη εμβάθυνση στην ιστορική εξέλιξη του πανεπιστημίου από μια ταξική σκοπιά προτείνουμε το βιβλίο: «Κρίση, αναδιάρθρωση και ταξική πάλη στα πανεπιστήμια» από τις εκδόσεις «Κόκκινο Νήμα».

ΤΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ

δύο στάλες στα τσιμέντα/
για την καταίγίδα/
αυτή που ξέσπασε ολόγυρα/
κι εκείνη που έρχεται...

Χεστήκαν για τα κτίρια! Τους αγώνες θέλουν να πάρουν...

δυο λόγια για την καταστολή των καταλήψεων και το πώς μας αφορά

Μετά από ένα εξάμηνο κυβερνητικής θητείας της δεξιάς, το βασικό «έργο» που έρχεται να επιδείξει το ελληνικό κράτος έχει να κάνει με την ασφάλεια και την τάξη. «Έργο» που περισσότερο παίζεται στα κανάλια της τηλεόρασης και στις προφορικές διακηρύξεις, και πολύ λιγότερο στον πραγματικό κόσμο.

Από τη μία η πάταξη της εγκληματικότητας, και από την άλλη η εμμονική προσήλωση και η ευθεία στοχοποίηση του αναρχικού χώρου. Στοχοποίηση φυσική και πολιτική, κυρίως όμως συμβολική:

Η μόνη πολιτική δύναμη που δεν «εξουδετερώθηκε» από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το μεγαλύτερο κομμάτι της συνέχισε να εμπλουτίζει και να προωθεί τον αγώνα, πορεύεται από τον αναρχικό χώρο. Με τις διάφορες τάσεις που τον απαρτίζουν, έχει καταφέρει να στήσει έστω και κάποια αναχώματα στην κρατική επέλαση, και παραμένει στην εμπροσθοφυλακή του αγωνιζόμενου κόσμου, διατηρώντας ριζοσπαστικά περιεχόμενα. Λαμβάνοντας αυτά υπόψη, η καταστολή του, ως την προμετωπίδα του ανταγωνιστικού κινήματος, έρχεται και σαν μήνυμα προς ολόκληρο το ανταγωνιστικό κίνημα, προς οποιονδήποτε και οποιαδήποτε σκέφτεται ή σκεφτεί να αγωνιστεί ενάντια στις καταστροφικές βλέψεις του ελληνικού κράτους, ή ενάντια στα σχέδια του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου:

- είναι μεγάλη μερίδα κόσμου που μπαίνει μαζικά στο στόχαστρο, τόσο με τους πλειστηριασμούς και την απελευθέρωση της Α' κατοικίας, όσο και με την περαιτέρω επίθεση στην εργασία και την κοινωνική ασφάλιση.

- η αναδιάρθρωση των ελληνικών πανεπιστημίων, που ξεκίνησε με την κατάργηση του ασύλου, προϋποθέτει τη συνθηκολόγηση ή τη νέκρωση του φοιτητικού κινήματος, το οποίο παραδοσιακά κράτα μία αγωνιστική στάση.

- η ολομέτωπη επίθεση στο περιβάλλον ήδη έχει κινητοποιήσει κόσμο από διάφορες γωνίες της χώρας, και αυτό το μέτωπο αναμένεται να οξυνθεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ έθεσε τις βάσεις για την «ορθολογική εκμετάλλευση» φυσικών πόρων, προμοτάροντας κυρίως «έργα πράσινης ανάπτυξης», με αιχμή τα αιολικά πάρκα. Ταυτόχρονα βέβαια οι πρωτοβουλίες για οριοθέτηση των ΑΟΖ, τόσο με την Αλβανία όσο και με την Τουρκία, είναι στον ορίζοντα εκμετάλλευσης των θαλάσσιων «οικοπέδων». Τέλος, στα πλάνα είναι και οι γεωτρήσεις υδρογονανθράκων στην ηπειρωτική ενδοχώρα, που ήδη έχουν ξεσηκώσει αντιδράσεις και κινητοποιήσεις. Η εκτίμησή μας είναι ότι το περιβαλλοντικό ζήτημα θα γεννήσει αγώνες μέσα στα επόμενα χρόνια, καθώς ήδη εκτείνεται σε μεγάλη έκταση του ελλαδικού χώρου.

Τρία πεδία αγώνα που αναμένεται να γεννήσουν αντιστάσεις, ενώ σίγουρα θα προκύψουν περισσότερα, αφού η νεοφιλελεύθερη πολιτική της ΝΔ νομοτελειακά θα οδηγήσει σε πόλωση των κοινωνικών αντιθέσεων. Ως εκ τούτου η σημερινή κατασταλτική εκστρατεία αποτελεί ένα στιγμιότυπο σε αυτό ακριβώς το σχέδιο, μία προληπτική κίνηση από το κράτος. Το στοίχημα των ημερών για εμάς είναι να τους επιστρέψουμε αυτή την κίνηση, δημιουργώντας τους μεγαλύτερο κόστος, κερδίζοντας παράλληλα μεγαλύτερο κομμάτι στον δρόμο.

Οφείλουμε να υπερασπιστούμε τα διαχρονικά εδάφη του αγώνα (όχι μόνο τις καταλήψεις, μα και τα πανεπιστήμια, όσο και τον ίδιο τον δρόμο). Πρέπει όμως να πάμε και ένα βήμα παραπέρα, καθώς η υπεράσπιση -και μόνο- των καταλήψεων εγκυμονεί τον κίνδυνο να μείνουν πίσω άλλες πτυχές του αγώνα.

Η επίθεση στις καταλήψεις και η υπεράσπισή τους είναι ευκαιρία να βγούμε δυναμικά στο προσκήνιο, δημιουργώντας νέα πεδία αγώνα. Μα και «αντίστροφα», η συνέχεια του αγώνα είναι ο καλύτερος τρόπος να υπερασπιστούμε τα «κεκτημένα» μας.

Τάξη και Ανομία

Επιτέλους. Ήρθε η στιγμή που πρέπει να συνεννοηθούμε. Να δούμε τι μας φέρνει στο μυαλό ο νόμος και η τάξη των κυβερνήσεων, αλλά και τι είναι η ανομία για εμάς.

Αυτό που εννοούν τάξη σήμερα είναι οι χιλιάδες δολοφονίες μεταναστών-τριών στο αιγαίο, που οδηγήθηκαν να φύγουν από τη χώρα τους λόγω πολέμου. Η εξαθλίωση και η πείνα από την οποία πεθαίνουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, κάνοντάς το να φαίνεται πλέον φυσιολογικό στον κοινωνικό ιστό.

Η τάξη είναι η αντιπροσωπευτική κυβέρνηση του κοινωνικού συνόλου για την εξασφάλιση των πολιτικών τους θέσεων, και για τη συνέχιση της διαφθοράς και της βίας απέναντι στην κατώτερη τάξη.

Η τάξη είναι η εκμετάλλευση από άνθρωπο σε άνθρωπο, και από άνθρωπο σε ζώα και φύση για τη συσσώρευση πλούτου από τους πολλούς, στους λίγους και «εκλεκτούς».

Η τάξη είναι οι στρατιωτικές θητείες που σου επιβάλλουν για την ηθική υποχρέωσή σου απέναντι στο έθνος, ώστε σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή πολέμου, να σφαιρισθείς για αυτούς.

Η τάξη είναι η μισθωτή σκλαβιά που βυθίζει τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα στην εξαθλίωση και τη φτώχεια. Η σκληρή και υποδηλωμένη εργασία για να ζούμε μεροδούλι-μεροφάι οι εκμεταλλεζόμενες και οι καταπιεσμένοι.

Η τάξη είναι η κοροϊδία των πολιτικών κομμάτων με υποσχέσεις και μοναδική επιλογή την ψήφο σου σε αυ-

τούς, νομιμοποιώντας με αυτόν τον τρόπο το κράτος, και εξασφαλίζοντας τα αστικά σου δικαιώματα.

Η τάξη είναι η αστική δικαιοσύνη να βγάξει λάδι τους βιαστές, και τελικά να δικάζει τα θύματα αυτών.

Και η ανομία; Ανομία είναι τα κοινωνικά στρώματα που ξεσηκώνονται ενάντια στους δυνάστες τους. Που σπάμε τη σιωπή απέναντι στην καθημερινή βαρβαρότητα που ζούμε. Είναι η στιγμή που δεν αντέχεις την ανία, και εξεγείρεσαι σε ό,τι προκαλεί ακινησία.

Ανομία είναι η αηδία που μας προκαλούν οι καταναλωτικές σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους. Σχέσεις οι οποίες βασίζονται στην εκμετάλλευση, το ψέμα και την πλασματική ελευθερία επιλογών. Είμαστε αυτοί που θέλουμε να δημιουργούμε σχέσεις στη βάση του σεβασμού, της ειλικρίνειας και της πραγματικής ελευθερίας του ατόμου.

Ανομία είναι οι αρνήσεις στράτευσης για τα συμφέροντα των κρατών-εθνών. Γιατί εμείς δεν πολεμάμε για κανένα έθνος και καμία πατρίδα. Δεν θα σφαχτούμε για τα κέρδη των αφεντικών.

Ανομία είναι ο αγώνας των γυναικών όλου του κόσμου ενάντια στον καπιταλισμό, που θέλει να μας κάνει δούλες

και υπηρέτριες για τα εμπορικά καταστήματα και την τουριστική βιομηχανία. Ο αγώνας για την αξιοπρέπειά μας, την ελευθερία μας και την αγάπη.

Τέλος, ανομία είναι μαζικές απεργίες με προοπτική την κοινωνική επανάσταση, τα σαμποτάζ στην παραγωγή του κρατικού μηχανισμού, οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις στον δρόμο, η διεκδίκηση καθημερινά για μια ζωή που μας αξίζει πραγματικά.

Μήπως τελικά η ανομία είναι οι πιο ωραίες στιγμές που έχουμε βιώσει ή που θα βιώσουμε μέσα σε αυτό το σύστημα; Οι στιγμές που δεν μας βυθίζουν στην απογοήτευση, αλλά που μας δίνουν κίνητρο να συνεχίσουμε για μια καλύτερη ζωή; Οι θυσίες που κάνουμε για μία ζωή που θα ζούμε πραγματικά ελεύθεροι – πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά, σε κοινότητες μέσα στη φύση και σε αστικά τοπία;

Ο χρόνος τελειώνει. Ας αφήσουμε, λοιπόν, το παιχνίδι λέξεων. Πες το ανομία, πες το αναρχία, πες το όπως θες...

■/ zakeri

Να μπούνε τα πράγματα στη θέση τους

Δεν χρειάζονται πάντα πολλά λόγια. Τα έχουμε πει άλλωστε πολλές φορές. Παρακάτω τα γεγονότα μιλάνε από μόνα τους. Και είναι λίγα μόνο από τα πολλά, όπου καταδεικνύεται σε ποια πεδία και σε ποια κομμάτια της κοινωνίας εφαρμόζεται καθημερινά το πολυπόθητο δόγμα «νόμος και τάξη»... Εμείς έχουμε πάρει ήδη θέση.

Εξευτελισμός

Σε δήλωσή του, το σωματείο κοινωνικού και επιστημονικού έργου για τις συλλογικές δράσεις αλληλεγγύης του «18 άνω» κάνει λόγο για σκανδαλώδη και εγκληματική συμπεριφορά των αρμοδίων του κράτους για τήρηση του «νόμου και της τάξης». Πιο συγκεκριμένα, στις αρχές Γενάρη, την ώρα που ομάδα θεραπευόμενων επέστρεφε από το γυμναστήριο στον χώρο θεραπείας μαζί με τους συνοδούς, όπως προβλέπεται από το πρόγραμμα, 8 αστυνομικοί της ομάδας ΔΙ.ΑΣ. και 4 της ασφάλειας υπέβαλαν εντελώς αναίτια τους θεραπευόμενους σε σωματικό έλεγχο και εξακρίβωση στοιχείων. Χαρακτηριστικά το σωματείο αναφέρει τα εξής: «Στη διαμαρτυρία των συνοδών ότι δεν επιτρέπονται τέτοιες βίαιες συμπεριφορές απέναντι σε θεραπευόμενους με αυξημένη ευαλωτότητα, και μάλιστα στη φάση της ψυχολογικής απεξάρτησης, απάντησαν ότι όχι μόνο θα κάνουν έλεγχο, αλλά επιπλέον, το πρόγραμμα θα πρέπει να παίρνει από αυτούς άδεια όταν πρόκειται να κυκλοφορήσουν οι θεραπευόμενοι για θεραπευτικές δραστηριότητες. Μια τέ-

τοια συμπεριφορά αποτελεί χτύπημα στη θεραπεία απεξάρτησης, στέλνοντας το μήνυμα ότι τα εξαρτημένα άτομα παραμένουν στόχος των δυνάμεων καταστολής, ακόμα και στη διάρκεια της θεραπείας τους, και αποτρέποντας τα εξαρτημένα άτομα να απευθυνθούν σε πρόγραμμα, καταδικάζοντάς τα δηλαδή στην κόλαση των ναρκωτικών». Το γεγονός δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό, και ο ζήλος των αρμόδιων οργάνων θα ήταν ακόμα μεγαλύτερος αν δεν υπήρχαν οι συνοδοί. Καθημερινά ο εξευτελισμός και η βία είναι οι αγαπημένοι χειρισμοί τους απέναντι σε άτομα εξαρτημένα.

Σκουπίδια

Αστυνομικοί του Α.Τ. Ομόνοιας σέρνουν μία ανάπηρη γυναίκα στον δρόμο, και στη συνέχεια την καταβρέχουν με τη μάνικα που βρίσκεται στην είσοδο του τμήματος, γιατί μάλλον τους ενοχλούσε. Όπως φαίνεται οι αστυνομικοί όχι μόνο δεν ποιήθηκαν όταν αυτόπτης μάρτυρας παρενέβη, αλλά αντιθέτως του πέρασαν χειροπέδες, παρότι τους επέδειξε τη δικηγορική του ταυτότητα. Κατόπιν δημοσίευσης βίντεο τραβηγμένου από την κάμερα του αστυνομικού τμήματος, η ΕΛ.ΑΣ. αναγκάστηκε να απαντήσει με Δελτίο Τύπου, παραδεχόμενη πως έλαβαν χώρα ο βασανισμός και ο εξευτελισμός γυναίκας ΑμΕΑ από αστυνομικούς, και υποστηρίζοντας πως οι αστυνομικοί συνελήφθησαν και έχει διαταχθεί ΕΔΕ. «Άλλη φορά να προσέχετε τις κάμερες παιδιά», είμαστε σίγουροι πως ήταν η

διαταγή από τους ανωτέρους.

Ή ΣΚΑΙ ή τίποτα

«Όμνια ε; Σας ξέρουμε έναν-έναν μουνόσκυλα, προσέξτε τι θα τραβήξετε». Αρμόδια όργανα του «νόμου και της τάξης» (ασφαλίτες κοινώς) προειδοποίησαν με τα παραπάνω λόγια, κατόπιν ελέγχου συντάκτριας του omniatn κάτω από το σπίτι της. Όπως αναφέρει σε δήλωσή του το κανάλι: «Δεν είναι η πρώτη φορά που η αστυνομία επιχειρεί να εκφοβίσει άτομα που δραστηριοποιούνται στο omniatn. Έχουν υπάρξει κυνηγητά και απειλές κατά τη διάρκεια βιντεοσκοπήσεων, φωνές ΜΑΤ όταν περνούν κάτω από το στούντιό μας, δικαστήρια με στημένα κατηγορητήρια σε βάρος μας κ.α.». Όλα κι όλα. Πώς την έχουν δει μερικοί και γίνονται δημοσιογράφοι χωρίς την άδειά τους;

Μοιρολάτρες, ασυλλόγιστοι!

Μάλιστα. Ευχαριστούμε θερμά τον υπουργό Προστασίας του Πολίτη, Μ. Χρυσοχόϊδη, που θα μας σώσει από την πρωινή αργοπορία, την ώρα που τόσο πολύ θέλουμε να πάμε στις δουλειές μας για ένα ξεροκόμματο, και μας εμποδίζουν άλλοι εργαζόμενοι με τις απροειδοποίητες διαδηλώσεις τους. Ο υπουργός, μιλώντας στη συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού για το νομοσχέδιο που σύντομα θα κατατεθεί στη βουλή για περιορισμό των διαδηλώσεων (εννοώντας τη θωράκιση του κεφαλαίου), μας κάνει ξεκάθαρο: «Οι δρόμοι θα πάψουν να είναι κλειστοί ασυλλόγιστα, απροειδοποίητα και μοιρολατρικά... έχουμε πολλή δουλειά, δεν πρόκειται να σταματήσουμε έως ότου καθαρίσουμε τις πόλεις από την εγκληματικότητα». Και πάλι ευχαριστούμε κύριε «Νόμε και Τάξη» που μας βάλατε στον ίδιο δρόμο επιτέλους, γιατί τόσο καιρό πιστεύαμε πως οι απεργίες και οι

κοινωνικοί αγώνες μάς πρόσφεραν τα όποια εργασιακά δικαιώματα απολαμβάνουμε όσοι δεν έχουμε κατέβει ποτέ σε πορεία, και ότι εσείς είστε που θα μας σώσετε από αυτούς τους εγκληματίες που τολμάν να υψώσουν φωνή εναντίον σας. Ευχαριστούμε.

Τι Ελβετία, τι Αλβανία; Ένα και το αυτό

Κατόπιν αίτησης από δασκάλα για επίσκεψη των μαθητών της στην Ακρόπολη, εκπρόσωπος των αρχαιοφυλάκων της Ακρόπολης ζήτησε διευκρίνιση για το πόσοι από τους μαθητές της προέρχονται από χώρες εκτός της Ε.Ε., καθώς αυτοί θα έπρεπε να πληρώσουν μειωμένο εισιτήριο (50% του κανονικού εισιτηρίου), σε αντίθεση με όσους συμμαθητές τους προέρχονται από την Ελλάδα ή χώρα της Ε.Ε., για τους οποίους προβλέπεται δωρεάν είσοδος. Όταν η δασκάλα επεσήμανε ότι χιλιάδες παιδιά αλβανικής καταγωγής, που έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει στην Ελλάδα διατηρούν την αλβανική υπηκοότητα, είναι μαθητές σε ελληνικά σχολεία, και ότι μια τέτοια διαφοροποίηση μεταξύ μαθητών με βάση την υπηκοότητά τους θα μπορούσε να θεωρηθεί «ρατσιστική», ο αξιωματούχος της Ακρόπολης, επιχειρηματολόγησε: «Όχι, καθώς ο νόμος θα μπορούσε να συμπεριλάβει εξίσου και ένα παιδί από την Ελβετία και την Αυστραλία, όπως και ένα παιδί από την Αλβανία».

Απαγορεύονται οι μαύροι

Τη δημιουργία ξεχωριστού δρομολογίου του ΟΑΣΘ μόνο για τους πρόσφυγες που διαμένουν στο κέντρο φιλοξενίας στα Διαβατά διεκδίκησε ο Δήμος Δέλτα. Σύμφωνα με ανακοίνωση του δήμαρχου, Γιάννη Ιωαννίδη, στο δημοτικό συμβούλιο, έχει εγκριθεί η πρόταση, αλλά απομένει η κύρωση της απόφασης από τη διοίκηση του ΟΑΣΘ, για να λειτουργήσει η νέα γραμμή αστικών συγκοινωνιών 55X, που θα ακολουθήσει τη διαδρομή Σταυρούπολη-δομή φιλοξενίας Αναγνωστοπούλου- Ν.Σ. Σταθμός. Σχετικό αίτημα έχει διατυπώσει κατά το παρελθόν και η συνδικαλιστική παράταξη της Χρυσής Αυγής στον ΟΑΣΘ.

Προτείνουμε τεστ εγκυμοσύνης

«Είσαι τυχερός που γλίτωσες... κάνε ένα τεστ όμως γιατί μπορεί να έχεις μείνει έγκυος και να σηκώνεις το μπασταρδάκι ενός “μπάτσου”». Αυτή είναι η δήλωση του Κώστα Κεφαλογιάννη, στελέχους της ΝΔ και ξάδερφου του ευρωβουλευτή της ΝΔ, Μανώλη Κεφαλογιάννη, για την υπόθεση του Λάμπρου Γούλα. Κατά την αναίτια σύλληψή του το βράδυ της 7ης Νοεμβρίου στα Εξάρχεια, επειδή απλώς βρισκόταν στην περιοχή, ο Λάμπρος Γούλας δέχτηκε άγριο ξυλοδαρμό, βασανίστηκε και παρενοχλήθηκε σεξουαλικά από αστυνομικούς. Στην καταγγελία του αναφέρει: «Μου κατέβασαν το εσώρουχο και ένας κόλλησε από πίσω μου και άρχισε να φωνάζει: “Έτσι γαμάνε οι χακί. Στα Εξάρχεια έχουμε χούντα ρε, το κατάλαβες; Όποιος δεν δέχεται φάπα και πούτσα δεν θα μπαίνει στα Εξάρχεια. Εμείς κάνουμε κουμάντο”». Η Διεθνής Αμνηστία σημείωσε χαρακτηριστικά στη δίκη ότι «Οι πρακτικές αυτές, όπως αναδεικνύεται και από τις εκθέσεις μας, δεν αποτελούν “μεμονωμένα περιστατικά”, αλλά συνιστούν συστηματικό φαινόμενο».

✎ ManoRoco

Κοινότητες αγώνα σε κάθε γειτονιά

Οι γειτονιές στις οποίες ζούμε, οι εστίες πράσινου μέσα σ' αυτές, τα σπίτια που στεγάζουν τα σώματα και τα όνειρά μας, δέχονται τα τελευταία χρόνια μια ολοένα εντεινόμενη επίθεση από κράτος, αχόρταγους ιδιοκτήτες, τράπεζες και πολυεθνικές. Τέτοιες γειτονιές είναι μεταξύ πολλών άλλων τα Πετράλωνα και το Κουκάκι.

Τα Πετράλωνα, μια γειτονιά όπου εδώ και χρόνια αντιστέκεται στην εμπορευματοποίηση του δημόσιου χώρου, στον ατομικισμό, τον ρατσισμό και την παραίτηση. Αντιστέκεται στην περιφράξη και ιδιωτικοποίηση του λόφου Φιλοπάππου. Μια γειτονιά που με καταλήψεις, λαϊκές συνελεύσεις και μαζικούς αγώνες έχει καταφέρει να διατηρήσει τα στοιχεία της όντας στο κέντρο της μητρόπολης, μετρώντας απώλειες, ήττες αλλά και σημαντικές νίκες. Μία από τις πιο πρόσφατες ήταν και η ακύρωση της έξωσης μιας οικογένειας από το σπίτι της αποτρέποντας κλητήρα και μπάτσους να μπουν στο σπίτι και να αλλάξουν κλειδαριά. Μια γειτονιά αγώνων οι οποίοι δεν ξεπήδησαν από το πουθενά αλλά βρήκαν πρόσφορο έδαφος σε μία κουλτούρα ταξικής αλληλεγγύης και συλλογικοποίησης αναγκών και επιθυμιών που υπήρχε στην περιοχή.

Το Κουκάκι, που είχε την ατυχία να βρίσκεται κοντά στην Ακρόπολη, τα τελευταία χρόνια έχει αλλάξει δραματικά. Μια ήσυχη γειτονιά, που μέσα σε λίγα μόλις χρόνια έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο ξενοδοχείο. Τα Airbnb πληθαίνουν, αυξάνοντας το κέρδος των ιδιοκτητών, δείχνοντας τον δρόμο για έναν εύκολο και γρήγορο πλουτισμό. Παράλληλα δίνουν και την ευκαιρία σε «φιλεύσπλαχνους» ιδιοκτήτες να «ανεβάσουν λίγο τα νοίκια, για να μην τα βάλουν Airbnb». Οι φτωχότεροι άνθρωποι φεύγουν, σχεδόν μαζικά, αφού δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στην ακραία αύξηση των ενοικίων. Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα συστάθηκε και η «πρωτοβουλία κατοίκων Κουκακίου και γύρω περιοχών». Σε πορεία που κάλεσε για την ανάδειξη του ζητήματος, οι μπάτσοι επιτέθηκαν με χημικά και γκλομπ, δείχνοντας την θέση τους, πλάι στο κράτος και το κεφάλαιο, απέναντι στην κοινωνία. Πια να εμπεδωθεί το δόγμα «νόμος και τάξη», το κράτος εκκένωσε τα σπίτια της Κοινότητας Καταλήψεων Κουκακίου (18/12/19 και 11/1/2020). Σε αυτές τις προσπάθειες, ύστερα από αρκετή ώρα αντίστασης των συντροφισσών/συντρόφων οι μπάτσοι κατάφεραν να εισβάλουν στα κτί-

ρια και συνέλαβαν από καταλήψεις μέχρι και γείτονες, χτύπησαν και συνέλαβαν αλληλέγγυο κόσμο και έβρισαν-τραμπούκησαν κόσμο τις γειτονιές που είχε συγκεντρωθεί για να δείξει την αλληλεγγύη του στις καταλήψεις την ώρα των εκκενώσεων.

για αυτή την αφίσα -και μια ακόμη που έγραφε «μπάτσοι δολοφόνοι, φασίστες εμπρηστές»- τον Νοέμβριο του 1991, συνελήφθησαν 33 αναρχικοί και αντιεξουσιαστές σε αφισκόλληση στα εξάρχεια... Κρατήθηκαν και βασανίστηκαν για 16 μέρες στην ασφάλεια και κατηγορήθηκαν -ανάμεσα στ' άλλα- και για «στάση κατά του πολιτεύματος»...

Ανάπτυξη σημαίνει χλιδή για λίγους και μόνο επιβίωση για πολλούς. Σ' ένα τόπο που δεν παράγει τίποτα άλλο πέρα από υπηρεσίες τουριστικές, η ανάπτυξη που μας υπό-

σχονται δηλώνει την τουριστικοποίηση των γειτονιών μας, με την αύξηση του κόστους διαβίωσης που αυτή συνεπάγεται. Τα διαθέσιμα για μας σπίτια είναι πλέον δυσεύρετα, τα Airbnb πληθαίνουν, τα ενοίκια χτυπούν κόκκινο. Πιο πολύ μετράει για κάποιους η όψη αυτής της πόλης απ' ό,τι οι άνθρωποι που την κατοικούν. Αυτοί δεν είναι παρά μόνο αναλώσιμοι γι' αυτούς. Ό,τι δεν χωρά στη κανονικότητα τους, ό,τι δεν συντηρεί την εικόνα ενός προϊόντος έτοιμου προς πώληση πρέπει να εξαλειφεται. Από τους αποστειρωμένους δρόμους, τους περιφραγμένους δημόσιους χώρους, μέχρι τον εκτοπισμό των φτωχότερων ανθρώπων και τις εκκενώσεις καταλήψεων όλα γίνονται «για το καλό μας» αφού, όπως άλλωστε ακούμε κάθε μέρα από τα ΜΜΕ, τα αφεντικά δουλεύουν για το συμφέρον μας και πως όσοι τους εναντιώνονται, θέλουν το κακό μας. Εμείς από τη μεριά μας, βλέπουμε το κόστος ζωής μας να αυξάνεται, ενώ οι μισθοί μένουν στάσιμοι, και τα αφεντικά να πλουτίζουν στις πλάτες μας. Βλέπουμε τις «εστίες ανομίας» (όπως μας τις παρουσιάζουν) ως εστίες αντίστασης. Ως εστίες αντίστασης ενάντια στην συνεχή υποτίμηση των ζώων μας. Ως χώρους ελεύθερης και αντιεμπορευματικής συνεύρεσης. Ως δομές οι οποίες προεικονίζουν την κοινωνία για την οποία παλεύουμε, χωρίς ιεραρχίες, κοινωνικούς διαχωρισμούς και εκμετάλλευση.

Στο όνομα του εξευγενισμού οι ανθρώπινες σχέσεις γίνονται χρηματικές συναλλαγές, οι γειτονιές χάνουν το χρώμα τους και μετατρέπονται σε άψυχα παρακλάδια μιας αποστειρωμένης μητρόπολης. Σε αυτή την δυστοπία που όλο κερδίζει έδαφος, εμείς αντιτάσσουμε την ζωντάνια της αυτοοργάνωσης, την έμπρακτη αλληλεγγύη, τον καθημερινό αγώνα μέσα στις γειτονιές. Οι γειτονιές που ονειρευόμαστε, έχουν πάρκα, παγκάκια και λόφους για όλες και όλους, έχουν λαϊκές συνελεύσεις, έχουν καταλήψεις στέγης και κοινωνικής ζύμωσης. Στους δρόμους που θέλουμε να περπατάμε, αντηχούν τα γέλια και τα παιχνίδια από τις αλάνες και τα πάρκα. Στο δρόμο μας, διαβαίνει η ζωή.

Antifa League Athens

Κοινότητα Καταλήψεων Κουκακίου

Ανοιχτή συνέλευση Κατοίκων

Πετράλων-Θυσειού-Κουκακίου

6/12/2008 λίγα λεπτά μετά τη δολοφονία του Α. Γρηγοροπουλού το mega βγάζει το βίντεο προσθέτοντας ήχους από σπασμένες τζαμαρίες προσπαθώντας να στήσει ένα σκηνικό επεισοδίων κατασκευάζοντας το ελαφρυντικό της άμυνας για τον δολοφόνο Επαμεινώνδα Κορκονέα

❖ Κάτω τα ξερά σας από τις συντρόφισσες και τους συντρόφους

Πρώ της Τέταρτης 29/01 μέλη της αντιτρομοκρατικής παγιδεύουν τις συντρόφισσες Δ. Βαλαβάνη, Κ. Αθανασοπούλου και τον σύντροφο Γ. Μιχαηλίδη σε όχημα που κινούταν στην περιοχή της Αγίας Παρασκευής. Ο σύντροφος Μιχαηλίδης είχε αποδράσει από τις αγροτικές φυλακές Τίρυνθας τον Ιούνιο του 2019, όπου εξέτιε ποινή φυλάκισης για ένοπλη συμπλοκή με μπάτσους στην Πεύκη, ενώ η συντρόφισσα Αθανασοπούλου έσπασε τους περιοριστικούς της όρους μετά τη λήξη της 18μηνης προφυλάκισης, για συμμετοχή στον Επαναστατικό Αγώνα και συνεργεία σε απόπειρα απόδρασης πολιτικών κρατουμένων, περνώντας έτσι στην παρανομία τον Ιούνιο του ίδιου έτους.

Αφού κρίθηκαν προφυλακιστέοι την Παρασκευή 31/01, ο σύντροφος Μιχαηλίδης μεταφέρθηκε στις φυλακές Μαλανδρινού, ενώ οι συντρόφισσες Αθανασοπούλου και Βαλαβάνη στις γυναικείες φυλακές Θήβας και Κορυδαλλού αντίστοιχα. Παρόλο που οι συλλήψεις έγιναν στην Αθήνα και οι τόποι κατοικίας του Γ.Μ και της Κ.Α είναι στην Αττική, οι φυλακές στις οποίες χρεώθηκαν δεν είναι οι φυλακές που αντιστοιχούν στην περίπτωση, δηλαδή οι ανδρικές και οι γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού.

Το γεγονός αυτό μας δείχνει ότι έχουμε να κάνουμε για ακόμη μια φορά με την στρατηγική του κράτους να διασπείρει πολιτικούς κρατούμενους σε διαφορετικές φυλακές, απομονώνοντάς τους έτσι από τους δικηγόρους και το συγγενικό-συντροφικό περιβάλλον και επιχειρώντας να αποδυναμώσει τις κοινότητες αγώνα εντός των τειχών.

Τελικά, οι κατηγορίες που τους απαγγέλθηκαν, αφορούν έξι πλημμελήματα και τέσσερα κακουργήματα, μεταξύ των οποίων συγκρότηση-ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, παράνομη οπλοφορία, απόδραση κρατουμένου, απείθεια κ.α.

Γκέτεμποργκ/Σουηδία: Οικονομική Ενίσχυση Αντιφασιστών

Για μερικά χρόνια, το Γκέτεμποργκ αποτελούσε ένα από μητροπολιτικά πεδία νεοναζιστικής δραστηριότητας στην Σουηδία. Την τοποθέτηση βομβών σε ένα κοινωνικό κέντρο και δύο κέντρα φιλοξενίας μεταναστών το 2016, ακολούθησε μια περίοδος έντονης παρουσίας και εδραίωσης του ακροδεξιού Σκανδιναβικού Κινήματος Αντίστασης (Nordic Resistance Movement - NRM) στους δρόμους της πόλης μας. Το NRM είναι μια βίαιη φιλοχιτλερική σχέση αποτελούμενη από ρατσιστές οι οποίοι απειλούν, επιτίθενται και σε μερικές περιπτώσεις δολοφονούν τους πολιτικούς τους αντιπάλους.

Οι προσπάθειές τους κλιμακώθηκαν με την απόπειρά τους να διοργανώσουν μια μεγάλη Σκανδιναβική συγκέντρωση στο Γκέτεμποργκ το Σεπτέμβριο του 2017. Όμως, υποτίμησαν τη μαζική οργή και αντίσταση των καθημερινών ανθρώπων. Σχεδόν 20.000 άνθρωποι κατέλαβαν τους δρόμους της πόλης, κατεδάφισαν τους φραγμούς των μπάτσων και εμπόδισαν με τα σώματά τους την οποιαδήποτε προσπάθεια των ναζί να συγκροτηθούν σε πορεία. Από τότε οι προσπάθειές τους περιορίζονται σε νυχτερινές επιθέσεις και επισκέψεις σε παρακείμενες πόλεις. Αναχαιτίσαμε τη δημιουργία ενός τοπικού ναζιστικού κινήματος, αλλά ο κίνδυνος παραμένει.

Το 2018, μια ομάδα ναζί, οι οποίοι ανήκαν στο NRM, προσπάθησε να επιτεθεί στην αναρχοσυνδικαλιστική συγκέντρωση για την εργατική πρωτομαγιά. Σύντροφοι και συντρόφισσες τούς σταμάτησαν με αποτελεσματικό τρόπο, αλλά ένας από εμάς κατηγορείται για σωματική βλάβη

Από την ώρα της σύλληψης ως τις 19.00 δεν τους επιτράπηκε να επικοινωνήσουν με κανένα.

Την επόμενη μέρα έγινε βίαια λήψη γενετικού υλικού από τις δύο συντρόφισσες, αφού DNA του Μιχαηλίδη είχαν ήδη στα χέρια τους οι αρχές. Ειδικά η Δήμητρα Βαλαβάνη χτυπήθηκε παρότι είχε ενημερώσει για προηγούμενη επέμβαση στο κεφάλι. Στη συνεχόμενη απαίτησή της να τηλεφωνήσει στο γιατρό της υπήρξε συνεχόμενη άρνηση. Αντίθετα, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο μετά από τρεις ώρες, όπου της έγιναν άσχετες εξετάσεις.

Και οι τρεις κράτησαν αρνητική στάση κατά την ανάκριση. Την επόμενη μερα οδηγήθηκαν σε ανακριτή και εισαγγελέα, όπου και δήλωσαν την αναρχική πολιτική τους ταυτότητα.

Αξιίζει να σημειωθεί πως εκτός από τις καθιερωμένες έρευνες στα σπίτια τους, η αντιτρομοκρατική μήπε δυο φορές στο σπίτι του παππου της Δήμητρας, όπου τη δεύτερη φορά μάλιστα του πήραν δείγμα DNA.

Οι δυο συντρόφισσες και ο σύντροφος έχουν καλή ψυχολογία και θα ενημερώσουν εκτενέστερα με κείμενό τους όταν καταφέρουν να επικοινωνήσουν.

ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟΥΣ Δ. ΒΑΛΑΒΑΝΗ, Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ ΚΑΙ Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

και αναμένει να οριστεί η δίκη του.

Το 2019, το NRM διοργάνωσε μια πορεία την πρωτομαγιά στη διπλανή πόλη του Kungälv, ευελπιστώντας ότι οι αντιφασίστες και οι αντιφασίστριες θα ήταν απασχολημένοι/ες. Παρόλα αυτά χιλιάδες αντιφασίστες/ριες, ντόπιοι αλλά και από άλλες όμορες περιοχές, μετέτρεψαν την ημέρα των ναζί σε φιάσκο. Από εκείνη την μέρα ανακοίνωσαν ότι δεν θα ξαναπατούσαν στο Kungälv. Όμως τουλάχιστον ένας σύντροφος από το Γκέτεμποργκ αναμένεται να δικαστεί με την κατηγορία της αντίστασης κατά της αρχής, αλλά είναι πιθανό να του προσάψουν και πρόσθετες κατηγορίες, καθώς συνελήφθη κατά τη διάρκεια επεισοδίων.

Δεδομένων των επερχόμενων δικών αλλά και του γεγονότος ότι οι παραπάνω συγκρούσεις δεν πρόκειται να είναι και οι τελευταίες, ζητούμε τη στήριξή σας. Μια σειρά πάρτι οικονομικής ενίσχυσης διεξάγονται ήδη στο Γκέτεμποργκ, εν γνώσει του ότι το σουηδικό κράτος στοχεύει να αντιμετωπίσει παραδειγματικά τους συντρόφους και ότι τα δικαστικά έξοδα θα είναι υψηλά.

Τα χρήματα θα διατεθούν καταρχήν για την αποπληρωμή των προστίμων που έχουν επιβληθεί στους συντρόφους και στη συνέχεια για την κάλυψη δικαστικών εξόδων ή την πιθανή φυλάκιση των συντρόφων. Αν περυσέψουν χρήματα, θα αποταμιευθούν για ανάλογες περιπτώσεις στο μέλλον. Βοηθήστε μας στην δημιουργία ενός ταμείου αλληλεγγύης. Στηρίξτε τον σκοπό στο firefund.net/gothenburgafa

❖ **Αναρχικός Μαύρος Σταυρός Γκέτεμποργκ**
www.anarchistblackcrossgbg.blackblogs.org
Framåt kamrater (Gothenburg)
www.framatkamrater.se

Εργατικά Νέα

Απεργία ΟΤΕ

✱ Στις 21 Δεκεμβρίου ξεκίνησαν απεργιακό αγώνα οι εργαζόμενοι στον όμιλο ΟΤΕ, μετά την απόλυση έξι φυλάκων και τριών εργαζομένων στον ΟΤΕ Academy ενώ είχαν προηγηθεί οι απολύσεις 69 φυλάκων με την εκβιαστική τακτική της «εθελούσιας» αποχώρησης. Παράλληλα με το αίτημα της επαναπρόσληψης των συναδέλφων τους οι εργαζόμενοι στον ΟΤΕ διεκδικούσαν υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας, αυξήσεις μισθών, παύση ανάθεσης έργων σε εργολαβικές εταιρείες και αξιοπρεπείς-ασφαλείς συνθήκες εργασίας. Η απεργία πήρε πανελλαδικά μεγάλες διαστάσεις με μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις παρόλο που θάφτηκε από τα καθεστωτικά ΜΜΕ. Η διοίκηση στα πλαίσια της δημοκρατικής κανονικότητας και ανάπτυξης που χαρακτηρίζει την εποχή προχώρησε σε μηνύσεις κατά παντός υπευθύνου, ενώ σε μια κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη κλιμάκωσε με συλλήψεις απεργών.

Εργατικά ατυχήματα στον ΟΤΕ

✱ Στις 5 Δεκέμβρη στο Κολωνάκι (Σκουφά και Μασσαλίας) ο τεχνικός Α.Κ. βρέθηκε από περαστικό αναισθητός μπροστά από καφάο του ΟΤΕ αφού την ώρα της εργασίας του υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο.

Λίγες μέρες νωρίτερα, στο Κουτσελιό Ιωαννίνων έσπασε η κολώνα στην οποία δούλευε εργαζόμενος, τραυματίστηκε, και η διοίκηση του ΟΤΕ φρόντισε απλά να εξαφανίσει την σπασμένη κολώνα, για να μην βρεθεί από την επιθεώρηση εργασίας, και την αντικατέστησε με καινούρια.

Να σημειώσουμε πως και στα δύο παραπάνω εργατικά ατυχήματα συνέβησαν σε μονομελές συνεργείο. Αυτό είναι παράνομο αφού τα συνεργεία ΚΑΙ για λόγους -και όχι μόνο ασφαλείας πρέπει να απαρτίζονται από δύο εργαζόμενους τουλάχιστον.

✱ Εργατικό ατύχημα με τέσσερα σοβαρά τραυματίες στα διυλιστήρια της «Motor Oil» έλαβε χώρα στις 31 Ιανουαρίου όταν ξέσπασε πυρκαγιά μετά από έκρηξη στις εγκαταστάσεις των διυλιστηρίων στην Κόρινθο. Πρόκειται για ακόμα ένα περιστατικό που θα μπορούσε να στοιχίσει τις ζωές των εργαζομένων αφού τα μέτρα προστασίας των εργαζομένων συνεχώς υποβαθμίζονται για την όλο και αυξανόμενη κερδοφορία των αφεντικών, στην προκειμένη του Βαρδινογιάννη.

✱ Η Ευγενία Ρούσαλη, μαγείρισσα στο πρόγραμμα «ΜΕΤΟΙΚΟΣ» της ΜΚΟ «Άρσις», απολύθηκε μετά από πιέσεις της συντονίστριας της, και ενώ δούλευε ήδη υπό αντίξοες συνθήκες, υποδομές κατώτερες των δέουσων για τη δουλειά, και κάποιες φορές με ελάχιστες πρώτες ύλες. Σε εχθρικό περιβάλλον για την εργαζόμενη, δεχόμενη υβριστικές συμπεριφορές, δέχτηκε βλαπτική μεταβολή της σύμβασής της. Πρόφαση για την απόλυσή της στάθηκε η άρνηση της να πετάει στα σκουπίδια το φαΐ που περίσσευε, και η φανερή παραχώρησή του σε καταλήψεις και κοινότητες προσφύγων και μεταναστών. Όπως λέει και η ίδια: «Σύμφωνα με τη συντονίστρια και τους υπόλοιπους επαγγελματίες της αλληλεγγύης [...] αυτό ήταν κλοπή που ισοδυναμούσε με την απόλυσή μου».

✱ Απεργία στα Jumbo Πρέβεζας κήρυξαν οι εργαζόμενοι στις 2 Φεβρουαρίου αφού όπως αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους «η διοίκηση των καταστημάτων jumbo με μία προκλητική, παράνομη και άκρως αντεργατική απόφαση, επιβάλλει εργασία κάθε Κυριακή πλέον σε τουλάχιστον δύο καταστήματά της, σε Πρέβεζα και Κατερίνη», ανοίγοντας έτσι τον δρόμο και για τα υπόλοιπα υποκαταστήματα της αλυσίδας να καταργήσουν την Κυριακάτικη αργία. Επίσης, καταγγέλλουν την δημερη εργασία, τους χαμηλούς μισθούς, την ημιαπασχόληση, τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, την εντατικοποίηση και τα ανύπαρκτα μέτρα υγείας και ασφάλειας που επικρατούν εδώ και χρόνια.

✱ Απαγχονισμένος βρέθηκε σε εγκαταλελειμμένη αποθήκη μετανάστης εργάτης γης στη Νέα Μανωλάδα, όπου ζούσε και εργαζόταν, στις 28 Ιανουαρίου από συναδέλφους του. Το περιστατικό αναδεικνύει για μια ακόμη φορά τις άθλιες συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονται στα χωράφια οι μετανάστες εργάτες γης.

✱ Ακόμα μια εργατική δολοφονία σημειώθηκε στις 31 Δεκεμβρίου όταν κατά τη διάρκεια καθαρισμού ενός κάδου απορριμμάτων ένα τουριστικό λεωφορείο προσέκρουσε στο απορριμματοφόρο με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του ένας υπάλληλος καθαριότητας του Δήμου Χαλκιδέων.

✱ Στις 27 Ιανουαρίου εργοδότης στον Μαραθώνα πυροβολεί και τραυματίζει δύο μετανάστες εργάτες γης επειδή του ζήτησαν τα δεδουλευμένα που τους χρωστούσε. Οι τραυματίες νοσηλεύονταν φρουρούμενοι στον Ερυθρό Σταυρό, με μια ξεκάθαρη εικόνα αντιστροφής των ρόλων θύτη-θύματος, αφού ο ένας πρόκειται να συλληφθεί όταν πάρει

εξιτήριο από το νοσοκομείο επειδή δεν έχει τα νόμιμα χαρτιά παραμονής στη χώρα.

✱ Τέσσερις μετανάστες εργάτες έχασαν τη ζωή τους σε κτηνοτροφική μονάδα στα Καλύβια Αττικής. Στην προσπάθεια τους να ζεσταθούν ανάψαν αυτοσχέδιο μαγκάλι σε δώμα της κτηνοτροφικής μονάδας όπου διέμεναν χωρίς να έχει προβλεφθεί οποιαδήποτε προστασία από το κρύο από την πλευρά της εργοδοσίας.

✱ Έξω οι ναζί από τους χώρους δουλειάς (απόσπασμα από την ανακοίνωση του «Σωματίου Βάσης Εργαζομένων στον χώρο της ψυχικής υγείας και κοινωνικής πρόνοιας»): «Πριν από λίγες μέρες ενημερωθήκαμε από δημοσιεύματα στον τύπο πως η Ουρανία Μιχαλολιάκου, ηγετικό στέλεχος της Χρυσής Αυγής και κόρη του αρχηγού της φασιστικής οργάνωσης Μ. Μιχαλολιάκου, εργάζεται ως ψυχολόγος σε ψυχιατρική κλινική της Αθήνας. Το γεγονός αυτό μας γέννησε πολλά ερωτήματα σχετικά με την ύπαρξη ανθρώπων με ναζιστικές λογικές σε δομές που υποτίθεται πως προασπίζονται τα συμφέροντα των ψυχικά ασθενών. Πως μπορούν άραγε να συνυπάρχουν ανεπηρέαστα στους χώρους δουλειάς μας άνθρωποι που ως και σήμερα κυνηγούν μετανάστες, που προπηλακίζουν άτομα LGBTQ, που εκφράζουν ρητορικές μίσους για οτιδήποτε διαφορετικό, που θέλουν να καθαρίσουν ότι παρεκκλίνει από το κανονικό; [...] Την στιγμή όπου για να βρούμε μια δουλειά πρέπει να γεμίσουμε το βιογραφικό μας με απλήρωτη εθελοντική εργασία, τη στιγμή όπου οι μισθοί μας συνεχώς συρρικνώνονται, που η μαύρη εργασία συνεχώς αυξάνει και δουλεύουμε χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εντασσόμαστε σε κοινούς αγώνες με τους χρήστες των δομών που εργαζόμαστε. Σε αγώνες για τη διασφάλιση της αξιοπρέπειάς τους, τη διάρρηξη του κοινωνικού στιγματισμού και τη διεκδίκηση του δικαιώματος διαχείρισης της εμπειρίας τους από τους/τις ίδιους/ίδες.

✱ Τη Δευτέρα 21/10/2019, το κατάστημα της Pizza Fan Ιωαννίνων ειδοποίησε τηλεφωνικά τους εργαζομένους του ότι αναστέλει τη λειτουργία του, απολύοντας ουσιαστικά 16 άτομα. Η ιστορία ξεκίνησε με τη γραπτή κατάθεση αίτηματος από οκτώ διανομείς, που ζήτησαν όσα προβλέπονται από την εργατική νομοθεσία. Ο εργοδότης του καταστήματος, μετά από συνάντηση μαζί τους, και αφού είχε στερήσει από φθηνές δικαιολογίες, «προώθησε» το αίτημα προς τη μητρική εταιρία. Η μητρική, αφού πρώτα ενημέρωσε πως το κατάστημα από franchise θα έρθει πάλι στα χέρια της, συναντήθηκε με όλους μαζί τους διανομείς, τους ζήτησε να κάνουν υπομονή και να είναι τυπικοί ως προς την εργασία τους, υποσχόμενη πως θα καλύψει κάποια από τα αιτήματά τους. Παρόλα αυτά 4 μέρες μετά το κατάστημα κλείνει. Το «Πρωτοβάθμιο Σωματείο - Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομέων Ιωαννίνων» σε τριμερή συνάντηση στην επιθεώρηση εργασίας γνωστοποίησε στον δικηγόρο της εταιρίας πως «έτσι και ξαναοίξει η Pizza Fan στα Ιωάννινα, έχει την υποχρέωση να επαναπροσλάβει τους απολυμένους όπως ορίζει ο νόμος». Η μητρική εταιρία ήρθε νύχτα στην πόλη, μάζεψε το μαγαζί και εξαφανίστηκε...

✱ Και έκτακτοι και λάστιχο: Ο υπουργός εργασίας, Γιάννης Βρούτσης, δήλωσε «Να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλο μας. Το 2020 η ελληνική οικονομία θα μπει σε ύφεση. [...] Η ανεργία σίγουρα θα ανέβει.» Και τα σπασμένα θα μετακυλήσουν στις πλάτες των εργαζομένων. Με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου μηδενίζονται κάθε μέρα διεκδικήσεις χρόνων, μεταξύ αυτών και το δικαίωμα στην απεργία, επιστρατεύοντας το σύνολο των εργαζομένων. Με πρόσχημα τον κορωνοϊό, το κράτος δίνει τη δυνατότητα στους εργοδότες που έχουν πληγεί (sic) να μεταθέσουν το δώρο του Πάσχα, να απασχολούν τους εργαζόμενους με καθεστώς εκ περιτροπής εργασίας, με μεγάλη «ευελιξία» στο ωράριο εργασίας, καθώς και να προχωρήσουν σε μείωση κατά 50% των μισθών και μάλιστα για διάστημα έξι μηνών. Επίσης το πάγωμα των απολύσεων ισχύει μόνο για το μήνα που διανύουμε. Έτσι με το πρόσχημα να ζήσουν οι επιχειρήσεις προχωράνε σε μία έμμεση μείωση του κατώτατου μισθού.

✱ Με πρόσχημα την προστασία των προσωπικών δεδομένων των πελατών της, η Teleperformance ανακοίνωσε ότι θα τοποθετήσει κάμερες στα σπίτια των εργαζομένων για να εποπτεύει την τηλεεργασία. Σε συνέχεια των καταγγελιών και των αντιδράσεων από τους εργαζομένους για πλήρη απουσία μέτρων προστασίας στις εγκαταστάσεις της, η επιχείρηση προχωρά σε αυτό το μέτρο, μεταφέροντας την επιτήρηση ακόμα και μέσα στα σπίτια των εργαζομένων.

✱ Απόσπασμα από την ανακοίνωση της «επιτροπής αγώνα εργαζομένων στα ΑΒ Βασιλόπουλος»: «Όλοι οι εργαζόμενοι, στην πλειοψηφία ελαστικοί και κακοπληρωμένοι, είμαστε εδώ, στην πρώτη γραμμή χωρίς μέσα προστασίας, σε απόλυτη έκθεση στον ιό. Δε μας λείπει η ψυχολογική βοήθεια αλλά η πρακτική, ουσιαστική στήριξη με μέτρα ατομικής

προστασίας, η ξεκούραση, η πραγματική στήριξη με μετατροπή των ελαστικών θέσεων σε πλήρη εργασία. Μας λείπει το γεγονός πως σε αυτές τις συνθήκες δεν αναγνωρίζεται η εργασία μας σαν ανθυγιεινή. Μας λείπουν τα βασικά, στοιχειώδη μέτρα που συνιστούν οι ειδικοί. Σήμερα, πέρασε η μισή Ελλάδα μέσα στα καταστήματα, ιδιαίτερα τις πρωινές ώρες.

»Τα αντισηπτικά είναι άγνωστη λέξη στα ταμεία. Δεν υπάρχουν, ούτε για τους εργαζόμενους ούτε για τους πελάτες. Τα ταμεία, τα ράφια, τα καλάθια, οι διάδρομοι που συνωστίζονται εκατοντάδες πελάτες κάθε πότε καθαρίζονται; Υπάρχει κρατική μέριμνα για να απολυμαίνονται τα καταστήματα ή αυτό γίνεται μόνο μετά το κλείσιμο των καταστημάτων; Επαρκεί αυτό σαν μέτρο προφύλαξης, τόσο για εμάς όσο και για τους πελάτες-καταναλωτές;

»Απαιτούμε να είμαστε ενήμεροι σε κάθε κατάσταση για κάθε κρούσμα που παρουσιάζεται είτε εργαζόμενου είτε στενής επαφής του. Είναι ζητήματα που πρέπει να έχουμε σε κάθε κατάσταση επίσημη ενημέρωση και όχι διασπορά φήμης».

✱Μετά την αρχική καφρίλα για άνοιγμα των σουπερμάρκετ με διευρυμένο ωράριο, αλλά και τις Κυριακές, μία πρώτη νίκη επετεύχθη μέσα στο δυσοίωνα εργασιακό τοπίο. Με νομική απόφαση τα σουπερμάρκετ παραμένουν κλειστά τις Κυριακές. Έτσι κι αλλιώς ο μη εργάσιμος χρόνος έχει μειωθεί κατά πολύ, επομένως χρόνος για ψώνια «πανδημίας» υπάρχει. Στην πραγματικότητα, τα αφεντικά και το κράτος βρήκαν ευκαιρία με τον κορωνοϊό να εφαρμόσουν ένα μέτρο, που εδώ και χρόνια το εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα προσπαθεί να ανασχέσει. Και έχουμε ακόμα πολύ -και αβέβαιο- δρόμο να βαδίσουμε...

Δεν θα πληρώσουμε την κρίση του κορωνοϊού!

Το Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων παρακολουθεί με μεγάλη προσοχή τις καθημερινές εξελίξεις γύρω από την πανδημία του κορωνοϊού, τα μέτρα που λαμβάνονται στα πλαίσιά της και ιδιαίτερα τις επιπτώσεις που αυτή έχει στον κόσμο της εργασίας. Οι μέχρι τώρα παρατηρήσεις μας σχετικά με την κατάσταση μπορούν να συνοψιστούν στις εξής:

1) Ο κλάδος του επισιτισμού είναι ένας κλάδος που πλήττεται έντονα στην παρούσα συγκυρία. Ως γνωστόν, από 14/3/2020 έκλεισε ένας μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων και οι υπόλοιπες λειτουργούν χωρίς κάποιες ειδικότητες (π.χ. σερβιτόρους) στο προσωπικό τους, ενώ η πτώση του τζίρου είναι πολύ μεγάλη, ακόμα και πριν την κυβερνητική εντολή για το κλείσιμο των καταστημάτων.

2) Οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό έχουν χωριστεί σε δύο ομάδες: Η μία είναι κλεισμένη στο σπίτι της και απαγορεύεται να εργάζεται(π.χ. σερβιτόροι, βοηθοί κτλ.) και την άλλη (π.χ. ντελίβερι και γενικά εργαζόμενους σε καταστήματα takeaway) την έχουν βάλει να δουλεύει υπερεντατικά και με αυξημένες τις πιθανότητες να έρθουν σε επαφή με τον ιό, άρα και να τον μεταδώσουν.

3) Η κυβέρνηση, από τις πρώτες ακόμα μέρες της αναταραχής λόγω κορωνοϊού, έσπευσε να λάβει μέτρα διευκόλυνσης των εργοδοτών μας (τους διευκόλυνε να μας κάνουν λάστιχο, με αδήλωτες υπερωρίες και αλλαγές στα προγράμματα, ενώ μετέθεσε και την καταβολή του δώρου Πάσχα για το καλοκαίρι.) Τα αφεντικά αποθρασύνθηκαν και άρχισαν να καταπατούν σωρηδόν τα εργατικά δικαιώματα. Υπήρξε πλήθος καταγγελιών για απολύσεις, εξαναγκασμό σε υπογραφή παραιτήσεων, άδειες άνευ αποδοχών, μείωση αποδοχών. Και όλα αυτά συνέβαιναν και πριν την κυβερνητική εντολή για το λουκέτο στις 14/3, όταν τα αφεντικά έβλεπαν την κίνηση να πέφτει (και μαζί και τον τζίρο τους.) Και φυσικά οι έλεγχοι από την Επιθεώρηση Εργασίας και το ΙΚΑ ήταν ανύπαρκτοι και πριν τον κορωνοϊό, πόσο μάλλον τώρα.

4) Τα μέτρα που τελικά πήρε η κυβέρνηση για τους εργαζόμενους αφήνουν στον αέρα ένα μεγάλο κομμάτι συναδέλφων στον κλάδο μας, καθώς δεν λαμβάνουν υπόψη ότι χρονικά η πανδημία συμπίπτει με την έναρξη της τουριστικής σεζόν. Αυτό σημαίνει ότι ένα μεγάλο κομμάτι εργαζόμενων του κλάδου είναι άνεργο (με ταμείο ανεργίας ή και χωρίς), με τις οικονομίες του χειμώνα να εξανεμίζονται και με καμία προοπτική να εργαστούν άμεσα, ώστε να βιοποριστούν.

5) Η χορήγηση του έκτακτου βοηθήματος των 800 ευρώ στον εργαζόμενο εξαρτάται άμεσα από τη δήλωση που θα καταθέσει το αφεντικό του. Αυτό σημαίνει ότι εργαζόμενοι που δούλευαν «μαύροι» χωρίς κανένα ένσημο δεν θα λάβουν κανένα επίδομα. Και αυτό σε έναν κλάδο που η αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία είναι κυρίαρχη συνθήκη.

6) Δεν έχουμε ακόμη σαφείς πληροφορίες για το τι θα γίνει με τα ένσημα αυτής της περιόδου, καθώς και με τα ένσημα που θα χάσουν όσοι θα έπιασαν δουλειά με το άνοιγμα της τουριστικής σεζόν, οι οποίοι του χρόνου δεν θα μπορέσουν να συγκεντρώσουν τον απαραίτητο αριθμό για να βγουν στο ταμείο ανεργίας.

7) Παράλληλα με όλα τα παραπάνω, τα νοίκια εξακολουθούν να τρέχουν (έστω και μειωμένα για κάποιους), οι λογαριασμοί ΔΕΗ, νερού, τηλεφώνου έρχονται κανονικά σαν να μην τρέχει τίποτα.

Η εκτίμηση του σωματείου είναι ότι οι εργαζόμενοι θα κληθούν να βάλουν πλάτη σε μία ακόμα κρίση της οικονομίας. Σε αυτή τη συγκυρία, θεωρούμε ότι η δύναμή μας βρίσκεται στις συλλογικές απαντήσεις και η οργάνωση και επαφή με τα σωματεία μας είναι μεγάλης σημασίας για να δώσουμε αυτές τις απαντήσεις. Γι' αυτό καλούμε όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες του κλάδου να επικοινωνούν με το σωματείο στο e-mail ssm.info@gmail.com και να μας γνωστοποιούν εργοδοτικές αυθαιρεσίες, δυσμενείς συνθήκες στο χώρο δουλειάς τους και ζητήματα που έχουν προκύψει στις εργασιακές τους σχέσεις με την νέα κατάσταση, ώστε να τα αντιμετωπίσουμε από κοινού.

Ως σωματείο ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

-Δέσμευση για την επαναπρόσληψη, μετά την επιστροφή στην «κανονικότητα», των εργαζόμενων που απολύθηκαν ή εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση τουλάχιστον από 1/3/2020, καθώς και όσων η σύμβαση τέθηκε σε αναστολή.

-Μέριμνα για όλους τους μη επιδοτούμενους άνεργους του κλάδου του επισιτισμού, ακόμα και για όσους δεν είναι εγγεγραμμένοι στον ΟΑΕΔ, που αντικειμενικά αδυνατούν να εργαστούν και άρα να βιοποριστούν, ενόψει και της χαμένης τουριστικής σεζόν.

-Κανένα μεροκάματο και κανένα ένσημο χαμένο.

- Δεν μοιραζόμαστε τα κέρδη των αφεντικών μας, δεν θα μοιραστούμε και την χασούρα.

- Αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων, οργάνωση στα σωματεία μας για να απαντήσουμε συλλογικά στην επίθεση που μας ετοιμάζουν με αφορμή τον κορωνοϊό.

-Αλληλεγγύη σε όσες και όσους εργάζονται υπερεντατικά - ντελίβεράδες και κούριερ, εργαζόμενοι σε takeaway, ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, υπαλλήλους των σουπερ μάρκετ& των φαρμακείων.

✍/ Σωματείο σερβιτόρων, μαγείρων
και λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επισιτισμού
e-mail επικοινωνίας: ssm.info@gmail.com

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑΣ!

Όσο κράτος και αφεντικά μιλάνε για κέρδη και ζημιές, εμείς θα συνεχίσουμε να μιλάμε για ανθρώπινες ζωές και ανάγκες. Δε μπήκαμε ενωμένοι στην έκτακτη ανάγκη λόγω Covid-19, δε θα βγούμε ενωμένοι απ' αυτήν. Ενώ μιλούν για ομοψυχία, μας κήρυξαν τον πόλεμο και προσπαθούν ξανά να κάνουν την κρίση ευκαιρία εις βάρος μας. Δε συστρατευόμαστε στον πόλεμό τους, δε στριμωχνόμαστε στην πολεμική τους οικονομία.

Οργανωνόμαστε και διεκδικούμε για να βρούμε την υγεία μας!

-Απαγόρευση Απολύσεων

-Εγγύηση όλων των μισθών και των ενσήμων από τα κέρδη και τις καταθέσεις των αφεντικών

-Όλα τα αγαθά πρώτης ανάγκης σε τιμές κόστους

-Ελεύθερη πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, τηλέφωνο

-Κατάργηση ενοικίων, κανένας πλειστηριασμός στέγης για όλους-ες

-Ελεύθερες μετακινήσεις παντού χωρίς εισιτήρια και διόδια

-Διαγραφή οφειλών σε εφορία και τράπεζες για άνεργους και μισθωτούς

-Κατάργηση κέντρων κράτησης μετανασ(ρι)ών, απαλλοτρίωση της εκκλησιαστικής ακίνητης περιουσίας.

...για αρχή...

Αναρχικοί - αναρχικές
Εργάτριες - εργάτες

Εδώ είμαστε. Τώρα ξεκινάνε όλα!

Οι ξαφνικές επιθέσεις ελευθερίας στην ασφυκτιούσα καπιταλιστική Λερναία Ύδρα κάνουν συνεχώς το επίκεντρο των σεισμικών διαταραχών να μετατοπίζεται. Τα εδάφη όλου του κόσμου που πλήττονται από το σύστημα του ιδιωτικού κέρδους εκτίθενται στο ξέσπασμα εξεγερτικών κινημάτων. Η συνείδηση αναγκάζεται να επιταχύνει έπειτα από αυτά τα διαδοχικά κύματα γεγονότων, αντιδρώντας σε συνεχή, παραδόξως προβλέψιμα ή και απροσδόκητα σοκ.

Δύο πραγματικότητες αντιμάχονται μέσα σε ένα σκηνικό βίας. Η μία είναι η πραγματικότητα του ψεύδους. Εκμεταλλεζόμενοι την τεχνολογική πρόοδο, προσπαθείτε να χειραγωγήσετε την κοινή γνώμη προς όφελος της κατεστημένης εξουσίας. Η άλλη είναι η πραγματικότητα της καθημερινότητας του πληθυσμού.

Από τη μία πλευρά, υπάρχουν τα κενά λόγια της επιχειρηματικής φρασεολογίας που αναδεικνύουν τη σημασία των αριθμών, των δημοσκοπήσεων και των στατιστικών. Αυτά αφθονούν και συντηρούν ψευδείς συζητήσεις, των οποίων ο πολλαπλασιασμός χρησιμεύει για να κρύβεται το πραγματικό πρόβλημα: Οι υπαρξιακές και κοινωνικές απαιτήσεις. Τα παράθυρα των ΜΜΕ ως οθόνες εξαπάτησης ξερνάνε κάθε μέρα καινούργια κόλπα και ασημαντες συγκρούσεις συμφερόντων που δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου, αλλά των οποίων οι αρνητικές συνέπειες μας επηρεάζουν. Οι κερδοφόροι καταστροφικοί τους πόλεμοι δεν είναι δικοί μας. Δεν έχουν άλλο σκοπό από το να μας αποτρέψουν να διεξάγουμε τον μοναδικό πόλεμο που μας απασχολεί, τον πόλεμο ενάντια στην απανθρωπιά που διαφεντεύει τον κόσμο.

Για την ίδια πλευρά, σύμφωνα με την παράλογη αλήθεια των ηγετών, τα πράγματα είναι σαφή: το να διεκδικείς τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι συνώνυμο της αντιδημοκρατικής βίας. Άρα, η δημοκρατία συνιστά καταστολή του λαού, γι' αυτό και ρίχνουν πάνω του μια ορδή μπάτσων. Η ατιμωρησία που εγγυάται η κυβέρνηση –και οι υποψήφιοι της αντιπολίτευσης που είναι πρόθυμοι να τη διαδεχτούν– υποκινεί τη φασιστική συμπεριφορά των μπάτσων. Φανταστείτε μόνο τα ουρλιαχτά που θα έβγαζαν τα ζόμπι των μέσων μαζικής ενημέρωσης αν μάθαιναν ότι η αυτοπυρπόληση ενός θύματος φτώχειας θα οδηγούσε στο κάψιμο του συστήματος που είναι υπεύθυνο για τη φτώχεια!

Από την άλλη πλευρά, η πραγματικότητα που βιώνει ο πληθυσμός είναι επίσης ξεκάθαρη. Ποτέ δεν θα αποδεχτούμε ότι η ανουσιότητα της κακοπληρωμένης εργασίας, η γραφειοκρατική πίεση που αυξάνει τα επιτόκια και μειώνει το ύψος των συντάξεων και των κοινωνικών κατακτήσεων, ότι η μείωση των μισθών που υποβιβάζει τη ζωή σε σκληρή επιβίωση μπορεί να χειροτερέψει κι άλλο προς όφελος των επιχειρηματικών συναλλαγών. Η βιωμένη πραγματικότητα δεν είναι ένας αριθμός, είναι ένα αίσθημα απασίας, είναι το αίσθημα του να είσαι ένα τίποτα στα νύχια του Κράτους, ενός τέρατος που συρρικνώνεται σαν το δέρμα ενός παπουτσιού πριν το αποστραγγίσουν οι οικονομικές απαιτήσεις των διεθνών υπεξαιρετών.

Λοιπόν, στην αντιπαράθεση μεταξύ αυτών των δύο πραγματικοτήτων –εκείνης που επιβάλλει τον φετιχισμό των χρημάτων και εκείνης που μιλάει στο όνομα της ζωής– μια σπίθα, συχνά μικροσκοπική, έρχεται για να ανάψει το φωτίλι.

Δεν υπάρχει καμία ματαιότητα σήμερα, όσο μικρή και αν είναι, που να μην είναι ικανή να εξαπολύσει τη βία που περιέχεται σε μια καταπιεσμένη ζωή, μια ζωή αποφασισμένη να συντρίψει τα πάντα που την απειλούν με εξαφάνιση.

Η κοσμική αδράνεια και ο λήθαργος, υπό την αιγίδα της αρχαίας συνταγής «άρτος και θεάματα», αποτελούν τη βάση της τρομακτικής δύναμης της εθελοδοουλίας. Όπως καταγγέλθηκε από τον La Boétie τον 16ο αιώνα, έτσι και σήμερα παραμένει ο πιο αδιάστακτος εχθρός μας. Επιτιθέμενη από τα μέσα, η εθελοδοουλία λειτουργεί για πολλούς ανθρώπους σαν ναρκωτικό: Έχει τη βούληση να ασκήσει εξουσία, να αναλάβει καθοδηγητικό ρόλο. Συχνά, η νοσηρότητα της αυθεντίας των λίγων μολύνει και τα ελευθεριακά μέσα ενημέ-

Χιλή, «Ο βιαστής είσαι εσύ», φεμινιστική παρέμβαση-performance

ρωσης, οπότε θα πρέπει να συγχαρούμε την αποφασιστικότητα των κίτρινων γιλέκων και άλλων εξεγερμένων της καθημερινής ζωής να επικαλούνται συνεχώς την απόρριψη των ηγετών, των αναπροσδιορισμένων αντιπροσώπων, των αφεντικών της διανοήσης και των πριγκίπων-βατράχων των ιερών υδάτων της πολιτικής και του συνδικαλισμού. Ελεύθεροι/ες θεωρούνται εκείνοι/ες που χαίρονται να πεθαίνουν ειρηνικά, περιμένοντας τον θάνατο στη συνδυασμένη άνεση του φέρετρου και της τηλεόρασης, αλλά δεν θα αφήσουμε την αυτοκαταστροφή τους να μολύνει τη θέλησή μας να ζήσουμε.

Θέλουμε την κυριαρχία του ανθρώπινου όντος, τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο

Η εξαθλίωση χτυπά τις πόρτες με αυξανόμενη βία, απειλώντας να τις γκρεμίσει. Ο ηδονισμός του πρόσφατου παρελθόντος που μας συνέθλιψε με το καταναλωτικό και κυβερνητικό σύνθημα έχει τελειώσει: «Επωφεληθείτε από το σήμερα, το αύριο θα είναι χειρότερο!» Το χειρότερο είναι ήδη σήμερα, ειδικά όσο συνεχίζουμε να το καλωσορίζουμε. Πρέπει να σταματήσουμε να πιστεύουμε στην παντοδυναμία του καπιταλισμού και του φετιχισμού των χρημάτων. Παρατηρήσαμε ότι η μεγάλη μακάβρια φάρσα που κάνει τον κόσμο να χορεύει είναι το αποτέλεσμα ενός βρωμερού κινήτρου, του βραχυπρόθεσμου κέρδους, που μοιάζει με την παράλογη απληστία ενός χρεοκοπημένου εμπόρου που ξύνει το πίσω μέρος των συρταριών για να βγάλει περισσότερα.

Δεν μιλάω για ελπίδα. Μιλάω μόνο για το δέλεαρ της απελπισίας. Αναφέρομαι σε όλες τις περιοχές του κόσμου, όπου μια εξέγερση της καθημερινής ζωής –ή αποκάλυψε την όπως θέλεις– προσπαθεί να διαλύσει τη δικτατορία του ιδιωτικού κέρδους και να ανατρέψει τα Κράτη που την επιβάλλουν στους ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν. «Αυτό που θέλουμε δεν είναι για το αύριο, αλλά για το τώρα», όπως πολύ καλά εξέφρασαν οι νοσηλευτές/ριες, πάροχοι πρώτων βοηθειών και γιατροί που ασχολούνται με την οικονομική διαχείριση που αφαιρεί την ανθρωπιά από την υγειονομική περίθαλψη [στη συνεχιζόμενη γενική απεργία στη Γαλλία].

Η έκταση του συστήματος εκμετάλλευσης της γήινης και ανθρώπινης φύσης χάνεται πέρα, μακριά από τον ορίζοντα. Ο μανδύας της κερδοφορίας με κάθε κόστος, αποκλείει κάθε έκφραση γενναιοδωρίας της ζωής και του ανθρώπινου συναισθήματος που προωθεί τη γενναιοδωρία.

Προφανώς, οι εκμεταλλευτές και οι εκμεταλλεζόμενες είναι πεπεισμένοι/ες ότι η χύτρα πρόκειται να εκραγεί. Η βία είναι αναπόφευκτη. Το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Δίχως αμφιβολία, η επίλυση του ζητήματος μπορεί να βασιστεί μόνο σε μια εναλλακτική λύση.

Θα ανεχθούμε μια κοινωνική έκρηξη που θα οδηγήσει σε μια κατάσταση ενδημικού εμφυλίου πολέμου, ενός χάους εκδίκησης και μίσους που τελικά θα ωφεληθεί μόνο τις πολυεθνικές μαφίες, οι οποίες έχουν ήδη την ελευθερία να συνεχίσουν ατιμώρητα –ή ακόμη και να αυτοκαταστραφούν– το προσοδοφόρο έργο απερίθμωσης του κόσμου;

Ή θα δημιουργήσουμε μικρές κοινωνίες απελευθερωμένες από την τυραννία των εμπορευμάτων και του κράτους, ομόσπονδα εδάφη όπου οι νοήμονες άνθρωποι θα αποτινάξουν τον αγελαίο ατομικισμό του να αναζητούν έναν ηγέτη για να τους οδηγήσει στο σφαγείο; Τελικά θα πάρουμε τα ηνία του πεπρωμένου μας για να σκιαγραφήσουμε ένα σαφές σχέδιο γι' αυτή την κοινωνική ζούγκλα, όπου σήμερα τα φορτωμένα θηρία έχουν μόνο την ελευθερία να επιλέξουν το θήραμα που θα τα καταβροχθίσουν;

Το 1888, ο Octave Mirabeau έγραψε: «Οι αμνοί πηγαίνουν στο σφαγείο. Δεν λένε τίποτα και δεν περιμένουν τίποτα. Τουλάχιστον, όμως, δεν ψηφίζουν για τον χασάπη που θα τους σκοτώσει ή τους αστούς που θα τους φάνε. Οι ψηφοφόροι, σε χειρότερη μοίρα από τα ζώα και πιο στριμωγμένοι στο μαντρί, επιλέγουν τον χασάπη τους και επιλέγουν τους αστούς τους. Έκαναν επαναστάσεις για να κατακτήσουν το δικαίωμα να το κάνουν».

Δεν τους έχουν διαμορφώσει από γενιά σε γενιά με το ίδιο απερίγραπτο κορώνα-γράμματα; Κορώνα, το γκλομπ της τάξης, γράμματα, το ψέμα του ανθρωπισμού;

Δεν υπάρχει «ψήφος του μικρότερου κακού», υπάρχει μόνο μια ολοκληρωτική δημο-

Βρίσκεστε στην εξεγερμένη περιοχή των Ζαπατίστας
Εδώ ο λαός αποφασίζει και η κυβέρνηση υπακούει...

κρατία, η οποία θα ανακληθεί μόνο από την άμεση δημοκρατία που ασκεί ο λαός για τον εαυτό του. Με διασκέδασε ένα σύνθημα στις κινητοποιήσεις, το οποίο, αν και τραχύ, σε βάζει σε σκέψεις: «Macron, Le Pen, Mélenchon, même combat de cons!» (Θα προτιμούσα το «même combat de carons» [στυλ. Λογοπαίγνιο με σεξιστικές αναφορές, που στόχο έχει να τσουβαλιάσει τους/ις πολιτικούς όλων των αποχρώσεων], αλλά η απόρριψη όλων των μορφών εξουσίας και του διαλόγου με το κράτος είναι μια από τις μικρές απολαύσεις από τις οποίες πηγάζουν τα μεγάλα κύματα ατομικής και συλλογικής απόλαυσης).

Αυτονομία, αυτο-οργάνωση, αυτοάμυνα

Οι θεσμοί της εξουσίας δεν θα αφήσουν τους ανθρώπους να απελευθερωθούν από την τυραννία τους. Πρέπει να προετοιμαστούμε για έναν μακρύ αγώνα. Ένας τέτοιος αγώνας θα είναι και αυτός ενάντια στην εθελοδουλία. Το μόνο θεμέλιο στο οποίο μπορεί να βασιστεί ο δεσποτισμός είναι η λυσσαλέα διάθεση των παρατημένων για ασφάλεια, είναι η αυτοκτονική δυσαρέσκεια μιας υποτιθέμενα σιωπηλής πλειοψηφίας που κραυγάζει το μίσος της για τη ζωή.

Η καλύτερη άμυνα είναι πάντα η επίθεση. Αυτή την αρχή, που έχει αποδειχθεί ευρέως από τη στρατιωτική παράδοση, θα ήθελα να την αντικαταστήσω με την αρχή του ανοίγματος, γιατί έτσι, εκτός από το όφελος της διάσπασης της περικύκλωσης μας, αναδεικνύεται κι η ευχαρίστηση του να σπάμε τη στρατοπέδευση μας.

Το άνοιγμα στη ζωή το βλέπουμε να προσδιορίζει έντονα τις σημερινές εξεγέρσεις. Ακόμα κι αν κάποιες φορές αργοσβήνουν, ξαναρχίζουν πιο δυνατά. Μπορούμε να το εντοπίσουμε στο γιορτινό χαρακτήρα των διαδηλώσεων που συνεχίζονται, παρά το γεγονός ότι αναμετρώνται με την τύφλωση, την κώφωση, την καταπιεστική οργή των κυβερνήσε-

μας των σωμάτων, τα οποία είναι –και πρέπει πάντα να το θυμόμαστε– οι πραγματικοί υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων για το πεπρωμένο μας, σωστά;

Όσο οι αγώνες διαχέονται παγκοσμίως, τόσο τα περιεχόμενά τους αποκτούν ριζοσπαστικότητα, βάθος, εμπειρία. Όσο οι αγώνες αποκτούν μαχητικά χαρακτηριστικά, τόσο θα χλευάζουν τους διανοούμενους, τους ειδικούς στην ανατρεπτική ή αντιδραστική χειραγώγηση (γιατί η χειραγώγηση αναφέρεται και στις δύο πλευρές του νομίσματος). Μέσα από το υπαρξιακό βίωμα και την κοινωνική τους λειτουργία, τα άτομα ανακαλύπτουν τις/τους εαυτούς τους στην βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η φιλοδοξία τους να υπονομεύσουν και να κατεδαφίσουν το τείχος της μεγιστοποίησης του κέρδους, λες και η μοίρα τους σταμάτησε εκεί.

Όχι, δεν μπορούμε πλέον να μιλάμε για τον αφηρημένο άνθρωπο, αυτόν που αναγνωρίζεται αποκλειστικά από τις στατιστικές και τους οικονομικούς προϋπολογισμούς, η ρητορική των οποίων –κοσμικών ή θρησκευτικών, ουμανιστικών ή ρατσιστικών, προοδευτικών ή συντηρητικών– θέλει τους άλλους δαρμένους, τυφλούς, έγκλειστους, σφαιγιασμένους, ενώ εκείνοι παραμονεύουν στα δειλά γκέτο τους, προστατευμένοι από τον αλαζονικό κρετινισμό του χρήματος για να διασφαλίσουν την ατιμωρησία και την ασφάλειά τους.

Η δικτατορία του κέρδους είναι μια επίθεση στο σώμα. Το να επιλέξουμε έναν τρόπο ζωής, ο οποίος μας παρέχει ανοσία ενάντια στον οικονομικό καρκίνο που φθείρει τις σάρκες μας, συνεπάγεται έναν ποιητικό και ενιαίο αγώνα. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο σαν την χαρά του να μετατρέψεις την νοσηρότητα του κόσμου σε στάχτες. Η επανάσταση έχει θεραπευτικές ιδιότητες, άγνωστες μέχρι σήμερα.

Οικολόγοι, γιατί να παρακαλείτε τα Κράτη να μεριμνήσουν για την κλιματική αλλαγή,

Χονγκ Κονγκ

Σαντιάγο, Χιλή

Ιράν

Χιλή

Ιράκ

Χιλή

Λίβανος

Σουδάν

ων. Με βάση αυτή την αρχή του ανοίγματος, μίλησα για τον εξεγερτικό πασιφισμό.

Ο εξεγερτικός πασιφισμός δεν είναι ούτε ειρηνικός με τη «βελασματική» έννοια του όρου, ούτε εξεγερτικός με τον τρόπο που θα αντιλαμβανόταν κανείς/μιά τις παρεκκλίσεις των αντάρτικων πόλης ή γκεβαρικής έμπνευσης.

Η θέση μου δεν κλίνει ούτε προς του πολεμιστή ούτε προς του μάρτυρα. Αφήνω στη ζωή και την ποίηση το ξεπέρας των αντιφάσεων, έτσι ώστε να μην μεταλλάσσονται σε ενοχλητικά προβλήματα, έτσι ώστε να ξεφεύγουν από τον μανιχαϊσμό των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων. Βασίζομαι στη δημιουργικότητα των ατόμων να επινοήσουν μια επανάσταση που δεν θα έχει κανένα παράδειγμα στο παρελθόν. Η αταξία και οι αβεβαιότητες ενός πολιτισμού που γεννιέται δεν έχουν τίποτα κοινό με την αταξία ενός πολιτισμού που έχει μόνο τη βεβαιότητα ότι θα πεθάνει.

Φιλόσοφοι, κοινωνιολόγοι, εμπειρογνώμονες της διάνοησης απαλλάξτε μας από τις ατελείωτες συζητήσεις σας για την κακοήθεια του καπιταλισμού που παράγει κέρδος από την ανθρώπινη αγωνία! Όλοι συμφωνούν σε αυτό το σημείο, ακόμη και οι καπιταλιστές. Τα πραγματικά ζητήματα, ωστόσο, δεν έχουν αντιμετωπιστεί. Αυτά είναι τα ζητήματα της βάσης, εκείνα των χωριών και των γειτονιών των πόλεων, είναι τα ζητήματα των ιδίων

όταν τα ίδια τα Κράτη μολύνουν καθημερινώς και ενώ η ανάγκη για δράση, σε έναν τομέα όπου τα ζητήματα που τίθενται καμία σχέση δεν έχουν με διανοητικές λεπτότητες, είναι επιτακτική; Ερωτήσεις όπως:

Πώς μπορούμε να περάσουμε από τη δηλητηρίαση της γης από την βιομηχανία τροφίμων στην αναγέννησή της μέσω της περμακουλτούρας;

Πώς να απαγορεύσουμε τα χημικά λιπάσματα χωρίς να βλάψουμε τους/τις αγρότες/αγρότισσες, οι οποίοι/ες είναι παγιδευμένες από τη Monsanto, την Total και άλλες εταιρίες και καταστρέφουν την υγεία τους και των άλλων;

Πώς να ανασυγκροτήσουμε σε μία νέα βάση τοπικές κοινότητες και σχολεία γειτονιών τα οποία το Κράτος έχει διαλύσει και απαγορεύσει για να προωθήσει εκπαίδευση τύπου στρατοπέδων συγκέντρωσης;

Πώς να μοιχοκόταρουμε επιβλαβή και άχρηστα προϊόντα τα οποία η κακοποιητική βιομηχανία της διαφήμισης μάς επιβάλλει να αγοράζουμε;

Πώς να συγκροτήσουμε τοπικές επενδυτικές τράπεζες όπου το νόμισμα ανταλλαγής θα αντισταθμίζει μια πιθανή νομισματική κατάρρευση και οικονομικές κρίσεις;

Πώς να μειώσουμε τις φορολογικές επιβαρύνσεις που μας επιβάλλει το Κράτος για να

διασώσει την τραπεζική απάτη και να επενδύσουμε αυτά τα κεφάλαια στην αυτοχρηματοδότηση τοπικών και περιφερειακών έργων;

Και πάνω απ' όλα, πώς να διαχύσουμε παντού την αρχή της ελεύθερης πρόσβασης η οποία πηγάζει από τη φύση, αλλά ο φετιχισμός του χρήματος στρεβλώνει; Ελεύθερη πρόσβαση στα τρένα και τα μέσα μαζικής μεταφοράς, ελεύθερη πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, ελεύθερη στέγαση και αυτο-κατασκευή, προοδευτικά ελεύθερη τοπική βιοτεχνία και παραγωγή τροφίμων.

Ουτοπία; Υπάρχει χειρότερη ουτοπία από αυτό το συνονθύλευμα παράλογων και επιβλαβών πρότζεκτ, τα οποία εξελίσσονται μπροστά στα κουρασμένα μάτια τηλεθεατών από ταλαντούχους θεατρίνους, οι οποίοι αναπαράγουν το πολεμικό θέαμα περιπλανώμενων πωλητών και επιβεβαιώνουν ασταμάτητα τις αντιξοότητες της μάχης των αφεντικών, κρύβοντας τα πραγματικά υπαρξιακά και κοινωνικά ζητήματα πίσω από ψευδοδιλήμματα, κρύβοντας την κρατική τρομοκρατία πίσω από την τρομοκρατία της μηδαμινότητας, όπου η αυτοκτονική τρέλα αυξάνεται μαζί με τη φτωχοποίηση και έναν προοδευτικά ασφυκτικό περιβάλλοντα αέρα;

Δεν έχουν συνειδητοποιήσει επαρκώς ότι, παρόλο την ποικιλομορφία τους ή ακόμη και τις ενδογενείς αποκλίσεις τους, τα κίτρινα γιλέκα και άλλα κινήματα διαμόρφωσαν μια εξαιρετική ομάδα άσκησης πίεσης ικανής να μποϊκοτάρει, να μπλοκάρει, να παραλύσει, να καταστρέψει, ότι μολύνει, δηλητηριάζει, φτωχοποιεί, απειλεί τις ζωές και το περιβάλλον μας; Οι δημοκρατικοί μηχανισμοί του Κράτους και της τυραννίας της αγοράς επιχειρούν να υποτιμήσουν τη δύναμη και τη δημιουργικότητά μας. Περισσότερο ακόμη και από τους πραιτοριανούς, η παρελκυστική ισχύς του Κράτους βασίζεται σε ένα προπαγανδιστικό φαινόμενο, το οποίο μας καλεί συνεχώς να εγκαταλείψουμε την ποιητική δυναμική που βρίσκεται μέσα μας, αυτή τη δυναμική της ζωής που ποτέ δεν θα υποταχθεί σε καμία τυραννία.

Στα επίκαιρα, τώρα... Στη Χιλή ο αγώνας ενάντια στα παράσιτα που πολλαπλασιάζονται πάνω στο πτώμα του Πινοσέτ έχει αναζωπυρώσει την ενσυνείδηση ότι τα πάντα πρέπει να ξεκινήσουν από τη βάση, ότι οι εκπρόσωποι του λαού δεν είναι ο λαός, ότι το χειραγωγημένο άτομο διαφέρει από το ευγενικό πνεύμα και είναι το άτομο που είναι ικανό να σκέφτεται για τον/την εαυτό του/της, να επιλέγει τη ζωή και όχι το χρήμα που το σκοτώνει. Είναι απαραίτητο να αφήσουμε στους ανθρώπους την αναζήτηση μιας νοημοσύνης που τους ανήκει, ενώ όλες οι μορφές της εξουσίας επιδιώκουν να την αφαιρέσουν.

Το ίδιο ισχύει και για την Αλγερία, το Σουδάν, τον Λίβανο, το Ιράκ. Πιστεύω ότι η προσωρινή οπισθοχώρηση στη Ροζάβα θα μετατραπεί σε επίθεση ξανά. Οι Ζαπατίστας από την πλευρά τους ανταποκρίθηκαν στα σοσιαλιστικά καλέσματα του σοσιαλιστή Lopez Obrador αυξάνοντας τις βάσεις τους (caracoles) και τα Συμβούλια Καλής Διακυβέρνησης, όπου οι αποφάσεις παίρνονται από τον λαό για τον λαό.

Η επίμονη απαίτηση για δημοκρατία στο Χονγκ Κονγκ ταλαντεύεται από τη μία μεριά ενός τυφλού θυμού έτοιμου να ικανοποιηθεί απλά με την αμφισβήτηση του κοινοβουλευτισμού οπουδήποτε αλλού, και ενός διανυγμού θυμού ο οποίος συνταράσσει συθέμελα με την επιμονή του τη γιγαντιαία πυραμίδα του απολυταρχικού κινέζικου καθεστώτος

(το οποίο ανησυχεί για την πιθανή απειλή μιας οικονομικής κατάρρευσης) από την άλλη. Ποιος ξέρει; Ο δηλητηριώδης κισσός εξαπλώνεται παντού, και το εξεγερτικό παρελθόν της Σαγκάης δεν είναι μακρινό.

Το Σουδάν πετάει από πάνω του τον ζυγό της τυραννίας της στρατιωτικής εξουσίας, το Ιράν παραπαίει. Ο Λίβανος αποτελεί προειδοποιητικό καμπανάκι για τη Χεζμπολάχ και τον Ισλαμισμό, η ανατροπή του οποίου δεν αποκρύπτει πλέον τον πολιτικό-πετρελαϊκό στόχο. Η Αλγερία δεν χρειάζεται απλά μια κυβερνητική αλλαγή. Στο Ιράκ ο κόσμος ανακάλυψε ότι η κοινωνική πραγματικότητα ξεπερνάει τις θρησκευτικές αντιπαλότητες. Μόνο οι Καταλανοί παραμένουν πιστοί στο κράτος, παρόλο που «το πιο ψυχρό από τα κρύα τέρατα» είναι παντού τρυπημένο από βέλη. Δεν είναι απίθανο οι αυτονομιστές που βρέθηκαν στο αδιέξοδο το οποίο επέβαλε το κράτος της Μαδρίτης στην επίσης κρατικολάγνα Generalitat, ξαφνικά να αναπνεύσουν τη μπόχα του πτώματος του Φράνκο, το οποίο ξέθαψε από το νεκροταφείο η εθνικιστική προσέγγιση. Άρα είναι εξίσου πιθανό να αναβιώσουν και οι μνήμες των ελευθεριακών κοινοτήτων της επανάστασης του 1936, όταν και σφυρηλατήθηκε η πραγματική ανεξαρτησία, πριν το Κομμουνιστικό Κόμμα και ο σύμμαχος του, το καταλανικό Κράτος, τις συνθλίψει.

Είναι μόνο ένα όνειρο, αλλά και η ζωή είναι ένα όνειρο. Μπήκαμε σε μια εποχή όπου η ποίηση αποτελεί το πέρασμα από το όνειρο στην πραγματικότητα, ένα πέρασμα που σηματοδοτεί το τέλος του εφιάλτη και της κοιλάδας των δακρύων.

Δεν είναι μια ποιητική πράξη να ανοίξουμε ζωτικό χώρο για εκείνους/ες που παραλύουν τον φόβο και το άγχος του μέλλοντος, εγκαθιδρύοντας με αυθάδη τρόπο την εξέγερση της καθημερινής ζωής; Δεν το βλέπουμε στην απώλεια της μαχητικότητας, στη διάβρωση αυτού του παλαιού στρατιωτικού αντανάκλαστικού που πολλαπλασιάζει τα μικρά αφεντικά και τα φοβισμένα κοπάδια τους;

Υπό την ποικιλομορφία των προσχημάτων του, ο μόνος ισχυρισμός που εκφράζεται σήμερα χωρίς επιφύλαξη είναι: Ζωή γεμάτη και ολοκληρωμένη.

Ποιος/α θα έκανε λάθος; Δεν είμαστε μέρος του πλήθους προβλέψιμων ή απροσδόκων εξεγέρσεων, είμαστε σε μια επαναστατική διαδικασία. Ο κόσμος αλλάζει βάση, ένας παλιός πολιτισμός καταρρέει, ένας νέος πολιτισμός εμφανίζεται. Οι συμπαγείς νοοτροπίες και οι αρχαϊκές συμπεριφορές μπορεί να διαιωνίζονται κάτω από ένα υποκατάστατο της νεωτερικότητας, παρόλα αυτά μια νέα Αναγέννηση αναδύεται μέσα σε μια ιστορία της οποίας η απανθρωπία μετατρέπεται σε χάος μπροστά στα μάτια μας. Και αυτά τα μάτια ανοίγουν σιγά σιγά. Ανακαλύπτουν σε γυναίκες, άντρες και παιδιά μια ιδιοφυΐα που αθώα πειραματίζεται με απίστευτες καινοτομίες, ασυνήθιστες ενέργειες, μορφές αντίστασης στον θάνατο, σύμπαντα που κανένα φαντασιακό δεν τολμούσε να θέσει σε κίνηση στο παρελθόν.

Εδώ είμαστε. Τώρα ξεκινάνε όλα!

Raoul Vaneigem
17 Νοεμβρίου 2019

Συγκρούσεις στον Λίβανο

Τα σύνορα δεν κλείνουν ποτέ

I: Τα σύνορα είναι ρευστά

Ποτέ δεν ήταν απόλυτα κλειστά. Ποτέ δεν ήταν απόλυτα ανοιχτά. Η κλειστότητα, ή μη, των συνόρων των εθνών-κρατών είναι θέμα πολιτικής («όπως λέει και ο λαός», με την πλέον ρηχή έννοια του όρου). Είναι σε άμεση συνάφεια καταρχάς με τις ανάγκες της εγχώριας αγοράς εργασίας και αντίστοιχα του ταξικού ανταγωνισμού, και σίγουρα εξαρτάται από την ιδεολογική τοποθέτηση της εκάστοτε κυβέρνησης.

Σε πολλές πτυχές της, η κατάσταση που διαχειρίζεται το ελληνικό κράτος σήμερα, θυμίζει τη δεκαετία του '90, με τη μαζική μετανάστευση πληθυσμού από την Αλβανία. Μόνο που τότε το ελληνικό κράτος χρειαζόταν παράνομα -και ως εκ τούτου φτηνά- εργατικά χέρια, να κάνουν τις χειρωνακτικές δουλειές που η ντόπια μικροαστική τάξη παράτησε (χορεύοντας το βαλς της ανάπτυξης) να που ακόμα χρειαζόταν τις υπηρεσίες και τα προϊόντα τους.

Δυόμιση δεκαετίες μετά, στην «προσφυγική κρίση» του 2015, όχι μόνο η Ελλάδα, αλλά σχεδόν ολόκληρη η ΕΕ, ήταν πιο ανεκτική με τις ροές που έρχονταν απ' έξω. Οι ανάγκες της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας καλύφθηκαν σύντομα, και έτσι μόλις πέντε χρόνια μετά, σε ακριβώς τα ίδια φαινόμενα βλέπουμε διαφορετική στάση. Χαρακτηριστική είναι η ευθυγράμμιση του ΣΥΡΙΖΑ με τη στάση της ΝΔ, δια στόματος του κομαντάντε Τσίπρα, αφού ο χαρακτηρισμός της μαζικής κίνησης μεταναστών ως «παράνομη εισροή», πολύ λίγο διαφέρει απ' την ακροδεξιάς υψής αφήγηση περί «εισβολής».

II: Ο ρατσισμός ρίχνει τα μεροκάματα

Το ελληνικό κράτος κινητοποιεί την ίδια κοινωνική δυναμική που έφερε στην εξουσία την κυβέρνησή του. Με την προβολή του «αγώνα» για προστασία των συνόρων, με την παραφολογία για επιστρατεύσεις, τα ρεπορτάζ που μιλούν μόνο για τουρκική προκλητικότητα, με τεχνικές μπουρδες όπως το «δεν χωράνε άλλοι στην Ελλάδα», με τη χυδαία προπαγάνδα για εισβολείς, και τόσα άλλα παραδείγματα, γίνεται ξανά επίκληση στην εθνική συνείδηση του πληθυσμού, με σκοπό να στηρίξει και να νομιμοποιήσει την κυβερνητική επιλογή. Η ίδια δυναμική που γέννησε τα συλλαλητήρια ενάντια στη «Συμφωνία των Πρεσπών», τώρα συσπειρώνεται και στέκεται στο πλευρό του ελληνικού κράτους, οπλίζοντας τα χέρια του, γινόμενη και η ίδια φυσική και ηθική αυτοτρωγός στα λιντσαρίσματα, τις συκοφαντίες, τις διαπομπεύσεις, τους ξυλοδαρμούς, τις ληστείες, τις επαναπροωθήσεις και τις δολοφονίες.

Δεν παραβλέπουμε τις κινήσεις του τουρκικού κράτους. Αυτό που συμβαίνει στα σύνορα πολύ λίγο έχει να κάνει με τη φύλαξή τους. Είναι ακόμα ένα στιγμιότυπο του διακρατικού ανταγωνισμού Ελλάδας-Τουρκίας, και αυτή τη φορά γίνεται στην πλάτη των μεταναστών, με την ευθύνη να βαρβαίνει αντίστοιχα και τα δύο κράτη.

Στην ελληνική πλευρά, η ανακίνηση του ρατσισμού, του αντιτουρκισμού, και η επακόλουθη υποτίμηση των μεταναστών, εκτός από το ότι δημιουργούν ένα πρόθυμο ακροατήριο που κά-

νει πλάτες για το συμφέρον των αφεντικών και του κράτους, ανοίγουν τον δρόμο για έναν νέο κύκλο υποτίμησης συνολικά του κόσμου της εργασίας. Νέα κέντρα κράτησης σημαίνει μερικές ακόμα χιλιάδες ανθρώπων στοιβαγμένοι σε κελιά, χωρίς προοπτική, που θα είναι πρόθυμοι να δουλέψουν για ακόμα λιγότερα, ώστε σταδιακά να υποτιμηθεί ακόμα λίγο η εργατική δύναμη. Τόσα χρόνια η ίδια ιστορία: Άνθρωποι ψάχνουν μία διέξοδο από ό,τι και αν τους τυραννά, περνούν τα σύνορα, αυτομάτως εγκληματοποιούνται, και πλέον σε κάθε απόπειρά τους για αξιόπρεπια κατηγορούνται από διάφορων λογίων καθάρματα ότι «μας παίρνουν τις δουλειές».

Και ενώ γίνεται τόσος ντόρος για τα σύνορα, συνεχίζεται η επεξεργασία του νέου ασφαλιστικού νομοσχεδίου, ενώ λίγοι μήνες έχουν περάσει από όταν ο υπουργός ανάπτυξης διακήρυττε πως η προστασία της α' κατοικίας τελείωσε. Και όμως εισβολείς είναι οι μετανάστες...

III: Χαρακιές στο σώμα του πλανήτη

Όσο γραφικό και να φαίνεται στους τεχνοκράτες «ρεαλιστές», που δεν χάνουν ευκαιρία να δικαιολογούν τη σαπίλα που ονομάζουν πραγματικότητα, τα σύνορα είναι χαρακιές στο σώμα του πλανήτη. Και πραγματικά δεν έχουμε άλλη επιλογή πέρα απ' την καθημερινή πάλη για τη διάρρηξή τους, υλικά και κοινωνικά.

Προς όλους εκείνους που τονώνονται με αυτά που συμβαίνουν στον Έβρο, ή στα νησιά, δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Πρέπει σύντομα να τους επιστραφεί με την ίδια βαναυσότητα, ο μισανθρωπισμός που τόσο ανερωθρίαστα επευφημούν και υπηρετούν. Όχι τόσο για την εκδίκληση καθ' αυτή, αλλά για να μπορεί αυτός ο κόσμος να ελπίζει σε ένα μέλλον φωτεινότερο και καλύτερο, χωρίς σύνορα, χωρίς διακρίσεις.

■/ Rus Coro Navi

Στα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο κονταροχτυπιέται ο άνθρωπος με τον θάνατο

Τα τελευταία γεγονότα στον Έβρο, τη Χίο, τη Μυτιλήνη και αλλού γύρω από το ζήτημα των μεταναστών/τριών αποτελούν στην ουσία τους την επανεμφάνιση με τον πιο εμφαντικό τρόπο του ρατσισμού και του εθνικισμού ως στρατηγική του ελληνικού κράτους, και στοιχεία άσκησης της πολιτικής του, και όχι μια υποτιθέμενη αυτόνομη δράση της κοινωνικής βάσης των αντίστοιχων ακροδεξιών και φασιστικών πολιτικών μορφωμάτων. Είναι η συνέχεια της βαρύτητας που δόθηκε στο Μακεδονικό, η απόπειρα να διαμορφωθεί ένα νέο ακροδεξιό φαντασιακό που θα αποτελέσει και το -απαραιτήτο για κράτος και κεφάλαιο- κοινωνικό συμβόλαιο στη «μεταμνημονιακή» εποχή της ελληνικής πραγματικότητας. Η ακροδεξιά και ρατσιστική κοινωνική βάση βρίσκεται σε διαλεκτική σχέση με το κράτος, τροφοδοτείται από αυτό, το στηρίζει και αποτελεί την απαραίτητη έξτρα δύναμη πυρός του στις περιοχές που έχει συμπυκνωθεί το δράμα που παίζεται στις πλάτες των κολασμένων αυτού του κόσμου.

Το βασικότερο σημείο που πρέπει με κάθε τρόπο να καταδειχθεί, αποτελώντας ύψιστης σημασίας επιλογή των εξουσιαστών, είναι η μετατροπή του «μεταναστευτικού ζητήματος» σε ζήτημα εθνικό, με όρους πολέμου, ασύμμετρης απειλής, εισβολής, όπως εκφράζεται πλέον όχι μόνο από σκοτεινά милитарιστικά και ακροδεξιά χείλη, μα από συνολικά σχεδόν το ελληνικό συνταγματικό τόξο. Οι μετανάστες/τριες, εγκλωβισμένοι/ες

στα γεωστρατηγικά σχέδια Ελλάδας, Τουρκίας αλλά και υφιστάμενοι/ες συνολικά στο πετσί τους τη θανατοπολιτική της Ευρώπης-Φρούριο, του NATO, των υπερεθνικών πολεμοχαρών μηχανισμών, αποτελούν γυμνά σώματα που θυσιάζονται στον βωμό των κρατικών και καπιταλιστικών συμφερόντων, σώματα που μπορούν να θανατωθούν, να βασανιστούν, να φυλακιστούν, ώστε να αναδυθεί και να εμπεδωθεί η βιοπολιτική κτηνωδία αυτού του κόσμου στα σώματα των «υπολοίπων». Από άνθρωποι μετατρέπονται σε εργαλεία άσκησης πολιτικής στα σύνορα και το εσωτερικό κάθε χώρας. Οι κρατικές επιλογές στο τώρα, είναι συνέχεια των κέντρων κράτησης, των απελάσεων, των αστυνομικών επιχειρήσεων, των εκκενώσεων καταλήψεων μεταναστών/τριών στο κέντρο της Αθήνας, της κατάργησης του ΑΜΚΑ για αυτούς/ές που «είναι ξένοι» και πολλών άλλων. Στο φόντο όλων αυτών είναι η -ομολογημένη από κορυφαίους Ευρωπαίους πολιτικούς- αναγκαία στρατιωτική θωράκιση των συνόρων της Ε.Ε., ανάγκη για την οποία το ελληνικό κράτος έχει συμφωνήσει προ πολλού να αποτελεί τον πρώτο θεματοφύλακα. Να μην ξεχνάμε πως και η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κανονικοποίησε και διέυρνε αυτήν τη συνθήκη. Στο εσωτερικό της ελληνικής κοινωνίας, η αντιμετώπιση των μεταναστών ως εργαλεία πολέμου από το τουρκικό κράτος, εισβολείς, κλπ, είναι ο απαραίτητος δούρειος ίππος της ακροδεξιάς πολιτικής, που στρέφει συνολι-

κότερα το κοινωνικό φαντασιακό προς μια ακόμη πιο συντηρητική και ρατσιστική διάσταση. Το σημαντικότερο όλων αυτών είναι πως στο εσωτερικό αυτής της στροφής λάμπει με τον πιο εκτυφλωτικό και άρρωστο τρόπο η συνεχής διεμβόληση των βασικότερων αισθημάτων αλληλεγγύης και ανθρωπιάς, συμπόνιας, ενσυναίσθησης, των όποιων υγιών αντανάκλαστικών απέναντι στην αδικία. Αυτή η μετάβαση είναι κολοσσιαίας σημασίας για τους κυρίαρχους, καθώς αποτελεί τη συγκολλητική μαγιά μιας νέας κοινωνικής πραγματικότητας, όπου ο Λόγος της εξουσίας θα αποτελεί τη μοναδική και φυσικοποιημένη αλήθεια, και η κρατική βία και η καπιταλιστική κτηνωδία δεν θα αμφισβητείται, καθώς πλέον δεν θα είναι αντιληπτή, δεν θα είναι απτή, δεν θα είναι αμφισβητήσιμη.

Στην πραγματικότητα της Ελλάδας, τα όσα παρακολουθούμε δεν έρχονται ως κεραυνός εν αιθρία. Δεκαετίες τώρα, ο κοινωνικός και κρατικός ρατσισμός είναι μια κανονικότητα, που ολοένα και καλλιεργείται, ολοένα και ριζώνει, διαμορφώνοντας και τις συνειδήσεις των νέων ανθρώπων σε αυτήν την κοινωνία. Ειδικά στα χρόνια της κρίσης, η ακροδεξιά κοινωνική βάση διογκώθηκε μέσα από την εγκόλπωση κάθε είδους μεταφυσικής θεωρίας για τα αίτια των όσων βιώνουμε, μέσα από την τρομακτική γιγάντωση των κάθε είδους fake news (που πάντα μα πάντα έχουν κρυφά ή φανερά κατάληξη μια συντηρητική και φασιστική σκέψη), μέσα από τη διεύρυνση

της κανιβαλιστικής και ζοφερής κοινωνικής συμπεριφοράς ως μοναδικού τρόπου επιβίωσης σε αυτόν τον χαοτικό κόσμο. Κάθε είδους εθνικιστικές θεωρίες συνωμοσίας διακινήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, χιλιάδες αν όχι εκατομμύρια εικόνες και memes με αυταπόδεικτες αλήθειες από παπάδες, με φόντο σημαίες, σταυρούς, πατρίδες, και κάθε είδους милитарιστικό, ξενοφοβικό και μισαλλόδοξο σύμβολο να συμβάλλει στην ορμητική επανεμφάνιση του φασισμού στο προσκήνιο, με κατάληξη φυσικά τη Χρυσή Αυγή και τα όσα επακολούθησαν, για τα οποία το ελληνικό συνταγματικό τόξο επιδίωξε και επιδιώκει να καρπωθεί την ήττα τους, ώστε να μπορεί σήμερα να ξεπλένει τον ακροδεξιό και ρατσιστικό του λόγο και πράξη, μέσα στη μηντιακά κατασκευασμένη «αντιφασιστική», δημοκρατική κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Κοιτώντας μακροσκοπικά την κατάσταση, θα πρέπει επίσης να τονιστεί πως η οχύρωση της Ευρώπης απέναντι σε όσους ονομάζει ως «εισβολείς», αυτούς που οι πολέμοι και οι στρατοί τους ξεσπιτώνουν, αντανakλά και μια ευρύτερη αγωνία στους κόλπους των κυρίαρχων. Ίσως αυτό που ζούμε είναι η δημιουργία σημείου-σημείου μιας επόμενης μέρας που η «Ευρώπη των λαών», ως κοινωνική, οικονομική και πολιτική ένωση, αρκετά απονομιμοποιημένη πλέον ιδιαίτερα στον ευρωπαϊκό νότο, θα πάψει να υφίσταται, όμως πριν γίνει αυτό θα πρέπει να έχει

δημιουργήσει την κατάλληλη συνθήκη ώστε να μπορεί ακόμη να διαχειρίζεται τις δονήσεις που οι πολιτικές των κρατών της, ιδιαίτερα των πιο ισχυρών, δημιουργούν στην ευρύτερη περιοχή αλλά και τον παγκόσμιο χάρτη. Η Ελλάδα θα έχει αυτόν τον ρόλο, του μαντρόσκυλου απέναντι στους «αλλόθρησκους εισβολείς» που ζηλεύουν τον ευρωπαϊκό τρόπο ζωής, καθώς, «ως άλλοι βάρβαροι που δεν πέρασαν διαφωτισμό», έρχονται στη δυτική γη της επαγγελίας για να επιβουλευτούν και να πάρουν τα πολύτιμα αγαθά και την ιδιοκτησία που με τόσο κόπο κατέκτησαν οι γηγενείς πληθυσμοί. Η γη, το χώμα που πατούμε, συνδέεται ακόμη μια φορά με το αίμα και τη φυλή. Αν όμως σκεφτούμε πιο αφαιρετικά, οι πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο, αλλά και κάθε κράτους, ποτέ δεν θα μπορούσαν να είναι κάτι άλλο. Το ζήτημα είναι να πειστούν και οι ντόπιοι/ες καταπιεσμένοι/ες πως η διαρκής απειλή από κάποιους «άλλους» αποτελεί μια πραγματικότητα αδιαμφισβήτητη, και πως το καλύτερο που έχουν να κάνουν είναι να συστρατευθούν με το κράτος «τους» και την πατρίδα «τους» αν θέλουν να υπερασπιστούν τα συμφέροντά «τους». Η διαρκής κατάσταση έκτακτης ανάγκης που έχει διακηρυχθεί, απέναντι σε όλους/ες τους/τις από τα κάτω αυτού του κόσμου, ο συνεχής πόλεμος πάνω στις ζωές μας, μας θέλει συμμάχους στην ίδια μας την καταπίεση για να συνεχίσει να λειτουργεί.

Αυτό είναι κιόλας το ζήτημα για το ελληνικό κράτος αλλά και κάθε κράτος. Ιδιαίτερα σε μια Ελλάδα ζοφερής καθημερινής πραγματικότητας, μιας κοινωνικής πραγματικότητας πολύμορφα και πολυδιάστατα συγκρουσιακής, η υποταγή στον Λόγο της εξουσίας, η αποδοχή εν τέλει της όποιας «αλήθειας» και «πραγματικότητας» παρουσιάζουν οι κυρίαρχοι, είναι η απαραίτητη συγκολλητική μαγιά για την αναγκαία αναπαραγωγή κράτους και κεφαλαίου. Και αυτό δεν μπορεί να έχει άλλη μορφή από αυτήν του εθνικισμού, του ρατσισμού, του φασισμού.

Όμως, θα πρέπει να δούμε πως αυτό αποτελεί μια καθημερινή μάχη που πρέπει να δώσουμε με κάθε τρόπο, με κάθε μέσο, από κάθε μετερίζι. Η συναίνεση στο κράτος και το πολιτικό σύστημα, τόσο στην Ελλάδα, όσο και παγκοσμίως, μόνο δεδομένη δεν είναι, καθώς εκατομμύρια άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι/ες με τις εκμεταλλευτικές και καταστροφικές συνθήκες του καπιταλιστικού κόσμου. Η υπεράσπιση της ζωής, της αξιοπρέπειας, της συνύπαρξης, της συντροφικότητας, της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας, είναι κάτι παραπάνω από την υπεράσπιση των «δικών μας» ιδεών, είναι μια ιστορική μάχη απέναντι στη δυστοπία του καπιταλισμού με τους πολέμους, την καταστροφή του φυσικού κόσμου, την εκμετάλλευση, την αδικία, τη φτώχεια, τον σκοταδισμό. Η αλληλεγγύη στους/στις μετανάστες/τριες και ο πόλεμος απέναντι στην κρατική ρατσιστική βιοπολιτική είναι η υπεράσπιση της ανθρωπινότητας, η υπεράσπιση της ζωής απέναντι στον θάνατο και τον πόλεμο. Ας δώσουμε αυτήν τη μάχη με κρύο μυαλό και ζεστή καρδιά, γνωρίζοντας και αναγνωρίζοντας πως κάθε στιγμήότιπο στον καθημερινό κοινωνικό και ταξικό πόλεμο αντανakλά, επηρεάζει και καθορίζει όλη μας την κοινωνική ύπαρξη, συνδέεται με ό,τι παλέψαμε, και τροχοδρομεί ό,τι θα παλέψουμε στο άμεσο ή έμμεσο μέλλον. Στα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο κονταροχτυπιέται ο άνθρωπος και το βασικό του δικαίωμα να ζει με αξιοπρέπεια, με τα ιδεολογικά και φυσικά όπλα του θανάτου. Και όπως ειπώθηκε και παλιότερα, το πιο βαθύ σκοτάδι είναι πριν την αυγή. Ας κάνουμε αυτήν την αυγή της αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης, της ισότητας, την πραγματικότητα για όλους και όλες.

■/ RedBlack

Ανταπόκριση από την τουρκική πλευρά των συνόρων

Το παρόν κείμενο αποτελεί ανταπόκριση της τουρκικής ομάδας DAF (Αναρχική Επαναστατική Δράση) για την κατάσταση που επικρατούσε στη συνοριακή πύλη του Pazarkule στα σύνορα τουρκικού-ελληνικού κράτους, και δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της οργάνωσης στις 03.03.2020, με τίτλο «Η DAF στο Pazarkule: Εντυπώσεις από τη μεταναστευτική κρίση στα σύνορα».

Η αναμονή των μεταναστών που μετακινούνται στην συνοριακή πύλη Pazarkule (ΣτΜ: απέναντι από το συνοριακό σταθμό των Καστανιών) στο Edirne (Ανδριανούπολη) συνεχίζεται για 4 μέρες μετά την ανακοίνωση του τουρκικού κράτους για το άνοιγμα των συνόρων με την Ελλάδα. Εκεί βρίσκονται περιμένοντας περίπου 5.000 άνθρωποι, ωστόσο με την κυκλοφορία ανθρώπων που φτάνουν στο σημείο και γυρίζουν πίσω να είναι πυκνή, ο αριθμός (συμπεριλαμβανομένου του ανακυκλούμενου κόσμου) ανέρχεται σε δεκάδες χιλιάδες.

Οι άνθρωποι που επιστρέφουν (ΣτΜ: από το σημείο των συνόρων) είναι εκείνοι που έχουν ακόμα χρήματα και μπορούν να το κάνουν, και όσοι διαθέτουν ένα μέρος για να επιστρέψουν. Η αντίθετη περίπτωση, εκείνων που φτάνουν ή παραμένουν στο σημείο, μπορεί να γίνει αντιληπτή μέσα από το παράδειγμα ενός μετανάστη από το Ιράν που συναντήσαμε στα σύνορα: έχοντας μείνει στην Τουρκία για 4 χρόνια, δεν είχε καμιά θετική εξέλιξη, οι μετανάστες δεν μπορούν να χτίσουν κάποια ζωή για τους ίδιους εδώ. Μας είπε ότι η μόνη τους ελπίδα ήταν να περάσουν τη συνοριακή πύλη· ούτε

υπήρχαν χρήματα για να επιστρέψουν, ούτε καταφύγιο στο οποίο μπορούσαν να γυρίσουν. Παρέμεναν σε μια δύσκολη θέση στη μέση του πουθενά, πέρα από τα τουρκικά σύνορα και πίσω από τα ελληνικά, στη ζώνη που αποκαλείται «ουδέτερη ζώνη», «απαγορευμένη ζώνη».

Από τον σταθμό λεωφορείων του Edirne στα σύνορα

Στον σταθμό λεωφορείων του Edirne, που βρίσκεται περίπου μισή ώρα δρόμο από τη συνοριακή πύλη του Pazarkule, παραμένουν περίπου 1000 άτομα. Δεν υπάρχουν μέσα μεταφοράς από τον σταθμό των λεωφορείων απευθείας για το συνοριακό πέρασμα. Είναι δύσκολο να βρεθεί ταξί, και ακόμα και αν βρεθεί, το κόστος είναι δυσβάσταχτο· οι περισσότεροι οδηγοί μόλις αντιληφθούν ότι πρόκειται για μετανάστες, κλείνουν το ταξίμετρο και χρεώνουν ποσά πολλαπλάσια του κανονικού, δυσανάλογα της απόστασης. Κάποιοι οδηγοί ακόμα αρνούνται να τους μεταφέρουν ή παίρνουν τα χρήματα και τους μεταφέρουν σε πύλες που είναι κλειστές.

Εκείνοι που μπορούν να βρουν μεταφορικό μέσο, μπορούν να φτάσουν και στην πύλη, ενώ εκείνοι που είναι σε θέση να μάθουν ότι τα σύνορα είναι στην πραγματικότητα κλειστά, περιμένουν στο σταθμό λεωφορείων, όπου επικρατούν καλύτερες συνθήκες.

Ακόμα και αν το ελληνικό κράτος αποφασίσει να ανοίξει τα σύνορα, το πέρασμα ενός τέτοιου πλήθους καθίσταται τεχνικά ανέφικτο λόγω του μεγάλου αριθμού των διαμενόντων στην πύλη του Pazarkule. Παρά αυτό το γεγονός, το

τουρκικό κράτος κατευθύνει τον κόσμο εκεί (στο Pazarkule) και όχι στην πύλη του Karikule στα σύνορα με τη Βουλγαρία, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος κλεισίματος του Karikule, που αποτελεί σημαντικό εμπορικό και οικονομικό πέρασμα, και από όπου εξακολουθούν να γίνονται εξαγωγές και εισαγωγές από την Ελλάδα και αλλού. Αυτό αποκαλύπτει τη στρατηγική του τουρκικού κράτους: Αναγνωρίζουν ότι το ελληνικό κράτος δεν θα ανοίξει τα σύνορα για τους μετανάστες, αλλά παρόλα αυτά κατευθύνουν τους μετανάστες στο συνοριακό πέρασμα –που δεν θα επηρεάσει την οικονομία– για να τους χρησιμοποιήσουν σαν «απειλή» στο πολιτικό παιχνίδι.

Πέρα από τα τουρκικά σύνορα - πίσω από τα ελληνικά

Πλησιάζοντας τη συνοριακή πύλη του Pazarkule, τα σημεία ελέγχου της (στρατο)χωροφυλάκης και της αστυνομίας γίνονται όλο και πιο πυκνά, ενώ η χωροφυλακή έχει εγκαταστήσει ένα διπλό οδόφραγμα στην πύλη, εξωτερικά του οποίου περνούν μόνο μετανάστες. Μπορέσαμε να περάσουμε στη νεκρή ζώνη περπατώντας γύρω από το οδόφραγμα –το οποίο δεν μπορούσαμε να περάσουμε ως Τύπος– και αφού ανακατευτήκαμε με τους μετανάστες.

Εντός της νεκρής ζώνης, η τουρκική πλευρά έχει όντως αφαιρέσει τα συρματοπλέγματα των ορίων, τουλάχιστον αυτό το μέρος των δηλώσεων της κυβέρνησης είναι αλήθεια. Η χωροφυλακή και άλλες δυνάμεις επιβολής νόμου περιμένουν μόνο στο συνοριακό φυλάκιο και στα οδοφράγματα που

έχουν στηθεί ειδικά για αυτή την ασυνήθιστη μεταναστευτική κινητικότητα, ώστε να μην σταματά το πέρασμα των μεταναστών.

Από την άλλη, η ελληνική πλευρά, στην οποία δεν αρκούσε το απόλυτο κλείσιμο των περιοχών της στο πέρασμα, έχει απαντήσει με επιπλέον συρματοπλέγματα, οδοφράγματα και στρατιώτες. Εδώ είναι που τα σώματα ασφαλείας κι επιβολής του νόμου του ελληνικού κράτους επιτέθηκαν στους μετανάστες με δακρυγόνα. Ενώ το γεγονός έχει παρουσιαστεί στα τουρκικά ΜΜΕ από διαφορετικές γωνίες, σαν να υπήρχαν επιθέσεις και κατά τις τέσσερις μέρες, η επίθεση πραγματοποιήθηκε την πρώτη μέρα υπό το πρόσχημα ότι οι μετανάστες προσπαθούσαν να περάσουν τα καινούρια μέτρα φύλαξης που είχαν τοποθετηθεί (και αναφέρονται παραπάνω).

Προς ώρας, η τουρκική πλευρά των συνόρων και της νεκρής ζώνης είναι γεμάτη ανθρώπους. Παρόλο που η Ερυθρά Ημισέληνος (σ.σ: αντίστοιχη του Ερυθρού Σταυρού) και προσφυγικές οργανώσεις που πρόσκεινται στο κράτος ξεκίνησαν να μοιράζουν γεύματα μέσα σε 3 μέρες, περισσότερα από 5000 άτομα περιμένουν για τη στιγμή που η πύλη θα ανοίξει κάτω από δύσκολες συνθήκες. Πείνα, αρρώστιες και η έλλειψη σημείων στέγης αποτελούν τις συνθήκες στις οποίες πρέπει να ανταποκριθούν για να επιβιώσουν στη στρατιωτική ζώνη ανάμεσα στη δασική περιοχή και στη γραμμή των συνόρων. Η θερμοκρασία πέφτει υπό το μηδέν τη νύχτα, στο έδαφος σχηματίζεται πάγος που αρχίζει να λιώνει κατά την ανατολή. Είναι πολύ δύσκολο να κοιμηθεί κανείς το βράδυ. Στην περιοχή βρίσκονται εκατοντάδες παιδιά. Οι άνθρωποι προσπαθούν να ξεσταθούν με φωτιές που ανάβουν μαζεύοντας κλαδιά από το δάσος, και να περάσουν ακόμα μια νύχτα σε αυτοσχέδια καταλύματα επίσης φτιαγμένα από κλαδιά.

Όσο μπορούσαμε να παρατηρήσουμε, υπάρχει αρκετός κόσμος από τη Συρία – αντίθετα με τις φήμες. Εκτός από Αφγανούς, Ιρανούς και Τουρκμένους υπάρχουν επίσης μετανάστες από πολλές αφρικανικές χώρες, ειδικά την Αλγερία. Οι περισσότεροι από όσους είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε,

ρωτούσαν αν η πύλη θα άνοιγε εκείνη τη μέρα, αλλά αυτή η πιθανότητα δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Κάθε φορά που εμφανίζεται μια φήμη ότι η πύλη άνοιξε, οι άνθρωποι στην περιοχή παίρνουν βιαστικά τις σκηνές, τα υπάρχοντα και τα παιδιά τους, και τρέχουν προς την πύλη με τα μάτια τους να λάμπουν. Παίρνει 5 λεπτά ή λιγότερο να συνειδητοποιήσουν ότι η πύλη παραμένει κλειστή· στη συνέχεια επιστρέφουν στη φωτιά τους που δεν έχει ακόμα προλάβει να σβήσει, με μάτια που έχουν χάσει το φως. Παίρνονται αποφάσεις: άλλοι συνεχίζουν να περιμένουν ή προσπαθούν να βρουν κάποια άλλη οδό μετακίνησης και άλλοι το βάζουν κάτω.

Ανάμεσα στις κρατικές στρατηγικές συμφέροντος

Είναι φανερό ότι η αναμονή των μεταναστών στη νεκρή ζώνη δεν αποτελεί από μόνη της επιδίωξη του τουρκικού κράτους. Όταν ο αριθμός των ανθρώπων που περιμένουν μπροστά στην πύλη αυξάνεται, οι νεοφερμένοι αφήνονται από λεωφορεία σε άλλα σημεία της συνοριακής γραμμής και λέγεται ότι καθοδηγούνται σε μονοπάτια για να διασχίσουν τον ποταμό Meriç (Εβρο).

Όμως ούτε οι μπότες των μεταναστών που επιχειρούν να διασχίσουν τον Έβρο δεν επιτρέπεται να φτάσουν στην όχθη πέρα από τα σύνορα. Η μεταναστευτική πολιτική της φασιστικής κυβέρνησης το υπαγορεύει αυτό. Όσοι πιάνονται στα σύνορα βασανίζονται, ξεγυμνώνονται και πετιούνται στην τουρκική πλευρά των συρματοπλεγμάτων. Σήμερα ακούγεται ότι Έλληνες στρατιώτες σκότωσαν έναν μετανάστη πυροβολώντας τον ενώ προσπαθούσε να περάσει με μια βάρκα (ΣτΜ: Πρόκειται για την επιβεβαιωμένη δολοφονία του 22χρονου Σύρου πρόσφυγα, Μοχάμαντ Αλ Άραμπ, από τον ελληνικό στρατό στις 02.03).

Η εισροή των μεταναστών προς το Edirne ξεκίνησε με την ανακοίνωση από τον εκπρόσωπο του ΑΚΡ, Ömer Çelik, ότι η φύλαξη των συνόρων θα μειωθεί: «Η προσφυγική πολιτική μας είναι ίδια, αλλά υπάρχει μια κατάσταση, δεν είμαστε

πλέον σε θέση να κρατήσουμε τους πρόσφυγες». Η ροή επιχειρείται να αυξηθεί κι άλλο με τους –ψευδείς– ισχυρισμούς ότι 117.677 μετανάστες έχουν διασχίσει τα σύνορα σύμφωνα με αριθμούς που δόθηκαν από τον υπουργό εσωτερικών υποθέσεων Süleyman Soylu.

Παρόλο που οι πληροφορίες ότι μετανάστες διασχίζουν τα σύνορα είναι εντελώς ψεύτικες, αυτές οι ειδήσεις, που κατασκευάζονται προκειμένου να αυξηθεί η μετακίνηση ανθρώπων προς τα σύνορα, και η παραμονή τους εκεί, χρησιμοποιούνται για να αυξήσει η βαρύτητα των χαρτιών του τουρκικού κράτους στις διαπραγματεύσεις με την ΕΕ για τον πόλεμο στην Ιντλίμπ.

Ακόμα και ο αριθμός των ανθρώπων που μπορούν να περάσουν σε κανονικό χρόνο δεν μπορεί να υπερβεί τα όρια λόγω των στρατιωτών και της αστυνομίας που έχει εγκαταστήσει το ελληνικό κράτος στα σύνορα. Ενώ ο αριθμός αυτών που μπορούν να περάσουν μέσω θαλάσσης εκτιμάται στις 5-6 βάρκες, οι ισχυρισμοί του τουρκικού κράτους για πάνω από 100.000 άτομα στοχεύουν στην ικανοποίηση του εθνικιστικού-φασιστικού ρεύματος (δίνοντάς τους το μήνυμα ότι «στέλνουμε Σύρους»). Αυτοί οι ισχυρισμοί αντανakλώνται στην άνοδο των φασιστικών επιθέσεων εναντίον Σύρων σε πολλές περιοχές της Τουρκίας.

Ο ίδιος ο πρόεδρος που μερικά χρόνια πριν δήλωνε για τα εκατομμύρια ανθρώπων πως «ό,τι και να λένε, δεν είστε βάρος», θέλει να ξεχάσει και να αγνοήσει τα λόγια του σήμερα: «Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να τους ταΐσουμε». Όμως μπορείς να προσπαθήσεις να αγνοείς τα πάντα, αλλά δεν μπορείς να αγνοείς το τι συμβαίνει στους ανθρώπους που έχουν εκδιωχθεί από εκεί που ζουν για τα συμφέροντα των κρατών, δεν θα έπρεπε να τους αγνοήσεις.

Αναδημοσίευση από anarsistfaaliyet.org/english/daf-in-pazarkule-impressions-of-migrant-crisis-on-the-border/

■ μετάφραση- απόδοση: z, επιμέλεια: p

Ντελικάτα σύνορα, αποστειρωμένοι φόνοι

Το επιστημονικό υπόβαθρο για την αποτελεσματικότερη φύλαξη των συνόρων

Αναστάσιος Δουλάκης

Ανδρέας Γεωργόπουλος

Χαράλαμπος Ιωαννίδης

Παρακάτω παραθέτουμε μερικά από τα ερευνητικά προγράμματα τα οποία εκπονούνται από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), και τα οποία με τον τρόπο τους συνεισφέρουν στην αποτελεσματικότερη επιτήρηση και φύλαξη των συνόρων. Έτσι, η οχύρωση του κράτους δεν βαραίνει μόνο τους ώμους των στρατιωτών, αλλά ενισχύεται με τεχνικά μέσα, που μελετώνται και κατασκευάζονται στα αποστειρωμένα εργαστήρια της ακαδημαϊκής κοινότητας. Οι χειρότεροι φονιάδες είναι αυτοί που δολοφονούν καθιστοί από τον καναπέ τους ή τα εργαστήριά τους, όταν οι καινοτομίες τους «αναχαιτίζουν» ανθρώπινες ζωές...

Φράχτης στον Έβρο, θερμικές κάμερες μη επανδρωμένα αεροσκάφη: Το 2011 τα καθίκια Κόλλιας και Βασιλείου ανέλαβαν να φέρουν εις πέρας για χάρη της Frontex το ερευνητικό πρόγραμμα της σχολής ηλεκτρολόγων μηχανικών ΕΜΠ που αφορούσε την κατασκευή θερμικών καμερών και μη επανδρωμένων αεροσκαφών με σκοπό την τοποθέτησή τους στα σύνορα, στον φράκτη του Έβρου.

athens.indymedia.org/post/1552680/

JASON (2013-2015), υπεύθυνοι: Ανδρέας Γεωργόπουλος, Χαράλαμπος Ιωαννίδης και Αναστάσιος Δουλάκης. «Στοχεύει στην έρευνα και την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου συστήματος για την ενίσχυση της ασφάλειας των συνόρων (χερσαίων και θαλασσίων), με σύνθεση δεδομένων από διαστημικούς αισθητήρες δορυφόρους, εναέριους αισθητήρες, ναυτικά συστήματα και επίγειους/παράκτιους αισθητήρες, όπως κάμερες θερμικής απεικόνισης και οπτικές. (...) Η ασφάλεια των συνόρων είναι ένα θέμα με μεγάλο ενδιαφέρον σε ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο επίπεδο. Ένα ευρωπαϊκό σύστημα επιτήρησης των συνόρων (EUROSUR) είναι στο στάδιο της προετοιμασίας για τη στήριξη των κρατών μελών στις προσπάθειές τους για τη μείωση του αριθμού των παράνομων μεταναστών που εισέρχονται στην Ε.Ε. με τη βελτίωση της επίγνωσης της κατάστασης στα εξωτερικά σύνορα και την αύξηση της ικανότητας αντίδρασης των αρχών ελέγχου των συνόρων».

POSEIDON, υπεύθυνος: Αναστάσιος Δουλάκης. «Το πρόγραμμα στοχεύει στην ανάπτυξη ευφυούς, οικονομικού και βιώσιμου συστήματος επιτήρησης θαλασσίου χώρου με χρήση συστοιχιών καμερών και δικτύου αισθητήρων. Θα εντοπίζει, θα παρακολουθεί, θα εστιάζει σε πλωτά μέσα και επιβάτες, ακόμα και υπό συνθήκες χαμηλού φωτισμού, κυματισμού ή άλλες καιρικές συνθήκες ενώ θα ειδοποιεί έγκαιρα τις αρχές. Επιπρόσθετα θα μπορεί να τοποθετείται και στις πιο δυσπρόσιτες περιοχές».

RANGER (2018-2019): «Αφορά το σχεδιασμό Radar άμεσης απόκρισης και υψηλής ικανότητας ανίχνευσης, αναγνώρισης και ταυτοποίησης των «έγκληματικών και επικίνδυνων στοιχείων» που δύναται να εντοπιστούν στα ευρωπαϊκά σύνορα, κατονομάζοντας ως τέτοια και τους πρόσφυγες/μετανάστες. Σκοπός του είναι η αναβάθμιση του ελέγχου και της προστασίας των ευρωπαϊκών συνόρων, με αιχμή την επιτήρηση και διαχείριση

των μεταναστευτικών ροών, ενισχύοντας έτσι την προσπάθεια για συστηματική συγκέντρωση, εγκλεισμό σε κέντρα κράτησης και εξαθλίωση των παραπάνω υποκειμένων από το ελληνικό κράτος (όπως και από κάθε κράτος με ρόλο προστάτη-φρουρού των συνόρων της Ε.Ε.)». Χρηματοδοτήθηκε με 8 εκατομμύρια ευρώ από το NATO και το Horizon 2020, που αποτελεί δομή της Ε.Ε. υπεύθυνη για την έρευνα.

stekipolytexneiou.squat.gr/files/2018/12/keim-ran-a4.pdf

ANDROMEDA (2019-σήμερα): «Στόχος είναι η ανάπτυξη εργαλείων επιτήρησης συνόρων. Είναι πρόγραμμα συναφές με το Ranger και εκτελείται από την ίδια ερευνητική ομάδα (I-SENSE/ΕΠΙΣΕΥ). Χρηματοδοτείται από το Horizon 2020 και από 5 υπουργεία άμυνας (Ελλάδας, Ιταλίας, Ισραήλ, Πορτογαλίας, Μαυροβουνίου) και την ελληνική αστυνομία».

tinyurl.com/u5bp66b

Η εμπέδωση της βαρβαρότητας

Σφαίρες στο ψαχνό, πογκρόμ και Μανωλάδα, αν είναι μετανάστης αυτή είναι η Ελλάδα¹

Η συνθηματολογία δεν ήταν ποτέ κενές λέξεις, άνευ νοήματος και σημειολογίας. Αντιθέτως, προέρχονται από τα βιωμένα γεγονότα απλών ανθρώπων όπως τα ζήσαν και τα αντιλήφθηκαν μέσα στο πέρασμα των χρόνων. Αυτό βλέπουμε να πραγματοποιείται τώρα στον Έβρο. Φράχτες, σφαίρες στο ψαχνό, στρατόπεδο συγκέντρωσης, καταδίκες και απέλαση. Αυτά έχουν να αντιμετωπίσουν οι μετανάστες και οι μετανάστριες που περνούν τα ελληνικά σύνορα. Πρόκειται για επίθεση χωρίς όριο, χωρίς μέτρο και χωρίς έλεος.

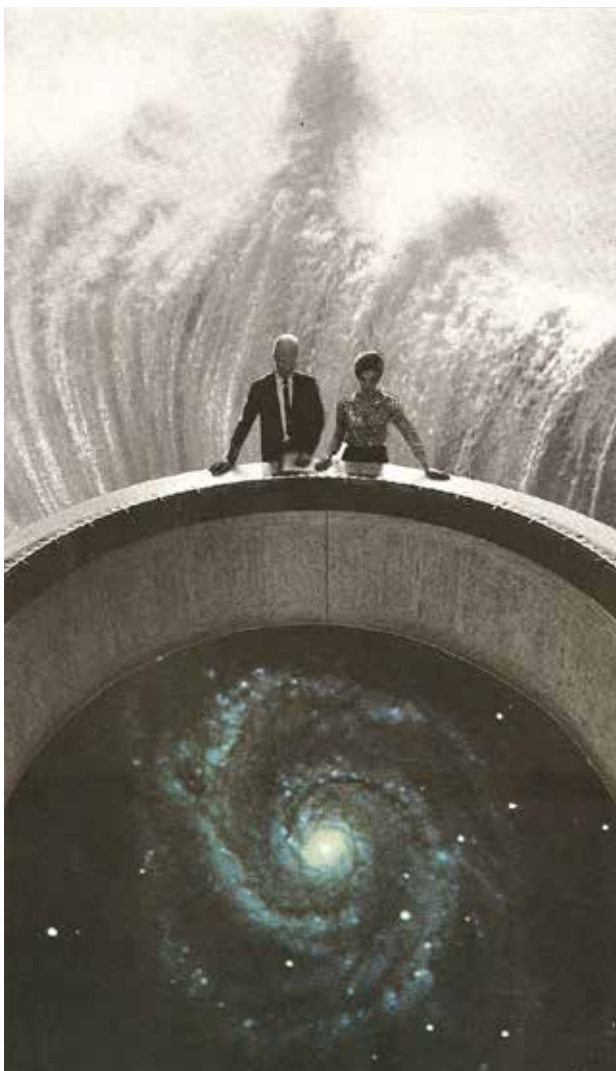
Ονομάστηκε εισβολή ακριβώς για να δικαιολογηθούν τα αισχρή του ελληνικού κράτους εναντίον ανθρώπων που ξεριζώθηκαν από τους τόπους τους, και προσπαθούν να επιβιώσουν με κάθε μέσο. Μάλιστα, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι το ελληνικό κράτος συμβάλλει στο μέτρο που του αναλογεί στον πόλεμο σε διάφορα μέρη του πλανήτη. Δεν αναφερόμαστε σε αφηρημένες ερμηνείες για τη συμμετοχή του στο ΝΑΤΟ ή την ΕΕ, αλλά για την πραγματική αποστολή στρατευμάτων σε διάφορα μέρη του παγκοσμίου πολέμου (όπως στο Αφγανιστάν, παλαιότερα στη Γιουγκοσλαβία κ.α.), την ύπαρξη δεκάδων βάσεων που σηκώνονται από εκεί βομβαρδιστικά, τη διευκόλυνση πολεμικών πλοίων ή αεροπλανοφόρων να κατέβουν στη νοτιανατολική μεσόγειο με σκοπό να σπείρουν ξεριζωμό, θάνατο και δυστυχία.

Όλη αυτή η συνθήκη έρχεται να απαντήσει στο εσωτερικό των δυτικών χωρών είτε στον πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία, είτε στην επίτευξη της σταθερότητας στη μέση ανατολή. Παρόλα αυτά, το κυριότερο ζήτημα που αποκρύπτεται είναι τα ίδια τα συμφέροντα των δυτικών, οι οποίοι είναι και οι ίδιοι, που ενώ ζούνε με τους φυσικούς πόρους του «τρίτου κόσμου», διοργανώνουν περιφρουρήσεις χωριών και δρόμων με καραμπίνες ενάντια σε μετανάστες και μετανάστριες, σπρώχνουν βάρκες ξανά στη θάλασσα για να μην δέσουν στα λιμάνια, είναι αυτοί οι ξεφτίλες που δείχναν αλληλέγγυοι και διεκδικούσαν νόμιμη ειρήνης χρεώνοντας τη φόρτιση του κινητού με δέκα ευρώ.

Ο εθνικός κορμός έχει αντιληφθεί τη δυναμική του. Το κράτος έχει αντιληφθεί τη δυναμική του εθνικού κορμού. Οι ψηφοφόροι δεν πρέπει να απογοητευτούν από την ακροδεξιά κυβέρνηση. Το συνταγματικό τόξο έρχεται καθαγιασμένο από την έξοδο της ΧΑ από τη βουλή να εφαρμόσει την ατζέντα των φασιστών μέχρι τελείας. Ακόμη και ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει τα κλειστά σύνορα, έχοντας αντιληφθεί τη δεξιά κοινωνική στροφή που πραγματώνεται. Δεν μπορεί ούτε να επιχειρήσει να κάνει στείρα αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία.

Ψιλαφίζοντας αυτές τις δύο οντότητες (εθνικός κορμός και κράτος) το μόνο σίγουρο είναι ότι μιλάμε για συγκινούντα δοχεία. Η μία παίρνει τη σκυτάλη από την άλλη σε έναν αγώνα δρόμου που τρέχουν προς στιγμή μόνες, όχι ενάντια στον χρόνο ή στο τούρκικο κράτος αλλά ενάντια στους μετανάστες και τις μετανάστριες. Έτσι, το κράτος μπαίνει μπροστά στη φύλαξη των συνόρων και έχει στην πλάτη του εθνικιστές, πατριώτες, ρατσιστές, μισαλλόδοξους, γερμανούς νεοναζί και άλλα ανθρωποειδή που θα κάνουν την υπόλοιπη βρώμικη δουλειά.

Για τους ρατσιστές είναι χρήσιμη μία ειδική μνοία. Η φιλοξενία άλλωστε έχει ειδική θέση στην ελληνική ιστορία και παράδοση. Ξεκίνησε ουσιαστικά τη δεκαετία του '90 όταν η χώρα, από μέρος που ο κόσμος έφευγε ως μετανάστης και μετανάστρια, έγινε χώρα υποδοχής μεταναστών και μεταναστριών. Το τίμημα κυρίως αφορούσε μετανά-

στες και μετανάστριες από την Αλβανία, αλλά και γενικότερα από τις χώρες μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης. Η φιλοξενία που επιφυλάχτηκε στους ανθρώπους αυτούς ήταν πογκρόμ, ρατσισμός, αλλαγή πίστης, εθίμων και παραδόσεων, δολοφονίες στα σύνορα ή στα χωριά, εγκληματοποίηση, καθεστώς δουλείας σε οποιαδήποτε δουλειά κάνανε οι εργάτες και οι εργάτριες, αλλαγή ονομάτων, απαγόρευση ομιλίας της γλώσσας τους. Αυτή ήταν η συνθήκη τότε, και αυτή είναι και τώρα. Η βαρβαρότητα έχει ταυτιστεί με τη μετανάστευση. Την ταύτισαν οι κρατικές πολιτικές, οι ρατσιστές και οι φασίστες, τα δικαστήρια, το παπαδαριό, μα φυσικά και τα ΜΜΕ.

Έτσι, περνάμε στη μιντιακή διαχείριση της κατάστασης του σήμερα η οποία κινείται παράλληλα με τις κρατικές επιλογές. Η λέξη εισβολή έχει ήδη καθιερωθεί χωρίς καν να επεξεραζόμαστε πώς θα ήταν μια πραγματική εισβολή. Έτσι, τα ΜΜΕ, καθ' υπόδειξη του κράτους και του κοινωνικού εκφασισμού, παρουσιάζουν ως εισβολείς χιλιάδες εξαθλιωμένους και εξαθλιωμένες που λένε «ο θεός είναι μεγάλος» στη γλώσσα τους. Η νομιμοποίηση που παρέχει η λέξη εισβολέας είναι αυτή που έχει απασφαλίσει τα όπλα του κάθε караβανά στο να ρίχνει στο ψαχνό. Τα χειροκροτήματα στα ελληνικά στρατά και τους μπάτσους, η εθνική ομοψυχία των ηρώων που κρατάν ασφαλή τα σύνορά μας είναι αυτά τα στοιχεία που σκοτώνουν ανθρώπους μόνο και μόνο επειδή επιλέγουν να ζούνε.

Αλήθεια δεν υπάρχει, υπάρχουν μόνον ιστορίες.

Jim Harrison

Το δεύτερο βασικό χαρτί του κράτους που το χειρίζονται κατάλληλα όλα τα ΜΜΕ είναι ο αντιτουρκισμός. Λόγω

θέσης δεν έχουμε να πούμε πολλά για το τούρκικο κράτος, του αξίζει η καταστροφή όπως και σε όλα τα κράτη. Παρόλα αυτά, δεν είναι δυνατόν να μην παρατηρήσουμε κάποια σημεία μιντιακής διαχείρισης, τα οποία εντάσσονται στη στρατηγική της έντασης, όσον αφορά τη γείτονα χώρα. Αρχικά, χρεώθηκε ότι κατευθύνει τις ροές, ότι τις εξοπλίζει, αφαιρώντας από την εξίσωση εντελώς τη συμφωνία Τουρκίας και ΕΕ. Το πιο σημαντικό όμως στοιχείο είναι ότι όλα τα νέα που διακινούνται στην άλλη όχθη του ποταμού είναι όλα fake news. Έτσι, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πέτσας, φαντάζει ως ο θεματοφύλακας της αλήθειας που με το σπαθί του διαλύει τα fake news των τούρκων. Με αυτόν τον τρόπο όλες οι καφρίλες μπάτσων και στρατιωτών θα μείνουν στην αφάνεια και την αμφισβήτηση, καθώς θα είναι προϊόντα τούρκικης ή αντι-ελληνικής προπαγάνδας.

Συμπερασματικά, έχουμε ένα κράτος, που είναι ο προαιώνιος εχθρός του ελληνικού, είναι μισητό, και το όπλο που χρησιμοποιεί τώρα εναντίον της Ελλάδας είναι να στείλει τους μετανάστες και τις μετανάστριες να «εισβάλουν» άοπλοι και άοπλες στα ελληνικά εδάφη. Έχουμε δηλαδή τη μίξη δύο εκρηκτικών κοινωνικών συνθηκών, του αντιτουρκισμού και της ξενοφοβίας/ρατσισμού με κύριο γνώμονα τη μισανθρωπία και τη μισαλλοδοξία τα οποία δομούν και τα αντίστοιχα αντανάκλαστα, που έρχονται και κουμπώνουν δραματικά πάνω στη συγκυρία αυτή.

Ο άνθρωπος πάντα θα βρίσκει περάσματα. Τα ποτάμια ανθρώπων που ξεριζώνονται από τους πολέμους, στους οποίους το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά, θα βρίσκουν και αυτά περάσματα. Τα τείχη που υψώνονται είναι ψηλά και ακανθώδη. Όμως, εάν ξεχάσουμε τη θέληση του ανθρώπου για πραγματική ζωή, την ανάγκη του ανθρώπου για ευτυχία, τη φύση του ανθρώπου να είναι αισιόδοξος, τότε η μόνη μας προδιαγεγραμμένη πορεία είναι να γίνουμε σαν τους προστάτες των συνόρων, θαλάσσιων και ηπειρωτικών. Θα γίνουμε ανδρείκελα, θα είμαστε ρατσιστές, θα κερδίζουμε από τον πόνο και τη δυστυχία των άλλων, θα ζούμε μόνο με τη μυρωδιά και την αίσθηση του θανάτου. Τα παραπάνω δεν είναι κάλεσμα σε ειρήνη.

Αντιθέτως, είναι κάλεσμα σε πόλεμο με όλα αυτά τα ανθρωποειδή σκουπίδια που μολύνουν τον αέρα που αναπνέουμε. Που ξερνάνε μόνο δηλητήριο και ρατσισμό γιατί τους ενδιαφέρει μόνο η ζωή τους και τίποτα άλλο. Όλος αυτός ο συρφετός, ο εθνικός κορμός, οι χειροκροτητές του, ο στρατός και η αστυνομία, οι οικογένειές τους που τους στηρίζουν, οι εταιρείες και οι αγρότες που τους στέλνουν τρόφιμα και βοήθεια, οι πανεπιστημιακοί που φτιάχνουν έξυπνα σύνορα είναι όλοι τους εμπόδιο ενάντια στη ζωή.

Χωρίς μεγαλοστομίες, το λιγότερο που μας αναλογεί είναι να τουςβάλουμε ξανά πίσω στα σιχαμένα σπίτια τους με τον φόβο να παραφυλάει έξω από τις πόρτες τους. Να φέρουμε τον πόλεμο πίσω σε όλα τα καθάρματα που πολεμάν ανθρώπους μόνο λόγω της ύπαρξής τους.

Να γκρεμίσουμε τα σύνορα, τα κράτη, τους στρατούς και τις πατρίδες, να αγωνιστούμε με τους μετανάστες και τις μετανάστριες ενάντια στο καθεστώς εξαίρεσης, να διεκδικήσουμε χαρτιά στους/τις μετανάστες/τριες που το επιθυμούν, να γκρεμίσουμε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και κάθε επίδοξο καταπιεστή, με ή χωρίς στολή.

«Ω, ευγενικοί μου άνθρωποι, η ζωή είναι σύντομη...

**Αν ζούμε, ζούμε για να πατήσουμε
πάνω στα κεφάλια των βασιλιάδων...»**

Σαΐεπηρ

■/ **Καρόσι**

Υποσημειώσεις:

1 Φυσικά, τα παραδείγματα είναι ατελείωτα και δεν είναι μόνο τα πογκρόμ και οι μανωλάδες. Είναι πολύ περισσότερα για να χωρέσουν σε δύο συμπυκνωμένες φράσεις σε μορφή συνθήματος.

Μεταναστευτικό, σύνορα, κράτος, ρατσισμός

Χρονολόγιο από Voices of Freedom: Open assembly of people with or without papers

Τα όρια σε αυτό το νησί έγιναν πιο ασφυκτικά για όλους. Περισσότεροι από 21.000 άνθρωποι είναι παγιδευμένοι και στοιβαγμένοι γύρω από το στρατόπεδο της Μόριας στη Λέσβο. Οι άθλιες συνθήκες που διαβιούν επηρεάζουν όλες. Από την πρώτη μέρα του 2020 που εφαρμόστηκε ο νέος νόμος του ελληνικού κράτους για την μετανάστευση, η ζωή των ανθρώπων έγινε πολύ πιο δύσκολη και οι αρνητικές αποφάσεις ασύλου, μαζί με τις απελάσεις, έγιναν πολύ πιο εύκολες. Υπό αυτές τις συνθήκες η κοινωνική πόλωση αυξάνεται. Δυστυχώς, οι ακροδεξιές ρητορικές κατάφεραν να εισχωρήσουν σε ένα κομμάτι της τοπικής κοινωνίας. Την ίδια στιγμή οι άνθρωποι που ζουν στο στρατόπεδο της Μόριας προσπαθούν να αντιδράσουν, αλλά αντιμετωπίζουν αντίστοιχα προβλήματα, όπως ο ρατσισμός και οι ιεραρχίες που δεν αφήνουν τον αγώνα τους να είναι ενωμένος. Ο ρατσισμός βρίσκεται παντού. Οι ντόπιοι εναντίον των μεταναστριών, οι Αφγανές εναντίον των Αφρικανών, οι «ξένοι» εναντίον των ντόπιων κτλ. Σε ένα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, μεταξύ 16 Ιανουαρίου και 9 Φεβρουαρίου, βιώσαμε πολλές και διαφορετικές αντιδράσεις.

δο της Μόριας, πέθανε μέσα στο νοσοκομείο. Στο νοσοκομείο υπήρχε έλλειψη αίματος γιατί οι γιατροί δεν δέχονται αίμα από μετανάστες. Ο πληθυσμός του στρατοπέδου της Μόριας ζει κάτω από τον φόβο, χωρίς καμία προστασία, σε ένα ασφυκτικό περιβάλλον, που η βία και η εκμετάλλευση γίνονται το κατάλληλο έδαφος για να αναπτυχθούν εγκληματικές δομές. Η αστυνομία και η μαφία εργάζονται για τη διάκριση των ανθρώπων προωθώντας τον ρατσισμό. Την επόμενη μέρα, 17 Ιανουαρίου, άνθρωποι από την Αφρική και άλλες περιοχές οργάνωσαν μια διαμαρτυρία για να αντιδράσουν απέναντι στο κράτος βίας που ελέγχει το στρατόπεδο της Μόριας, αλλά και να ενημερώσουν τον κόσμο για την κατάσταση που αντιμετωπίζουν. Η διαδήλωση ήταν ειρηνική. Οι άνθρωποι τραγουδούσαν και φώναζαν συνθήματα. Η αστυνομία όμως τους επιτέθηκε χωρίς λόγο και συνέλαβε στην τύχη τρεις ανθρώπους από τη Σομαλία. Πρόκειται για τη συνέχιση της πολιτικής των αυθαίρετων συλλήψεων –ιδιαίτερα ανθρώπων από την Αφρική– που παρατηρούμε συχνά να προβαίνει η αστυνομία κατά τη διάρκεια διαμαρτυριών. Οι άνθρωποι αυτοί κρατήθηκαν για μερικές μέρες, μέχρι που το δικαστήριο

Σημειώσεις για τα γεγονότα στη Μόρια

Η κατάσταση που παρουσιάζεται από τα καθεστωτικά ΜΜΕ όσον αφορά το ζήτημα του μεταναστευτικού είναι αρκετά συνεπής και συγκεκριμένη. Έχει αναχθεί σε πρόβλημα, επιλύεται με όρους στρατιωτικής πυγμής, είναι θέμα εθνικής ασφαλείας και φυσικά γεμίζει γραμμές, στήλες και ειδήσεις για αύξηση της εγκληματικότητας, επιδρομές, επιθέσεις, κλοπές και άλλα. Τα μίντια έχουν κατασκευάσει αυτό που τα χείλη διάφορων ρατσιστών –λιγότερο ή περισσότερο ριζοσπαστικών– διαλαλούν εδώ και πέντε χρόνια στα νησιά.

Περνώντας σε κάποιες δεύτερες σκέψεις σε σχέση με το ποιόν των υποκειμένων αυτών δεν μπορούμε να πούμε ότι τα κίνητρα που τους κινητοποιούν είναι μόνο ο ρατσισμός και η μισαλοδοξία. Το ζήτημα αυτό έχει και ταξικές προεκτάσεις πέρα από τις προφανείς φυλετικές/εθνικιστικές. Δεν ξεπλένουμε τους ρατσιστές, αλλά φωτίζουμε άλλη μία, όχι και τόσο αθώα πλευρά τους.

Εμπορικός Σύλλογος Μυτιλήνης: «Πού βρίσκονται τα σύνορα της Ελλάδας, ανατολικά ή δυτικά της Λέσβου»;¹

22.01.2020 κάποιες μέρες πριν τα πογκρόμ του Φλεβάρη στη Λέσβο, διαδηλώσεις για το προσφυγικό στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου με πανό που γράφανε: «Σύλλογος καταστημάτων εστίασης και ψυχαγωγίας δημοτικής ενότητας Μυτιλήνης», «Όχι στην ισλαμοποίηση, όχι στον εποικισμό» και άλλα.²

Ως γνωστόν στον ελλαδικό χώρο η ατμομηχανή των κερδών είναι η βιομηχανία του τουρισμού. Στη βιομηχανία αυτή κάποιος και κάποιες περισσεύουν. Οι δουλειές βγαίνουν, με την κρίση βγαίνουν με ακόμη λιγότερο κόσμο και πιο πολλές εργατοώρες, λιγότερα λεφτά, περισσότερα κέρδη για τα αφεντικά. Αυτοί και αυτές που περισσεύουν, όχι μόνο κάνουν αυτό, αλλά ενοχλούν κιόλας! Χαλάνε φυσικά την εικόνα του ειδυλλιακού νησιού, του επίγειου παραδείσου, της ξεγνασιάς και του ανέμελου καλοκαιριού. Χάνεται το brand name του live your myth in Greece!

Αυτό σαφώς δεν αρέσει στα ντόπια αφεντικά. Έτσι, τα αφεντικά αντιλαμβάνονται τι τα συμφέρει και δουλεύουν στην ίδια κατεύθυνση με όλον τον ρατσιστικό και εθνικιστικό βούρκο. Εργάζονται παρέα. Οπλίζουν τα χέρια των φασιστών, στηρίζουν τα πογκρόμ, τις περιπολίες στη Μόρια. Είναι οι ίδιοι που μοιράζουν ψίχουλα στις επιχειρήσεις τους σε όλους/ες εργαζόμενους/ες με όχημα την κρίση, τα δεν βγαίνουμε, τα να μοιραστούμε τη χασούρα.

Οι ανακοινώσεις των συλλόγων και των επιτροπών μιλάνε από μόνες τους. Ταυτόχρονα, οι δημοτικές αρχές και οι περιφέρειες θρέφουν τα ίδια ρατσιστικά κίνητρα, κάνουν ακροδεξιά αντιπολίτευση στην ακροδεξιά κυβέρνηση. Προτάσσουν τα ρατσιστικά πογκρόμ, τα κλειστά σύνορα, τους φράχτες πλωτούς και μη, τις νάρκες, τις αναποδογυρισμένες βάρκες, τον θάνατο σε όλους τους τόνους. Οι μετανάστες και οι μετανάστριες είναι αόρατοι και αόρατες, και αν τολμήσουν να γίνουν ορατοί και ορατές, τότε θα τρώνε ξύλο, επιθέσεις, πογκρόμ...

Έτσι, στη συγκέντρωση των κατοίκων αυτών στην Αθήνα, σε όλα τα σάιτ πρωτοστατεί ότι διώξαν τους χρυσαυγίτες από τη συγκέντρωση. Φυσικά δεν υπάρχει καλύτερη κολυμπήθρα για τους φασίστες από το να δηλώνουν μη χρυσαυγίτες. Πάνω σε αυτό παραθέτουμε το παρακάτω εύστοχο απόσπασμα:

«Και μέσα σε αυτή τη συγκυρία εμφανίζεται ένας φασισμός να φοράει το πρόσωπο που αναλογεί στην περίσταση. Αφού θυσιάζει ως Ιφιγένεια το γκροτέσκο “αντισυστημικό” πρόσωπο της Χρυσής Αυγής, ανοίγει τα πανιά ως δυνάμει αξιοσέβαστη πτέρυγα του “δημοκρατικού τόξου”

16 Ιανουαρίου – «Οι φυλακές σκοτώνουν»

Στις 6 Ιανουαρίου ένας νεαρός άνθρωπος βρέθηκε κρεμασμένος μέσα στη φυλακή της Μόριας (ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α.). Περίπου 100 άνθρωποι είναι φυλακισμένοι εκεί με μοναδικό κριτήριο την καταγωγή τους, χωρίς να έχουν διαπράξει κανένα έγκλημα. Πρώην κρατούμενοι του ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α., αλληλέγγυες ακτιβίστριες και άλλοι άνθρωποι από το στρατόπεδο της Μόριας διαδήλωσαν στη Μυτιλήνη. Περίπου 300 άνθρωποι φώναξαν συνθήματα, μοίρασαν κείμενα σε πολλές γλώσσες και πορεύτηκαν στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Η διαδήλωση καλούσε για μια ανεξάρτητη έρευνα ως προς τις συνθήκες γύρω από τον θάνατο στις 6 Ιανουαρίου, το κλείσιμο της φυλακής μέσα στο στρατόπεδο της Μόριας (ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α.) και την άμεση απελευθέρωση όλων όσων κρατούνται. Ο αγώνας θα πρέπει να συνεχιστεί μέχρι την ισοπέδωση του στρατοπέδου της Μόριας και την ελευθερία όλων των ανθρώπων

17 Ιανουαρίου – Διαδήλωση στο στρατόπεδο της Μόριας

Την ίδια μέρα ένας νεαρός άνθρωπος πέφτει νεκρός από μαχαίρι, έξω από το στρατόπεδο της Μόριας. Δύο μέρες πριν, ένας ακόμη Αφρικανός, που βρισκόταν σε κρίσιμη κατάσταση, μετά από επίθεση που δέχτηκε στο στρατόπε-

δοφάσισε την άρση της προφυλάκισής τους. Παρόλη την απόφαση του δικαστηρίου, οι τρεις αυτοί άνθρωποι κρατήθηκαν στη φυλακή του ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α. μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης στις 27 Φεβρουαρίου.

22 Ιανουαρίου – Η αντίδραση των ντόπιων

Το επόμενο κεφάλαιο γράφτηκε στις 22 Ιανουαρίου μετά από ένα κάλεσμα των τοπικών αρχών. Το αίσθημα της εξαπάτησης και της απομόνωσης κυριαρχούσε ανάμεσα στον ντόπιο πληθυσμό. Οι νέες αρχές, τους υποσχέθηκαν ότι το νησί θα γύρναγε πίσω στην «κανονικότητα», αλλά αντιθέτως ο μεταναστευτικός πληθυσμός αυξήθηκε από 7.000 σε 21.000. Αφίσες και πανό είχαν κολληθεί παντού στους δρόμους της Μυτιλήνης προωθώντας το σύνθημα «θέλουμε τις ζωές μας πίσω». Όλα τα εκλεγμένα κόμματα και πολλές οργανώσεις υποστήριξαν το κάλεσμα, ακόμη κι αν είχαν διαφορετικά συνθήματα. Η περιφέρεια Β.Α. Αιγαίου επέβαλε απεργία εκβιάζοντας όλες να συμμετέχουν. Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ έντονη τις ημέρες που προηγήθηκαν της απεργίας. Οι Μ.Κ.Ο. ζητούσαν από τους μετανάστες να μην κατέβουν στους δρόμους της Μυτιλήνης εκείνη την ημέρα. Τα αιτήματα που προωθούνταν από τις αρχές αναπαρήγαγαν τη διάκριση και την πόλωση μεταξύ των ανθρώπων. Η διαδήλωση ήταν μαζική και ειρηνική, ενώ ο κόσμος που συγκεντρώθηκε ήταν ένα τυπικό δείγμα

με τις ίδιες ακριβές, ωστόσο, αξιακές συντεταγμένες μέσα στο πολυτάραχο κοινωνικό αρχιπέλαγος. Οι διαφορές μεταξύ φασισμού και ακροδεξιάς επαναφέρονται δυναμικά στα διακυβεύματα της κεντρικής πολιτικής σκηνής, με τον φασισμό να συμπυκνώνεται στον χρυσαυγιτισμό για να ξορκιστεί στο περιθωριακό υπερπέραν προκειμένου να ξεπλυθεί η ελαύνουσα ακροδεξιά στην κοινοβουλευτική κολυμπήθρα, αφού οι πιο επθετικές συντηρητικές αξιακές αναφορές μετουσιώνονται με γρήγορους ρυθμούς στις θεσμίσεις της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας».³

■/ **καρόσι**

Υποσημειώσεις:

1 sputniknews.gr/topikes-eidiseis/202002046218328-emporikos-sylogos-mytlinis-pou-vriskontai-ta-synora-tis-elladas-anatolika-i-dytika-tis-lesvou/
2 kathimerini.gr/1061406/gallery/epikairothta/ellada/diadhlwseis-gia-to-prosfygiko-sta-nhsia-toy-anatolikoy-aigaiou-fwtografies
3 Ημερολόγιο θεμελίων, τ. 01_12.19, μπαίνοντας στο τούνελ της ακροδεξιάς δημοκρατίας [και δεκαεπτά (17) τροχιοδεικτικές αποσημειολογήσεις], αφανής κοινότητα. afanis-koinotita.tk

της ελληνικής κοινωνίας. Παρόλα αυτά δόθηκε χώρος σε ακροδεξιές ομάδες να σπείρουν τα δικά τους προτάγματα. Ανάμεσα τους και η ακροδεξιά οργάνωση «ελεύθεροι πολίτες», η οποία σήκωσε ένα πανό δίπλα στο δημοτικό θέατρο με το σύνθημα «Λέσβος γη ελληνική». Η ίδια οργάνωση βρίσκεται πίσω από το πογκρόμ στις 22 Απριλίου του 2018. Κάποιοι τοπικοί άρχοντες παρήγαγαν επίσης ρητορική μίσους, ενώ μια μικρή φασιστική ομάδα προσπαθούσε να βρει ευκαιρία ώστε να επιτεθεί σε μετανάστες. Παρόλη την πίεση για υιοθέτηση του ακροδεξιού λόγου υπήρξαν και κοινωνικές ομάδες που αντιστάθηκαν. Για παράδειγμα, μια ομάδα γιατρών τοποθετήθηκε, λέγοντας πως δεν θα συμμετέχουν σε διαμαρτυρίες μίσους, ενώ η πλειοψηφία των μαθητικών συμβουλίων δεν ακολούθησε τις εντολές για συνάντηση με τις τοπικές αρχές λίγες ημέρες πριν.

30 Ιανουαρίου – Διαδήλωση γυναικών

Μία εβδομάδα μετά, στις 30 Ιανουαρίου, 300 περίπου γυναίκες κινητοποιήθηκαν και διαμαρτυρήθηκαν στους δρόμους της Μυτιλήνης σε μια ιστορική διαδήλωση. Γυναίκες όλων των ηλικιών με τα παιδιά τους, αδερφές ή μητέρες, συγκεντρώθηκαν έξω από το Δημοτικό Θέατρο φωνάζοντας «Ελευθερία», διεκδικώντας το τέλος της κράτησής τους και το τέλος των απάνθρωπων συμπεριφορών απέναντί τους. Τα πλακάτ τους ήταν γραμμένα στα Φαρσί, Αγγλικά, Γαλλικά, Αραβικά και Σομαλικά, προβάλλοντας την ενότητα μεταξύ των γυναικών, απέναντι στο καθεστώς βίας που επικρατεί στο στρατόπεδο της Μόριας. Τα Μ.Μ.Ε. και η αστυνομία αδυνατούσαν να πιστέψουν ότι οι γυναίκες οργανώθηκαν μόνες τους και κατηγόρησαν το διεθνιστικό κίνημα αλληλεγγύης ως εννοχρηστική της διαμαρτυρίας. Η αστυνομία εγκλώβισε ευρωπαϊές αλληλέγγυες που βρέθηκαν εκεί και τις προσήγαγε στο αστυνομικό τμήμα καταγράφοντας τα στοιχεία τους. Τις επόμενες ημέρες πολλά Μ.Μ.Ε. αναρωτιόντουσαν ποιες είναι αυτές που έγραψαν τα συνθήματα των μεταναστριών στα αγγλικά.

3 Φεβρουαρίου – Μαζική πορεία μεταναστ(ρι)ών προσπαθεί να προσεγγίσει την Μυτιλήνη

Τέσσερις μέρες μετά την διαδήλωση των γυναικών ακολούθησε μία μεγάλη πορεία από τους ανθρώπους που ζουν στο στρατόπεδο της Μόριας. Οι αφίσες που κολλήθηκαν στο στρατόπεδο καλούσαν σε πορεία από τη Μόρια έως τη Μυτιλήνη, απαιτώντας το τέλος των απάνθρωπων συνθηκών και των απελάσεων που πλέον αφορούν όλους και όλες. Η συνέλευση Voices of Freedom συστάθηκε μετά από μία θανατηφόρα πυρκαγιά τον Σεπτέμβριο του 2019.

Από τότε η ανάγκη για διαμαρτυρία των ανθρώπων που διαβιούν στο στρατόπεδο, έχει αυξηθεί. Πολλές από τις διαμαρτυρίες τους έχουν αποσιωπηθεί. Η πάγια πρακτική της αστυνομίας είναι να μπλοκάρει τις πύλες του στρατοπέδου όταν αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει κάποια κινητοποίηση. Οι απειλές της αστυνομίας ότι όσες θα συμμετέχουν θα απελαθούν, είναι ικανές να σταματήσουν τις διαμαρτυρίες προτού καν γίνουν. Το ιστορικό διώξεων εναντίον μεταναστών στη Λέσβο είναι ένας ακόμη αποτρεπτικός παράγοντας για την οργάνωση αντίστασης των ανθρώπων.

Στις 3 Φεβρουαρίου όμως ο πληθυσμός του στρατοπέδου της Μόριας δεν μπορούσε πια να εκφοβιστεί. Η σύλληψη και η απέλαση, που εμφανίζονταν ως τιμωρία για τη συμμετοχή σε διαμαρτυρίες, δεν είναι πλέον χειρότερη προοπτική από το να ζεις σε αυτή την κόλαση. Περίπου 2.000-3.000 γυναίκες, άντρες και παιδιά, πορεύτηκαν από το στρατόπεδο της Μόριας προς το κέντρο της Μυτιλήνης. Συμμετείχαν κυρίως φαρσόφωνοι και αραβόφωνοι πληθυσμοί. Δεν παραβρέθηκαν άνθρωποι από την Αφρική, λόγω των δυναμικών εξουσίας που επικρατούν στο στρατόπεδο, στο οποίο αντιμετωπίζουν ρατσιστικές συμπεριφορές. Ελικόπτερα πετούσαν διαρκώς πάνω από την περιοχή και η αστυνομία έκλεισε το δρόμο λίγο μετά το ύψος του Καρά Τεπέ. Συνολικά 22 μετανάστριες και αλληλέγγυες προσήχθησαν στο αστυνομικό τμήμα. Τα Μ.Μ.Ε. αναπαρήγαγαν εικόνες από φωτιές ώστε να νομιμοποιήσουν την αστυνομική καταστολή, ενώ η πραγματικότητα είναι πως οι διαδηλώτριες καίγανε λάστιχα ώστε να μειώσουν την δράση των δακρυγόνων.

Μία ομάδα 200 διαδηλωτών κατάφερε να αποφύγει τα μπλόκα της αστυνομίας, και μέσω μονοπατιών, να φτάσει στη Μυτιλήνη όπου και συγκεντρώθηκαν έξω από το δημοτικό θέατρο. Οι αστυνομικοί τους περικύκλωσαν προσπαθώντας να τις περιορίσουν στο πεζοδρόμιο. Οι αστυνομικές δυνάμεις ήταν τεράστιες, με πολλές ειδικές δυνάμεις, ενώ ο συνολικός τους αριθμός ήταν κατά πολύ μεγαλύτερος από αυτόν των διαδηλωτριών. Ένας μικρός αριθμός ντόπιων κατοίκων εμφανίστηκε φωνάζοντας πως πρέπει να τους ρίξουνε στην θάλασσα. Καθώς η αστυνομία ετοιμάστηκε για μαζικές συλλήψεις, η ομάδα των διαδηλωτών ξεκίνησε την επιστροφή της, υπό την μορφή πορείας, προς το στρατόπεδο της Μόριας. Στο δρόμο της επιστροφής πέρασαν μέσα από το χωριό της Μόριας, όπου κάποιοι κάτοικοι μαζί με την αστυνομία γίνανε πολύ επιθετικοί ωθώντας τους να αλλάξουν δρόμο.

Το ίδιο απόγευμα ο περιφερειάρχης Κ. Μουτζούρης επισκέφτηκε την περιοχή ώστε να ακούσει τις κατοίκους του χωριού που βρισκόταν σε κατάσταση οργής. Παράλληλα γραφεία Μ.Κ.Ο. και σπίτια εργαζομένων δέχτηκαν επίθεση. Μια ομάδα μασκοφορεμένων ντόπιων περιπολούσε τους δρόμους, με αποτέλεσμα να χτυπηθεί με πέτρες ένα βαν που μετέφερε μετανάστες και εργαζόμενες.

4 Φεβρουαρίου – Διαδήλωση μεταναστ(ρι)ών, αστυνομική βία, φασιστικές περιπολίες και αντιφασιστική απάντηση

Την επόμενη ημέρα 200 άνθρωποι από το στρατόπεδο της Μόριας κατάφεραν να φτάσουν ξανά στο κέντρο της πόλης. Αυτή την φορά η αστυνομία δεν τους επέτρεψε να διαδηλώσουν, αποτρέποντας την απόπειρα να κλείσει ο δρόμος, εφαρμόζοντας πολύ μεγαλύτερη επιθετικότητα από την προηγούμενη μέρα. Για άλλη μια φορά προσήχθησαν στο αστυνομικό τμήμα ευρωπαϊές. Μια Αφγανή γυναίκα λιποθύμησε και κάποιοι έλληνες προσπάθησαν να τη ρίξουνε στη θάλασσα. Την ίδια στιγμή Ιταλοί δημοσιογράφοι που κατέγραφαν την σκηνή δέχθηκαν επίθεση από εχθρικούς ντόπιους. Μία γυναίκα από την Ελλάδα, γνωστή για τη συμμετοχή της στο κίνημα αλληλεγγύης, κυνηγήθηκε από μια ακροδεξιά συμμορία, η οποία και την απείλησε με μαχαίρι. Αργότερα, η αστυνομία αρνιόταν να καταγράψει καταγγελίες μαρτύρων ενάντια στη δράση των ακροδεξι-

ών. Η αστυνομία κυνήγησε τις διαμαρτυρόμενες μέσω της κεντρικής αγοράς, έξω από την πόλη.

Το απόγευμα, κάποιοι ντόπιοι έκλεισαν τον δρόμο προς το χωριό της Μόριας με τη συνέργεια της αστυνομίας. Μια γυναίκα δέχτηκε επίθεση στο αυτοκίνητό της. Οι αστυνομικοί βρισκόντουσαν λίγα μέτρα μακριά αλλά προτίμησαν να κλείσουν τα μάτια τους στις επιθέσεις. Το ίδιο απόγευμα μια ομάδα αντιφασιστριών συγκεντρώθηκε, ώστε να πάρει πίσω τους δρόμους, φωνάζοντας συνθήματα όπως «Αζαντί, Λευτεριά σε όσες είναι στα κελιά», «Λέσβος γη αντιφασιστική», «Ούτε έθνος, ούτε σύνορα, πόλεμα τον νόμο και την τάξη», «Με τους μετανάστες είμαστε μαζί, επαναπροώθηση σε μπάτσους και ναζί». Στο ύψος του Καρά Τεπέ η αστυνομία έκλεισε τον δρόμο εμποδίζοντας την πορεία να προχωρήσει. Στον γυρισμό, κατέβηκε το πανό της ακροδεξιάς ομάδας από τη συγκέντρωση που κάλεσαν οι τοπικές αρχές στις 22 Ιανουαρίου. Μια ομάδα 40-50 φασιστών περίμεναν τη διαδήλωση να επιστρέψει στην επάνω σκάλα Μυτιλήνης. Αποθαρρημένοι από τον μεγάλο αριθμό αντιφασιστών, η ομάδα τους διασκορπίστηκε στους δρόμους της Μυτιλήνης. Οι φασίστες οπλισμένοι με ξύλα και πέτρες παρενόχλησαν μια μικρή ομάδα ανθρώπων κυνηγώντας τους προς την παλιά αγορά.

5-9 Φεβρουαρίου – Κράτος και οργανώσεις προσπαθούν να μειώσουν την ένταση

Την επόμενη ημέρα, η αστυνομία έκανε έφοδο σε μια οργάνωση που εδρεύει μεταξύ του στρατοπέδου της Μόριας και του Καρά Τεπέ (Ο.Η.Ε.), κάνοντας έλεγχο στοιχείων στους εθελοντές με την πρόθεση να ανακαλύψει τις συνωμότητες πίσω από τις διαδηλώσεις στη Μόρια. Την ίδια μέρα, μια έρευνα της αστυνομίας κατέληξε στην απόδοση κατηγοριών σε 7 ανθρώπους από το χωριό της Μόριας για παράνομη χρήση όπλων. Δεν τους προφυλάκισαν, παρόλο που η αστυνομία ήταν μάρτυρας της δράσης τους. Στο μηνιαίο inter agency meeting της U.N.H.C.R., στο οποίο συγκεντρώνονται όλες οι οργανώσεις, η U.N.H.C.R. παρότρυνε τις Μ.Κ.Ο. να προσπαθήσουν να ηρεμήσουν τους ηγέτες των διαδηλώσεων. Η αστυνομία επίσης ανακοίνωσε ότι ταυτοποίησε 14 ανθρώπους από το Αφγανιστάν και το Ιράν για τη διαδήλωση στις 3 Φεβρουαρίου. Οι κατηγορίες που τους αποδόθηκαν ήταν η διατάραξη ειρήνης, η καταστροφή περιουσίας και άλλες που συνηθίζουν να βάζουν σε διαδηλώτριες. Αυτές οι συλλήψεις μας θυμίζουν την υπόθεση των τυχαίων συλλήψεων 35 ανθρώπων, μετά από διαμαρτυρία στο στρατόπεδο της Μόριας, πριν 2 χρόνια. Τέλος, τα παράνομα μπλόκα συνεχίζονται μέχρι σήμερα στο χωριό της Μόριας με τη συνέργεια της αστυνομίας.

■/ **Voices of Freedom:**

Open assembly of people with or without papers

όλα κλειστά: σύνορα, κέντρα, θάλασσα

«η φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται αν δεν υπάρχουν απώλειες και για να γίνω κατανοητός, αν δεν υπάρχουν νεκροί! [...] Όταν είσαι εδώ δεν θα υπάρχουν κοινωνικές παροχές, δεν θα μπορείς να φας, να πιεις, δεν θα μπορείς να πας στο νοσοκομείο. [...] Πρέπει να περνάνε χειρότερα -από τις χώρες τους. Η κόλαση πρέπει να φαντάζει παράδεισος σε αυτό που θα ζουν εδώ!» ~Πλεύρης

Τέλη Γενάρη ανακοινώνεται η κατασκευή πλωτού φράγματος μήκους 2,7 χιλιομέτρων ως εμπόδιο στις μεταναστευτικές ροές, αφήνοντας παράλληλα αιχμές για την επέκτασή του, εάν αποδειχθεί αποτελεσματικό. Σκοπός είναι να αναγκάζονται τα σκάφη να παρακάμπουν το φράγμα ώστε να δίνεται παραπάνω χρόνος για την περισυλλογή τους από το τουρκικό λιμενικό. Παράλληλα ανακοινώνεται και η πρόσληψη 1.200 νέων συνοριοφυλάκων. Ήδη από τέλη Νοεμβρίου, είχε ανακοινωθεί η δημιουργία των νέων κλειστών κέντρων κράτησης μεταναστών σε πέ-

ντε νησιά του Αιγαίου, συγκεκριμένα τρία σε Λέσβο, Χίο, Σάμο, με κλείσιμο των παλιών, και μετατροπή σε κλειστά των υπάρχοντων σε Κω και Λέρο. Κέντρα που θα βρίσκονται σε απομονωμένες τοποθεσίες των νησιών που επιτάχθηκαν για το σκοπό αυτό. Το μήνυμα είναι σαφές: Εάν δεν πνιγείτε από τη θάλασσα μέχρι να φτάσετε στο πλωτό φράγμα, αν δεν πνιγείτε παρακάμπτοντας το, αν δεν σας

εμβολίσει το ελληνικό λιμενικό, θα πεθάνετε από το κρύο στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του ελληνικού κράτους.

Τέλη Φλεβάρη: Προσπάθεια δημιουργίας των κλειστών κέντρων. Ανάδοχος εταιρείες έχουν τις ΑΚΤΩΡ ΑΕ, ΤΕΡΝΑ ΑΕ, Μυτιληναίος ΑΕ, οι οποίες θα πληρωθούν κοντά ένα εκατομμύριο η καθεμία, για την περίφραξη και τον καθαρισμό των εκτάσεων που επιτάχθηκαν σε Λέσβο, Χίο και

Σάμο αντίστοιχα. Καταφθάνουν τα μηχανήματα του στρατού στο λιμάνι της Μυτιλήνης και των Μεστών Χίου, με τη συνοδεία πάμπολων διμοιριών ΜΑΤ. Την ίδια στιγμή, ντόπιοι караβανάδες, αγανακτισμένοι κάτοικοι που χάνουν τα βοσκοτόπια τους, πολλοί ακροδεξιοί και μερικοί ακόμη που αφομοιώθηκαν στον όχλο, συγκεντρώνονται και διαμαρτύρονται στα κανάλια, μαζί με τους τοπικούς άρχοντες, ενάντια στην εφαρμογή της απόφασης αυτής. Ακολουθεί ένα 48ωρο με σκηνές απείρου κάλλους από την αθάνατη ελληνική επαρχία, που οι φασίστες πλακώνονται μεταξύ τους, φορώντας στολή ή μόνο με ασπίδες και γκλομπ. Οι συγκρούσεις διεξάγονται στον δρόμο, τις πλαγιές και τα χωράφια, αλλά και στο ξενοδοχείο που διαμένουν τα ΜΑΤ και ύστερα στο στρατόπεδο, αλλά και στο λιμάνι κατά την επιβίβαση τους.

Κίνητρο των μεν, φαίνεται να αποτελεί η άρνηση τους για συσσώρευση των μεταναστών στο νησί τους και οι επιπτώσεις στην ανάπτυξη, στον αντίποδα της υπόσχεσης που είχε δωθεί από την κυβέρνηση για αποσυμφόρηση. Μέσα στον οχετό των ρατσιστικών αφηγημάτων, εκτός από αριστερές οργανώσεις και τοπικούς συλλόγους που εναντιώνονται στο καθεστώς των φυλακών, ελάχιστες φωνές καταδεικνύουν τη βαρβαρότητα των δομών αυτών. Ειδικά στην περίπτωση της Χίου κάτοικοι αναφέρουν πως η τοποθεσία που επιτάχθηκε δεν είναι κατοικίσιμη το χειμώνα, καθώς «αν θα μείνουν εδώ η πνευμονία θα τους θερίσει». Ούτε λίγες ώρες μετά την αποχώρηση των δυνάμεων καταστολής, διεξάγονται επιθέσεις εναντίον ΙΧ εργαζόμενων σε ΜΚΟ.

Υγειονομική βόμβα ή εκφασισμός της κοινωνίας

Στη σκιά της αποτυχίας της καταστολής στα νησιά και της εμφάνισης του πρώτου κρούσματος κορωνοϊού στην Ελλάδα, ανακοινώνεται για άλλη μια φορά η αντιμετώπιση των μεταναστών με όρους υγειονομικούς από την κυβέρνηση. Προς αυτή την κατεύθυνση, αναφέρεται πως θα αυξηθούν οι έλεγχοι των συνόρων, θαλάσσιων και χερσαίων, και θα ειδοποιηθούν οι χώρες προέλευσης πως η Ελλάδα δεν μπορεί να δέχεται πλέον παράνομες εισόδους. Ανακοινώνεται επίσης σφράγισμα των συνόρων με πρόγραμμα τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας. Παράλληλα κυβερνητικός εκπρόσωπος με τη σειρά του, χαρακτηρίζει τους μεταναστευτικούς πληθυσμούς «υγειονομική βόμβα» και χρησιμοποιεί τον κορωνοϊό για να συνηγορήσει υπέρ των κλειστών στρατοπέδων συγκέντρωσης, μακριά από τον αστικό ιστό.

Όσον αφορά βέβαια την πιθανή ύπαρξη κρούσματος σε κάποιο από τα υπερπληθή κέντρα κράτησης, είτε κλειστά είτε ανοιχτά, με τις υγειονομικές παροχές και τις συνθήκες διαβίωσης στα τάρταρα, η αντιμετώπιση του κράτους φαίνεται να μένει στην αποφυγή μετάδοσης στον «υγιή» μη μεταναστευτικό πληθυσμό, αγνοώντας πλήρως την ασφάλεια και τη μέριμνα για την υγεία των έγκλειστων. Εν τέλει δηλαδή, αν οι μετανάστες/ες είναι άρρωστές/οι, ή αν κάποιος στη χώρα τους νόσησε κάποια στιγμή, η αντιμετώπιση δεν είναι η ιατρική βοήθεια αλλά η απομόνωση-φυλακισή τους.

Ο ιός βέβαια βρήκε τον δρόμο του από την καπιταλιστική όαση του Μιλάνο. Στον αντίποδα της ανησυχίας για μετάδοση του ιού από τους μετανάστες, βρίσκεται η ανησυχία πτώσης του τουρισμού και της διάθεσης των golden visa σε επενδυτές. Όσο δηλαδή αποστρέφονται την άφιξη μεταναστών/ριων, τόσο ανησυχούν για την μη άφιξη επενδυτών και τουριστών. Τα παραπάνω αποδεικνύουν ότι οι

«οι Ναζί διέπονταν από το πνεύμα της καθαρίστριας: ήθελαν να καθαρίσουν την κοινωνία από οτιδήποτε θεωρούσαν ανθυγιεινό, ρυπαρό, βρώμικο: τους συφιλιδικούς, τους Εβραίους, τους ομοφυλόφιλους, όσους δεν ήταν άριοι, τους μαύρους, τους τσιγγάνους, τους τρελούς . Πίσω από το όνειρο των Ναζί βρίσκεται το απόλυτο μικροαστικό όνειρο της φυλετικής υγιεινής»¹

χειρισμοί που αφορούν τον κορωνοϊό, δεν έχουν να κάνουν πρώτα από όλα με κάποιο υγειονομικό κίνδυνο, αλλά με την διασφάλιση της οικονομίας και την προώθηση της ατζέντας της κυβέρνησης. Ακόμα και στην περίπτωση που ειπωθεί ως ειλικρινής και δίχως σκοπιμότητες η παραπάνω κυβερνητική θέση, έρχεται σε άμεση σύγκριση με τις πρακτικές εξορίας και απομόνωσης των λεπτών σε άλλες εποχές, παρουσιάζοντάς το όμως τεχνιέντως ύπο ένα φυλετικό-ταξικό πρόσημο.

Είναι πάγια τακτική των ελληνικών κυβερνήσεων η εργαλειοποίηση της δημόσιας υγείας για τη διαχείριση των καταπιεσμένων, και ακόμη περισσότερο των μεταναστών/ριών, όσο και για την προώθηση της ρατσιστικής ιδεολογίας. Τρανταχτά παραδείγματα είναι η δίωξη και διαπόμπευση των γυναικών που χαρακτηρίστηκαν ως οροθετικές το 2012, και η περίπτωση των 300 μεταναστών/ριών απεργών πείνας το 2011. Στην προκειμένη περίπτωση, η

νέα εξαγγελία της κυβέρνησης επιτελεί διπλό σκοπό. Αφενός, επιχειρεί να νομιμοποιήσει κοινωνικά τις δολοφονίες που έρχονται στο αιγαίο και τη φυλάκιση των μεταναστών στα νέα κλειστά κέντρα, αφετέρου να στρέψει την οργή που κορυφώθηκε της τελευταίες μέρες στο πρόσωπο του «υγειονομικού κινδύνου» των μεταναστών.

Εν ολίγοις, όποτε τα αστικοδημοκρατικά κράτη τα βρίσκουν σκούρα, πετάνε το μπαλάκι στα περήφανα υπέρ πατρίδος τέκνα της. Η άνοδος της ακροδεξιάς ρητορίας, δεν έρχεται λοιπόν ως κεραυνός εν αιθρία, αλλά αποτελεί άμεση απόρροια και στόχο των κρατικών χειρισμών. Είναι η δικαιολόγηση και το μέσο εξόντωσης και εκμετάλλευσης των μεταναστών/ων. Είναι ακόμα ένας εργαλείο του κράτους, για τη διαχείριση των κρίσεων κάθε μορφής που παράγει ο καπιταλισμός.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ

■/ binoi

Υποσημειώσεις:

1) Βλ. Μισέλ Φουκώ, «Μαρκήσιος Ντε Σαντ . Ο λοχίας του σεξ», μτφρ. Κ. Δεσποινιάδης, Πανοπτικόν τευχος 12, Ιανουάριος 2009

propaganda.gr/postscripts/la-greca-bellezza-kleista-kentra-kratisis-koronoiou/

youtube.com/watch?v=-cN3UDmaes0

fonirodopis.gr/press/93122/minyma-mitsotaki-se-metanastes-min-erhste-stin-ellada-oso-den-dikaiouste-asylo/

ethnos.gr/ellada/85670_boyleytes-kai-perifereia-lene-ohi-sta-plota-fragmata-gia-metanastes

efsyn.gr/ellada/koinonia/216266_psahtnoyn-akomi-stin-ko

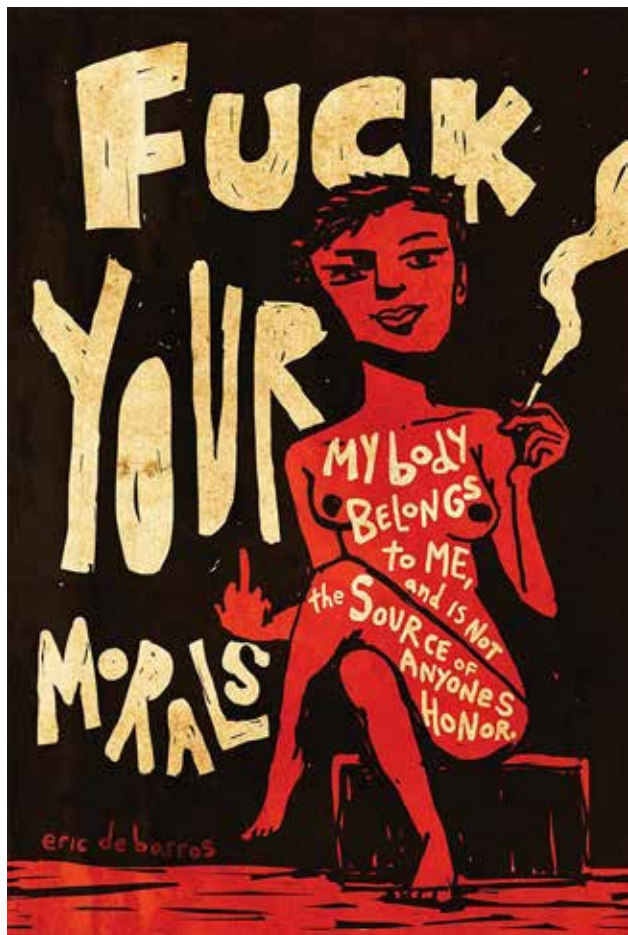
Αντλήθηκαν σημεία από ομιλία του Δεσποινιάδη που καταγράφεται στις σημειώσεις της Στέπας τχ. 3 εκδόσεις των ξένων

left.gr/news/otan-o-pleyris-zitoys-nekroys-metanastes-sta-synoravinteo

efsyn.gr/politiki/kybernisi/233006_ektakta-katastaltika-metra-sta-synora-en-onomati-toy-koronoioy

tovima.gr/2020/02/29/politics/prosfygiko-tis-vraxonisides-kai-ta-kseronisia-skeftetai-i-kyvernisi/

■ Νέα πατριαρχικής πραγματικότητας

Άμβλωση

Υπό τον οξύμωρο τίτλο «τα ανθρώπινα δικαιώματα αρχίζουν από τη σύλληψη», μία αφίσα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης αλλά και άλλων πόλεων, προσπαθεί να ανοίξει την συζήτηση για την αυτοδιάθεση του γυναικείου σώματος, τασσόμενη εναντίον των αμβλώσεων. Λίγες εβδομάδες πριν, αναρτήθηκε στο μετρό μία δεύτερη αφίσα για το ίδιο θέμα, υπογεγραμμένη από την οργάνωση «Αφήστε με να ζήσω», η οποία, σε αγαστή συνεργασία με την ιερά σύνοδο, ανακήρυξε την ημέρα του «αγέννητου παιδιού», την ίδια ώρα όπου η σύνοδος απεφάνθη ότι η έκτρωση είναι φόνος. Η αφίσα στο μετρό κατέβηκε μετά από τις αντιδράσεις που ακολούθησαν. Στην οργάνωση που την υπέγραψε συμμετέχουν επιπλέον 19 χριστιανικά σωματεία της Αθήνας, όπως και η ανώτατη συνομοσπονδία πολυτέκνων Ελλάδος. Τα ίδια σωματεία, στις 9 Φεβρουαρίου οργάνωσαν ημερίδα στο ξενοδοχείο Caravel, με θέμα "Σύγχρονη Παιδεία και Ελληνορθόδοξη Παράδοση". Στην συγκεκριμένη ημερίδα καλούσε επίσης το υπουργείο Παιδείας, με έγγραφό του στις αρμόδιες Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, ώστε να ενημερώσουν όλους τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και τους μαθητές των 15μελών Μαθητικών Συμβουλίων Λυκείων της Περιφέρειας. Αυτό το έγγραφο ανακλήθηκε επίσης από την Κεραμείας μετά από τις αντιδράσεις. Στην ημερίδα, ομάδες και συλλογικότητες έκαναν παρέμβαση έξω από το ξενοδοχείο όπου στο κάλεσμα ανέφεραν «Πίσω από αυτό τον τίτλο κρύβεται η αγωνιώδης προσπάθεια να μετατρέψουν τα σχολεία σε εθνικιστικά θεοκρατικά φυτώρια, να αναγάγουν το σεξισμό, την ομοφοβία και την τρανσφοβία σε "καθαγιασμένες" πυξίδες, να επιτεθούν στο κατοχυρωμένο δικαίωμα στις εκτρώσεις". Εμπνευσμένοι αναμφίβολα από την νέα έξαρση σκοταδισμού στο εξωτερικό, όπου μόνο στις ηνωμένες πολιτείες 9 πολιτείες έχουν

ήδη αυστηροποιήσει το νομοθετικό πλαίσιο για τις εκτρώσεις, ενώ στην Αλαμπάμα τον Απρίλιο του '19, 25 άντρες γερούσιαστές ψηφίσανε την ποινικοποίηση σε βαθμό κακουργήματος της «αδικαιολόγητης» έκτρωσης.

Άννα Πήλιου

Εκδικάστηκε στις 5 Φεβρουαρίου στα δικαστήρια Ευελπίδων η υπόθεση της Άννας Πήλιου με κατηγορούμενο τον Διευθυντή του σχολείου της, για εξύβριση και απειλή με επιβαρυντικό παράγοντα τον αντιρατσιστικό νόμο ως διάκριση βάση ταυτότητας φύλου κατά της τρανς γυναίκας. Η κακοποίηση που έχει δεχτεί η Άννα έχει ως αποτέλεσμα να απειλείται η πρόσβασή της στην εκπαίδευση κι ακόμη και η ίδια της η ζωή. Η κακοποίηση από τους συμμαθητές της έφτασε στο σημείο να προσπαθήσουν να την κάψουν περιλούζοντάς την με εύφλεκτο υγρό, ενώ το 2019 το Εσπερινό Λύκειο των Αμπελοκήπων δεν της επέτρεψε να γραφτεί στην Α' Λυκείου καθώς σύμφωνα με αυτούς "πλέον έχουν αλλάξει τα πράγματα και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή". Παρόλα αυτά, ο γυμνασιάρχης του 2ου εσπερινού γυμνασίου Αμπελοκήπων απαλλάχτηκε από όλες τις κατηγορίες καθώς ενώ το δικαστήριο δέχτηκε ότι υπήρξε εξύβριση για κάποια από τα καταγγελλόμενα περιστατικά, κήρυξε τη δίωξη απαράδεκτη για τεχνικούς λόγους, καθώς τότε δεν είχε ψηφιστεί ακόμα ο αντιρατσιστικός νόμος.

Ελένη Τοπαλούδη

Η δίκη για τον βιασμό και την δολοφονία της Ελένης Τοπαλούδη ξεκίνησε τη Δευτέρα, 13 Γενάρη στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας με πλήθος κόσμου και συλλογικοτήτων μέσα και έξω από τα δικαστήρια. Πρώτο σημείο που καταγγέλθηκε ήταν ο αποκλεισμός όλων των γυναικών από το ένορκο σώμα, η μία εκ των οποίων αποκλείστηκε από τον συνήγορο των κατηγορουμένων, Θεόδωρο Μαντά, την ίδια στιγμή που πληθώρα νομικών έσπευσαν να δικαιολογήσουν την απουσία γυναικών στα καθεστωτικά ΜΜΕ ως «τυχαίο» γεγονός και νόμιμη διαδικασία. Οι δύο κατηγορούμενοι, Μανώλης Κούκουρας και Αλέξανδρος Λουτσαί αρνούνται τις κατηγορίες όπως τους προσάπτονται. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 3 Μαρτίου.

Καναδάς

60 αυτόχθονες γυναίκες στην περιφέρεια του Σασκατσουάν κατέθεσαν μηνύσεις κατά γιατρών και υπαλλήλων του χώρου της υγείας καθώς τις υπέβαλλαν σε υποχρεωτικές στείρωσεις. Οι υποθέσεις αφορούν περιστατικά των τελευταίων 25 ετών, με τα τελευταία να φτάνουν ως το 2017. Οι γυναίκες καταγγέλλουν ότι όταν πήγαιναν να γεννήσουν σε δημόσια νοσοκομεία, σε κάποιες περιπτώσεις οι γιατροί την ώρα του τοκετού τις έβαζαν να υπογράψουν ότι συναινούν στην στείρωση. Σε κάποιες άλλες περιπτώσεις δεν τους έδιναν τα παιδιά τους αν δεν υπογράψουν ή τους έλεγαν ψέματα ότι προήλθε μη αναστρέψιμη στείρωση από τον τοκετό. Αυτό είναι ένα από τα τελευταία κεφάλαια μίας γενοκτονίας εναντίον του αυτόχθονα πληθυσμού που συνεχίζεται επί 500 χρόνια από τους αποικιοκράτες σε πολλές από τις χώρες της αμερικανικής ηπείρου, και ο Καναδάς δεν αποτελεί εξαίρεση.

Τουρκία

Την 28η Μαρτίου του '19, βρέθηκε απαγχονισμένη στο σπίτι της, στην πόλη Έλαζιγ, η 21χρονη δημοσιογράφος από το Κιργιστάν Yeldana Kaharman. Οι αρχές απέδωσαν τον θάνατο σε αυτοκτονία, αλλά οι φεμινιστικές ομάδες

στην Τουρκία καταγγέλλουν γυναικοκτονία, καθώς η γυναίκα βρέθηκε νεκρή μία ημέρα μετά την καταγγελία της για τον βιασμό της από τον βουλευτή Τόλγκα Αγκάρ, γιο του πρώην υπουργού εσωτερικών της τουρκίας. Μία δεύτερη γυναικοκτονία που χαρακτηρίστηκε αυτοκτονία και εμπλέκει κλιμάκια της τουρκικής κυβέρνησης αφορά την 23χρονη Nadira Kadirova από το Ουζμπεκιστάν. Η γυναίκα βρέθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου πυροβολημένη εις διπλούν στο στήθος στο σπίτι του εν αποστρατεία στρατηγού Şirin Ünal, στο οποίο εργαζόταν, ενόσω ο Ünal βρισκόταν μέσα στην οικία. Η Kadirova, λίγο πριν τον θάνατό της, είχε εκμυστηρευτεί σε κοντινούς της την κακοποίηση της από τον στρατηγό.

Η πατριαρχία ο δικαστής
Από τη γέννηση κριτής
Και η δική μας τιμωρία
είναι η αόρατή σου βία

Η πατριαρχία ο δικαστής
Από τη γέννηση κριτής
Και η δική μας τιμωρία
είναι η φανερή σου βία

Είναι γυναικοκτονία
Του δολοφόνου η ασυλία
Είναι εξευτελισμός
Πολλαπλός βιασμός

Το φταίξιμο δεν ειν' δικό μου,
ότι κι αν φορούσα,
όπου κι αν βρισκόμουν

Ο βιαστής ήσουν εσύ
Ο βιαστής είσαι εσύ

Είναι οι μπάτσοι
Οι δικαστές
Είναι το κράτος
Οι βουλευτές

Το κράτος της καταστολής
είναι ο macho βιαστής

Ο βιαστής ήσουν εσύ
Ο βιαστής είσαι εσύ

«Γλυκά κοιμήσου, αθώο κορίτσι
και μη σε νοιάζει για το ληστή.
Στα όνειρά σου, μπάτσος ιππότης,
σε προστατεύει από τον βιαστή».

Αυτοί είναι οι στίχοι στα ελληνικά, που τραγουδήθηκαν για πρώτη φορά στους εξεγερμένους δρόμους της Χιλής ενάντια στις γυναικοκτονίες, την έμφυλη βία και την κουλτούρα βιασμού. Κατόπιν υιοθετήθηκαν ανά τον κόσμο καθώς και σε διάφορες πόλεις στην Ελλάδα καταδεικνύοντας την πατριαρχία και την κρατική καταστολή. Στην Τουρκία, 7 άτομα τέθηκαν υπό κράτηση επειδή συμμετείχαν σε αντίστοιχη δράση.

* Μέρος από τους στίχους του ύμνου
που τραγουδάει η αστυνομία στη Χιλή...(!)

Μικρά Μεγάλα Διεθνή Νέα

Νιγηρία

Από αρχές Δεκέμβρη του προηγούμενου χρόνου 47 άντρες δικάζονται στη Νιγηρία με την κατηγορία της ομοφυλοφιλίας. Αυτοί μαζί με ακόμα 10 άτομα είχαν συλληφθεί σε επιδρομή της αστυνομίας σε ένα ξενοδοχείο το 2018 στην πόλη Λάγος. Ο δικηγόρος των αντρών κάνει λόγο για πάρτυ γενεθλίων που συνέβαινε στο ξενοδοχείο τη μέρα που η αστυνομία μπόκαρε και άρχισε να συλλαμβάνει κόσμο άκριτα, μέχρι και τον ταξιτζή που έφερε την τούρτα. Η αστυνομία προχώρησε και στη δημόσια διαπόμπευση των κατηγορουμένων, με τη δημοσίευση των προσώπων τους στην τηλεόραση. Αξίζει να σημειωθεί πως στη Νιγηρία οι ομοφυλοφιλικές σχέσεις τιμωρούνται πλέον από τον νόμο με 14 χρόνια φυλάκισης, ενώ σε κάποιες πολιτείες στη βόρεια πλευρά της χώρας, όπου έχει επιβληθεί ο ισλαμικός νόμος πολλά άτομα που κατηγορούνται για ομοφυλοφιλία φθάνουν και στη θανατική ποινή.

Κίνα

Με τον ερχομό του 2020, το κινεζικό κράτος ετοιμάζεται να θέσει σε εφαρμογή το πρόγραμμα «κοινωνική πίστωση», όπως και έχει ονομαστεί. Πρόκειται για ένα σχέδιο που στόχο έχει την εγκατάσταση καμερών και σαρωτών αναγνώρισης προσώπων σε ολόκληρη την επικράτεια, και με σκοπό την πλήρη επιτήρηση όλων των πολιτών σε πραγματικό χρόνο. Πιλοτικά το πρόγραμμα τρέχει ήδη σε περίπου 40 πόλεις της χώρας. Ο εμπνευστής του προγράμματος ισχυρίζεται ότι σκοπός είναι η ανοικοδόμηση της ηθικής. Οι τοποθετημένες κάμερες, που σε λίγους μήνες θα φτάσουν τα 200 εκατομμύρια, αριθμός που αναλογεί σε 1 κάμερα ανά 7 κατοίκους, τροφοδοτούν το σύστημα «κοινωνικής βαθμολόγησης» που σκοπό έχει την επιβράβευση και τιμωρία των πολιτών σε δημόσιο επίπεδο. Μέσα από το σύστημα αυτό οι πολίτες, σύμφωνα με τη συμπεριφορά τους που καταγράφεται συνεχώς και παντού από τις έξυπνες κάμερες, βαθμολογούνται σε καλούς και κακούς. Καλός είναι ο πολίτης που δεν δημιουργεί πρόβλημα στην κοινωνία, και κακός ο που αντιστρέφει, με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει και οποιεσδήποτε εκφάνσεις μπορεί να πάρει, επιβεβλημένο από το κινεζικό κράτος.

κοινότητα από το Milwaukee έχει ξεκινήσει εκστρατεία αλληλεγγύης στο πρόσωπο της 19χρονης

Η.Π.Α

Η Christul Kizer, 19χρονη αμερικανίδα, αντιμετωπίζει ποινή ισόβιας φυλάκισης για τη δολοφονία του φερόμενου ως νταβατζή και παιδόφιλου Randy Volar. Η Chris και ο Volar γνωρίστηκαν σε ιντερνετικό σάιτ γνωριμιών, και από εκεί ξεκίνησαν τη σχέση τους πριν τρία χρόνια, σε ηλικία 16 ετών για την Chris. Στη συνέχεια της σχέσης ο Volar άρχισε να εκδίδει και να βιάζει την εφηβη, μέχρι που μια μέρα η κοπέλα πυροβόλησε τον άντρα δύο φορές στο κεφάλι,

έβαλε φωτιά στο σπίτι, και έφυγε με το αμάξι του. Η Kizer ισχυρίζεται ότι το βράδυ που έγινε το περιστατικό ήταν ναρκωμένη απ' τον Volar, δεν θυμάται πώς μπήκε η φωτιά, και τον σκότωσε βρισκόμενη σε άμυνα, καθώς εκείνος επιχειρούσε να τη βιάσει. Το 2018 ο Volar είχε συλληφθεί από τις αρχές για παιδική σεξουαλική παρενόχληση. Ο αρμόδιος εισαγγελέας στην υπόθεση, Michael Graveley, απέδωσε στη νεαρή κοπέλα την κατηγορία της δολοφονίας πρώτου βαθμού, με το επιχείρημα ότι το έγκλημα ήταν προμελετημένο. Η Kizer βρίσκεται αυτή τη στιγμή στη φυλακή, με τη δίκη να συνεχίζεται. Η ίδια καλείται να απαντήσει στην προσφορά που της έκαναν οι κατήγοροι να δηλώσει ένοχη για τη δολοφονία, κάτι που αν το κάνει μπορεί να εκτίσει μέχρι και σαράντα χρόνια στη φυλακή. Το ποσό που καλείται να πληρώσει η κοπέλα για να αποφυλακιστεί, από 1 εκατομμύριο δολάρια που ήταν στην αρχή, τώρα έχει πάει στα 400.000. Το περιστατικό τους τελευταίους μήνες έχει πάρει παγκόσμια έκταση, και ακτιβιστές ανά τον κόσμο έχουν μπει στη διαδικασία να μαζέψουν λεφτά για να την απελευθερώσουν.

Αφγανιστάν

Ύστερα από 18 χρόνια πολέμου, στις 29/2, το Αφγανιστάν και οι ΗΠΑ έκαναν το πρώτο βήμα προς την επίτευξη ειρήνης υπογράφοντας μια ιστορική συμφωνία, που στόχο έχει την παύση των εχθροπραξιών σε μόνιμη βάση. Η συμφωνία ορίζει ένα διάστημα 14 μηνών που θα έχει στη διάθεσή του ο αμερικανικός στρατός για να αποχωρήσει από τη χώρα. Αυτή η συμφωνία βέβαια, πραγματοποιήθηκε μεταξύ της επίσημης κυβέρνησης του Αφγανιστάν και του NATO, ενώ η τρίτη πλευρά, οι Ταλιμπάν, όχι μόνο δεν δέχεται να συμμετέχει σε διαπραγματεύσεις αλλά συνεχίζει τον ανταρτοπόλεμο στα νότια του κράτους.

Από το 2001 που έκαναν την πρώτη απόβαση και εισβολή οι ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, υποστηρίχθηκαν από τη Μεγάλη Βρετανία και τον Καναδά, αλλά λίγο αργότερα, από όλα τα κράτη-μέλη του NATO, που μέσα σε αυτά είναι και η Ελλάδα. Οι δημόσιοι στόχοι του πολέμου ήταν να εξαρθρώσει την Αλ Κάιντα και να της αρνηθεί μια ασφαλή βάση επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν εκδιώχνοντας τους Ταλιμπάν από την εξουσία. Όμως, αν κοιτάξουμε πιο προσεκτικά, τη θέση του κράτους στην Ανατολή, γεωγραφικά, τα πλούσια ανεκμετάλλευτα κοιτάσματα πρώτων υλών (πετρελαίου, πολύτιμων λίθων, χαλκού, σιδήρου, μολύβδου, μαρμάρου κ.α.) που ανέρχονται σε αξία πάνω από 4δς δολάρια, αλλά και το τεράστιο εμπόριο οπίου που κατατάσσει το Αφγανιστάν τον μεγαλύτερο εξαγωγέα του είδους παγκοσμίως, θα καταλάβουμε ότι οι λόγοι είναι περισσότερο οικονομικοί, παρά οτιδήποτε άλλο.

Ιστορικά, η περιοχή του Αφγανιστάν, έχει γίνει μάστιγας πολλών εχθροπραξιών και αιματοκυλήσεων, ως κεντρικό-στρατηγικό σημείο της Ανατολής. Από το 1919 που οι αφγανοί κατάφεραν να απελευθρωθούν από τους Άγγλους, και να ιδρύσουν, πλέον και επίσημα το ανεξάρτητο κράτος τους, επικράτησε η μοναρχία και ύστερα από μια σειρά ανατροπών, κατέληξε μετά το πραξικόπημα του 1973 να διοικείται με φιλοσοβιετική στάση. Αυτό μέχρι το 1989 που ύστερα από εννιά χρόνια παρουσίας των σοβιετικών στρατευμάτων, οι αντάρτες μουντζαχεντίν, με την υποστήριξη των ΗΠΑ και άλλων κρατών στα πλαίσια του Ψυχρού Πολέμου, καταφέρνουν να τους διώξουν. Οι κατάσταση για τον απλό κόσμο του Αφγανιστάν είναι εξαθλιωτική. Πολλοί άμαχοι σκοτώνονται ή αναγκάζονται να φύγουν από τα σπίτια τους. Έτσι, σταδιακά αναδεικνύεται το φονταμεταλιστικό ισλαμικό κίνημα των Ταλιμπάν, μέχρι που κατέλαβε την πρωτεύουσα Καμπούλ το 1996 και, αναλαμβάνοντας την εξουσία, επέβαλε αυστηρό ισλαμικό

καθεστώς. Με αφορμή τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, και την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους στην Νέα Υόρκη με φερόμενους δράστες Ταλιμπάν, στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας εισβάλουν στις 6 Οκτώβρη του ίδιου έτους στο Αφγανιστάν και ανατρέπουν το καθεστώς των Ταλιμπάν. Από το 2003 τη διοίκηση της διεθνής στρατιωτικής δύναμης που αποφασίστηκε από το Συμβούλιο Άμυνας του ΟΗΕ, ανέλαβε το NATO. Από το 2004 και μετά, οι Ταλιμπάν έχουν ανασυγκροτηθεί και επιτίθενται και στις δυνάμεις του NATO αλλά και στις φιλοδυτικές κυβερνήσεις του Αφγανιστάν που έχουν σχηματιστεί κατά τη διάρκεια του πολέμου. Εκατομμύρια Αφγανοί πρόσφυγες έχουν εγκαταλείψει τη χώρα μην αντέχοντας άλλο τις μακροχρόνιες εχθροπραξίες και την πολιτική αστάθεια της χώρας.

Τρίγωνο Τουρκία-Συρία-Ευρώπη

Ο πόλεμος στη Συρία μετρά ήδη 9 χρόνια και πρόσφατα γίναμε μάρτυρες κλιμάκωσης της ένοπλης βίας στην περιοχή και των συνεπειών της. Τα τελευταία χρόνια, καθώς η επίσημη κυβέρνηση της Συρίας και οι σύμμαχοί της (κυρίως Ρωσία και Ιράν) ανακατέλαβαν πολλές περιοχές που ήλεγχε η αντιπολίτευση (Αραβική Δημοκρατία της Συρίας), πολλές από τις δυνάμεις της τελευταίας είχαν μεταφερθεί στην συριακή επαρχία Ιντλίμπ, στα βορειοδυτικά σύνορα με την Τουρκία. Η Τουρκία, ως σύμμαχος των δυνάμεων της αντιπολίτευσης είχε, ήδη από το 2018, συμφωνήσει με τη Ρωσία τη δημιουργία μιας ασφαλούς ζώνης στο Ιντλίμπ.

Το 2019 όμως η Ρωσία παραβίασε τη συμφωνία επιτιθέμενη σε δυνάμεις της αντιπολίτευσης στην περιοχή και έτσι η ένταση κλιμακώθηκε μέχρι τις μέρες μας, αρχές Μάρτη, που η Τουρκική και Ρωσική αντίδραση προκάλεσε το θάνατο σε τουλάχιστον 21 σύρους και 65 τούρκους στρατιώτες και τον εκτοπισμό τουλάχιστον 1 εκατομμυρίου σύρων από τα σπίτια τους. Αναπόφευκτα, λοιπόν, Ερντογάν και Πούτιν αποφάσισαν να έρθουν σε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στην περιοχή και ενεργοποίησης της ασφαλούς ζώνης στο Ιντλίμπ. Η ήττα, βέβαια, της Τουρκίας στα σύνορα με τη Συρία είχε δύο άμεσες συνέπειες για τον Ερντογάν.

Αρχικά, τις έντονες εσωτερικές αντιδράσεις για την πολιτική που ακολουθεί στα σύνορα και τον θάνατο τόσων στρατιωτών του. Κι ύστερα, τη μαζική έλευση εκτοπισμένων από το Ιντλίμπ. Αυτό στάθηκε και η κύρια αφορμή για να διεκδικήσει όσα ζητάει από την Ευρώπη διακαώς. Δηλαδή, την οικονομική και υλική στήριξη στην εμπόλεμη κατάσταση που επικρατεί στα σύνορα με Συρία και τη διαχείριση των μεταναστών. Και το έκανε αυτό δείχνοντας στην Ευρώπη τι θα συμβεί αν ανοίξει τα σύνορά της. Οι ζωές των προσφύγων άλλη μια φορά υποχείρια πολιτικών παιχνιδιών.

Ιταλία

Εξέγερσεις σημειώνονται τις τελευταίες μέρες σε φυλακές, σε διάφορα μέρη της Ιταλίας, εναντίον των προληπτικών μέτρων του υπουργείου υγείας για τον κορωνοϊό-τρομοϊό, που τους στερεί τα αυτονόητα. Με έκτακτο διάταγμα, που εξέδωσε την Κυριακή 08/03 η ιταλική κυβέρνηση επέβαλε περιορισμούς στην άμεση επαφή των εγκλειστών με τις οικογένειές τους. Η λύση, δηλαδή, που βρήκαν είναι να στερήσουν από τους κρατούμενους την εβδομαδιαία συνάντηση με τους συγγενείς τους. Το υπουργείο Δικαιοσύνης ανακοίνωσε πως πυρκαγιές ξέσπασαν σε φυλακές προκαλώντας σοβαρές ζημιές. Ταυτόχρονα, σε διάφορες πόλεις, συγγενείς κρατουμένων διαδηλώνουν διεκδικώντας αμνηστία λόγω κορωνοϊού. Μέχρι στιγμής υπάρχουν 6 επιβεβαιωμένοι θάνατοι κρατουμένων.

anti-PATRIOT

Ελλάς στο σύγχρονο εμπόλεμο μωσαϊκό της Μεσογείου

Η πολιτική του ελληνικού κράτους είναι αδιαμφισβήτητα επιθετική προς το εσωτερικό του. Προς τα εμάς δηλαδή, τα κατώτερα στρώματα και συνολικά την κοινωνική βάση, η οποία όχι μόνο βιώνει αποκλεισμούς στα βασικά αγαθά στην καθημερινή ζωή, αλλά επιτηρείται και καταστέλλεται όταν επιχειρεί να ξεσηκωθεί. Όταν οι φτωχοί πληθυσμοί ή οι πρόσφυγες πολέμου της Μέσης Ανατολής φθάνουν στο εγχώριο πεδίο ως μετανάστες, αντιμετωπίζονται ως ένα προβληματικό φαινόμενο που θα λυθεί μέσω του εγκλεισμού τους σε φυλακές ή κέντρα κράτησης, ή μέσω της επαναπροώθησής τους στην Τουρκία. Ένα μεγάλο ποσοστό θα αφομοιωθεί ως εργατικό δυναμικό, όντας σκλάβοι και καταδικασμένοι-ες να ελπίζουν σε μία ταυτότητα και μια επισφαλή επιβίωση.

Αντίστοιχα, στην εξωτερική του πολιτική, το ελληνικό κράτος κάνει εμφανές ότι παραμένει κράτος πολεμοχαρές. Αναπνέει μέσα από τη διαρκή συμμετοχή του, άλλοτε ενεργητική και άλλοτε μεσοβέζικη, στο γεωπολιτικό γίγνεσθαι των Βαλκανίων και του παγκόσμιου χάρτη, μέσα από τις στρατιωτικές συμμαχίες που πραγματώνει και συντηρεί. Και μπορεί ένας φασίστας, ένας περήφανος Έλληνας ποτισμένος με εθνική ιδεολογία, αδιαφορώντας για τη θέση του ως προς το μηχανισμό του πολέμου, να στέκει περήφανος για αυτό το γεγονός. Αντιθέτως όμως, εμάς μας βρίσκει απέναντι, και το μόνο σίγουρο είναι πως δεν έχουμε κοινά συμφέροντα με τα αφεντικά αυτής της διαμάχης,

αψιμαχίες και συμμαχίες

Η καπιταλιστική επεκτατικότητα της χώρας σε γειτονικές ή μη, αποδεικνύεται έμπρακτα στις πρόσφατες διεργασίες του Μακεδονικού ζητήματος. Αυτές είναι που επικύρωσαν με τη βούλα την εγκαθίδρυση της Ελλάδας ως το αφεντικό των Βαλκανίων, γεγονός που παρουσιάστηκε ως η «επίλυση» όλων των ζητημάτων που παρέμεναν ανοιχτά στα βόρεια σύνορα. Παρότι όχι αμελητέο, δεν θα σταθώ στην πό-

λωση της ανταγωνιστικότητας μεταξύ Τουρκίας-Ελλάδας, καθώς είναι γνωστό πως αποτελεί ένα διαχρονικό παιχνίδι ετεροκαθορισμού και κακής προπαγάνδας.

Καθώς εξετάζουμε την εμπλοκή του ελληνικού κράτους στο γεωπολιτικό παιχνίδι, θα πρέπει να συνυπολογίσουμε τη βαθεία και πολυετή εμπλοκή του στο ΝΑΤΟ. Η διατήρηση δεκάδων βάσεων στην επικράτεια, και η σχετική μπίζνα που τις συνοδεύει, από τα F-16 και τα πολεμοφόδια μέχρι τα αμερικανικά μπαρ για τη διασκέδαση των στρατιωτών, είναι ακριβώς οι επιλογές διαδοχικών κυβερνήσεων του κράτους, που φέρνουν τον πόλεμο εδώ δίπλα μας, και μάλιστα μας επιβάλλουν να τον συνηθίσουμε. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ακόμη, την ισχύουσα τριμερή συμμαχία Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ, ούτε και τις στρατιωτικές αποστολές από κοινού με το φασιστικό καθεστώς της Αιγύπτου. Με τις τελευταίες συναντήσεις κορυφής του πρωθυπουργού με τον άρχοντα της Σαουδικής Αραβίας, και την επίσκεψη στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα για τις επενδυτικές ευκαιρίες, καθόλου τυχαία ήρθε κι έδεσε η αποστολή των ελληνικών patriot στη Σαουδική Αραβία για την άμυνα της αραβικής χώρας.

Πέραν από την επίδειξη ισχύος στην Ευρώπη και τα γειτονικά κράτη, στην ουσία τους οι διακρατικές αυτές συμφωνίες στάζουν αίμα, και παίρνουν σάρκα και οστά στη διατήρηση στρατευμάτων σε ζώνες εμπόλεμες. Και σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι σαφές πως το ελληνικό κράτος δεν είναι απλά δέσμιο ισχυρότερων κρατών, που αναγκάζεται να ακολουθήσει, αλλά αντιθέτως τέτοιες συμμαχίες αποτελούν «συνειδητή» επιλογή του στην κατεύθυνση διασφάλισης των «ελληνικών» (κρατικών πάντα) συμφερόντων.

δούναι και λαβείν

Βέβαια, η κυριαρχία του κράτους σε γη και θάλασσα, προσμετρείται και μέσα από την ανάπτυξη, το εμπόριο, την ενέργεια. Η πολιτική διαχείριση των αγαθών και του φυσικού πλούτου γνωρίζουμε καλά πως δεν γίνεται με γνώμονα τις πραγματικές ανάγκες και τη διαφύλαξη της περιβαλλοντικής ισορροπίας, αντιθέτως φιλτράρεται μέσα από τους επιχειρηματικούς γεωπολιτικούς συσχετισμούς: Δηλαδή οι

αποφάσεις και τα αντίστοιχα τεχνικά έργα για τα οποία γίνεται εκτεταμένα λόγος, δεν αφορούν μόνο στην ίδια του την αυτάρκεια, αλλά και στη δυνατότητα τροφοδότησης ή αποκλεισμού των γειτονικών χωρών από την ευρύτερη επιχειρηματική συνεργασία.

Ας δούμε το παράδειγμα του eastmed: Το ενεργειακό δίκτυο αυτό του αγωγού είναι έργο που ανέλαβαν οι εταιρείες κολοσσοί Total SA, Eni, Novatek, Exxon και υπέγραψαν συμφωνίες εξερεύνησης και παραγωγής με τις συμβαλλόμενες κυβερνήσεις. Αυτές της Αιγύπτου, της Κύπρου, του Ισραήλ και της Ελλάδας. Το παρακολουθούν επίσης αντιπρόσωποι της Ιορδανίας και του κράτους της Παλαιστίνης. Από την άλλη πλευρά, η Τουρκία έχει χαρακτηριστεί ως εξαίρεση στη σταθερότητα της περιοχής και έχει αποκλειστεί επίσημα. Αν θεωρήσουμε ότι το κράτος της Τουρκίας έχει διάφορα μέτωπα ανοιχτά στα ανατολικά της, είναι σαφές ότι επιθυμεί να σταθεροποιήσει την κατάστασή της. Ο eastmed απαντά στην εξάρτηση από τη Ρωσία, και επιχειρεί να δομήσει μία συμμαχία με παλιά ιστορία και σταθερότητα. Συμφέρει για ακόμη μία φορά να συντηρείται η πολιτική και στρατιωτική ένταση ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία. Το σίγουρο είναι ότι κερδισμένα από αυτό βγαίνουν μόνο τα πλανητικά αφεντικά (εξοπλιστικά, ανακατασκευές, φάρμακα κλπ).

Γιατί η Ελλάδα μπαίνει στο στόχαστρο; Όντας παρατηρητές στις εξελίξεις, θα ήταν παράδοξο να μην καταδείξουμε την ευθύνη που έχει το ελληνικό κράτος. Μία ενδογενής ιδιότητά του είναι ο βαθιά φασιστικός πυρήνας του. Αυτό που συγκροτεί το έθνος και ό,τι θεωρείται ότι έχει απομείνει σε αυτό, μπορώ να πω πως καθρεφτίζεται τόσο στη μετριότητα του κάθε περήφανου Έλληνα που διαπράττει πογκρόμ ενάντια στους εγκλωβισμένους μετανάστες, όσο και στα πρόσωπα των εκάστοτε αρχηγών με τη δολοπρέπειά τους στην επιβολή και τον ιμπεριαλισμό. Εκδηλώνεται μέσα από την αναγκαιότητα προστασίας των συνόρων και της κουλτούρας, καθώς και μέσα από τα κέντρα κράτησης και τον σχεδιαζόμενο πλωτό φράχτη, τις απομακρυσμένες ζώνες που θέλει να αποκλειστούν στο επόμενο διάστημα.

Ο ασύμμετρος πόλεμος ή αλλιώς η νέα φύση του πολέμου σκέψεις με αφορμή την σύγκρουση Η.Π.Α. - Ιράν

| Η απόρριψη του πολέμου ανοιχτού πεδίου

Η πύκνωση των θερμών επεισοδίων, των συγκρούσεων μικρής κλίμακας και του πολέμου δι' αντιπροσώπων γεννά εύλογα ερωτήματα σχετικά με τη φύση του σύγχρονου πολέμου. Με αφορμή τα πολεμικά επεισόδια μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν καλό είναι να ξεδιαλύνουμε το κουβάρι που επιμελώς έπλεξαν οι «ειδικοί» του πολέμου, και έτσι «φοράει» νέα ρούχα, με τη φρίκη του όμως να παραμένει ίδια. Για να είναι σαφές το πρίσμα μέσα από το οποίο αναγιγνώσκουμε τα πράγματα, θεωρούμε πως οι πόλεμοι έχουν κυρίως και σχεδόν πάντα εμπορικές σκοπιμότητες είτε άμεσες (εμπόριο οπλικών συστημάτων κ.α.) είτε έμμεσες (διαχείριση των πλουτοπαραγωγικών δυνάμεων μιας περιοχής κ.α.) ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο συγκαλύπτονται ή παρουσιάζονται (για την ελευθερία, τη δικαιοσύνη, το έθνος).

Οι στρατιωτικές συρράξεις υλοποιούνταν από δύο, λίγο ή πολύ, σαφώς ορισμένα αντίπαλα στρατόπεδα, που συγκρούονταν το ένα απέναντι στο άλλο. Αυτού του είδους η σύγκρουση προϋπέθετε δύο σχετικά ισότιμες στρατιωτικές δυνάμεις, ώστε να μπορούν να αντιπαρατεθούν ανοιχτά μεταξύ τους. Τα πράγματα όμως έχουν αλλάξει. Οι εχθροί δεν είναι ίσοι, το πεδίο των μαχών δεν περιορίζεται στο ανοιχτό πεδίο. Με τις συρράξεις να κυλάνε όλο και περισσότερο προς το αστικό πεδίο, τα στρατιωτικά επιτελεία δεν περιορίζονται στη διαχείριση των εξωτερικών απειλών και των στενά εδαφικών τους συμφερόντων. Αν ένα πράγμα

μένει σταθερό είναι τα εμπορικά και οικονομικά οφέλη των εμπόλεμων συρράξεων, αφού αποτελούν την υλοποιημένη με φυσική βία όξυνση των αντιπαραθέσεων εθνών-κράτων και κεφαλαιοκρατών μεταξύ τους.

| Προς την αλλαγή της φύσης του πολέμου ή αλλιώς λίγη ιστορία για τον ασύμμετρο πόλεμο

Στα πρώτα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, και με τις μνήμες του ακόμα νωπές, μπαίνουμε στην εποχή του Ψυχρού Πόλεμου. Εκεί θα κυριαρχήσει η θέση για την αποφυγή εκτεταμένων ένοπλων συγκρούσεων. Η συντριπτική πλειοψηφία των πολεμικών συρράξεων από το 1945 μέχρι και το τέλος του Ψυχρού Πολέμου ανταποκρίνονται στον όρο άτακτοι ή ασύμμετροι πόλεμοι, δηλαδή συγκρούσεις χαμηλής έντασης που εμπλέκουν μη κρατικές ένοπλες δυνάμεις. Ταυτόχρονα η αστικοποίηση του παγκόσμιου πληθυσμού όπως και η ενίσχυση από το αστικό πεδίο των αντάρτικων λογικών έναντι της υπέρμετρης τεχνολογικής, αριθμητικής και στρατηγικής υπεροχής των οργανωμένων επιτελείων, ωθεί αναπόφευκτα τις συγκρούσεις στο αστικό περιβάλλον και στη διεξαγωγή ασύμμετρου πολέμου με τη διευρυμένη έννοιά του.

Τα στρατιωτικά επιτελεία έχουν επομένως να λύσουν το πρόβλημα της αντιμετώπισης ενός εχθρού που δεν είναι σαφώς ορισμένος, δεν είναι ένας οργανωμένος τακτικός στρατός, αλλά άτακτος, διάφανος, απρόβλεπτος, χτυπά από όλες τις μεριές. Αυτό το πρόβλημα μέσα από αλληπάλληλους πειρατισμούς θα διδάξει τα στρατιωτικά επι-

τελεία τη διεξαγωγή ενός πολέμου έξυπνου, ήπιου, αποτελεσματικότερου και πιο φτηνού από τον «συμβατικό». Τα σπάργαλα του ασύμμετρου πολέμου θα μπορούσε κανείς να αναζητήσει στις κατασταλτικές επιχειρήσεις στις αποικίες. Το πρόβλημα εκεί ορίζεται ως εξής: Ο εχθρός δεν είναι μια τακτική ένοπλη δύναμη, είναι πολίτες του κράτους (όποιο και να είναι αυτό, ακόμα και αποικιακό). Σκοπός είναι η συνέχιση της εκμετάλλευσής τους και όχι ο αφανισμός τους (π.χ. αποικιοκρατούμενη Αλγερία υπό το γαλλικό κράτος). Πεδίο πειρατισμού στα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο για τις στρατηγικές του ασύμμετρου πολέμου, πέρα από τον πόλεμο του Βιετνάμ, αποτέλεσε και η καταστολή του εσωτερικού εχθρού, δηλαδή οργανωμένων πολιτικών ομάδων, όπως οι Μαύροι Πάνθηρες στην Αμερική. Αποκορύφωμα της εκτέλεσης των τεχνικών στον ασύμμετρο πόλεμο αποτελούν οι συρράξεις στο γύρισμα της νέας χιλιετίας, όπως ο πόλεμος του Κόλπου ή η επέμβαση στο Ιράκ. Συγκεκριμένα, ο αμερικάνικος στρατός επιχειρεί σε Ιράκ και Αφγανιστάν δοκιμάζοντας νέες προσεγγίσεις σε μια προσπάθεια να αποφύγει τα λάθη του παρελθόντος, μέσα από στρατιωτικά προγράμματα όπως το HTS (HumanTerrainSystem).

«Στην παρούσα φάση των συγκρούσεων, η αναμέτρηση έχει μετακινηθεί πολύ από μάχες που εμπλέκουν συμβατικούς σχηματισμούς και μεγάλους ελιγμούς, και βρίσκεται πιο κοντά σε αντι-εξεγερσιακές επιχειρήσεις σε περιβάλλοντα εύθραυστης σταθερότητας. Κατά συνέπεια [...] χρειάζονται τώρα άλλου είδους τεχνικές πληροφορίες, όπως εθνογραφικά, οικονομικά και πολιτιστικά δεδομένα.

|Ρεζά Σαχ με πραξικόπημα ανατρέπει την παρακμάζουσα δυναστεία των Καζάρων και ονομάζεται σάχης.

|Η Αγγλία έχει δυσχεραστεί από τις πρόσφατες εξελίξεις, αλλά αδυνατεί να ανατρέψει τον Μοσαντέκ χωρίς τη βοήθεια των ΗΠΑ. Με την απόφαση του Αϊ-ζενχάουερ, τίθεται σε εφαρμογή το σχέδιο «Αίας» το οποίο παραβλέπει την ανατροπή του Μοσαντέκ. Αυτό πραγματοποιείται με το πραξικόπημα του 1953 που θα φέρει στην εξουσία τον σάχη Μοχάμεντ Ρεζά Παχλαβί. Ο οποίος θα εφαρμόσει ένα πρόγραμμα εκσυγχρονισμού παράλληλα με ένα αυταρχικό καθεστώς

1908 ————— 1925 ————— 1951 ————— 1953 ————— 1961

|Ανακαλύπτονται τα πρώτα κοιτάσματα πετρελαίου στο Ιράν. Παράλληλα ιδρύεται η Anglo-Persian Oil Company που αργότερα μετονομάζεται στη γνωστή μας British Petroleum (BP).

|Μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο καθώς το Ηνωμένο Βασίλειο έχει χάσει μεγάλο μέρος της ισχύος του, εκλέγεται το ο Μοχάμεντ Μοσαντέκ, ο οποίος εθνικοποιεί το πετρέλαιο του Ιράν.

|Χιλιάδες Ιρανοί καθηγητές και μαθητές διαδηλώνουν απαιτώντας αυξήσεις μισθών, ενώ η αστυνομία απαντά με καταγισμό πυρών. Όταν σιγούν τα όπλα, ένας καθηγητής είναι νεκρός και τρεις βαριά τραυματισμένοι. Την επομένη το πλήθος που συγκεντρώνεται είναι ακόμα μεγαλύτερο ξεπερνώντας τα 30.000 άτομα.

[...] Είναι λοιπόν σαφές ότι οι διοικητές θέλουν ένα συμπληρωματικό σύστημα πληροφοριών, πέρα απ' την κλασική κατασκοπεία, για να προμηθεύονται τα στοιχεία και να διαμορφώνουν μια αξιόπιστη πολιτιστική εικόνα για τις περιοχές στις οποίες δρουν. Το HTS σκοπεύει να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα φτιάχνοντας ένα συνεκτικό σύστημα έρευνας και καταγραφής πολιτιστικών δεδομένων, ανάλογο των παραδοσιακών συστημάτων στρατιωτικής κατασκοπείας».

Απόσπασμα από ανακοίνωση του HumanTerrainSystem του αμερικάνικου στρατού

Η πόλη στις σύγχρονες συρράξεις παίζει κυρίαρχο ρόλο. Είναι το πεδίο διεξαγωγής των σημαντικότερων μαχών. Οι «ειδικοί» καταλήγουν στο ότι η πόλη συνιστά ένα σύστημα, μέσα στο οποίο οι ήδη υπάρχουσες απειλές μπορούν να «καμουφλαριστούν» εντός του πληθυσμού, να χαίρουν της νομιμοποίησής του και να δρουν μέσα από αυτόν. Τα στρατιωτικά επιτελεία φαίνονται να δυσκολεύονται ιδιαίτερα στη διαχείριση αυτής της σχέσης των «ανταρτών» με την κοινωνία. Αυτό έχει φανεί στην πράξη σε αρκετές από τις αντιεξεγερτικές επιχειρήσεις των τελευταίων χρόνων, όπως για παράδειγμα τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, και αποτελεί έναν από τους λόγους που ο κλάδος της αντιεξέγερσης παραμένει σε τροχιά συνεχούς έρευνας και αναβάθμισης. Αυτές οι συνθήκες, μαζί με τη δυσκολία διάκρισης του άμαχου από τον μάχιμο πληθυσμό, επιβάλλουν μια συνολικότερη αντίληψη για την κοινωνία σαν ολότητα, ως μια δεξαμενή υποψήφιων ανταρτών.

Μπορεί η αφορμή για την έρευνα πάνω στην ασυμμετροποίηση του πολέμου να είναι μακρινή και να την συναντάμε μονάχα στα ιστορικά βιβλία πάνω στην αποικιοκρατία, όμως οι διδαχές της μελέτης του ασύμμετρου πολέμου έχουν γίνει πλέον αναπόσπαστο κομμάτι σχεδόν όλων των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Πλέον τα κράτη μπορούν να χτυπιούνται μεταξύ τους με μικρότερο κόστος και αποτελεσματικότερα. Στο σημερινό πολεμικό πεδίο ο ασύμμετρος πόλεμος αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο ανάλυσης. Μέσα από αυτό μπορούμε να δούμε τις διενέξεις ΗΠΑ-Βενεζουέλας ή ΗΠΑ-Βολιβίας, και όλες τις εναλλακτικές στρατηγικές που εφαρμόζουν τα στρατιωτικά επιτελεία σήμερα. Ένα τέτοιο πεδίο διένεξης είναι και εκείνο μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν.

| Πόλεμος ΗΠΑ-Ιράν ή αλλιώς ένας ασύμμετρος πόλεμος που κρατάει καιρό

Οι ΗΠΑ βρίσκονται σε έναν διαρκή πόλεμο, όπως και αν τον ονομάζουν: «πόλεμο εναντία στην τρομοκρατία», «αποκατάσταση της δημοκρατίας» ή «άμυνα ενάντια σε μια επίθεση που δεν έχει γίνει ακόμα». Ας εστιάσουμε όμως

στον πόλεμο των ΗΠΑ-Ιράν και στο πώς αυτός πραγματώνεται ήδη τουλάχιστον από το 2010. «Είναι 29 Νοεμβρίου, μια μοτοσυκλέτα προσεγγίζει το αυτοκίνητο – στο οποίο επέβαιναν ο Ματζίντ Σαχριαρί με τη γυναίκα του και τον οδηγό τους – και κολλά πάνω στο όχημα μια βόμβα με μαγνήτη».1 Είναι η μία από τις δύο πανομοιότυπες επιθέσεις που πραγματοποιήθηκαν εκείνη τη μέρα και είχαν στόχο Ιρανούς πυρηνικούς επιστήμονες. Στη μακρά λίστα των θυμάτων θα προστεθούν αργότερα και άλλοι Ιρανοί επιστήμονες και ακαδημαϊκοί που είχαν σχέση με το πυρηνικό πρόγραμμα και δολοφονήθηκαν σε παρόμοιες συνθήκες από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ – όπως υποστηρίζει το Ιράν. Ερχόμενοι στο πιο κοντινό 2012, βλέπουμε τον πρόεδρο Ομπάμα, σε συνεργασία με το Ισραήλ, να διατάσσει κυβερνο-επίθεση στις κεντρικές εγκαταστάσεις εμπλουτισμού ουρανίου του Ιράν, κάνοντας τους υπολογιστές να παίζουν στη διαπασών AC/DC στη μέση της νύχτας. Είναι η αρχή ενός νέου πολεμικού γύρου, που αυτή τη φορά διεξάγεται στον χώρο του διαδικτύου.2 Φτάνοντας μερικούς μήνες πριν τη δολοφονία του στρατηγού Κασέμ Σουλεϊμανί, βλέπουμε την όξυνση της επίθεσης των ΗΠΑ στο Ιράν, αυτή τη φορά σε οικονομικό επίπεδο, με την επιβολή ενός έμμεσου οικονομικού εμπάργκο που έχει στερήσει τα 2/3 των εσόδων του Ιράν από το πετρέλαιο (που αποτελεί το 70% του ΑΕΠ του).3 «Το δίκτυο AlJazeera ανέφερε πως «το [ιρανικό νόμισμα] ριάλ υποχώρησε κατά 60%. Ο πληθωρισμός είναι στο 60%, ενώ οι τιμές σε τρόφιμα και φάρμακα ανέβηκαν κατά 40% ως 50%». Οι παραπάνω εχθροπραξίες – που συνέβησαν πριν τη δολοφονία του υψηλόβαθμου στρατηγού – θα αρκούσαν ακόμα και για να χαρακτηριστεί σαν τυπικός πόλεμος. Κάνοντάς μας να πιστεύουμε ότι ένας πόλεμος των ΗΠΑ με το Ιράν δεν βρίσκεται προ των πυλών, καθώς έχει ξεκινήσει πολύ καιρό νωρίτερα, παρόλο που μπορεί να μην έχουν αναμετρηθεί ή να μην αναμετρηθούν ποτέ, οι τακτικοί τους στρατοί σε ανοιχτό πεδίο μάχης. Ειδικά οι ΗΠΑ φαίνεται να είναι ο πιο ένθερμος υποστηρικτής αυτής της νέας τάσης της μεταφοράς του ασύμμετρου πολέμου στο εξωτερικό τους. Τελευταίο παράδειγμα αυτό της Βενεζουέλας, με τις κυβερνο-επιθέσεις σε βασικές υποδομές, όπως υδροηλεκτρικά φράγματα, και τους εμπορικούς αποκλεισμούς που στερούσαν από τον πληθυσμό βασικά είδη πρώτης ανάγκης.

| Το κόστος του ασύμμετρου πολέμου ή αλλιώς για ποιο λόγο γράψαμε αυτό το κείμενο

Σχεδόν όλα τα κράτη έχουν εγκαταλείψει τις συγκρούσεις των τακτικών τους στρατών στα πεδία των μαχών, και έχουν υιοθετήσει τις τακτικές του ασύμμετρου πολέμου και στον μεταξύ τους ανταγωνισμό. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχει μειωθεί το ανθρώπινο αίμα. Παρότι δεν βλέπουμε εκατόμβες νεκρών, η ασυμμετροποίηση του πολέμου έχει πολυάπλες έμμεσες συνέπειες που δεν φαίνονται με την πρώτη

μάτια, όπως η ανάδυση του εθνικισμού και του εξτρεμιστικού φονταμενταλισμού, η μετανάστευση και οι ανθρώπινες απώλειες, η περιορισμένη πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και η υποβάθμιση της διατροφής. Παρόλα αυτά, το πιο δυστυχές αποτέλεσμα είναι ότι τα κράτη μπορούν να διεξάγουν πολέμους χωρίς να τους ορίζουν ως τέτοιους, πιο φθηνούς, πιο αποτελεσματικούς για τις επιδιώξεις τους, χωρίς την ανάγκη ευρείας κοινωνικής συναίνεσης, αλλά εξίσου καταστροφικούς.

Παρά το γεγονός ότι η πόλεμος είναι από πάνω, πάντα οι από κάτω θα βγαίνουν χαμένοι. Οι ΗΠΑ, με την τελευταία τους επιθετική κίνηση, κατάφεραν να δώσουν άλλοθι στο καθεστώς του Ιράν, να αποδυναμώσουν την κοινωνική αναταραχή και τις κινηματικές διεργασίες, που είχαν ξεσπάσει μετά τη μεγέθυνση του κόστους ζωής, και τέλος, να αγκιστρώσουν μεγάλο μέρος της κοινωνίας στο κράτος, που αναδύθηκε ως η μονή μορφή προστασίας απέναντι στην εξωτερική απειλή.

Βιβλιογραφία:

Άρθρα

- Urbanizing war – Militarizing cities. The city as strategic site

- Ένοπλοι ανθρωπολόγοι: το «ανθρώπινο πεδίο» (μάχης) Sarajevo, τεύχος 38

- Από την Βαγδάτη στο Φέργκιουσον: Μιλιταρισμός και αντιεξέγερση μέσα και έξω από εμπόλεμες ζώνες, εισήγηση στο 1ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Βιβλίου Κρήτης, συλλογικό-τητα AZADI

Έντυπα-Βιβλία

- «Μικροί πόλεμοι σε μεγάλες πόλεις: Θεωρίες, τεχνολογίες και γεωγραφίες αντιεξέγερσης», Χρήστος Φιλίππιδης, Εκδ. Των Ξένων (2017)

- «Πόλεις επί χάρτου: Στρατός και καταστολή μέσα από τα σύγχρονα εγχειρίδια του NATO», Πρωτοβουλία για την ολική άρνηση στράτευσης (2013)

- «Αδειάζοντας υπονομαχία με οπλοπολυβόλο», Λέσχη κατασκόπων του 21ου αιώνα (2014)

Υποσημειώσεις:

1 Καθημερινή, «Δολοφονία Ιρανού επιστήμονα»

2 iefimerida, «Κυβερνοπόλεμο κατά του Ιράν διέταξε ο Ομπάμα»

3 ραδιοφωνική εκπομπή infowar, «ΗΠΑ-Ιράν: Επτά δεκαετίες σε πόλεμο»

■ συντακτική ομάδα Χανίων

|Αμερικανικό πολεμικό πλοίο καταρρίπτει ιρανικό επιβατικό αεροπλάνο σκοτώνοντας 290 άτομα ενώ το προσωπικό του πλοίου το γιορτάζει.

|Δικαίωμα ψήφου των γυναικών στο Ιράν.

|Ψηφίζεται το θεοκρατικό σύνταγμα του Ιράν, ενώ την ίδια χρόνια καταλαμβάνεται η αμερικανική πρεσβεία στην Τεχεράνη από ομάδα φοιτητών, κρατώντας ως όμηρους το προσωπικό της πρεσβείας. Οι περισσότεροι όμηροι θα αφεθούν τους πρώτους μήνες, 52 θα κρατηθούν για 444 ημέρες.

1963

1978

|Πραγματοποιείται η ιρανική ή ισλαμική επανάσταση, στην οποία συμμετέχουν μαζί μαρξιστές, εθνικιστές, και παραδοσιακοί ισλαμιστές, και επικρατούν οι δυο τελευταίοι.

1979

1979

|Το Ιράκ με την υποστήριξη των αμερικανών οι οποίοι θα πουλούσαν όπλα και στις δυο πλευρές εισβάλλει στο Ιράν και ξεκάνει ένας πόλεμος διάρκειας 6 ετών ο οποίος θα στοιχίσει την ζωή σε 500.000 με 1 εκατομμύριο ανθρώπους.

1988

3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος... Re Loading...

Ο 3ος παγκόσμιος πόλεμος πραγματώνεται ήδη. Στην ουσία πραγματώνεται αμέσως μετά το τέλος του 2ου ΠΠ, καθώς δεν έπαψε ποτέ να υπάρχει ανοιχτό μέτωπο σε διάφορες εστίες του πλανήτη που να γίνονται πόλεμοι, σφαγές, κρατικές επεμβάσεις σε «αμάχους» ή «αντάρτες», να εκτοπίζονται χιλιάδες, να δίνονται εκατομμύρια σε όπλα, σε πυραύλους, σε γιλέκα, σε εκρηκτικά. Να σπαταλιούνται γιγάντια ποσά, αλλά και φυσικοί πόροι για την κατασκευή πλοίων, αεροπλάνων, αεροπλανοφόρων και άλλων πολεμικών μηχανών, όλα έτοιμα να πυροδοτηθούν.

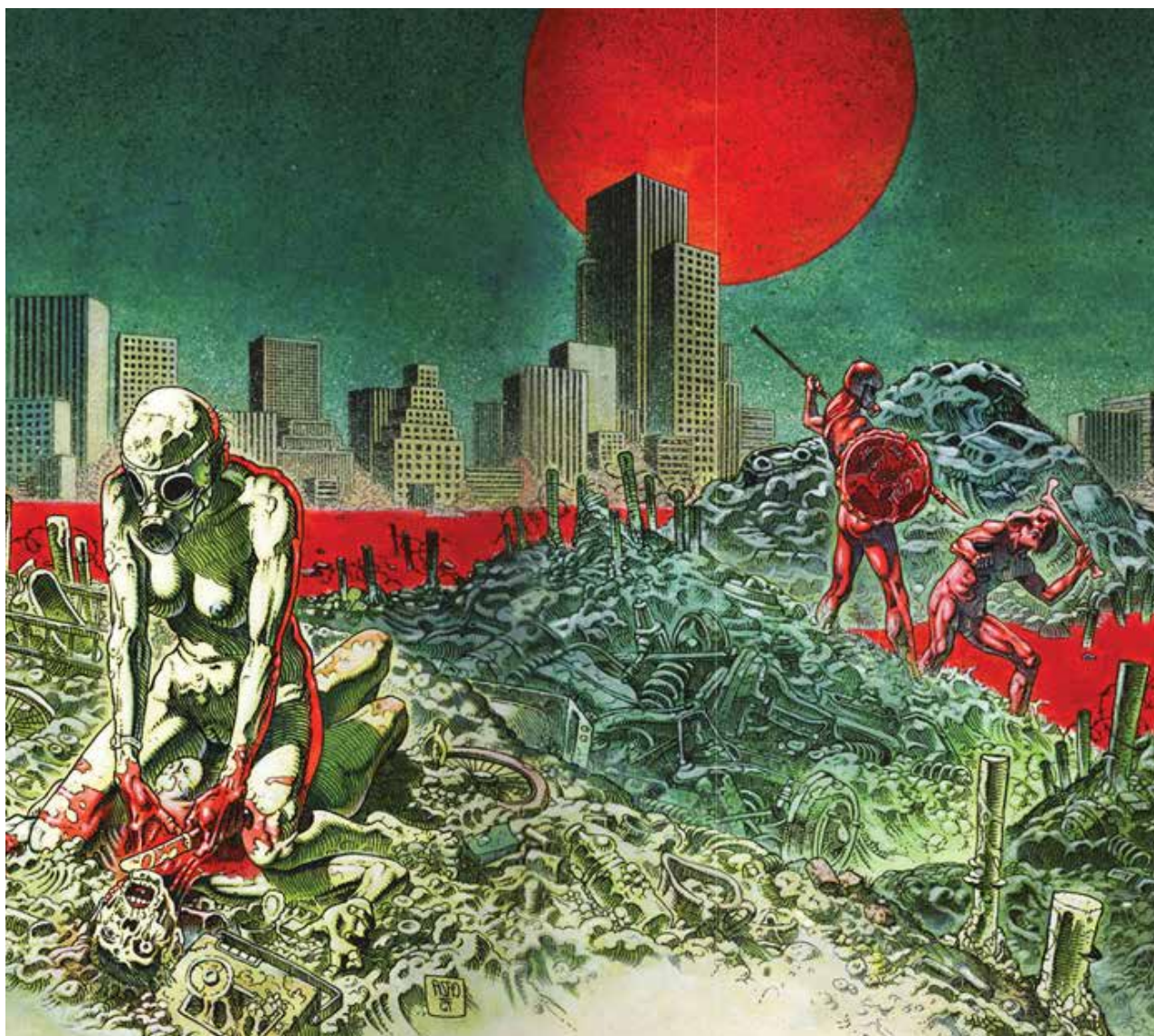
Και φυσικά, μέσα και πάνω σε όλα αυτά άνθρωποι, να φέρουν την ευθύνη της σκανδάλης, του κουμπιού, της εντολής. Είναι γεγονός ότι οι άνθρωποι είναι αναλώσιμα υλικά για όλο το καπιταλιστικό οικοδόμημα. Αυτό φαίνεται από το πώς τα καθεστώτα χρησιμοποιούν το ανθρωπινό δυναμικό, πώς το αυξάνουν ή το μειώνουν, πώς το στέλνουν να πεθάνει (με εθνικές αφηγήσεις, «αντιτρομοκρατικές» ιστορίες κ.ο.κ.) για τις ανάγκες του κράτους και του κεφαλαίου.

Φαίνεται να μην έχει σημασία ποιος πόλεμος διεξάγεται αυτή την περίοδο. Η αλήθεια είναι ότι δεν μας ενδιαφέρει εάν είναι ασύμμετρος, ανοιχτός, ενάντια στην τρομοκρατία, περιφερειακός ή δι' αντιπροσώπων. Το σημαντικό κομμάτι για εμάς, τους καταπιεσμένους και τις καταπιεσμένες, είναι άλλο:

Για αρχή, είναι να μην ταυτίσουμε τα συμφέροντά μας με αυτά του έθνους-κράτους στο οποίο τυχαίνει να κατοικούμε. Είναι διαρκής η ανάγκη των εθνών-κρατών να γαλουχούν τους υπηκόους τους στις εθνικές ιδέες και αφηγήσεις. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνουν την εθνική συνείδηση, άρα και ομοιογένεια, και το ξεπέρασμα των άλλων αντικρουόμενων συμφερόντων, όπως είναι τα ταξικά, τα έμφυλα, τα ζητήματα φυλής. Όσο και να πασχίζουν όμως, δεν είναι δυνατή η ταύτιση των συμφερόντων ενός εργάτη εργοστασίου με το αφεντικό-εργοστασιάρχη, άρα και η από κοινού συμμετοχή τους στον πόλεμο.

Επίσης, επειδή ο πόλεμος δεν είναι μόνο σφαίρες, κορμιά και βόμβες στα κεφάλια των από τα κάτω, αλλά περιέχει έρευνα, επιστήμη (και μάλιστα μπόλικη), thinktanks (μεταξύ των οποίων και τα ελληνικά πανεπιστήμια), δουλειά των καταπιεσμένων είναι να σαμποτάρουν με κάθε μέσο και αυτές τις διεργασίες πολέμου που συμβαίνουν δίπλα μας. Από τη μία να μην συμμετέχουν, και από την άλλη να επιτίθενται στους υπεύθυνους για τη βρώμικη δουλειά, πίσω από το πάτημα ενός κουμπιού που στέλνει έναν πύραυλο, ή το χειριστήριο που ελέγχει ένα drone.

Τέλος, τι καλύτερο από το να αποτελούμε μία ζωντανή πολεμική απειλή μέσα στο ίδιο το έθνος-κράτος. Εάν οι weatherunderground είχαν θέσει σωστά τις βάσεις για επιστροφή του πολέμου πίσω στις καπιταλιστικές μητροπόλεις και την καρδιά του κτήνους, τι καλύτερο από το να χτίσουμε πάνω σε αυτές τις βάσεις, στη μικρή και άκακη χώρα μας; Οι μητροπόλεις είναι και αυτές πόλεμος. Όπου και να γυρίσουμε τα βλέμματά μας, συναντάμε εικόνες πολέμου. Χωρίς συσχετισμό ή μετρήσεις με τους ανοιχτούς πολέμους της μέσης ανατολής, η μητρόπολη αποτελεί πεδίο πολεμικών ασκήσεων που πρέπει να απαντήσουμε και με αυτούς τους όρους. Με την κατάληψη του δρόμου, των άδειων κτηρίων, την περιφρούρηση των απεργιών, των κεκτημένων μας, με τις επιθετικές δράσεις στον ίδιο τον κα-

πιταλισμό και το κράτος, δουλειά μας είναι να φτιάξουμε ένα μωσαϊκό αποσταθεροποίησης και μέσα στις ίδιες τις πόλεις, τις γειτονιές μας, τους χώρους εργασίας.

Πόλεμος και μετανάστευση, μετανάστευση και πόλεμος

Ο πόλεμος μετακινεί πληθυσμούς. Δημιουργεί ασφυκτικές συνθήκες, μυρίζει θάνατο, σκορπεί πόνο και οδηγεί ανθρώπους να μεταναστεύσουν. Η ορολογία ίσως είναι περιττή, αλλά το βίωμα, η συνθήκη και η ανάγκη υπάρχει, είναι εδώ, είναι στα κλειστά σύνορα, στις βάρκες, τους φράχτες και τις νάρκες, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης σε Λιβύη, Μόρια, Αμυγδαλέζα.

Οι μετανάστες και μετανάστριες βιώνουν στο πετσί τους όλο το οικοδόμημα που ονομάζουμε καπιταλισμό. Συνήθως, είναι κάτοικοι των υποανάπτυκτων χωρών (δυτική ορολογία φυσικά, για να καταδείξει ότι οι αναπτυγμένες χώρες πρέπει να ζουν εις βάρος των υποανάπτυκτων –η γλώσσα πάντα έχει τη σημασία της), βιώνουν ακραίες συνθήκες διαβίωσης (πολεμικά, οικονομικά ή κοινωνικά/πολιτικά) και εξαναγκάζονται στη φυγή.

Όλες οι διεθνείς συμβάσεις, τα κράτη της ευρώπης, τα οποία όσο προχωράμε πηγαίνουν και προς τα δεξιά, οι ίδιες οι ανάγκες του καπιταλισμού αυτή την περίοδο, οδηγούν ολόκληρους πληθυσμούς αρχικά να είναι παράνομοι –λόγω μόνο της ύπαρξής τους– και σε δεύτερο χρόνο να είναι πλεονάζοντες, περιττοί και περιττές, να είναι αόρατες και αόρατοι.

Τα παραπάνω επιτυγχάνονται με κρατικό σχεδιασμό, αλλά και με μπόλικο κοινωνικό ρατσισμό βαθιά ριζωμένο σε πολύ κόσμο. Ο κρατικός σχεδιασμός περιλαμβάνει παρανομοποίηση όλων των μεταναστών και μεταναστριών, επιχειρήσεις σκουπα, απομάκρυνσή τους από τις πόλεις και τις γειτονιές τους, εγκλεισμό, καθημερινή βία, απελάσεις, δολοφονίες. Κύριο μέλημα του κράτους φαίνεται να είναι

ο εγκλεισμός τους όσο πιο μακριά γίνεται από τα πεδία κοινωνικοποίησης τους.

Όσον αφορά τον διάχυτο ρατσισμό, ο οποίος έρχεται από τα πάνω, αλλά υπάρχει και αναπαράγεται και από τα κάτω, μιλάμε για τα απλήρωτα μεροκάματα σε χωράφια και άλλες δουλειές, τους πυροβολισμούς εναντίον εργατών μεταναστών/ριών, τις περιπολίες σε χωριά και γειτονιές ενάντια στην «εγκληματικότητα» (όπου εγκληματίας=μετανάστης), τα ανοιχτά πογκρόμ, τις φωνές για λαθραίους και κλέφτες, όλους αυτούς που οπλίζουν τα χέρια των πιο προωθημένων ρατσιστών και φασιστών.

Αυτά τα σημεία –και άλλα τόσα που μπορεί εμείς να αγνοούμε– έχουν να αντιμετωπίσουν όσοι μετανάστες και όσες μετανάστριες έχουν την ατυχία να δέχονται την ελληνική φιλοξενία. Ζήσαν τον πόλεμο, βαδίσαν μέσα από αυτόν, και συνεχίζουν να τον βιώνουν με άλλα μέσα. Ίσως να είναι αυτοί και αυτές αυτό το κοινωνικό σώμα που την περίοδο αυτή συγκρούεται και μάχεται δυναμικά με εξεγέρσεις και πορείες, αυτό το σώμα που εν τέλει διεκδικεί τα αυτονόητα που έχει στερηθεί. Ίσως αυτό το κοινωνικό σώμα θα έπρεπε να μπει στις ατζέντες μας, η αλληλεγγύη στους μετανάστες/τριες να ξεφύγει από τα στενά πλαίσια της φιλανθρωπίας στον «αδύναμο», και να πρέπει να βρούμε την πραγματική έννοια της αλληλεγγύης στους αγώνες, δημιουργώντας νέα πεδία αγώνα μαζί με τους μετανάστες/ριες, όπου και αν βρίσκεται ο καθένας και η καθεμία.

Πόλεμος στους φασίστες, αλληλεγγύη στους/τις μετανάστες/ριες.

Να φέρουμε τον πόλεμο πίσω στις μητροπόλεις,
να ρίξουμε φωτιά στην καρδιά του κτήνους.

Δεν πολεμάμε για κανένα αφεντικό, καμία πατρίδα,
κανένα κράτος – πολεμάμε μόνο εναντίον τους.

Ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική

Η Ευρωπαϊκή Ενεργειακή Στρατηγική (Ε.Ε.Σ.) για τη δεκαετία 2021-30¹ διασυνδέεται με στόχους για την καταπολέμηση της μεταβολής του κλίματος, που προκαλείται από τους εκπεμπόμενους αέριους ρύπους, όπως και την προηγούμενη δεκαετία.² Ο στόχος είναι η συνολική μείωσή τους κατά 45% σε σχέση με το 1990 (20% ήταν μέχρι το 2020, ο οποίος επετεύχθη). Ταυτόχρονα, συζητά τρόπους ώστε το μακρινό 2050 η μείωση να είναι πάνω από 90% και να καταλήγει σε μηδενικές εκπομπές.

Η στρατηγική αυτή σκοπεύει να εμποδίσει την (ανθρωπογενή) «κλιματική αλλαγή» – δεν έχει στόχο την αντιμετώπιση της βλάβης που προκαλεί στο συνολικό οικοσύστημα ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής. Αυτός ο στόχος επιτρέπει τον κατακερματισμό των περιβαλλοντικών αναγκών με αποτέλεσμα να γεννούνται αντιφάσεις. Ενδεικτικά, η πυρηνική ενέργεια, επειδή δεν παράγει σημαντικούς αέριους ρύπους, γίνεται «φιλική» για το περιβάλλον. Η αποψίλωση των δασών και η καταστροφή τόπων και προστατευόμενων περιοχών, οι εξορύξεις φυσικού αερίου, οι αγωγοί μεταφοράς και οι πόλεμοι που τους συνοδεύουν αποτελούν «παράπλευρες» απώλειες ή αναγκαία «ευλογημένα» μέσα στον υπέρτατο στόχο της σωτηρίας του κλίματος – αλλά όχι του περιβάλλοντος και των ανθρώπων.

Η στρατηγική αυτή είναι σημαντική όχι μόνο για τον κοινωνικά χρήσιμο στόχο της (μείωση των αερίων ρύπων) αλλά, κυρίως, επειδή συνδέει την επίτευξη αυτού του στόχου με συγκεκριμένες πολιτικές μετασχηματισμού του τρόπου παραγωγής και αναπαραγωγής των ευρωπαϊκών κοινωνιών, και τη μεταβολή του πεδίου των κοινωνικών συγκρούσεων, που λαμβάνουν χώρα σήμερα (παράδειγμα καθ' ημάς το Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα – ΕΣΕΚ), ανεξάρτητα από το τι προβλέπει για το μακρινό και αβέβαιο 2050. Ένα δείγμα είναι τα «κίτρινα γιλέκα» – θα λέγαμε το «πρώτο» αν ξεχνάγαμε την πτώση της κυβέρνησης στη Βουλγαρία το 2013 από τις μεγάλες διαδηλώσεις ενάντια στις υπέρογκες τιμές του ιδιωτικοποιημένου ηλεκτρικού ρεύματος.

Η Ε.Ε.Σ. για την επίτευξη του στόχου της χρησιμοποιεί ως μέσο πολιτικές μετασχηματισμού μίας σειράς διαδικασιών παραγωγής (πραγμάτων ή υπηρεσιών), ως προς την πρώτη ύλη ενέργειας, τις προδιαγραφές των προϊόντων, την οργάνωσή τους και τη χρηματοδότησή τους.

Ο άνθρακας περιορίζεται συνεχώς (για τη βόρειο Ελλάδα αυτό σημαίνει από ανεργία έως προβλήματα με την τηλεθέρμανση), η βενζίνη, επίσης, και σε μικρότερο βαθμό το πετρέλαιο. Αντίθετα, το φυσικό αέριο θα διατηρήσει τη σημασία του ως πηγή πρώτης ύλης, τουλάχιστον μέχρι το 2030. Καθώς το φυσικό αέριο στην Ε.Ε. εισάγεται σε μεγάλο βαθμό από τη Ρωσία αναπτύσσονται πολιτικές διαφοροποίησης των εισαγωγών φυσικού αερίου. Αυτή είναι η βάση για την τοποθέτηση κεφαλαίων στις γεωτρήσεις για φυσικό αέριο στον ελλαδικό χώρο, τους αγωγούς και τους σταθμούς LNG (υγροποιημένου φυσικού αερίου), αν και ο ορίζοντας χρήσης τους στενεύει πολύ μετά το 2030. Θα αυξηθεί η χρήση συνθετικών καυσίμων ενώ η πυρηνική ενέργεια θα συνεχίσει να έχει μερίδιο.

Πηγές ενέργειας όπως το νερό (υδροηλεκτρικά) θα διατηρήσουν τη σημασία τους ενώ ηλιακή ακτινοβολία και άνεμοι θα αποτελέσουν προνομιακό πεδίο πηγών ενεργειακών πρώτων υλών. Στόχος της Ε.Ε.Σ. είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας να αποτελούν το 80% του συνόλου. Η γεωθερμία έχει και αυτή ένα αυξημένο μεν, αλλά περιορισμένο ρόλο. Για τα βιοκαύσιμα προβλέπεται αυξημένη χρήση και αυτό συνδέεται με αλλαγές στις χρήσεις γης, τον κίνδυνο αύξησης της τιμής των τροφίμων, την αποψίλωση των δασών και τη μεγάλη κατανάλωση νερού που απαιτείται. Το ίδιο και για τις μπαταρίες – με ό,τι συνεπάγεται για τον έλεγχο των πρώτων υλών στις διάφορες περιοχές που έχουν ορυχεία.

Τα κτίρια θα πρέπει να γίνουν ενεργειακά αποδοτικά, ώστε να απαιτείται λιγότερη ενέργεια για την θέρμανση ή ψύξη τους. Μία σειρά νόμων, φόρων και τελών θα απαξιώνει σταδιακά το υπάρχον κτιριακό απόθεμα και θα κατευθύνει τους ιδιοκτήτες των παλιών κατοικιών να αναλάβουν τα απαραίτητα κόστη μετατροπής. Επίσης αυτή η πολιτική ανοίγει ένα νέο πεδίο κερδοφορίας για κεφάλαια στις κατασκευές και τις τράπεζες, οδηγεί σε νέες ειδικεύσεις εργαζόμενων και αυξάνει το κόστος κατοικίας για τους μισθωτούς.

Η μετακίνηση θα πρέπει επίσης να αλλάξει. Θα πρέπει να μειωθεί (προτάσεις για διάδρα στις πόλεις, μετακίνηση με ποδήλατα, ακριβά εισιτήρια), να μειωθούν τα βενζινοκίνητα οχήματα (με τέλη κυκλοφορίας και άλλες απαγορεύσεις), θα αναπτυχθεί η έμμεση χρηματοδότηση των κατασκευαστών αυτοκινήτων για νέα, κυρίως υβριδικά, ενώ προβλέπεται η αλλαγή των καυσίμων που χρησιμοποιούν τα αεροπλάνα και τα πλοία.

Και τα δύο προηγούμενα, κτίρια και μετακίνηση, αποτελούν τομείς που η χρηματοδότηση του μετασχηματισμού θα προέλθει κυρίως από όσους διαμένουν και όσους μετακινούνται. Φυσικά δεν προβλέπεται καμία πολιτική για δωρεάν κοινωνικά μέσα μεταφοράς (το πιο κατάλληλο μέσο για τη μείωση των ρύπων στις μεταφορές), ούτε για προγράμματα ενίσχυσης της τοπικής παραγωγής που μειώνει την ανάγκη μεταφορών, ούτε για προγράμματα κοινωνικής κατοικίας.

Τα πεδία εφαρμογής δεν εξαντλούνται εδώ: περιλαμβάνουν την αγροτική παραγωγή, τη βιομηχανία και φτάνουν σε σημαντικό επίπεδο λεπτομέρειας των εφαρμογών κοινωνικής μηχανικής: για παράδειγμα, προτάσεις για μείωση της κατανάλωσης και επομένως παραγωγής κόκκινου κρέατος καθώς εκλύονται μεγάλες ποσότητες μεθανίου.

Η Ε.Ε.Σ. προβλέπει εκτεταμένες αλλαγές στον τομέα παραγωγής, μεταφοράς και διανο-

μής του ηλεκτρισμού, με κύριο άξονα την αυξημένη σημασία του ιδιωτικού κεφαλαίου. Το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζει είναι η διάθεση των καπιταλιστών για επένδυση, η οποία εξαρτάται από την προεξόφληση μελλοντικών κερδών, δηλαδή από τις μελλοντικές τιμές διάθεσης του προϊόντος και από το θεσμικό πλαίσιο.

Και τα δύο στοιχεία αποτελούν πηγές διακινδύνευσης για το κεφάλαιο. Οι τιμές δεν αντανakλούν τα νέα κόστη. Το θεσμικό πλαίσιο δεν εξασφαλίζει ότι οι επενδύσεις θα λειτουργούν μέχρι να αποσβεστούν – μία αλλαγή στο θεσμικό πλαίσιο, ή η μη-δυνατότητα παροχής του παραγόμενου προϊόντος συνιστούν ανασταλτικές πηγές αβεβαιότητας, την οποία εν μέρει μόνο απαλύνουν πολιτικές πληρωμής μονάδων παραγωγής ρεύματος ακόμη και αν δεν λειτουργούν, ως μονάδες εφεδρείας του συστήματος ή τα διάφορα χρηματιστηριακά προϊόντα που αναπτύσσονται ραγδαία. Γι' αυτούς τους λόγους οι απαιτούμενες επενδύσεις για την επίτευξη της Ε.Ε.Σ δεν είναι εξασφαλισμένες παρά την ευρωπαϊκή κρατική χρηματοδότηση και επιδοτήσεις.

Για τη μεταφορά και διανομή του ηλεκτρικού ρεύματος το σχέδιο είναι ένα οιονεί πανευρωπαϊκό δίκτυο (με συμμετοχή κρατών της Μέσης. Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής) με σημαντική αύξηση της υπάρχουσας διασύνδεσης μεταξύ των κρατών (δηλαδή αύξησης των εισαγωγών-εξαγωγών ηλεκτρικού ρεύματος). Αυτό σημαίνει επιπρόσθετες επενδύσεις, επομένως επιπρόσθετα προβλήματα χρηματοδότησης και μεγαλύτερα προβλήματα συντονισμού στην εξισορρόπηση ζήτησης και παροχής ηλεκτρικού ρεύματος.

Γενικά, η πρόβλεψη είναι να πληρώσουν την ενεργειακή μετάβαση οι καταναλωτές είτε μέσω (αυξημένων) τιμών, είτε μέσω τελών, είτε μέσω ανάληψης του κόστους μετασκευής, αγοράς συσκευών κ.λπ. και σε κάθε περίπτωση μέσω απώλειας κοινωνικής ισχύος που θα εκχωρηθεί στο «σωτήριο» κεφάλαιο. Για παράδειγμα, για την ελληνική επικράτεια προβλέπεται διπλασιασμός της τιμής (σε σημερινούς όρους) του ρεύματος μέχρι το 2030. Η χρηματοδότηση του μετασχηματισμού (μαζί με σπίτια και μεταφορές) εκτιμάται ότι απαιτεί περίπου 400 δις. ευρώ κάθε έτος μέχρι το 2030 (αυτά αποτελούν περίπου το 11% της τρέχουσας ακαθάριστης επένδυσης σε πάγιο κεφάλαιο στην Ε.Ε., σχεδόν 900 ευρώ το χρόνο ανά κάτοικο της Ε.Ε. χωρίς να υπολογίσουμε το κόστος χρήσης).³

Ο κίνδυνος για τμήμα του πληθυσμού να περιέλθει σε «ενεργειακή φτώχεια», να μην έχει κάποια/ος τα χρήματα για να πληρώσει ένα «ανεκτό» επίπεδο κατανάλωσης ενέργειας είτε ηλεκτρικής είτε θερμαντικής, αναγνωρίζεται ως υπαρκτός μεν αλλά δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη οι απαιτούμενες πολιτικές αντιμετώπισής του. Όπως είναι φυσικό η πρόσβαση σε κατοικία, θέρμανση και ηλεκτρική ενέργεια δεν συζητείται ως βασικό ανθρώπινο δικαίωμα ούτε εξερευνώνται συλλογικές κοινωνικές λύσεις γι' αυτά.

Θα μπορούσε να υπάρχει άλλος τρόπος μείωσης των εκπομπών αερίων ρύπων, με άλλη σειρά, με άλλο μίγμα πρώτων υλών; Εδώ η καπιταλιστική εξουσία κρύβει τις επιλογές της πίσω από ένα φυσικοποιημένο πέπλο. Δεν αποτελεί επιλογή το πώς θα επιτευχθούν περιβαλλοντικοί στόχοι: Είναι η τεχνολογία που αποφασίζει. Όταν αμφισβητείς το «πώς», κατηγορείσαι ότι χαλάς το σχέδιο για το «τι», ως συντεχνία ενάντια στο στόχο «σωτηρίας». Εδώ, επίσης, ολοκληρώνεται η αντιστροφή σκοπών και μέσων: Καθώς το μέσο για τη «σωτηρία» είναι οι επενδύσεις του ιδιωτικού κεφαλαίου, απαιτείται το έργο της σωτηρίας να είναι κερδοφόρο. Σκιές στο προσδοκώμενο κέρδος κάνουν τον «σωτήρα-κεφάλαιο» απρόθυμο να συνδράμει. Επομένως, το κέρδος από τη «σωτηρία», εκτός από πρώτο κινούν γίνεται και τελικός σκοπός ή με άλλα λόγια η «σωτηρία» είναι απλά το παραπροϊόν της προσδοκώμενης κερδοφορίας που εγγυάται τις επενδύσεις. Ο σκοπός αποτροπής της κλιματικής αλλαγής καταλήγει απλά μέσο για τον υπέρτατο στόχο του κεφαλαίου, το κέρδος. Καταλήγει απλά ως ένας λόγος που δεσμεύει το κοινωνικό φαντασιακό στην εξίσωση «περιβάλλον» = «κλιματική αλλαγή» και αποτελεί βάση οικοδόμησης της συναίνεσης προς την πολιτική εξουσία ως προς τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν για τη «σωτηρία». Το κράτος απλά φροντίζει με τα ΜΜΕ ή τα ΜΑΤ να συμμορφώσει όσους ξεφεύγουν από την νέα πειθαρχία.

Σε ποιο μέλλον μας καλούν: σε ένα παρελθόν. Να δουλεύεις περισσότερο, με λιγότερο μισθό, χωρίς να αντιμιλάς για να σωθεί η «οικονομία» (ειδικά αν δουλεύεις και τις Κυριακές σώζεται περισσότερο η κερδοφορία) και να πληρώνεις ακριβότερα τη μετακίνησή σου, το νοίκι, το ρεύμα, τη θέρμανση κ.ο.κ για να σωθεί το «περιβάλλον» – δηλαδή για να επιδοτηθούν από εσένα οι νέοι «σωτήρες», που θα θησαυρίζουν «σώζοντας» το περιβάλλον. Ένα νέο Ελντοράντο, αρκεί να πληρώνουμε και να σιωπούμε για να το εξερευνήσουν. Άλλωστε η φτώχεια είναι πιο φρόνιμη αν νιώθει ότι φταίει είτε για την οικονομία, είτε για το περιβάλλον, είτε για την φτώχεια της.

Για την συν-ραφή: 📞 1525 - Omnia Sunt Communia

Υποσημειώσεις:

1 <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-strategy-and-energy-union/clean-energy-all-europeans>. Από κείμενα που βρίσκονται εδώ αντλούμε επίσης τα στοιχεία που αναφέρουμε στο άρθρο.

2 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52007DC0001>

3 <https://www.eib.org/en/publications/eib-energy-lending-policy>, σελίδα 10.

Αγώνας για τη γη και την ελευθερία

Αττική

Ραδιενεργές ακτινοβολίες 100% πάνω από το επιτρεπτό όριο βρέθηκαν στον ΧΥΤΑ Φυλής, σύμφωνα με μετρήσεις που έγιναν στα απόβλητα της χωματερής. Μαζί με τα σκουπίδια από ότι φαίνεται, ο δήμαρχος Φυλής, Χρήστος Παππούς, έθαψε και μελέτες που έγιναν το 2015 οι οποίες έδειχναν ξεκάθαρα την επικινδυνότητα της κατάστασης. Παρόλα αυτά ο περιφερειάρχης Αττικής, Γιώργος Πατούλης, αποφάσισε να παρατείνει τη λειτουργία του ΧΥΤΑ μέχρι και το 2023, χωρίς να πολυενδιαφέρεται για τις συνέπειες που έχει για τους κατοίκους της περιοχής. Και μετά λένε πως ήταν υπερβολικοί οι κάτοικοι της Κερατέας που δεν ήθελαν ΧΥΤΑ...

Πάννινα

Μετά από τις εξορύξεις υδρογονανθράκων ήρθαν και κούμπωσαν και οι μπίζνες με τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Στις 10 Δεκέμβρη έφτασαν στην πόλη των Ιωαννίνων οι ανεμογεννήτριες ύψους 74 μέτρων, που προορίζονται να τοποθετηθούν στο βουνό Κασιδιάρης, που έχει αρχίσει ήδη να αποψιλώνεται. Μέσα σε αυτό το κλίμα 20 μέρες νωρίτερα είχε έρθει στην πόλη ο βουλευτής της ΝΔ Γιώργος Αμυράς, και μαζί με τον δήμαρχο, Μωυσή Ελισάφ, πραγματοποίησαν εκδήλωση με θέμα «τι είναι προοδευτικό σήμερα»- κίνηση η οποία δεν έμεινε αναπάντητη από την «Ανοιχτή Συνέλευση στα Πάννινα ενάντια στις εξορύξεις πετρελαίου» που παρενέβη στον χώρο της εκδήλωσης. Μετά το τέλος της παρέμβασης οι μπάτσοι προσήγαγαν δύο από τους συγκεντρωμένους οι οποίοι αργότερα αφέθηκαν ελεύθεροι. Το δόγμα νόμος και τάξη καλά κρατεί...

Έβρος

Νεκρά ψάρια ξεβράστηκαν στον ποταμό Έβρο στις 27 Ιανουαρίου. Όπως φάνηκε αιτία είναι τα απόβλητα εταιρείας παραγωγής πλαστικών με έδρα το Πάζαρτζικ στη Βουλγαρία, με τους ίδιους φυσικά να αρνούνται κάθε συσχέτιση με το γεγονός. «Τα πρώτα εργαστηριακά αποτελέσματα των

βουλγαρικών αρχών καταδεικνύουν πως τα νερά φαίνεται να είναι απαλλαγμένα κάποιων τοξικών κι επικίνδυνων ουσιών, όμως ανευρέθηκαν υψηλές τιμές αποβλήτων της παραγωγικής διαδικασίας του εργοστασίου, οι οποίες είναι εξαιρετικά επικίνδυνες για την υδρόβια ζωή» αναφέρεται μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής ΑΜΘ, όπου προσδιορίζεται και επακριβώς το σημείο όπου εντοπίστηκαν τα νεκρά ψάρια. Ταλαιπωρημένη περίπτωση και αυτή του υδροβιότοπου του Έβρου, για τον οποίο λέγεται ότι θα χρειαστούν 10 χρόνια για να επανέλθει στην πρότερή του κατάσταση.

Λίμνη Κορώνεια

Νεκρά ψάρια και στη λίμνη Κορώνεια της Θεσσαλονίκης. Οι δύο χείμαρροι, Λαγκαδικίων και Σχολαρίου, που καταλήγουν στη λίμνη μετά από εκτροπή που είχε γίνει, γέμισαν από φερτές ύλες και καλάμια αποτρέποντας τη ροή του νερού να φτάσει στον προορισμό της. Αποτέλεσμα είναι το Σεπτέμβριο χιλιάδες ψάρια να πεθάνουν εξαιτίας της πτώσης της στάθμης του νερού, που μέσα σε λίγους μήνες έπεσε στα 80 εκατοστά από τα 3 μέτρα που ήταν. Για άλλη μια φορά κράτος και τοπικοί φορείς σφυράνε αδιάφορα... Μόλις βγει κανά παχυλό κονδύλι για την αποκατάσταση της λίμνης το ξανασυστήταμε.

Πύργος

Πορεία πραγματοποιήθηκε στην πόλη του Πύργου στις 21 Δεκέμβρη ενάντια στις εξορύξεις που έχουν προγραμματιστεί να γίνουν στην περιοχή του Κατακόλου. Μία περιοχή που πλήττεται χρόνια από το ντόπιο κεφάλαιο, το οποίο έχει καταπατήσει το βουνό χτίζοντας ξενοδοχεία πάνω του, τώρα πρέπει να επωμιστεί και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Για το πού θα καταλήγουν τα λήμματα, για το μέγεθος πιθανών διαρροών ή ατυχημάτων, καθώς επίσης και για τους κινδύνους που εγκυμονούν για τους κατοίκους και για την πανίδα\χλωρίδα της περιοχής μέχρι στιγμής ούτε λόγος από μεριάς αυτών που έχουν αναλάβει την ευθύνη του έργου.

Χάνια

Τα πρώτα δείγματα της νέας καπιταλιστικής συνταγής που αφορά την ενέργεια, βλέπουμε να υλοποιούνται από τη Motor Oil και την άδεια που έλαβε από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας για να εγκαταστήσει μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας 120MW* από φυσικό αέριο στη θέση Πλατάνι της Σούδας. Πριν δούμε τις συνέπειες αυτής της είδησης, πρέπει να αναλογιστούμε τις κινήσεις των τελευ-

ταίων χρόνων σε σχέση με την επιχειρηματικότητα και την ενεργεία:

-Καταρχάς στο νέο Χωροταξικό Πλαίσιο Κρήτης ορίζεται η περιοχή Πέρα Πλατάνι του Δήμου Χανίων, στον κόλπο Σούδας, ως ένας από τους τρεις χώρους υποδοχής βιομηχανίας- βιοτεχνίας για μονάδες μέσης και υψηλής οχλήσεως.

-Η απελευθέρωση της αγοράς ενεργείας, τόσο στην πώληση όσο και την παραγωγή, δημιουργεί ένα πλαίσιο στο οποίο επιχειρήσεις μπορούν να ξεκινήσουν να φυτεύουν σταθμούς παράγωγης ηλεκτρικής ενέργειας ώστε να πωλούν μετέπειτα το ρεύμα τους στην ελεύθερη αγορά. Την ίδια στιγμή που προσπαθούν να μας πείσουν ότι αυτές οι επενδύσεις στην ενεργεία δρομολογούνται για την ενεργειακή επάρκεια στο νησί, και τη μείωση της περιβαλλοντικής μόλυνσης, σχεδιάζεται η διασύνδεση του νησιού με την Αττική και την Πελοπόννησο ώστε να καλυφθούν οι ενεργειακές του ανάγκες.

-Η Ρ.Α.Ε. βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με την ΤΕΡΝΑ, καθώς και με μια ακόμα εταιρία συμφερόντων Κατάρ, για την εγκατάσταση τουλάχιστον μιας ακόμα μονάδας παραγωγής στο Ηράκλειο.

-Έχει δοθεί άδεια για την εγκατάσταση του μεγαλύτερου υποθερμικού εργοστασίου της Ευρώπης στην ανατολική Κρήτη, μαζί με τις εξαγγελίες για περαιτέρω διείσδυση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) στο νησί, που προβλέπεται ότι μέχρι το μακρινό 2030 θα είναι στο 56%.

Ανακεφαλαιώνοντας έχουμε δύο καλώδια για να παίρνουμε ρεύμα από την ηπειρωτική Ελλάδα, από δύο έως τρία ηλεκτρικά εργοστάσια που θα καλύπτουν τις ανάγκες σε ρεύμα μέχρι την ολοκλήρωση των καλωδίων, και που ομολογουμένως δεν θα κλείσουν καθώς θα έχουν λειτουργήσει μόνο δυο χρόνια, και την ανάπτυξη ΑΠΕ που θα καλύπτουν τη μισή κατανάλωση της Κρήτης. Αν βλέπετε κάτι παράδοξο στο παραπάνω σύνολο, όπως ένα πλεόνασμα ενέργειας, θα πρέπει να αναλογιστείτε για ποιο λόγο μπαίνει το καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής στη διαδικασία της παράγωγης, είτε μιλάμε για ενεργεία είτε για μακαρόνια. Να είστε σίγουροι ότι αυτό δεν γίνεται ούτε για να καλύψει τις ανάγκες σας, και φυσικά ούτε για να προστατέψει το περιβάλλον, το οποίο τόσα χρόνια κατέστρεφε.

*Για να κατανοήσουμε την έκταση της παράγωγης το εργοστάσιο της ΔΕΗ στα Χάνια αυτή τη στιγμή παράγει 290 MW.

*

Τέλος, στα πλαίσια του νεοφιλελευθερισμού και της πολυπόθητης «ανάπτυξης» δρομολογείται η αξιοποίηση των περιοχών Natura σύμφωνα με δηλώσεις του υφυπουργού Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος, Δημήτρη Οικονόμου. Όπως ανέφερε στο 37ο Συνέδριο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Ακινήτων (ΠΟΜΙΔΑ), στα σκαριά είναι πρόγραμμα του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας το οποίο θα διασαφηνίζει το «καθεστώς ασάφειας» που επικρατεί στις συγκεκριμένες περιοχές. Ουσιαστικά αυτό σημαίνει ότι τον επόμενο καιρό θα δούμε να ξεφυτρώνουν διαφορών ειδών εργολαβικά έργα σε προστατευόμενες περιοχές ανά την Ελλάδα, πάντα με σεβασμό στο περιβάλλον και τα χαρακτηριστικά του κάθε τόπου, όπως έχουμε δει να γίνεται και στο παρελθόν αμέτρητες φορές. Για μαλάκες ψάχνουν;

Γιατί ως Ασπάλαθος δεν δεχόμαστε το έπαθλο της ΕΠΣ Χανίων

Πριν μερικές μέρες δεχθήκαμε ως αθλητικό σωματείο πρόσκληση από την ΕΠΣ Χανίων για να παραβρεθούμε στην καθιερωμένη κοπή της πίτας, σε γνωστό κοσμικό κέντρο της πόλης μας. Στην εν λόγω εκδήλωση, πέρα από την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, θα ακολουθούσε βράβευση του αυτοοργανωμένου αθλητικού συλλόγου μας, η οποία θα συνοδευόταν από μία εξαιρετικά παχυλή, με βάση τις οικονομικές μας δυσχέρειες, υλική βράβευση. Το έπαθλο σε αθλητικό εξοπλισμό που θα μας απένειμε η ΕΠΣ, ήταν μία επιβράβευση για την ηθική, σύμφωνα με τα κριτήρια και την ηθική της ΕΠΣ, εμφάνισή μας στο πρωτάθλημα του Γ' τοπικού Χανίων, τη σεζόν 2018-2019. Ωστόσο, στην εβδομαδιαία γενική συνέλευση του συλλόγου, έπειτα από γόνιμο διάλογο και με ομοφωνία, αποφασίσαμε να μην παραστούμε στην κοπή της πίτας, αλλά ούτε και να δεχθούμε το έπαθλο.

Η κίνηση μας αυτή δεν είναι ούτε σπασμωδική, ούτε απαξιοτική προς τις άλλες ομάδες του πρωταθλήματος. Με το να αρνηθούμε το χρηματικό έπαθλο, παρά το γεγονός ότι δεν έχουμε χορηγούς, ούτε κάποιου άλλου είδους εμπορευματικές δοσοληψίες, καθιστούμε σαφές τόσο

στην ΕΠΣ, όσο και στις ομάδες του πρωταθλήματος, ότι για εμάς, η συμμετοχή στο πρωτάθλημα έχει δύο βασικούς πυλώνες: τη χαρά του παιχνιδιού και την παρέμβαση στο κοινωνικό πεδίο του αθλητισμού. Σύμφωνα με τη δική μας ηθική, τα ομαδικά αθλήματα δεν θα έπρεπε να λειτουργούν με βάση το κέρδος. Το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο, πόσο μάλλον το ερασιτεχνικό μπάσκετ, δεν μπορούν να λειτουργούν με όρους επαγγελματισμού, κερδοσκοπίας και εν τέλει κοινωνικού κανιβαλισμού, καταστρέφοντας κάθε ίχνος χαράς, δημιουργικότητας και συλλογικότητας. Με τους «αντίπαλους» παίκτες δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα. Αντιλαμβανόμαστε ότι ίσως έχουν συνηθίσει σε άλλα πλαίσια να παίζουν το τόπι, και έχουν υιοθετήσει ενδεχομένως συμπεριφορές εχθρικές. Εμείς, ωστόσο, με χαρά υποδεχόμαστε τη νίκη, με χαρά και την ήττα. Σε μία κοινωνία ασύλληπτου ανταγωνισμού, στην οποία οι νικητές είναι τα πάντα και οι χαμένοι το τίποτα, εμείς προτάσσουμε την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση, τον ενθουσιασμό και την αγάπη μας για το παιχνίδι. Η παρουσία μας στην κοπή της πίτας της ΕΠΣ, και η αποδοχή των χρημάτων αλλά και του βραβείου, θα σήμανε από την πλευρά μας και

την αποδοχή όλων εκείνων των σημείων, που εξαρχής μας είχαν βρει αντίθετες/αντίθετους. Την απαγόρευση, δηλαδή, της πολιτικοποίησης της κερκίδας μας, τον διαχωρισμό των ομάδων με βάση το φύλο και την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού...

■/ Α.Α.Σ. ΑΣΠΑΛΑΘΟΣ Χανιά,
Γενάρης 2020

■ Λίγα λόγια για το περιοδικό Dale-dale

Η πρωτοβουλία για το παρόν περιοδικό πάρθηκε από ομάδα συντρόφων/ισών που αγαπούν και εκφράζονται μέσω του αθλητισμού, ενώ ταυτόχρονα μισούν τις υπάρχουσες κοινωνικές σχέσεις εκμετάλλευσης και διαχωρισμού. Η συμμετοχή μας στο ανταγωνιστικό κίνημα, η συνεχής συναναστροφή μας με τις αυτοοργανωμένες ομάδες, και η παρουσία μας στις κερκίδες, τα γήπεδα και τους χώρους άθλησης – ως οπαδοί, αθλήτριες ή εργαζόμενοι – μας ώθησε στο να συζητάμε και εν τέλει να μοιραζόμαστε τις σκέψεις μας γύρω από τον αθλητισμό.

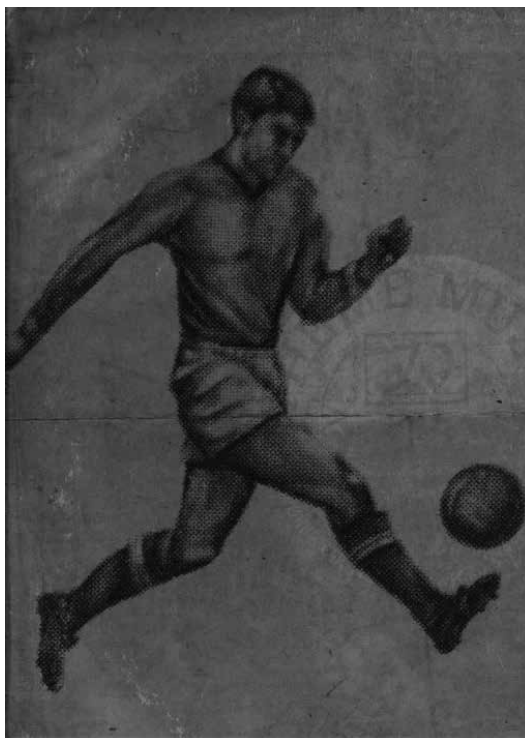
«Για την όξυνση του ταξικού ανταγωνισμού εντός της άθλησης, για την άμβλυνση του αθλητικού ανταγωνισμού εντός της τάξης».

Ο στόχος των εκδόσεών μας είναι δυαδικός:

- Αρχικά, να αναδείξουμε εντός του αθλητικού πεδίου τα διάφορα εγχειρήματα και τους αγώνες που προσπαθούν να αντιπαρατεθούν στο υπάρχον. Ακόμα απευθυνόμενοι στην κοινότητα του αθλητισμού, τασσόμαστε κόντρα στα σάπια πρότυπα της κοινωνίας και εναντιωνόμαστε στην εξουσιαστική σχέση κεφάλαιο εντός και εκτός της άθλησης, με στόχο την περαιτέρω όξυνση ταξικής συνείδησης. Αντιλαμβανόμαστε ότι ο αθλητισμός με την αστική μορφή που έχει σήμερα, αποτελεί πεδίο καθημερινών κοινωνικών συναναστροφών. Ακολουθώντας πιστεύουμε πως στους χώρους άθλησης, που περνάμε αρκετό χρόνο από τη μέρα μας, οφείλουμε να θέτουμε συνεχώς τα προτάγματά μας και φυσικά να παίρνουμε συλλογική θέση για τα ζητήματα που μας απασχολούν.

- Ως κομμάτι του ανταγωνιστικού κινήματος, επιδιώκουμε επίσης, να ανοίξουμε ένα πεδίο λόγου εντός αυτού, για ζητήματα που αφορούν την άθληση. Πιο συγκεκριμένα, την ανάδειξη των ταξικών αντιθέσεων και των έμφυλων διαχωρισμών στο κοινωνικό πεδίο μέσα και γύρω από το γήπεδο. Η άρρηκτη σχέση του αθλητισμού με το κοινωνικό γίγνεσθαι εντείνει την προσπάθειά μας να έχουμε άποψη και λόγο για όλα τα ζητήματα που αφορούν τη ζωή μας.

Ως οπαδοί μας απασχολούν ζητήματα όπως η no-politica βία των οπαδών, η ανύπαρκτη ενότητα ενάντια στους από πάνω και φυσικά η αναπαραγωγή σεξιστικών και πατριарχικών προτύπων. Οι Κυριακές και το γήπεδο αποτελούν ιστορικά χώρους έκφρασης και εκτόνωσης της βίας της καθημερινής εργασίας. Είναι ένα συνεχές επίδοκο το προλεταριάτο των κερκίδων, κάποιες κρίσιμες στιγμές, να μην εγκλωβίζεται κάτω από σημαίες επίπλαστης διαταξικής ενότητας, ώστε η εκτόνωσή του να βρίσκει αποδέκτες τα αφεντικά και τους μπάτσους τους, και όχι άλλους οπαδούς. Η ομάδα, άλλοτε ρομαντική ιδέα, γειτονιών και εργατικών συνοικιών, αποτελεί πλέον ανώνυμη εταιρία με αμέτρητα σκάνδαλα, η οποία εταιρία προσπαθεί να δυναμώσει στις πλάτες ενός επιθυμητού για εκείνη, no-politica οπαδικού στρατού. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η εταιρία πάντοτε τα καταφέρνει.

Θεωρούμε απαραίτητη την ύπαρξη αντιεξουσιαστικού λόγου μέσα στις κερκίδες, και ότι δεν μπορούμε να μείνουμε απλά αμέτοχοι στην κατάσταση εγκληματοποίησης και ποινικοποίησης των οπαδών από το κράτος, επειδή αυτό το κοινωνικό υποκείμενο παρουσιάζει κάποιες φορές αντιφάσεις.

Ακόμα το ζήτημα της ταξικής εκμετάλλευσης από τα αφεντικά εντός του αθλητισμού είναι ένα θέμα που εκλείπει από τη δημόσια σφαίρα. Φυσικά οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, γυ-

μναστές, προπονητές, εκπαιδευτές, φροντιστές κλπ και οι ημι-επαγγελματίες - επαγγελματίες αθλητές, βιώνουν στο πετσί τους την εργοδοτική τρομοκρατία - ασυδοσία λόγω της έλλειψης συλλογικής οργάνωσης. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να μην αμείβονται, ή να αμείβονται ελάχιστα και επισφαλώς, να απολύονται και να απειλούνται. Επιπλέον πάγια ρητορική των πολέμιων στον μοντέρνο αθλητισμό είναι η εναντίωση στον επαγγελματικό αθλητισμό και τα μεγάλα αφεντικά. Σε αυτή την περίπτωση δεν υπολογίζεται η εκμετάλλευση τον μικρο-μεσαίων αφεντικών του ερασιτεχνικού αθλητισμού, οι οποίοι μάλιστα, συχνά, κατέχουν θέσεις τοπικών αρχόντων και ο αθλητισμός αποτελεί το κοινωνικό τους προσώπιο. Για τον λόγο αυτό με συγκεκριμένη στήλη θα φιλοξενούμε εμπειρίες και βιώματα μέσω συνεντεύξεων με στόχο την ανάδειξη της εργοδοτικής τρομοκρατίας σε όλο το φάσμα του αθλητισμού.

Ένα μεγάλο μέρος την αθλητικής επικαιρότητας βρίθεται από σεξιστικά περιστατικά, φασιστικές επιθέσεις, μαύρο χρήμα κλπ, και μέσω του περιοδικού αυτού σκοπεύουμε να σχολιάζουμε και φυσικά να αναδεικνύουμε τέτοιες καταστάσεις. Από την άλλη, μεγάλο μέρος της επικαιρότητας κατακλύζεται από πολύ όμορφα παραδείγματα συλλογικών διεκδικήσεων, αντιφασιστικών παρεμβάσεων και μικρών νικών απέναντι στον καπιταλιστικό αθλητισμό.

Κομμάτι της αρθρογραφίας εκτός από δικά μας κείμενα, αποτελούν μεταφρασμένα κείμενα σχετικά με τη θεματολογία του Dale-Dale, απαλλοτριωμένα κείμενα από το διαδίκτυο ή από βιβλία, φιλοξενούμενα κείμενα ομάδων και συντρόφων/ισών.

Η έκδοση αυτή επιδιώκει μια περιοδικότητα ώστε να μπορούν να σχολιάζονται και να συζητούνται τα θέματα της αθλητικής επικαιρότητας. Το περιοδικό μοιράζεται σε κερκίδες παιδικών και μη πρωταθλημάτων, σε οπαδικά στέκια, χώρους εργασίας στον αθλητισμό και φυσικά σε στέκια, καταλήψεις και χώρους αγώνα.

Είμαστε πέρα και ενάντια σε κάθε είδους χορηγών, επομένως τα έξοδα έκδοσης καλύπτονται από εμάς, τους συντρόφους/ισσες και οποιοδήποτε επιθυμεί να στηρίξει το εγχείρημα.

■/ Η συντακτική ομάδα του περιοδικού dale-dale,
dale-dale.org | mail: info@dale-dale.org

Νέες Εκδόσεις

«**Αυθόρμητη ανάφλεξη - Η επίδραση του έρωτα και η παγκόσμια επανάσταση**», Katsiaticas George
εκδ. Ελευθεριακή Κουλτούρα

Η επίδραση του έρωτα αποκρυσταλλώνεται στην ξαφνική και ταυτόχρονη εμφάνιση διεθνώς εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων, οι οποίοι καταλαμβάνουν τον δημόσιο χώρο και καλούν για την υλοποίηση μιας εντελώς διαφορετικής πολιτικής πραγματικότητας. Άλλες διαστάσεις αυτού του φαινομένου περιλαμβάνουν την ταυτόχρονη εμφάνιση εξεγέρσεων σε πολλά μέρη του κόσμου, τη διαισθητική ταύτιση εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων πέρα από τις διαχωριστικές εθνικές και εθνοτικές γραμμές, την κοινή τους πίστη σε νέες αξίες και την αναστολή φαινομένων της καθημερινής, «φυσιολογικής» ρουτίνας, όπως οι ανταγωνιστικές πρακτικές, η εγκληματική συμπεριφορά και η πλεονεξία.

«**Σκέψη και δράση - Ο αναρχισμός ως κοινότητα αγώνα και επιλογή ζωής**», Bertì, Ibanez, Colombo κ.α.
εκδ. Ελευθεριακή Κουλτούρα

Με αφετηρία τις σκέψεις και τις αγωνιστικές βιογραφίες των Αμεντέο Μπέρτολο και Εντουάρντο Κολόμπο, το Σάββατο 15 Σεπτεμβρίου 2018 έγινε στη Μαργκέρα (Βένετο), στο Αθήναιο των Ατελών, ένα σεμινάριο μελετών, το οποίο έδωσε την ευκαιρία για μια συζήτηση, μεταξύ εκατό περίπου αγωνιστών και μελετητών του αναρχισμού, σχετικά με την επικαιρότητα της αναρχικής σκέψης και της ελευθεριακής δράσης.

«**Στις απαρχές του σύγχρονου αδιεξόδου. Σκέψεις για την ιεραρχία, την κατανάλωση, τον φετιχισμό, την αξία, τους τρόπους παραγωγής**», Graeber David
εκδ. Στασει Εκπίπτοντες

Ο ανθρωπολόγος David Graeber στο βιβλίο αυτό στοχάζεται γύρω από πέντε όρους που έχουν χρησιμοποιηθεί στην πολιτική και οικονομική θεωρία, και έχουν αποτελέσει

αφορμή για ουκ ολίγες αντιπαράθεσεις, ακόμα και για την ίδια τους τη σημασία.

Πανοπτικόν, τετράδιο ολικής αντιπαράθεσης, τεύχος 25°

«**Λυκιαρδόπουλος, ποιήματα**», εκδ. Πανόπτικον

Συλλογή της ποιητικής δουλειάς του Γ. Λυκιαρδόπουλου

«**Η κάμπια πάνω στον μαυροπίνακα: Ισάουρο Αρανσίμπια, δάσκαλος**», Rosenzvaig Eduardo, εκδ. Πανόπτικον
Μια ιστορία με αφορμή την επιβολή της δικατορίας στην Αργεντινή

«**Πρέπει να εφεύρουμε ξανά την επανάσταση, αυτό είναι όλο - Μια συζήτηση με τον Ελευθεριακό για τους Καταστασιακούς**», Ιωαννίδης Δ. Πάννης, εκδ. Πανόπτικον

«**Ζώντας τη ζωή μου (α' τόμος)**», Εμμα Γκόλντμαν
εκδ. Βιβλιοπέλαγος

Η Έμμα Γκόλντμαν υπήρξε αναμφισβήτητη από τις πρωταγωνιστικές μορφές των κοινωνικοπολιτικών και επαναστατικών κινημάτων που συντάραξαν την ανθρωπότητα στα τέλη του 19^{ου} και στις πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα.

«**Ευλογημένη η φλόγα - Μια εισαγωγή στην αντίσταση στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης και τον αναρχο-νιχιλισμό**», Serafini, εκδ. Δαίμων του Τυπογραφείου

«**Τα κεραμίδια του Βρασίδα**», εκδ. Δαίμων του Τυπογραφείου

Μια αφήγηση για την ελληνική μετεμφυλιακή επαρχία.

«**Ο ύποπτος - Ο Georges Simenon γράφει για τους αναρχικούς του μεσοπολέμου**», Simenon Georges, εκδ. plan d "Blackout", Nani Ballestrini, εκδ. Κόκκινο Νήμα

«**Ταυτότητες σε πλάνη, φυλή και τάξη την εποχή του Τραμπ**», Asad Haider, εκδ. Antifa Barricada

Μια κουβέντα γύρω από τη δομή και το πολιτικό περιεχό-

μενο των κινημάτων, τις ταυτότητες και τους ρόλους που καλούμαστε να ενσαρκώσουμε ως πολιτικά υποκείμενα.

«**Οι μπάτσοι δεν μπορούν να χορέψουν**», Φώτης Γ. εκδόσεις των Αλλων

Γραμμή 15, τεύχος 2°

φλερτάροντας με την αντιεξουσία στις γειτονιές του Θησείου, των Πετραλώνων και του Κουκακίου, <https://grammi15.wixsite.com/grammi15/>

Έντυπο δρόμου ΚΛΟΦΕΝ, τεύχος 1°

Εντυπο της Συνέλευσης της Πλατείας Κερατσινίου – Δραπετσώνας.

Ημερολόγιο θεμελίων [τ.01]

περιοδικό εγχείρημα της αφανούς κοινότητας, <https://afanis-koinotita.tk/>

(Δια)συλλογικά αναχώματα στο έθνος, τον милитарισμό, την κατάσταση εξαίρεσης των μεταναστ(ρι)ών

Μπροσούρα συλλογικοτήτων από τις περιοχές της δυτικής Αθήνας και του Πειραιά

Antipolitika

ελληνική μεταφρασμένη έκδοση του βαλκανικού αναρχικού περιοδικού Antipolitika με θεματική τη Γιουγκοσλαβία

Humba, τεύχος 35

τριμηνιαίο περιοδικό για το κοινωνικό και πολιτικό νόημα των σπορ, την εμπειρία του γηπέδου, την οπαδική κουλτούρα και τον κόσμο της κερκίδας

«**Η κριτική σκέψη απέναντι στην καπιταλιστική Λερναία Ύδρα, συμμετοχή της Επιτροπής Έκτη του EZLN, Τόμος Α'**», αυτοοργανωμένη ελευθεριακή συνέλευση Paliacate Zapatista, εκδ. ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

Μια συνολική κατάθεση του ζαπατιστικού τρόπου έρευνας, αμφισβήτησης, σκέψης και δημιουργίας

8 χρόνια μετά την τελευταία μας κυκλοφορία είμαστε στην ευχάριστη θέση να μοιραστούμε τη ΝΕΑ μας κυκλοφορία με τίτλο «Στο διάβα του χρόνου...».

Οι ηχογραφήσεις έγιναν στο "Υπόγειο Studio" κατά το διάστημα των καλοκαιριών μεταξύ 2015-2017, με την πολύτιμη βοήθεια του neurotic18.

Αμέριστη ήταν και η βοήθεια των φίλων και συντρόφων Σπυρέτου, Μάγισσα (Ραδιενεργά Κατάλοιπα) και Πάννη JFL για μέρος του ηχητικού εξοπλισμού που χρησιμοποιήθηκε στις πρόβες μας, καθώς και κατά την διάρκεια των ηχογραφήσεων.

Τα artwork στο booklet και το blog είναι δημιουργίες του Θεοδόση (Ορεστιάδα).

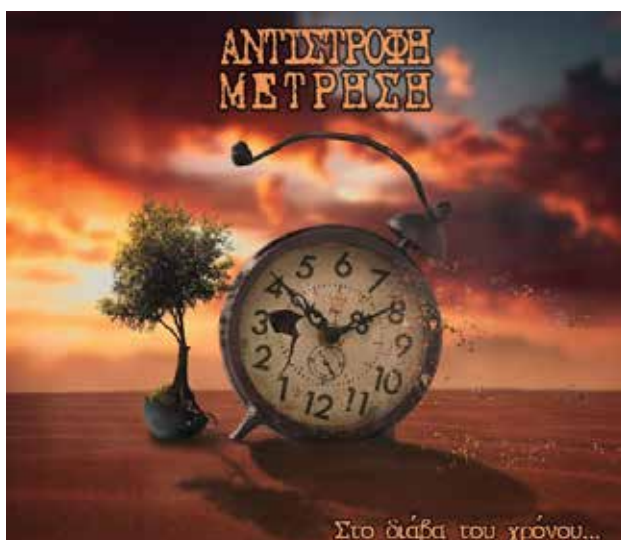
Το cd βγήκε με τη στήριξη της μουσικής συλλογικής ΔΙΣΚΟΚΟΙΠΤΕΙΟΝ DiskollectiV (diskollectiv2012.espinblogs.net).

Η κυκλοφορία αυτή έχει ξεκινήσει ήδη να διακινείται διαδικτυακά αλλά και σε φυσικό μέσο (cd), σε 500 αντίτυπα σε αυτοοργανωμένες εκδηλώσεις και σε αντίστοιχους χώρους.

Και στις 2 περιπτώσεις η διανομή/διακίνησή της γίνεται ελεύθερα και με ελεύθερη συνεισφορά αντίστοιχα. Είναι μια εντελώς ανεξάρτητη παραγωγή. Δεν αποτελεί προϊόν προς πώληση και γι' αυτό δεν έχει κανενός είδους αντίτιμο. Απλά λειτουργεί με ελεύθερη συνεισφορά με σκοπό να καλύψει τις διάφορες ανάγκες της, καθώς και για να δοθεί η δυνατότητα συνέχισης αναπαραγωγής της.

Για να ακούσετε τον δίσκο:

antistrofimetrisi.bandcamp.com/releases

Οι χώροι/ομάδες που φιλοξενούν μέχρι στιγμής την κυκλοφορία είναι:

- Ηράκλειο Κρήτης | Κατάληψη Ευαγγελισμού (Θεοτοκοπούλου 18)
- Ηράκλειο Κρήτης | Στοά_60 (Λεωφ. Καλοκαιρινού 60)
- Θεσσαλονίκη | Ελευθεριακός χώρος Sabot (Γκαρμπολά 4 Μπιτ Παζάρ)
- Θεσσαλονίκη | Κατάληψη Terra Incognita (Ολύμπου 67 & Τ. Παπαγεωργίου 2)
- Θεσσαλονίκη | Στέκι στο Βιολογικό
- Μυτιλήνη | Κατάληψη Μπίνειο_ομάδα βιβλιοθήκης (Φάωνος & Χ. Τρικούπη)
- Κέρκυρα | Κατάληψη Αντινομία (Παλιό Ψυχιατρείο)

- Γιάννενα | Κατάληψη Αντιβίωση (Παπανδρέου & Μπελογιάννη γωνία)
- Λάρισα | Studio Σπιρτόκουτο (Αντιδραστήριο_Λέσχη ΤΕΙ)
- Αθήνα | Πείραμα/Υπόγα Κ94 (Καλλιδρομίου 94_Εξάρχεια)
- Αθήνα | Κατάληψη Παπουτσάδικο (Δαβάκη 20_Χαϊδάρη)
- Αθήνα | Μετροτρόμος music collective (Κατελιμμένο αναψυκτήριο_Πάρκο Ανάληψης Βύρωνα)
- Αθήνα | Αυτοοργανωμένο Studio Καλαμίδα
- Πάτρα | Κατάληψη Παραρτήματος (Κορίνθου και Αράτου)
- Πάτρα | Τέχνασμα_στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Ανατόπια (Τσαμαδού 81)

Η λίστα με τους χώρους που θα φιλοξενούν την κυκλοφορία θα ανανεώνεται στο blog μας.

Εκτός των χώρων, όποια/ος ενδιαφέρεται να την έχει σε φυσικό μέσο (cd) μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας μέσω mail.

Μέσα από αυτόν τον δίσκο θα θέλαμε να στείλουμε τους συντροφικούς μας χαιρετισμούς σε όλους τους ανθρώπους, μπάντες, εγχειρήματα και χώρους που συναντηθήκαμε / συνδιοργανώσαμε / συμπράξαμε από το 2006 μέχρι και σήμερα, και σε όλους αυτούς που θα ανταμωθούμε στο μέλλον (παλιούς και καινούργιους)

Αυτοοργάνωση – Αντίσταση – Αξιοπρέπεια – Αλληλεγγύη

🎧 μουσική ομάδα Αντίστροφη Μέτρηση

<http://antistrofimetrisi.blogspot.com> | metrisianti@hotmail.com

Από τον Technicolor εφιάλτη στον φθινοπωρινό αγώνα για την ενηλικίωση

Κυνήγι μαγισσών, τέχνη, σώμα και πολιτική

Μια συγκριτική ματιά στις ταινίες *Suspiria*.

— Δεν έχω ξανακούσει πως υπάρχουν όμορφες μάγισσες.
— Μόνο οι κακές μάγισσες είναι άσχημες, Dorothy.
(*The Wizard of Oz*, 1939 -
Η Glinda συστήνεται στην Dorothy)

Η αποτύπωση της μάγισσας στις τέχνες, και πιο συγκεκριμένα στη φιλομορφία τρόμου, πολλές φορές δεν διαφέρει από τις μεσαιωνικές αφηγήσεις και το πατρονάρισμα της γυναικείας ελευθερίας και σεξουαλικότητας. Βέβαια, μέσα στον φαραωνικό κόσμο του σινεμά υπάρχουν θέσεις και αντιθέσεις, στοχευμένες ή μη, που θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε για να πιαστούμε από σημεία και να αναδείξουμε ριζοσπαστικά και χειραφετικά χαρακτηριστικά.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι οι δύο ταινίες *Suspiria*. Η μία γυρισμένη το 1977, πατώντας στην ίδια χρονική περίοδο, και η άλλη γυρισμένη το 2017, εκτυλισσόμενη όμως και εκείνη το 1977.

Suspiria 1977

Η *Suspiria* του '77 αποτελεί μία από τις σημαντικότερες ταινίες τρόμου. Σκηνοθέτης αυτής ο Dario Argento. Κινούμενος στο Ιταλικό ρεύμα των ταινιών giallo, συγγράφει (μαζί με την Daria Nicolodi) και σκηνοθετεί έναν Technicolor παραμυθένιο εφιάλτη. Η πρωτοποριακή του κινηματογραφική δεξιοτέχνη αποτυπώνει μια πολύχρωμη φυλακή/σχολή χορού, με νευρωτικές ερμηνείες (οι οποίες ενίοτε θυμίζουν τους δεύτερους ρόλους στο «Κουρδιστό Πορτοκάλι» του Kubrick), πομπώδη φωτογραφία (από τον Luciano Tovoli), άτακτο μοντάζ γεμάτο γρήγορα γκρο, βαθιά ζουμ και σουρεαλιστικά tracking shots, λες και η κάμερα βρίσκεται πάνω σε κάποιο αιωρούμενο πλάσμα. Το χρώμα στο φιλμ αποδόθηκε με τη διαδικασία του Technicolor και η χρωματική του ιδιαιτερότητα είναι εξόφθαλμη, όπως συνδυάζεται με τον στυλιζαρισμένο φω-

τισμό και τα σκηνικά που είναι «βαμμένα», σαν να έχουν βγει από κάποια ταινία της Disney. Στον δυστοπικό, πολύχρωμο κόσμο του Argento, όλα είναι χρωματισμένα: η βροχή, το κρασί, το αίμα, μέχρι και το σκοτάδι, το οποίο έχει τη δική του απόχρωση, προκαλούν τον θεατή να βρει μια ταύτιση με την πραγματικότητα, δημιουργώντας μια αίσθηση εγκλεισμού και απομόνωσης μέσα σε ένα αιματοβαμμένο παραμύθι. Το σενάριο είναι απλοϊκό και η μυθολογία του βασίζεται στο έργο του Thomas De Quincey «*Suspiria de Profundis*». Εξιστορεί το ταξίδι για σπουδές μιας Αμερικανίδας χορεύτριας, της Susie Bannion, σε μια επιφανή σχολή χορού στο Freiburg της Γερμανίας. Η Susie γρήγορα καταλαβαίνει πως κάτι δεν πάει καλά μέσα στη σχολή, έπειτα από δυο περίεργα ατυχήματα που συνέβησαν, τις ξαφνικές της αδιαθεσίες και την επιμονή των καθηγητριών να μετακομίσει εντός της σχολής. Μετά από διερεύνηση διάφορων μυστηριωδών γεγονότων, όπως της άτακτης φυγής της μόνης φίλης της, Sarah, ανακαλύπτει πως η διοίκηση της σχολής αποτελείται από μια σύναξη μαγισσών. Όταν η Susie αντιλαμβάνεται ότι κατάλαβαν πως τις παρακολουθεί, τρέπεται σε φυγή και μπαίνει αναπάντεχα σε ένα δωμάτιο όπου βρίσκετε η Helena Markos, μια αιωνόβια μάγισσα που είναι γνωστή από αστικούς θρύλους. Η Susie καταφέρνει να την σκοτώσει και ξαφνικά η σχολή αρχίζει -μεταφυσικά- να διαλύεται και να τυλίγεται στις φλόγες. Το τελευταίο καρέ της ταινίας βρίσκει τη Susie να καταφέρνει να βγει έντρομη από τη σχολή, αλλά νιώθοντας τις πρώτες ψιχάλες της βροχής να την λούζουν, το ύφος της ηρεμεί και σιγά σιγά διαγράφεται ένα μεγάλο χαμόγελο ανακούφισης στο πρόσωπό της.

Suspiria 2018

Το *Suspiria* του '18 είναι ένα remake, που δεν είναι remake. Δίχασε το κοινό πολυπλεύρως. Δίχασε και το κοινό που αγαπάει τον Argento, αλλά και το κοινό που περίμενε να δει έναν campy απόγονο του *Suspiria* του '77 με τις ίδιες έντεχνες [sic] κινηματογραφικά σφαγές γυναικών και μαγισσών που καίγονται στην ίδια τους την πυρά. Όχι, σίγουρα δεν είναι μια τέτοια ταινία. Ο σκηνοθέτης Luca

Guadagnino, μαζί με τον σεναριογράφο David Kajganich, κράτησαν τον μύθο του παλιού *Suspiria*, τις ηρωίδες και τον τόπο, δηλαδή τη Γερμανία, όμως άλλαξαν τον στόχο και την πόλη. Αυτή τη φορά, καθόλου τυχαία επιλέγεται το Βερολίνο. Ένα Βερολίνο πολιτικά και κοινωνικά διχασμένο, με το πέρασμα του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου ακόμα νωπό, με τα πολιτικά κινήματα και οργανώσεις αποφασισμένα και τα ριζοσπαστικά αιτήματα ένοπλα και επικίνδυνα. Οι στιλιστικές επιλογές του Guadagnino μπορεί να είναι εκ διαμέτρου αντίθετες από αυτές του Argento, αλλά η κινηματογραφική του τεχνική κραυγάζει από πολλές απόψεις την αισθητική της δεκαετίας του '70, με snar zooms, γκρο πλαν και slow motions, γυρισμένη αναλογικά ώστε να διαθέτει φυσικά κινηματογραφικό κόκκο. Η χρωματική του παλέτα είναι τελείως μουντή και χειμερινή, η μουσική χρησιμοποιείται με μέτρο και είναι γραμμένη από τον Thom Yorke, ξεφεύγοντας τελείως από το υπέροχο ηχοτοπίο των Goblin στην ταινία του '77, κατασκευάζει όμως με την έμπνευσή του ένα μελαγχολικά στοιχειωμένο soundtrack.

Το περιβάλλον όπου εξελίσσεται η ταινία, το οποίο συνθέτουν πραγματικά γεγονότα, κάνει τον κόσμο να δείχνει ζωντανό. Παρόλο που και οι δύο ταινίες υιοθετούν παρόμοια αφηγηματική τεχνική, δηλαδή η ιστορία κατά κύριο λόγο εξελίσσεται από την οπτική της ηρωίδας σε συνδυασμό με κάποιες παραθέσεις και αναδρομές, ο κόσμος του Guadagnino ξεφεύγει από την απομόνωση και την εξορία του κόσμου του Argento και παραθέτει πιο εκλεπτυσμένα υφολογικά νοήματα όσον αφορά το ήθος της ταινίας. Ευθέως αναφέρει πως η σχολή χορού δεν είναι απλά το φρούριο μιας σύναξης μαγισσών, αλλά αποτελεί καταφύγιο γυναικών από την εποχή που η Ναζιστική Γερμανία αντιμετώπιζε τις γυναίκες σαν αναπαραγωγικές μηχανές. Επίσης, είναι εμφανές πως μέλημα της σχολής είναι η γυναικεία οικονομική αυτονομία.

Οι δολοφονίες του *Suspiria* του '18 είναι εξίσου τελετουργικές με αυτές του πρωτοτύπου, αλλά υπό διαφορετικό πρίσμα: ξεφεύγουν από τους ηδονοβλεπτικούς σκοτωμούς των slasher ταινιών, όπου στο επίκεντρο συνήθως βρίσκεται το «τελευταίο κορίτσι» (η θεωρία του

«Final Girl»), και μετατοπίζουν τον ρόλο της ηρωίδας σε «δολοφόνο», χρησιμοποιώντας τον θάνατο ως μέρος της τελετουργίας που θα επιφέρει την αναγέννηση και την ενηλικίωση, και όχι τον εξαγνισμό από το κακό που παγιωμένα επιφέρουν οι μάγισσες. Η Susie του '18 είναι εξίσου όμορφη (σύμφωνα με τα κυρίαρχα μέτρα και σταθμά της ομορφιάς*), αλλά αυτό δεν παίζει κανέναν απολύτως ρόλο στην επερχόμενη σύγκρουσή της με τη σύναξη. Εάν θεωρήσουμε δηλαδή ότι το υποκείμενο στην παλιά ταινία είναι η ομορφιά και ο φθόνος αυτής, στη δεύτερη είναι τα ντετερμινιστικά -από ό,τι φαίνεται- παιχνίδια εξουσίας και μικροπολιτικής και ανέλιξης της σε αυτή ή καταστροφής της. Η Susie δεν καθαρίζει το «κακό»: το μετουσιώνει, χωρίς ο Guadagnino να θέλει απαραίτητα να αποκαλύψει εάν πρόκειται όντως για κάτι διαβολικό, για μια μητριαρχική μεταφυσική κοινότητα ή απλά για έναν στενό κοινωνικό κύκλο με ιεραρχία, προνόμια και κανόνες, όπως μια επιχείρηση. Οι μάγισσες δεν μας ενδιαφέρει εάν ανήκουν σε μια συνεχή γραμμή αίματος που λατρεύει τον σατανά, αλλά μας δείχνει μια κοινότητα γυναικών που δουλεύουν, κάνουν τέχνη και αθετούν περιπαικτικά τους κοινωνικούς και κρα-

τικούς κανόνες. Ο χορός σε αυτή την ταινία αποτελεί πολύ μεγάλο κεφάλαιο και κατέχει ρόλο-κλειδί για την εξέλιξη της ιστορίας, είτε ως επάγγελμα, είτε ως τέχνη, είτε ως τελετουργία. Μέσα από τον χορό δημιουργείται ερωτισμός, τα σώματα κινούνται χωρίς να σεξουαλικοποιούνται, αλλά αντιθέτως ο δυναμισμός και ο δεσμός μεταξύ των χορευτριών εμψυχώνεται και αναδεικνύεται. Αυτό φαίνεται από την οντισιόν της Susie, την προετοιμασία, την παράσταση, αλλά και το τελετουργικό τέλος όπου η ηρωίδα αναγεννιέται, δηλαδή ενηλικιώνεται. Σε αντιπαραβολή με την πρωτότυπη ταινία, ο Guadagnino παίρνει τον μύθο, αλλάζει το υποκείμενο, τροποποιεί το αντικείμενο και μετουσιώνει τη Susie σε Mother Suspiriorum, δηλαδή σε μια γυναίκα που δεν καταδιώκεται από τους δαίμονες της, αλλά συμφιλιώνεται με την πραγματική της ύπαρξη και τις δυνάμεις της, παίρνοντας τη ζωή στα χέρια της.

Ο κινηματογράφος τρόμου έχει περάσει από πολλά στάδια όσον αφορά το έμφυλο ζήτημα, από τον queer εφιάλτη στον δρόμο με τις λεύκες, στο ομοερωτικό καμουφλάρισμα των μάτσο ανδρικών προστατευτικών συμπεριφορών, στη σχεδόν άφυλη αγγελική «αγνότητα» των «τελευταίων

κοριτσιών», στην «τερατώδη» γυναικεία φύση των ταινιών με μάγισσες κ.ο.κ. Έχει καταφέρει να μας καταδείξει πολλά στοιχεία τα οποία, ανά τους καιρούς, καθρεπτίζονται από την κοινωνία και συχνά καταδεικνύουν ζητήματα φύλου και ισότητας παρά τη θέληση τους. Μόνο που το *Suspiria* του 2018 το επιτυγχάνει αυτό από τη φύση του, παίρνοντας θέση, δίνοντας πάσα στο γυναικείο ζήτημα μέσω της κινούμενης εικόνας, με τους δικούς του αλληγορικούς παραλληλισμούς. Το στοιχείο του κακού υπάρχει, το στοιχείο του κακού δεν είναι όμως το πρόσωπο της μάγισσας ως αποκλεισμένης κοινωνικά γυναίκας (ή συνόλου γυναικών), αλλά εξισώνεται με τη γνώση και τη δύναμη να ξεπεράσει και να καταστρέψει τις ηγετικές φιγούρες που την περιβάλλουν.

■/ Sergei Kontovich

* Ο *Dario Argento* έχει επηρεαστεί τόσο από την ιστορία όσο και από την αισθητική της ταινίας της *Disney* «*Η Χιονάτη*» του 1937.

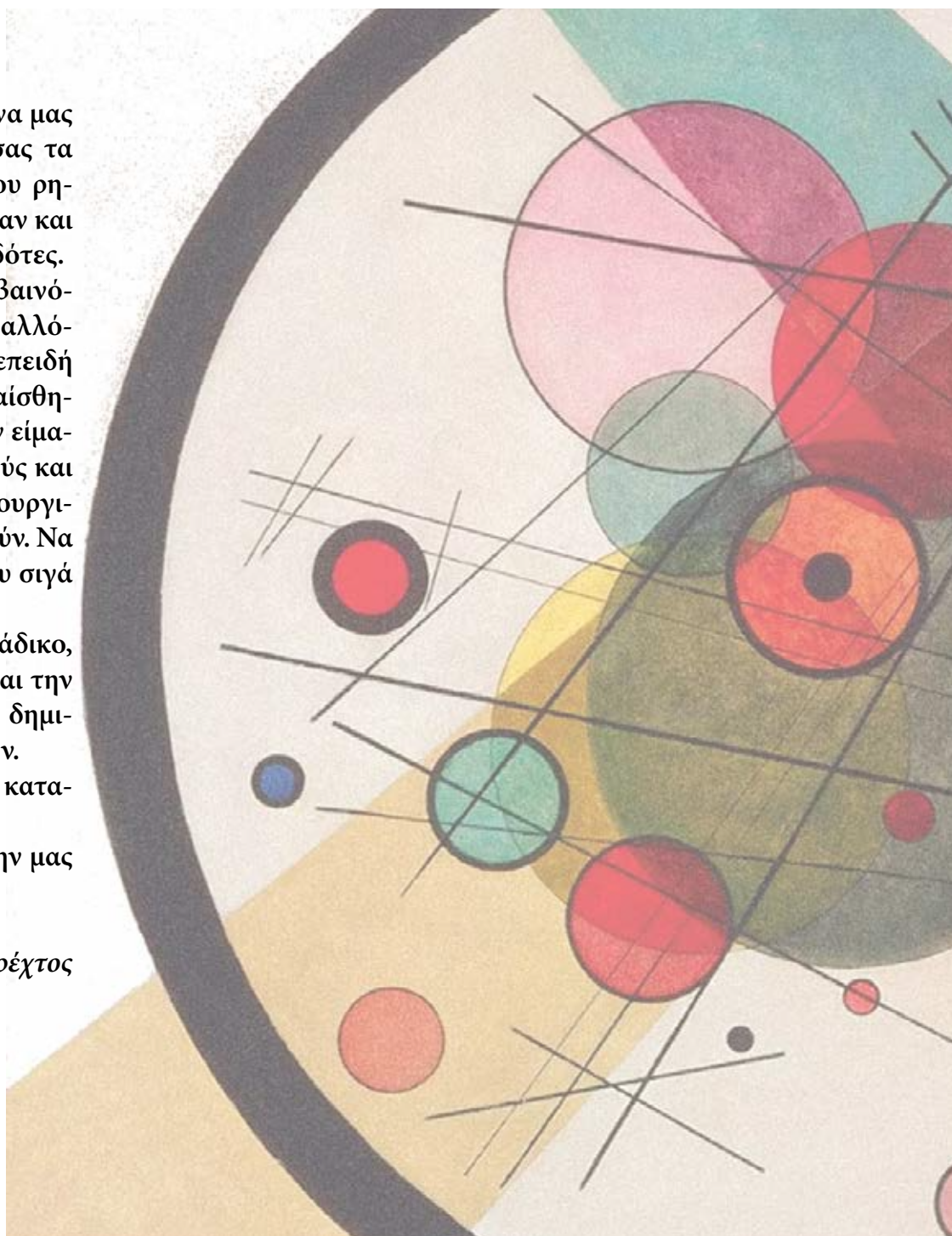
για να καταλαβαινόμαστε

Για εσάς που γεμάτοι αυταπάτες μας κοιτάτε χωρίς να μας βλέπετε. Για εσάς που στρεβλώνουν το βλέμμα σας τα μέσα «ενημέρωσης» του καθεστώτος. Για εσάς που ρημαγμένοι στου ποταμού τη ροή τραβιέστε. Για εσάς που αν και δεν έχετε να χάσετε πολλά τα λίγα σας, σας κάνανε προδότες. Καλό θα ήταν να συμφωνήσουμε σε κάτι για να καταλαβαινόμαστε. Δεν είμαστε οι τάχα αποπροσανατολισμένοι και αλλόφρονες νεολαίοι που αναίτια βγαίνουν στους δρόμους επειδή θέλουν να εκτονωθούν. Δεν είμαστε εμείς οι ιστορικά αναίσθητοι μισάνθρωποι που υποσκάπτουν και βεβηλώνουν. Δεν είμαστε εκείνοι που τα υγρά μας όνειρα μιλούν για σκοτωμούς και βία. Δεν είμαστε εκείνοι που σαδιστικά ορμάμε στις δημιουργικές δυνάμεις των ζώων. Δεν είμαστε εκείνοι που σας μισούν. Να σας ταραξουμε θέλουμε για να σωθείτε από τη σήψη που σιγά σιγά σας αγκαλιάζει.

Ναι έτσι είμαστε, προβοκάτορες και λυσσασμένοι για το άδικο, τον πόνο και τη βία, την ανισοτιμία, τον εξαναγκασμό και την καταπίεση. Βράζει το αίμα μας αφού τα όνειρα γεμάτα δημιουργία είναι! Αλλά μονό με την φαντασία δεν χορταίνουν. Είμαστε ο πλούτος της ανθρωπότητας που οδεύει στην καταστροφή.

Είμαστε το απόσταγμα της ιστορίας που γνωρίζοντάς την μας χάρισε και μιαν ευθύνη να την πάμε παρακάτω.

■/ Μιλτιάδης Πρέχτος

Τα χίλια πρόσωπα του ρατσισμού

Ο εγκλωβισμός χιλιάδων εκτοπισμένων ανάμεσα στα κράτη Ελλάδας-Τουρκίας. Κρατικά συμφέροντα, φράγκα και κονδύλια στην πλάτη των φτωχών.

Εθνική υπερηφάνεια. Ήρωες. Εθελοντές που ετοιμάζονται να πάνε στον Έβρο. Παπάδες. ΜΑΤ. Στρατός. Ασκήσεις με πραγματικά πυρά. Ένα ένοπλο συνονθύλευμα απέναντι σε άοπλες οικογένειες, ξεριζωμένους και εκτοπισμένους. Ποτέ πριν η ιστορία δεν έχει καταγράψει εισβολή, που να χρίζει μάλιστα στρατιωτικής διαχείρισης, από ένα σώμα χωρίς οπλισμό. Δεν είναι τα παλικάρια απέναντι στους εισβολείς. Είναι η ξεφτίλα και η ντροπή ενάντια στη φτώχεια.

Δωρεάν γεύματα στα σώματα ασφαλείας, και δεκάευρα στους μετανάστες για μία φόρτιση κινητού.

Οι εισβολείς (όταν δεν είναι «στρατιά Γκρίζων Λύκων» ή η «Πέμπτη Φάλαγγα» του τουρκικού κράτους) είναι ΟΛΟΙ από το Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Δεν έρχονται από τα πεδία μάχης της Συρίας, τη ζώνη δηλαδή των άμεσων πολεμικών εξελίξεων, επομένως δεν χρειάζονται βοήθεια, ενώ αντιθέτως τα κίνητρά τους είναι ύποπτα. Τα επιτελεία της Εθνικής Άμυνας γνωρίζουν καλά σε ποιες χώρες διατηρούν στρατεύματα, επιχειρούν και βγάζουν φράγκα (το Αφγανιστάν είναι μία από αυτές), και τις ευθύνες τους για τον εκτοπισμό ολόκληρων πληθυσμών.

«Να μην γαμιόσουν σαν τη σκύλα, να μην ήσουν γκαστρωμένη μωρή! Κουνέλες! Εμείς σε γαμήσαμε;»
~κάτοικος Λέσβου

Ακόμα ένα στιγμιότυπο του ελληνικού πολιτισμού. Του ίδιου που παραπονιέται για τις αμβλώσεις των Ελληνίδων, την υπογεννητικότητα στην Ελλάδα και μακροχρόνια τον κίνδυνο αλλοίωσής του.

«Το μεταναστευτικό τώρα αποκτά μια νέα διάσταση, καθώς στις ροές προς την Ελλάδα περιλαμβάνονται άνθρωποι από το Ιράν -όπου είχαμε πολλά κρούσματα κορονοϊού- και πολλοί διερχόμενοι από το Αφγανιστάν. Τα νησιά μας συνεπώς, τα οποία είναι ήδη επιβαρυνμένα σε θέματα δημόσιας υγείας, πρέπει να προστατευτούν διπλά. Να τα διασφαλίσουμε. Να το πω απλά, να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να αποφύγουμε την εμφάνιση του ιού -ειδικά εκεί».

~Κυριάκος Μητσοτάκης, πρωθυπουργός του ελληνικού κράτους.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συνδέεται το προσφυγικό με τη δημόσια υγεία. Η χυδαιότητα κορυφώνεται στην παρούσα φάση, με τη βαρύτητα που έχει αποκτήσει ο κορωνοϊός, που η απόπειρα περαιτέρω δαιμονοποίησης του μεταναστευτικού υποκειμένου γίνεται αφότου η «μόλυνση» του ελληνικού ιστού έρχεται από ελληνίδα της «υψηλής κοινωνίας» που επέστρεφε από την εβδομάδα μόδας του Μιλάνου.

Ο ρατσισμός προσπαθεί πάντα να διατηρείται «ανθρώπινος», και να δικαιολογεί τα σκατά του. Τα σκατά όμως μόνο με σκατά μπορείς να τα καλύψεις. Έτσι ο εθνικός κορμός δεν βλέπει προσφυγόπουλα που υποφέρουν από δακρυγόνα, αλλά ανθρώπους που «βάζουν τα παιδιά τους πάνω από φωτιές για να δακρύσουν από τον καπνό, και μετά τα πάνε στις κάμερες για πλάνα». Βέβαια είναι γνωστό σε όποιον έχει βρεθεί σε αντίστοιχη θέση στον δρόμο, πως η φωτιά ανακουφίζει το τσούξιμο και εξουδετερώνει την επίδραση του δακρυγόνου.

με όηλο την αλληλεγγύη
να αντισταθούμε στον μισανθρωπισμό και τη βαρβαρότητα